

॥ गीतमउवाच ॥ समस्तवेदतत्त्वज्ञसर्वागमविशारद ॥ अधूनाब्रुहिमेवह्यन्मंत्रराजंशिवोदि
तम् ॥ १ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ अधुनासम्प्रवक्ष्यामिविधानंमुनिनिर्गतम् ॥ यावन्मन्त्रऋ
षिच्छन्दोदेवतादीन्यनुकमात् ॥ २ ॥ स्वांताक्षंसमुद्धृत्यत्रयोदशस्वरान्वितम् ॥ पार्थवतुर्गस्व

रयुतंछान्तंथांतथाव्हयम् ॥ ३ ॥ अमृताक्षरमुद्धृत्यत्रैकतोमांसपुग्मकम् ॥ यतुर्यमुखदृत्ते
 नपवनःस्वाहयान्वितः ॥ ४ ॥ दशाक्षरमनुःप्रोक्तोदृष्टादृष्टफलप्रदः ॥ वीजंशक्तिचवक्ष्यामि
 ब्रह्मविच्च परात्परम् ॥ ५ ॥ ब्रह्मार्णमाययासार्धमांसांनानादविटुकम् ॥ एतद्वीजं समाख्यातं
 कृष्णतत्त्वं परात्परम् ॥ ६ ॥ शुक्कार्णममृताणैर्नमुखदृत्तेन संयुतम् ॥ गगनं मुखदृत्तेन प्रोक्तांश
 क्तिः परात्परा ॥ ७ ॥ पृषाशक्तिः परासूक्ष्मानित्यसंवित्रदायिनी ॥ ईश्वरो जगतां वीजं शक्ति
 गुणमधीस्त्वजा ॥ ८ ॥ परमात्मा तथा त्रुद्धिर्वायुः कुण्डलिनीति च ॥ चतुर्विधं वीजं शक्ती सर्व
 मंत्रेषु चिन्तयेत् ॥ ९ ॥ क्षितयंत तसामान्यं तदिदानीं निरूप्यते ॥ ईश्वरो जगतां वीजमाद्यं
 क्षतदुच्यते ॥ १० ॥ तस्य माया समाख्याता शक्तिर्गुणमयी तु या ॥ प्रकृतिः पुरुषश्चैव नित्यौ
 कालश्च सत्तम ॥ ११ ॥ तत्त्वानि चेश्वरश्चैव ब्रह्मेति पञ्चमं स्मृतम् ॥ सर्गान्तिः पुरुषश्चैव तितुया
 ख्याप्रकृतिः स्मृता ॥ १२ ॥ तत्त्वानि मांसरूपाणि कालश्च तत्त्वरूपकः ॥ ईश्वराख्यो भवेन्नादो
 विदुश्चैतन्यचिन्मयः ॥ १३ ॥ एतद्विज्ञानमात्रेण जीवन्मुक्तो मर्हीचरेत् ॥ नास्य कालकलापे
 क्षानतीर्थाय तनानि च ॥ १४ ॥ क्लृप्तादसृजद्दिश्वमिति प्राह श्रुतैः शिरः ॥ लकारात्पृथिवी
 जाता ककाराज्जलसम्भवः ॥ १५ ॥ ईकाराद्दह्निरूपनोनादाद्वायुरजायत ॥ विन्दो राका
 शसंभूतिरिति भूतात्मको मनुः ॥ १६ ॥ स्वशब्देन च क्षेत्रज्ञो हेति चित्प्रकृतिः परा ॥ तयोरैक्य

समुद्रतिर्मखवेष्टनवर्णकः ॥ १७ ॥ अतएवहि विश्वस्यलयः स्वाहार्णको भवेत् ॥ गोपीति प्र
कृतिं विद्यात् जनस्तत्त्वसमूहकम् ॥ १८ ॥ अनयोराश्रयव्याप्तौ कारणत्वेन चेश्वरः ॥ सान्द्रानं
दुपंजयोतिर्वह्नुभेन चकथ्यते ॥ १९ ॥ 'विपादूर्ध्वउदैत्पुरुष' इत्याहुः प्रथमागिरः ॥ बीजोच्चार
णमात्रेण चित्स्वभावः प्रजायते ॥ २० ॥ बह्नुभेन तु तद्वाक्यं स्वाहया ज्ञानदाहनः ॥ इत्येवं कथितं
तरवं मुनेर्वैब्रह्मसम्मतम् ॥ २१ ॥ यज्ज्ञानात्साधकश्चेष्टो दिव्यानन्दः प्रवर्तते ॥ अधवागोपी प्रकृ
तिर्जनस्तदंशमंडलम् ॥ २२ ॥ अनयोर्वह्नुभः स्वामी कृष्णात्मा ईश्वरः स्मृतः ॥ कार्यकारणयोरी
शः श्रुतिभिस्तेन गीयते ॥ २३ ॥ अनेकजन्मशुद्धानां गोपीनां पतीरेव च ॥ नन्दनन्दन इत्युक्तत्वे
लोक्यानां दवर्द्धनः ॥ २४ ॥ चिंतयेद्द्विरजोमंत्रं सर्वसंपत्तिहेतवे ॥ दशानामपि तत्त्वानां साक्षी
वेत्ता तथाक्षरः ॥ २५ ॥ दशाक्षर इति ख्यातो मंत्रराजः परात्परः ॥ बीजपूर्वज पश्चात्पर इत्येकं कथितं
मुने ॥ २६ ॥ लुप्तबीजस्वभावत्वाद्दशार्णदतिकथ्यते ॥ नारदोऽस्य सुनिःप्रोक्तश्छंदो विराडिति
स्मृतम् ॥ २७ ॥ श्रीकृष्णो देवता चास्य दुर्गाधिष्ठातृदेवता ॥ महेश्वरमुखवाज्ज्ञात्वा यः साक्षात्
पसामनुम् ॥ २८ ॥ संसाधयति शुद्धात्मा स तस्य ऋषिरीरितः ॥ गुरुत्वान्मस्तके चास्थन्यासस्तु
परिकीर्तितः ॥ २९ ॥ सर्वदेव्यापकत्वाद्द्विराडिति निगद्यते ॥ सर्वेषामपि तत्त्वानां छादना
च्छंद उच्यते ॥ ३० ॥ अक्षरत्वात्पदत्वाच्च मुखे छंदः प्रकीर्तितम् ॥ विनियोगोऽस्य मंत्रस्य पुरु

पार्थचतुष्टये ॥ ३१ ॥ ऋषिछंदोपरिज्ञानाक्षमं फलमाग्भवेत् ॥ दौर्बल्ययातिमंचाणां वि
 नियोगमजानता ॥ ३२ ॥ मंत्रन्यासमथोवक्ष्ये दृष्टादृष्टफलप्रदम् ॥ प्रणवाभ्यां पुटं कृत्वा न
 म्मोतान् दशवर्णकान् ॥ ३३ ॥ दक्षांगुष्ठादिवा मां तं न्यासः स्यात् सृष्टिरीरितः ॥ वामांगुष्ठादि
 दक्षांतं संहतिः परिकीर्तितः ॥ ३४ ॥ उभयोः करयोर्येष्ठापूर्विका स्थिति रीष्यते ॥ संहतिर्दोषसं
 घानां हारिणी परिकीर्तिता ॥ ३५ ॥ विद्याप्रदा च सृष्ट्यंतं वाणिनां शुद्धचेतसाम् ॥ स्थित्यंता
 स्यात् गृहस्थानां त्रयं काम्या नुरूपतः ॥ ३६ ॥ गृहस्थानां विनस्थानां स्थित्यंतं काश्चिदिच्छति ॥
 संहारांतो मुनीनां च विरक्तस्य च सर्वशः ॥ ३७ ॥ न्यासतयंतदाकार्यमशक्तैरेकमेव ही ॥ वर्ण
 न्यासांस्तथा मंत्रीदेहचपरिविन्यसेत् ॥ ३८ ॥ हस्तमूले कूर्परं केमणिर्वर्धेऽगुलिमूलके ॥ अंगु
 ल्यग्रे च विन्यस्य पादयोरपि विन्यसेत् ॥ ३९ ॥ हस्तमुलादि सृष्टिः स्यात् मणिर्वंधात् स्थितिः सृष्ट
 ता ॥ अंगुल्यग्रात्संहतिः स्यात् स्थित्यंतं त्रितयं न्यसेत् ॥ ४० ॥ ततः करंगयोन्यासस्तथैव
 परिकीर्तितः ॥ अचक्राय तथा स्वाहा अंगुष्ठाभ्यां नमो वदेत् ॥ ४१ ॥ विचक्राय स्वाहेति त
 र्जनीभ्यां ततोच्चेत् ॥ सुचक्राय तथा स्वाहा मध्यमाभ्यां ततोच्चेत् ॥ ४२ ॥ त्रैलोक्यरक्षणच
 क्राय स्वाहेत्यनामिकेतथा ॥ असुरांतकचक्राय स्वाहा कनिष्ठयोनमः ॥ ४३ ॥ रुक्मिणीप्र
 कृतिर्वा मासाक्षादमृतविग्रहा ॥ दक्षिणः पुरुषः प्रोक्तो ज्योतिस्तुराय विग्रहः ॥ ४४ ॥ सयोगा

तृकरयोरेवंपरतत्त्वप्रजायते ॥ अतएवसमस्तानां वस्तूनां शोधकं स्मृतम् ॥ ४५ ॥ पंचांगानि
 ततः कुर्यादंगमन्त्रेण देशिकः ॥ पंचांगानि मनोर्यत्र तत्र नेतृं विवर्जयेत् ॥ ४६ ॥ अचक्राय तथा
 स्वाहा हृदयाय नमो वदेत् ॥ अंगुष्ठरहिते नैव करोग्रेण हृदं स्पृशेत् ॥ ४७ ॥ विचक्राय तथा स्वा
 हा शिरसे स्वाहेति संवदेत् ॥ शिरसि विन्यसेत्तद्वैवकरशालया ॥ ४८ ॥ सुचक्राय तथा स्वा
 हा शिखायैव पदुचरेत् ॥ तथा धौगुष्ठमुष्ट्या तु शिखायां परि विन्यसेत् ॥ ४९ ॥ त्रैलोक्यरक्षण
 र्थायैव स्वाहेति कवचाय हुम् ॥ हस्ताभ्यां शिर आरभ्य पादांतं संस्पृशेत्तयतिः ॥ ५० ॥ असुरांत
 कचक्राय स्वाहा खाय फलुचरेत् ॥ ऊर्ध्वाधस्ताल्ललितयंछोऽटिकाभिर्दिशो दश ॥ ५१ ॥ वंदये
 न्मुनिशार्दूलनित्यन्यासोऽयम्रीरितः ॥ ईज्यमानो हृददात्मा यं हृदये स्याच्चिदात्मकः ॥ ५२ ॥ किं
 यते तत्परात्मा च हृन्मंत्रेण च देशिकैः ॥ सर्वांगादिगुणोत्तुंगसंविद्रूपे परात्मनि ॥ ५३ ॥ क्रि
 यते विषयाहारः शिरोमंत्रेण धीमता ॥ तद्विच्छेरोरूपचिद्धाममयताभावनादृढा ॥ ५४ ॥ क्रि
 ते निजदेहस्य शिखामंत्रेण सादरम् ॥ मंत्रात्मकस्य देवस्य मंत्रव्याप्तेन तेजसा ॥ ५५ ॥ सर्व
 तोषमंत्रेण क्रियते न्याससंभृतिः ॥ यद्ददाति परं ज्ञानं संविद्रूपे परात्मनि ॥ ५६ ॥ हृदयादिम
 यं तेजः स्यादेतन्नेत्रसंज्ञकम् ॥ आध्यात्मकादिरूपं यत्साधकस्य विनाशयेत् ॥ ५७ ॥ अत्रि
 याजातमखंतत्परां धामसमीरितम् ॥ गौतम उवाच ॥ ब्रह्मन् ब्रह्मविदां श्रेष्ठ सर्वभूतहिते रतं ॥

॥ ५८ ॥ त्वमेवकृष्णदेवस्यअंतर्यामीनिरामयः ॥ ५९ ॥ अविद्यादोषनिर्मुक्तःसमस्तव्रतसं
 युतः ॥ सर्वलोकैकगमकःसर्वलोकैकतत्त्ववित् ॥ ६० ॥ सर्वानुभावंसाक्षीत्वंसर्वलोकनम
 स्कृतः ॥ इदानींश्रोतुमिच्छामिमंत्रराजंपरात्परम् ॥ ६१ ॥ अष्टादशार्णोमंत्रस्तुगुह्यादुह्यतरः
 स्मृतः ॥ तंमंत्रंश्रोतुमिच्छामियदियोऽग्योस्मिसत्तम ॥ ६२ ॥ भवार्णवनिमग्नमांत्वमुद्धर्तुमि
 हाहसि ॥ इत्यादिस्तुतिभिःस्तुत्वाप्रणम्यचपुनःपुनः ॥ ६३ ॥ पार्श्वमासाद्यतद्वक्त्रमतिरा
 सीन्मुनीश्वरः ॥ ६४ ॥ नारदउवाच ॥ साधुपटुंत्वयाब्रह्मन्मयापित्रह्मणःश्रुतः ॥ मंत्रराजो
 मुनिश्चेष्टसर्ववेदागमानुगः ॥ ६५ ॥ ततःप्रभृतिविप्रप्रेहारितामांतवानहम् ॥ तवखेहोत्प्रव
 क्ष्यामियतस्त्वंपुरुषप्रियः ॥ ६६ ॥ किंकारंपूर्वमुच्चार्यकृष्णंतुर्यपदान्वितं ॥ गोविंदंचत
 थाचोक्त्वादशार्णचित्तयोच्चैस्तु ॥ ६७ ॥ भक्त्यातेप्रणिपत्त्याचकथितोमंत्रनायकः ॥ गुह्या
 दुह्यतरोह्येपवांछार्चितामणिःस्मृतः ॥ ६८ ॥ शौनकाद्याश्चमुनयस्तथान्येदेवमुख्यकाः ॥ मंत्र
 राजपरिज्ञानात्सद्यस्तत्ताम्यतांगताः ॥ ६९ ॥ कृपुदाब्दस्यसत्त्वार्थोणश्चानंदस्वरूपकः ॥
 सुखरूपोभवेदात्माभावानंदमयत्वतः ॥ ७० ॥ गोशब्देनज्ञानमुक्ततेनविन्देतत्तत्पदं ॥ गो
 शब्दाद्देदयुक्तस्तेनवालभतेविभुं ॥ ७१ ॥ एवंतैकथितामंत्रवात्सनामुनिसत्तम ॥ एत
 ज्ञानानुभावेनजीवन्मुक्तो नचान्यथा ॥ ७२ ॥ सर्वेषामंत्रराशीनांमुख्योऽयंवरदोमनुः ॥ पुरा

णतीर्थानिसर्वाणिक्वातानितेनीमता ॥ ७३ ॥ सिद्धक्षेत्राणिसर्वाणिसम्यक्कृतानितेनैव ॥
 सकटुच्चरणेनास्यसत्यमेवचान्यथा ॥ ७४ ॥ किमन्येनवहृत्तेनस्मरणाच्चास्यमंत्रयित् ॥
 जीवन्मुक्तो न संदेहो विष्णुरेव न संशयः ॥ ७५ ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तो गायत्र्या छंद उच्यते ॥ कृ
 ष्णः प्रकृतिरेतस्य दुर्गाधिष्ठातृदेवता ॥ ७६ ॥ वांसुदेवः संकर्षणः प्रधुन्नश्वानिरुद्धकः ॥ नारा
 यण इति ख्यातः पदपंचात्मकः परः ॥ ७७ ॥ अक्षरार्थस्तु क्रथितः पदस्यार्थ इतीरितः ॥ तस्मा
 द्विज्ञायैवैतौ पुरुषार्थचतुष्टयं ॥ ७८ ॥ लभते नान्न संदेहः सत्यं सत्यं हि गौतम ॥ बीजशक्ती
 पुराप्रोक्ते विनियोगश्च पूर्ववत् ॥ ७९ ॥ पंचागानि मनोरस्य पदपंचक योजनात् ॥ ब्रह्मरंध्रे भ्रु
 वोर्मध्ये जिह्वाकूपे तथा पुनः ॥ ८० ॥ कंठदेशे हृदि तथा नाभौ लिङ्गे च मूलके ॥ घ्राणद्वये च
 क्षुप्तोश्च कर्णयोर्विन्यसेदिति ॥ ८१ ॥ जानुयुग्मे पदद्वे द्वे द्वे मन्त्रवर्णान् क्रमान्यसेत् ॥ ब्रह्मरंध्रे
 पुनः सर्वमंत्रव्यापकमाचरेत् ॥ ८२ ॥ मूर्ध्नि द्ववक्त्रे हृदि नाभौ मूले च पदपंचकं ॥ रोहावरोहतो
 न्यस्य के शवाधानर्थो न्यसेत् ॥ ८३ ॥ वर्णन्यासं पुरा कृत्वा के शवाभ्यां स्तुतान्यसेत् ॥ भूतशु
 द्धिलिपिन्यासं विना यस्तु प्रपूजयेत् ॥ ८४ ॥ विपरीतफलं दद्याद् भक्त्या पूजनं यथा ॥ मातृका
 द्विविधा प्रोक्ता पराचाप्य परा तथा ॥ ८५ ॥ सुपुतौ तु परा तस्या अपरा त्वाह्यदेशके ॥ अथांतर्मा
 तृकान्यासो मूलाधारे चतुर्दले ॥ ८६ ॥ स्वर्णाम्बे वक्षस्पसचतुर्वर्णसमीरितः ॥ षड्दले वैद्युतनि

भस्वाधिष्ठानेऽनलत्विपि ॥ ८७ ॥ बभर्भर्यैर्युक्तेवर्णैः पङ्कजैर्मिरलं कृते ॥ मणिपरेदशदलेनी
 लजोमतसत्त्वपि ॥ ८८ ॥ डादिफातदलैर्युक्तेर्विदूद्रासितमस्तके ॥ अनाहतेद्वादशारेप्रवाल
 रुचिसन्निभे ॥ ८९ ॥ कादिठातदलैर्युक्तयोगिनां हृदयंगमे ॥ विशुद्धेषोडशदलेषु म्राभैस्व
 र्भूपिते ॥ ९० ॥ आज्ञाचक्रेचक्षुन्नाभेहृदक्षदिदलशोभिते ॥ सहासरेमहापद्मे विन्दुनादद्व
 यान्विते ॥ ९१ ॥ अक्रयादित्रिरेखात्महलक्षत्रमध्येगे ॥ तन्मध्येपरविंदुचसृष्टिस्थि
 तिलयात्मकं ॥ ९२ ॥ एवं समाहितमनाध्यायेन्यासोऽयमांतरः ॥ मूलादिब्रह्मरंध्रांतं विधां ध्या
 येच्चिदात्मिकां ॥ ९३ ॥ विंदोश्च्युतसुधासारैस्तर्पयन्मातृकां न्यसेत् ॥ एकैकवर्णमुच्चा
 र्यमूलाधाराद्भुवोत्तिकम् ॥ नमोतद्वितिन्यासोऽयमांतरः संप्रकीर्तितः ॥ ९४ ॥ बाह्यवैमातृका
 न्यासं शृणुञ्जावहितो मम ॥ यच्छ्रद्धयान्यसन्विद्वान्वागशित्वं लभेदिह ॥ ९५ ॥ ललाटमुख
 वृत्ताक्षिश्रुतिघ्राणे पुगंडयोः ॥ ओष्ठदंतोत्तमांगास्यदोः पत्संध्यग्रकेषु च ॥ ९६ ॥ पार्श्वयोः
 पृष्ठतो नाभौ जठरे हृदयेऽंशके ॥ कर्कशं सेच हृत्पर्वपाणिपादयुगे तथा ॥ ९७ ॥ जठराननयो
 न्यसेन्मातृकार्णान्यथाक्रमं ॥ चतुर्थमातृकाप्रोक्ता केवला विंदुसंयुता ॥ ९८ ॥ सविसर्गोऽसौ
 भयाचरहस्यमपि कथ्यते ॥ विद्याकरी केवला च सोभया भक्तिदायिका ॥ ९९ ॥ सविसर्गोऽपु
 त्रदा च सविंदुर्मोक्षदायिनी ॥ केशवादि ततो न्यासं कुर्यात्साधकस्ततः ॥ १०० ॥ ऋषिः प्रजा

पतिश्छंदोगायत्रीदेवतापुनः ॥ अर्द्धलक्ष्मीहारिः प्रोक्तः श्रीबीजेन पडंगकं ॥ ३०१ ॥ करशुद्धि
 विधानं च विधाय ध्यानमाचरेत् ॥ उद्यदादित्यसंकाशं तप्तजां त्रुनदप्रभं ॥ २ ॥ कमला
 वसुधाशोभिपार्ध्वद्वंद्वं परात्परम् ॥ विचित्ररत्नविहितनालंकारशोभितम् ॥ ३ ॥ पीतवस्त्रप
 रीधानं शंखकौमोदकीकरं ॥ वामतश्चक्रपद्मे च ध्यात्वेवं विन्यसेत्ततः ॥ ४ ॥ प्रणवंपूर्वमुच्चार्य
 श्रीबीजंतदनंतरं ॥ मातृकार्णास्तोन्यसेद्द्वये हंत तत्प्रकारकं ॥ ५ ॥ 'केशवं विन्यसेत्कर्त्याकां
 त्यनारायणं न्यसेत् ॥ माधवं तुष्टिसंहितं गोविंदं पुष्टिसंयुतं ॥ ६ ॥ धृत्या विष्णुं शांतिं युक्तं मधुसू
 दनमेव च ॥ त्रिविक्रमं च क्रियाया वामनं दयान्यसेत् ॥ ७ ॥ श्रीधरं मेधयान्यस्य रूढपीके शं च
 हर्षया ॥ श्रद्धया पद्मनाभं च लज्जादामोदरौ ततः ॥ ८ ॥ वासुदेवं ततो लक्ष्म्या संकर्पणं सरस्व
 तीं ॥ प्रद्युम्नं विन्यसेत्प्रीत्या रत्या चैवानिरुद्धकं ॥ ९ ॥ चक्रिणं जययान्यस्य दुर्गया गदिनं तथा ॥
 शार्ङ्गिणं प्रभया सार्द्धं खड्गं तस्य या सह ॥ १० ॥ शंखिनं चंडया सार्द्धं वाण्या च हलिनं न्यसे
 त् ॥ विलासिन्या मुसलिनं शूलिनं विजयायुतं ॥ ११ ॥ पाशिनं विराजयुक्तं विश्वयां कुशिनं न्यसे
 त् ॥ मुकुंदं विनयायुक्तं सुनंदं ददौ न्यसेत् ॥ १२ ॥ सहस्मृत्यानंदं च नरं च ऋद्धिसंयुतं ॥ न
 रकजित्समृद्ध्या च शुद्ध्या सह हरिं न्यसेत् ॥ १३ ॥ बुद्ध्या कृष्णं भक्त्या सत्यं सात्वतं सतिसंयुतं ॥
 शौरिक्षमे शूरमेतथैवो माजनार्दनौ ॥ १४ ॥ छेदिन्या भूधरं विश्वमूर्तिं छिन्नायुतं न्यसेत् ॥ वक्रं

ठवमुदेन्यस्यवसुधापुरुषोत्तमौ ॥ १५ ॥ बलिनंपरयायुक्तंवलानुजपरायणं ॥ बालंचसूक्ष्म
 यायुक्तंष्टपमंसंध्ययायुतं ॥ १६ ॥ दृषंचप्रज्ञयायुक्तंहसंचवप्रभायुतं ॥ वराहंनिदायायुक्तंविम
 लंमेधयासह ॥ १७ ॥ नृसिंहंविधयायुक्तंविन्यसेत्साधकोत्तमः ॥ एवमंगेषुविन्यस्यध्या
 त्वाधूर्वसमाहितः ॥ १८ ॥ भक्त्यातुपूजयेद्देवंसोऽभिष्टंफलमाप्नुयात् ॥ केशवादिरयंन्यासो
 न्यासमन्त्रेणदेहिनां ॥ १९ ॥ अच्युतत्वंददाल्येवसत्यंसत्यंनंशयः ॥ केशवाद्याइमेश्यामाः
 सर्वेनारायणाःस्मृताः ॥ २० ॥ शंखचक्रगदापद्मलसद्भुजचतुष्टयाः ॥ पीतांबरधरानित्यंन
 नाभरणभूषिताः ॥ २१ ॥ साचिगोपीसगोपश्चसचक्रंचसपंचकम् ॥ सगदश्चसशंखश्चद
 क्षिणोर्ध्वकरक्रमात् ॥ २२ ॥ ऑनमोर्णसमुच्चार्यनारायणमनुवदेत् ॥ प्राणात्मानंतयोचार्यके
 शवायइतिस्मरेत् ॥ २३ ॥ कीर्त्याचिमनसायुक्तंदत्यादिन्यासमाचरेत् ॥ मुमुक्षुवश्चयतयश्चरे
 युन्यासमुत्तमं ॥ २४ ॥ एवंवाविन्यसेन्यासंलक्ष्मीबीजपुरस्सरं ॥ स्मृतिंधृतिमहालक्ष्मीप्रा
 प्यतेहरितांब्रजेत् ॥ २५ ॥ वागुराद्यंन्यसेद्वाधवागीशल्वमवाप्नुयात् ॥ यद्यदाद्यंन्यसेन्न्यास
 तद्वैजैरंगकल्पनं ॥ २६ ॥ तत्वन्यासंततःकुर्यात्साधकःसिद्धिहेतवे ॥ कृतेनयेनश्रीदेवरूप
 तामेवयात्यसौ ॥ २७ ॥ मादिकांतानथार्णांश्रुबीजान्यैकैकशोच्चरेत् ॥ नमःपरायेत्युच्चार्य
 ततस्तत्वात्मनेनमः ॥ २८ ॥ जीवप्राणहयंचोक्त्वासर्वगेषुप्रविन्यसेत् ॥ ततोद्धदयमध्येव्र

तलत्रयंचविन्यसेत् ॥ २९ ॥ वंवीजंमतितत्वंचअनहंकारमेवच ॥ यंवीजंचमनस्तत्त्वमित्ये
वंवितयंन्यसेत् ॥ ३० ॥ नंवीजंशब्दतत्वंचन्यसेन्मौलौततःपरं ॥ धंवीजंस्पर्शतत्वंचविन्य
सेदाननेसुधीः ॥ ३१ ॥ दंवीजंरूपतत्वंचहृदयेविन्यसेत्ततः ॥ धंवीजंरसतत्वंचविन्यसेदथ
गुह्यके ॥ ३२ ॥ तंवीजंगंधतत्वंचपादयोरेवविन्यसेत् ॥ गंवीजंश्रोत्रतत्वंचश्रोत्रयोरेववि
न्यसेत् ॥ ३३ ॥ ढंवीजंत्वक्तृतत्वंचविन्यसेत्त्वचिसाधकः ॥ ढंवीजंनेत्रतत्वंचनेत्रयोरेववि
न्यसेत् ॥ ३४ ॥ ठंवीजंरसनातत्वंरसनायामधोन्यसेत् ॥ ठंवीजंघ्राणतत्वंचनासिकायांप्र
विन्यसेत् ॥ ३५ ॥ झंवीजंवाक्तत्वंचविन्यसेद्वाचिसाधकः ॥ ङंवीजंपाणितत्वंचपारावा
रेप्रविन्यसेत् ॥ ३६ ॥ जंवीजंपादतत्वंचपादयोरेवविन्यसेत् ॥ छंवीजंपायुतत्वंचपायोन्य
सेत्समाहितः ॥ ३७ ॥ चंवीजंलिङ्गतत्वंचविन्यसेदथसंध्यके ॥ ङंवीजंतत्त्वमाकाशंपुन
र्मौलौप्राविन्यसेत् ॥ ३८ ॥ घंवीजंवायुतत्वंचवदनेविन्यसेत्पुनः ॥ गंवीजंतेजस्तत्वंचहृद
येविन्यसेत्सुधीः ॥ ३९ ॥ खंवीजंजलतत्वंचततःशिश्नेप्रविन्यसेत् ॥ कंवीजंपृथिवीतत्वंवि
न्यसेत्पादयोःपुनः ॥ ४० ॥ शंवीजंहृत्पुंडरीकंतत्वंहृदिचविन्यसेत् ॥ हंवीजंसूर्यमंडलत
त्वंहृदिचविन्यसेत् ॥ ४१ ॥ संवीजंचंद्रमंडलतत्वंतत्रैवचप्रविन्यसेत् ॥ रंवीजंवाङ्महमंडलत
त्वंतत्रैवविन्यसेत् ॥ ४२ ॥ पंवीजंपरमेश्वरितत्वंवासुदेवंचमूर्द्धनि ॥ यंवीजमधपुंस्तत्वंसंकर्ष

णमधोमुखे ॥ ४३ ॥ लंबीजं बिभ्रतत्वं च प्रद्युम्नं हृदि विन्यसेत् ॥ बंबीजं प्रकृतितत्त्वमनिरु
 द्धमुपस्थके ॥ ४४ ॥ लंबीजं सत्तत्वं च पादौ नारायणं न्यसेत् ॥ क्षौबीजं कोपतत्वं च नृसिंहं
 सर्वगात्रके ॥ ४५ ॥ एवं तत्त्वानि विन्यस्य प्राणायामं समाचरेत् ॥ दशाक्षरेण चेत्तत्र अष्टाविंश
 त्तिरेचयेत् ॥ ४६ ॥ पूरयेद्दह्मया तद्द्वारयेत्तत्प्रमाणतः ॥ प्राणायामो भवेदेकोरेच पूरककुंभ
 केः ॥ ४७ ॥ अष्टादशार्णेन चेत्तत्र द्वादशैवं समाचरेत् ॥ एकेन रेचयेत्कामबीजेनैव पृथक् पृथ
 क् ॥ ४८ ॥ पूरयेत्सतसतेन विंशत्या तेन धारयेत् ॥ सर्वपुक्कणमंते पुबीजेन निनकारयेत् ॥
 ॥ ४९ ॥ अशक्तौ कथितश्चैवं शक्तौ च योगिनां मतं ॥ अथ वा सर्वमंते पुवर्णानुक्रमतो जापन् ॥ ५० ॥
 प्राणायामं च रेन्मंत्रिरेच पूरककुंभकेः ॥ मंतप्राणायामः प्रोक्तो यौगिकं कथयामि ते ॥ ५१ ॥
 रेचयेद्दशया विद्वान्माध्वापोऽशकेन च ॥ द्वाविंशन्मात्रया पूर्य चतुःषष्ठ्या तु धारयेत् ॥ ५२ ॥
 एकश्वासश्चैकमात्रो मात्रायामि यमो मतः ॥ वामजानुनितद्वस्तद्व्रमणं यावता भवेत् ॥ ५३ ॥
 कालेन मात्रा साज्ञेयामुनिभिर्वेदपारंगैः ॥ प्राणायामो द्विधा प्रोक्तः सगर्भश्च निगर्भकः ॥ ५४ ॥
 सगर्भो मंतजाल्येन प्राणायामो मतो बुधिः ॥ निगर्भश्च प्राणायामो मात्रायाः संख्यया भवेत् ॥ ५५ ॥
 प्राणायामात्परं तत्त्वं प्राणायामात्परं तपः ॥ प्राणायामात्परं ज्ञानं प्राणायामात्परं पदं ॥ ५६ ॥
 प्राणायामात्परो योगः प्राणायामात्परं धनं ॥ नास्ति नास्ति पुनर्नास्ति कथितं तव सुव्रत ॥ ५७ ॥

वत्सराभ्यासयोगेनब्रह्मसाक्षाद्भवेद्भुवं ॥ चैतन्यावरणंयथवक्षीयतेनालसंशयः ॥ ५८ ॥ प्रा
 णायामंविनामुक्तिमार्गेनास्तिमयोदितः ॥ प्राणायामंविनायद्यत्साधनंनिष्फलंभवेत् ॥ ५९ ॥
 प्राणायामेनमुनयःसिद्धिमायांतिनान्यथा ॥ प्राणायामपरोयोगीनयोगीशिवएवसः ॥ ६० ॥
 गमनागमनंवायोःप्राणस्यधारणंतथा ॥ प्राणायामइतिप्रोक्तोयोगशास्त्रविशारदैः ॥ ६१ ॥ प्रा
 णोवायुरितिख्यातआयामस्तन्निर्गहनं ॥ प्राणायामइतिप्रोक्तोयोगिनांयोगसाधनम् ॥ ६२ ॥
 आद्यंतयोर्विधीयंतेनासिकापुटचारिणः ॥ रेचयेद्दक्षयानासापूरयेद्दामतस्ततः ॥ ६३ ॥ द्वा
 त्त्रिंशदभ्यसेन्मंत्रंप्राणायामःसुउच्यते ॥ ब्रह्महत्यासुरापानमग्न्यागमनंतथा ॥ ६४ ॥ स
 वैमाशुदहत्येवप्राणायामेनवैद्विजः ॥ भ्रूणहत्यादिपापानिनाशयेन्मासमातृतः ॥ ६५ ॥ प्रा
 तःसायंचरेन्नित्यंपोडाप्राणसंयमान् ॥ नाशयेत्सर्वपापानितूलराशिमिवानलः ॥ ६६ ॥ स
 क्षेपामेवपापानांप्रायश्चित्तमिदंस्मृतं ॥ स्वदेहस्थंयथासर्पश्चर्मोत्सृज्यनिरामयः ॥ ६७ ॥
 प्राणायामस्तथागच्छेद्विधाकामकर्मजा ॥ अथवाकिंबहुक्तेनश्रुणुगौतमतत्त्वतः ॥ ६८ ॥
 प्राणायामानेहपरंयोगिनांमुक्तिहेतव ॥ प्राणायामंविधायेत्यंदेहेपीठंप्रविन्यसेत् ॥ ७१ ॥
 आधारशक्तिंप्रकृतिकर्मसूकरमेवच ॥ पृथिवीक्षीरासिंदुचंश्चेतद्वीपंचमध्यतः ॥ ७० ॥
 तन्मध्यैरत्नगेहंचसर्वाभीष्टफलप्रदं ॥ गेहमध्यैकलपदक्षंतर्वरत्नमहोज्ज्वलं ॥ ७१ ॥ द

क्षासेदक्षिणकटीतथावामद्वयेपुनः ॥ धर्मज्ञानंचैव रागयंत्रिन्यसेद्वैश्वरंतया ॥ ७२ ॥ मुख
 पादनेनाभिपार्श्वेतानपूर्वास्तुविन्यसेत् ॥ विन्यस्यैवं पुनर्दृदिपक्षोविश्वमयंन्यसेत् ॥ ७३ ॥
 प्रकृत्यष्टलसत्पर्वविकारमयकेशरं ॥ तन्मध्येविन्यसेन्मन्त्रीपंचाशद्वर्णकर्णिकां ॥ ७४ ॥ प्र
 णवस्यचिभिर्वर्णविन्यसेन्मंडलत्रयं ॥ कलाभिःसाहिततद्दशदशदशपोडशैः ॥ ७५ ॥ अका
 रोकारमकाराःप्रणवांशोद्ववाक्षराः ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशाख्याःसमष्टिव्यष्टिरूपकाः ॥ ७६ ॥ स
 मष्ट्यैकेवलंब्रह्मसन्निदानंदलक्षणं ॥ सत्रीजपूर्वकौस्तवसत्त्वादीनथविन्यसेत् ॥ ७७ ॥ त
 दंशौनैवमतिमान्नन्यसेदात्मचतुष्टयं ॥ आत्मापरात्माऽपरात्मज्ञानात्मानश्चैतमताः ॥ ७८ ॥
 आत्मनोजागरेस्थलेविश्वत्माविश्वरूपकः ॥ नामाथवीजसाहितं हन्मध्यैचव्यवस्थिताः ॥
 ॥ ७९ ॥ अतएवदृदिन्यसेद्वागृत्तिर्द्वयोस्थिता ॥ अंतरंगतयांचायमंतरात्माहृदंतरे ॥ ८० ॥
 मनोमयस्तेजसाख्योऽक्षरार्द्रिद्यदृत्तिधृक् ॥ अतएवमुनेचायमंतरात्मेतिकीर्तितः ॥ ८१ ॥ अं
 वीजंचास्यगदितंतत्पूर्वविन्यसेत्सुधीः ॥ परमात्मासुप्तस्याख्योमनोव्याघ्रसिंहारकः ॥ ८२ ॥
 विनयेचंद्रियेस्तवस्वसुरवःकेवलेस्थितः ॥ पंवीजात्परमात्मानंयजेत्सर्वार्थसिद्धये ॥ ८३ ॥ सं
 कर्षणःश्रानिरुद्धःप्रद्युम्नश्चेतितत्त्रयं ॥ ज्ञानात्मासीवासुदेवःस्वयंभूःप्राज्ञरूपकः ॥ ८४ ॥
 दृत्तितयेविलीनेतुकेवलंसुप्रवाचितकलः ॥ सुखात्मावासुदेवोऽसौचित्कलाप्रकृतिःपरा ॥ ८५ ॥

त्र्योजंतस्यप्रवक्ष्यामिकेवलंसुखचिन्मयं ॥ व्योमाक्षरं वह्निसंस्थं तुर्यस्वरसमन्वितं ॥ ८६ ॥
 नादाब्जिदुक्लयुक्तं वीजंतत्सुखचिन्मयं ॥ वेदमयोद्धृतं सारं सर्वकारणकारणं ॥ ८७ ॥ केदारे
 व्यष्टशक्तीश्च अष्टप्रकृतिरूपिणीः ॥ मध्येशक्तिः पराख्या च चिदानंदस्वरूपापिणी ॥ ८८ ॥ वि
 मलाकर्षिणी ज्ञानाक्रियायोगात्रशक्तयः ॥ प्रव्हीसत्यातथेशानानुग्रहानवमीयुता ॥ ८९ ॥
 नवशक्तीः प्रविन्यस्यन्त्यसेत्तत्तमहामनुं ॥ नमो भगवते प्रोक्त्वा सर्वभूतात्मने पदं ॥ ९० ॥ वा
 सुदेवपदं देवं सर्वोत्तमयोगसंयुतं ॥ सर्वोत्तमसंयोगो गपदप्रोक्तात्मने नमः ॥ ९१ ॥ अयं पीठमनुः
 प्रोक्तः सर्वभूतात्मकः परः ॥ शामलं कोमलं धाम तत्रोपरिविचिंतयेत् ॥ ९२ ॥ इति श्रीनारद
 प्रोक्ते गौतमीयतन्त्रे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

नारद उवाच ॥ अथाखिलं न्यासजालं शृणुष्व अवहितोऽनघ ॥ नित्यन्यासाः पुराप्रोक्तार्थैर्विना वि
 फला भवेत् ॥ १ ॥ मंत्रतन्त्रार्चनासर्वप्रकारेणाप्यनुष्ठिता ॥ फलाधिक्येच्छयान्यासान्सम
 स्तपुरुषार्थदान् ॥ २ ॥ शृणु वक्ष्यामि विप्रेन्द्र येन विष्णुमयो भवेत् ॥ स्वरपट्कं यथापूर्वपश्चा
 च्च स्वरपट्कं ॥ ३ ॥ मूर्तिद्वादशकं तद्द्वादसुदेवेन संयुतं ॥ कपालविन्यसेद्वा त्रिकेशवं सुस
 माहितः ॥ ४ ॥ नारायणं च जठरे अर्यमा संयुतं न्यसेत् ॥ हृदये माधवं चैव मित्रेण सह विन्यसे
 त् ॥ ५ ॥ गोविंदं गलकूपे च वरुणेन प्रविन्यसेत् ॥ विष्णुं च दक्षिणे पाशवं अंशुना सह विन्यसेत्

॥ ६ ॥ प्रप्रदेशोचप्रयुभ्रंतत्वासहप्रविन्यसेत् ॥ ककुद्देशोऽनिरुद्धंचविष्णुनासहविन्यसेत् ॥
॥ ७ ॥ द्वादशाक्षरं मंत्रं विन्यसेद्ब्रह्मरंध्रकं ॥ भुजंतिदक्षिणेन्यसेद्भगेनमधुसूदनं ॥ ८ ॥
पयनाभंदक्षगलेन्यसेद्दिवस्वतायुतं ॥ दामोदरमधेद्रेणवामपार्श्वेन्यसेत्सुधीः ॥ ९ ॥ भुजां
तेवासुदेवंचपूष्णासहप्रविन्यसेत् ॥ संकर्षणं वामगलेपर्जन्येनचविन्यसेत् ॥ १० ॥ वासुदे
वोभवेत्साक्षाध्यापितस्तस्यतेजसा ॥ मातात्रिकंसमुद्धृत्यनमोभगवतोलिखेत् ॥ ११ ॥ वासु
देवंचतुर्थ्यंतं तोऽयं सुरपादपः ॥ अस्य विज्ञानमात्रेण वासुदेवः प्रजायते ॥ १२ ॥ मनुसंपुटि
तान्यसेन्मातृकां विष्णुमातरं ॥ तैत्तिरीयमंत्रसिद्धिः स्यादोपसंघातनाशनात् ॥ १३ ॥ दशाष्टौ गो
लकं न्यासं वदयेत्संभूतिदायकं ॥ मंत्रं दशाष्टौ सिमयंगोपनीयं प्रयत्नतः ॥ १४ ॥ आधारे च ध्व
जेनाभीरुदये गलमुख्यां संके ॥ ऊरुद्वये कंधरायां नाभ्यां कुक्षिस्तनूद्वये ॥ १५ ॥ पार्श्वद्वये तथा
श्रोणयोर्मस्तकास्थे च नेत्रयोः ॥ कर्णनासिकयोस्तद्वत्कपोले कर्सांधिषु ॥ १६ ॥ तदग्रे
पादयोः संधीतद्वये ध्येऽपि चादरात् ॥ मंत्रकेतवप्राच्यादिदिशा सुव्यापकं न्यसेत् ॥ १७ ॥ दोष्णो
स्तथा चोत्तरुद्वये शिरोऽक्षि मुखदेशके ॥ कंठे हृदयं कंधाधो जानु (१०) प्रपत्सु विन्यसेत् ॥ १८ ॥
श्रोत्रगंडांत वक्षोजपार्श्वेष्वेव हि स्विच्छुरौ ॥ जानुजंघांघ्रियुगले (१०) इत्यवर्णान् प्रविन्यसेत्
॥ १९ ॥ विभूतिपंजरन्यासं सर्वभूतिप्रवर्तकं ॥ दशतत्वं ततो न्यसेद्दशाष्टौ शीघ्रं सिद्धये ॥

॥ २० ॥ श्रियव्यसेजोमरुद्विदितिपंचतत्त्वकं ॥ अहंकारोमहत्तत्त्वंतथाप्रकृतिपूरुषौ ॥ २१ ॥
परमात्माचतत्त्वानिगथावदवधारय ॥ पादांबुद्वयवत्कर्मभिर्पंचन्यसेत्ततः ॥ २२ ॥ त्वदिदं
यत्त्रयं व्याख्यासर्वगिविन्यसेत्सुधीः ॥ मस्तकादिततो न्यसेद्यावत्यादावसानकं ॥ २३ ॥ अ
यं न्यासो गुप्ततमो मंत्राणां शिघ्रसिद्धिदः ॥ कार्योऽन्येष्वपि गोपालमंत्रेष्वपि विद्यालयोः ॥ २४ ॥
दशाक्षरस्य वर्णाश्रयसंहारक्रमतो न्यसेत् ॥ सृष्टिन्यासे मनोरस्थ वर्णां न्विपरितान् न्यसेत् ॥ २५ ॥
एकैकाक्षरमुच्चार्य नमो तंतुतः पठेत् ॥ परयेति च तत्त्वानि तदंतं तेन मसा सह ॥ २६ ॥
मनसा विन्यसेत् स न्यासानुष्येनैव तथा मुने ॥ अंगुष्ठानामिकाभ्यां वा अन्यथा विफलं भवेत् ॥
॥ २७ ॥ इतीश्रीदेवर्षिनारदप्रोक्तैर्गौतमीयतन्त्रैर्तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ २८ ॥
॥ नारद उवाच ॥ अथ वृंदावनंध्यायेत्सर्वदेवनमस्कृतं ॥ सर्वतु कुसुमोपेतं पतत्रिगणनादि
तं ॥ १ ॥ ध्रमध्रमरझंकारभ्रमरीकृतदिङ्मुखं ॥ कालिंदीजलकह्वोलशीतलानिलसेवितं ॥
॥ २ ॥ नानापुष्पलतावृद्धदृशर्वडैश्चमंडितं ॥ समानोदितचंद्रार्कतेजोदीपेन दीपितं ॥ ३ ॥
कमलोत्पलकल्हारधूलिधूसरितांतरं ॥ शारवामृगगणकीर्णनानामृगनिषेवितं ॥ ४ ॥ द्वा
विंशद्दनसंवीतं वैकुण्ठादति सौख्यदं ॥ पुंदरमुखैर्देवैः सर्वतः समधिष्ठितं ॥ ५ ॥ तन्मध्ये रत्न
भूमिचसूर्ययुतिसमग्रभां ॥ तत्तत्कल्पतरूद्वानंनियंतरत्नभूषणं ॥ ६ ॥ माणिक्यशिश्वरोद्धा

सितन्मध्यमाणिमंडपं ॥ नानारत्नगणैश्चित्रं सर्वतेजोविराजितं ॥ ७ ॥ फलभारोल्लसाच्चित्रं वि-
तानैरुपशोभितं ॥ रत्नतोरणगोपूष्णमाणिक्यवेदिकान्वितं ॥ ८ ॥ दिव्यघंटासमायुक्तं मुक्ता-
दामविराजितं ॥ कोटिसूर्यसमाभासं निर्मुक्तं पट्टरंगकैः ॥ ९ ॥ द्रुभुक्षाचपिपासाचप्राणस्य
मनसस्तथा ॥ शोकमोहोशरीरस्य जरामृत्युपङ्कजैः ॥ १० ॥ चतुर्द्वारसमायुक्तं कपाटाष्ट-
कशोभितं ॥ रत्नप्रदीपावलिभिरन्तरेणोपशोभितं ॥ ११ ॥ तत्त्वकल्पतरुध्यायेत्स्थविष्टं
त्ववर्षणं ॥ सेवितं ऋतुभिः सर्वैः सुधाशीकरवर्षिणं ॥ १२ ॥ गारुन्मणिलसत्पत्रं प्रवालरक्त-
पङ्कजं ॥ मुक्ता रत्नप्रसविनं पद्मरागफलोज्वलं ॥ १३ ॥ संसारतापविच्छेदिकुशलच्छायम-
द्भुतं ॥ तन्मूलोच्चितये नमश्च रत्नसिंहासनं शुभं ॥ १४ ॥ तत्र सूर्यसमाभासं पंकजं चाष्टपत्र-
कं ॥ सर्वतत्त्वमयं तच्च चितये जगदीश्वरं ॥ १५ ॥ संसारसागरोतीर्थ्य धर्मकामार्थसिद्धये ॥
दंन्द्रनीलमणिमेघनवेन्दीवरसन्निभम् ॥ १६ ॥ पीतांबरधरं कृष्णं पुंडरीकनिभेक्षणं ॥ रत्नने-
ताधरं रक्तपाणिपादतलं शुभं ॥ १७ ॥ कौस्तुभोद्भासितो रस्कं नानारत्नविभूषितं ॥ उद्दामवि-
लसन्मुक्ता रत्नहारविभूषितं ॥ १८ ॥ उद्दामविलसन्मुक्ता रत्नहारोपशोभितम् ॥ नानारत्न-
प्रभोद्भासिमुकुटदीप्ते जसं ॥ १९ ॥ हारकेयूरकटककुण्डलैश्च सुशोभितं ॥ श्रीवत्सदृक्षं
चारुनूपुराद्युपशोभितं ॥ २० ॥ रत्नैर्नानाविधैर्युक्तं कटिसूत्रांगुलीयकैः ॥ गोरोचनाकुंकुमे

नललाटतिलकान्वितं ॥ २१ ॥ अलकाशोभिनद्वक्त्रं पीतांबरगुणवृतं ॥ त्रिबाधरपुटोद्भा
 सिबंधामृतरसान्वितं ॥ २२ ॥ वहिंपवकृतापीडंवन्यपुष्पैरलंकृतं ॥ कदंबकुसुमोद्विद्धचारु
 मालाविराजितम् ॥ २३ ॥ कोटिकंदर्पलावण्यं विलसद्वंधुरोदरं ॥ वेणुगृहीत्वाहस्ताभ्यामु
 खे संयोज्यवादिनं ॥ २४ ॥ गायंतीदिव्यगानैश्चष्टन्दावनगतंहरिं ॥ स्वर्गादिवपरिश्रुष्टकन्य
 काशतमंडितं ॥ २५ ॥ गोगोवत्ससमाकीर्णं ब्रूहल्यंडैश्चमंडितं ॥ गोपकन्यासहस्रैस्तुपद्म
 पद्मायतेक्षणैः ॥ २६ ॥ अर्चितं भावकुसुमैर्बल्लैलोक्यैकगुरुरं ॥ तुंबरुनारदश्चैव हाहादुहस्त
 धैवच ॥ २७ ॥ किन्नरीमियुनंचापिश्रुत्वागीतं तथाहरेः ॥ वीणादिसाधनं त्यक्त्वा विस्मया वि
 प्रचंतसः ॥ २८ ॥ तेस्तु वंति महात्मानं गायका विपतिस्थिताः ॥ सिद्धगंधर्वयक्षैश्च अप्सरोभि
 विहंगमैः ॥ २९ ॥ स्थावरैः पन्नगैश्चापि सिद्धैर्विद्याधरैस्तथा ॥ शास्त्रामृगैर्मनुजैश्च वीक्षमा
 णैः सुविस्मितैः ॥ ३० ॥ सर्वलक्षणसंपन्नैः सौंदर्येणातिशोभितं ॥ मोहनं सर्वगोपीनां लोका
 नां पतिमव्ययं ॥ ३१ ॥ नारदेन च सिद्धेन विश्वामितेजधीमता ॥ पराशरेण व्यासेन भृगुणांगि
 रसेन च ॥ ३२ ॥ दक्षेण तनकाद्यैश्च सिद्धेन कपिलेन च ॥ वास्तुवागीशहारीतयाज्ञवल्क्योऽश
 नः क्रतुः ॥ ३३ ॥ मार्कण्डेयभरद्वाजपुलस्त्यपुलहाविभिः ॥ वसिष्ठाधैर्मनुर्नद्रिश्चस्तूयमानं सुरा
 सुरैः ॥ ३४ ॥ ब्रह्मलोकंगतैः सिद्धैर्नागलोकंगतैरपि ॥ अन्यैरापि सुरश्रेष्ठैः स्तूयमानं स्मरेद्दिभुं ॥

॥ ३५ ॥ एवं श्रितये नमंतीचेतसा कृष्णमव्ययं ॥ संसारसागरं घोरमपिवत्सपदायते ॥ ३६ ॥
 ॥ इति श्रीगीतमीयतन्त्रे ब्रह्मन्यानामचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७५ ॥
 ॥ गीतमउवाच ॥ यद्यदुक्तं त्वया ब्रह्म न तत्तत् सर्वश्रुतं मया ॥ इदानीं परिपृच्छामि केपां चाब्रुधि
 कारिता ॥ १ ॥ नारद उवाच ॥ दीक्षायाश्चाधिकारित्वमाप्नोति गुरुसेवकः ॥ द्विजानामनुपे
 तानां स्वधर्माध्यापनादिषु ॥ २ ॥ यथाधिकारो नास्तीह संध्योपासनकर्मसु ॥ तथा ह्यदीक्षि
 तानां तु मंत्रं तत्रार्चनादिषु ॥ ३ ॥ नाधिकारस्ततः कुर्यादात्मानां शिवसंस्कृतं ॥ अतएव हि दी
 क्षार्थं सर्वज्ञं गुरुमाश्रयेत् ॥ ४ ॥ सुंदरः सुमुखः स्वच्छः सुलभो बहुतत्र विव ॥ असंशयः संशय
 च्छिन्नुनिरपेक्षो गुरुर्मतः ॥ ५ ॥ वेदवेदांगवेदांतसिद्धांतज्ञानपारगः ॥ बाढ्मनः कायवित्तैश्च वि
 ष्णोः शुश्रूषे रतः ॥ ६ ॥ विष्णुतंतानुसंधायो विष्णुविज्ञानवेदकः ॥ विष्णोः समर्पकः सम्यक्
 तिविधोत्पातकर्मणः ॥ ७ ॥ संमतः स तु दातश्च मंत्रार्थज्ञानपारगः ॥ पट्चक्रभेदकुशलः पडध्व
 ज्ञानपारगः ॥ ८ ॥ पिंडे पदे तथा रूपे रूपातीति विवेचकः ॥ पिंडं कुंडलिनीशक्तिः पदं हंसमुदा
 हृतं ॥ ९ ॥ रूपं चिदुरिति ज्ञेयं रूपातीति निरंजनं ॥ संध्यात्रयविशेषज्ञो ह्यपट्कविशोधकः ॥
 ॥ १० ॥ मंत्रचैतन्यविज्ञाता गुरु रूक्तः स्वयं भुवा ॥ नमोस्तु गुरवे तस्मै प्रत्यक्षाय दक्षाय ॥
 ॥ ११ ॥ मृद्रस्मदारुद्रपदः फलं त्यविकलं फलं ॥ पंचांगत्रयविशेषज्ञो निग्रहानुग्रहक्षमः ॥

॥ १२ ॥ शिष्यस्यसंयशच्छेत्तागुरुर्भवतिनापरः ॥ वैष्णवन्यायसिद्धांतचिंतामणिरिवापरः ॥
॥ १३ ॥ आश्रमीज्ञानकुशलोगुरुर्भवतिनापरः ॥ मंत्रमंत्रार्थचितन्यकुंडलीगतिवेदकः ॥
॥ १४ ॥ मंत्रसिद्धांतविधिविद्वद्रुर्भवतिनापरः ॥ सुदूरमपिगंतव्यंयत्नाम्रायविदोजनाः ॥ १५ ॥
तेऽपिस्तुत्यानमस्याश्चसंव्याश्चाभीष्टमिच्छता ॥ १६ ॥ एवंविधोगुरुर्ज्ञयोह्यन्यथाशिष्यदुःख
दः ॥ शिष्यःकुलीनःशुद्धात्मापुरुषार्थपरायणः ॥ १७ ॥ अधीतवेदःकुशलःपितृमातृहितैर
तः ॥ धर्म्यविद्धर्म्यकर्ताचगुरुश्रुपणेरतः ॥ १८ ॥ अनित्यकर्मणांत्यागीनित्यानुष्ठान
तत्परः ॥ जितेंद्रियोजितालस्योजितमोहोविमत्सरः ॥ १९ ॥ गुरुवदुरुपुत्रेपुमक्तिमान्त
कुलेपुत्र ॥ एवंविधोभवेच्छिष्यस्त्वितरोगुरुदुःखदः ॥ २० ॥ वर्षेकेनभवेद्योग्यैविप्रःसर्वगु
णान्वितः ॥ वर्षद्वयेनराजन्यवैश्यस्तुवत्सरैस्त्रिभिः ॥ २१ ॥ चतुर्भिर्वत्सरैशूद्रःकथिताशीष्य
योग्यता ॥ यदाशिष्योभवेद्योग्यःकृपालुःसद्गुरुस्तदा ॥ २२ ॥ कृपयापरयासम्यक्कदीक्षाया
विधिमाचरेत् ॥ मासपक्षतिथिवारिनक्षत्रादीन्विशोधयेत् ॥ २३ ॥ मंत्रारंभस्तुचैत्रेऽस्यात्सम
स्तपुरुषार्थदः ॥ वैशाखेऽरत्नलाभःस्याज्येष्ठेतुमरणंघ्रुवं ॥ २४ ॥ आपादेवंयुनाशःस्यात्पूर्णायुः
श्रावणेभवेत् ॥ प्रजानाशोभवैद्राद्रेआश्विनेऽरत्नसंचयः ॥ २५ ॥ कार्तिकेमंत्रासिद्धिःस्यान्मार्ग
शीर्षेतथाभवेत् ॥ पौषेऽतुशत्रुपीडास्यान्माघेमेधाविवर्धनं ॥ २६ ॥ फाल्गुनेऽसर्वकामाःस्युर्म

लमासंविबर्जयेत् ॥ पंचांगशुद्धेदिवसेसोदयेचन्द्रसूर्ययोः ॥ २७ ॥ गुरुशुक्रोदयैचवशस्यते
मंतसंस्क्रिया ॥ रवौगुरोस्तितामिकर्तव्याधुधशुक्रयोः ॥ २८ ॥ शुक्रपक्षेशुभादीक्षाकृष्णस्या
तुपंचमावधि ॥ द्वादश्यांसर्वथाकार्याचामलायांशुभेऽहनि ॥ २९ ॥ कृष्णप्रियाद्वादशीसाक
ष्णदीक्षाप्रवर्तिनी ॥ उत्तरात्रपरोहिण्योरेवतांपुष्यवासवे ॥ ३० ॥ धनिष्ठावायुमित्राश्विपि
ज्यंत्वापुंचनेर्ऋतं ॥ ऐशवैष्णवहस्ताश्रदीक्षायांतुशुभावहाः ॥ ३१ ॥ अश्विनीरोहिणीस्वाति
विशाखाहस्तभेपुच ॥ कृष्णोत्तरात्रयज्येवंकुर्यान्मंत्राभिपेचनं ॥ ३२ ॥ शुभयोगेपुसर्वेषुदी
क्षासर्वशुभावहा ॥ शुभानिकरणान्याहुर्दोक्षायांचविशेषतः ॥ ३३ ॥ शकुन्यादीनिविष्टि
चचिदेशेणविवर्जयेत् ॥ चाराःसर्वेविवर्ज्यास्त्युःस्थिरराशिपुसौख्यदाः ॥ ३४ ॥ त्रिपटायग
ताःपापाःशुभाःकेंद्रधिकोणगाः ॥ दोक्षायांतुशुभाःसर्वैर्ध्रस्थाःसर्वनाशकाः ॥ ३५ ॥ शि
व्यस्यजन्मसंक्रांतौविरुद्धेअयनद्वये ॥ अन्येषुपुण्ययोगेषुग्रहणेचंद्रसूर्ययोः ॥ ३६ ॥ शि
व्यानुफलकालेवादीक्षासर्वशुभावहा ॥ सूर्यग्रहणकालेतुनान्यदन्वेपितंभवेत् ॥ ३७ ॥ भू
तत्रयधत्तंतसर्वमनंतफलदंभवेत् ॥ विनायासेनमंत्ररसिद्धिर्भवतिनान्यथा ॥ ३८ ॥ भू
मेःपरिग्रहंकुर्याद्यावदायतनंभवेत् ॥ शुक्लमृत्वाचयामभिर्ब्राह्मीसापरिकीर्तिता ॥ ३९ ॥ भू
धातियारक्तमृत्वाचहरिद्वैरयाप्रकीर्तिता ॥ कृष्णभूमिर्भवेत्गूद्राचतुर्धासाप्रकीर्तिता ॥ ४० ॥

ब्राह्मसंन्याससिद्धिः स्यात्क्षतियाराज्यदामता ॥ धनधान्यकरीवैश्याशूद्रातुनिदितामुने ॥ ४१ ॥
 ततोभूमिपरीक्षेत्वास्तुज्ञानविशारदः ॥ शल्यादिशोधनं कुर्यात्तुपांगारादिदूयेत् ॥ ४२ ॥
 एतदकरणमंत्रानि किंचित्फलमाप्नुयात् ॥ विप्राशिपावेदघोषैर्मगलाचारपूर्वकं ॥ ४३ ॥
 वास्तोर्मण्डलंकुर्याद्यथाशौभं यथाविधि ॥ पूर्वापरायंतं सूत्रं विन्यसेद्धस्तमानतः ॥ ४४ ॥
 तन्मध्ये किंचिदालम्ब्य मत्स्यौघौपरितोलिखेत् ॥ तयोर्मध्ये स्थितं सूत्रं विन्यसेद्दक्षिणोत्तरे ॥ ४५ ॥
 ह्यभ्यां ह्यंतांथाद्वाभ्यां कोणे पुमकरान् लिखेत् ॥ मत्स्यमध्ये स्थिताग्राणि तत्र सूत्राणि पातयेत् ॥ ४६ ॥
 चतुरस्रं भवेत्तत्र चतुःकोष्ठसमन्वितं ॥ तत्पुनर्धिभवे मंत्री चतुःपाष्टिपदं तथा ॥ ४७ ॥
 ईशानाद्राक्षसं यावदावदग्रे प्रभंजनं ॥ एवं सूत्रं ह्यंदात्कर्णसूत्रसमाहितः ॥ ४८ ॥ ब्रह्मा
 णं पजयेदादौ मध्यकोष्ठे चतुष्टये ॥ दिक्चतुष्टये पुपूर्वादियजेदयमणं तथा ॥ ४९ ॥ विवस्वतं
 ततो मितं महीधरमन्तरं ॥ कौणार्द्धकोष्ठे ह्येदं पुनस्त्यादीन् परितः पुनः ॥ ५० ॥ सावित्रं सवि
 तारं च शक्रं मित्रं जयं पुनः ॥ रुद्रं रुद्रजयं विद्वानां पंचाप्यायवत्सकं ॥ ५१ ॥ तत्कर्णसूत्रोभय
 तः कोष्ठे ह्येदं पुनः ॥ शर्वगुहं चार्यमणं भंजकां पितृपितृच्छकं ॥ ५२ ॥ चरकीं च विद्वारो
 च पतनामर्चयेत्क्रमात् ॥ अर्चयेद्दिक्षु पूर्वादिसाक्षाद्यष्टपदे ध्विमान् ॥ ५३ ॥ अष्टावष्टविभा
 गेन देवतादेशोक्तः ॥ क्रमादीशानपर्जन्यौ जयंतः शक्रभास्करौ ॥ ५४ ॥ सत्योदयांत

रिक्षौचदिशिप्राच्यांव्यवस्थिताः ॥ आग्निःपृषाचवितथोयमश्रुगृहरक्षकः ॥ ५५ ॥ गंधर्वोभृ
 गराजश्रमगोदक्षिणदिग्गताः ॥ निर्ऋतिर्दोवारिकश्रुसुग्रीववरणौततः ॥ ५६ ॥ पुष्पदन्तासु
 रौशोकरोगौप्रत्यग्दिशिस्थिताः ॥ वायुर्नागश्रमुख्यश्चसोमोभस्त्राठएवच ॥ ५७ ॥ अकुला
 ख्योदित्यऽदितिकुबेरस्यदिशिस्थिताः ॥ उक्तानामितिदेवानांपदान्यापूर्यपंचभिः ॥ ५८ ॥
 रजोभिस्तेष्वथोतेभ्यःपायसान्नैर्वाल्लिहरेत् ॥ पायसैर्मधुरैःसर्वान्संयजेन्मधुरान्वितैः ॥ ५९ ॥
 ततद्द्रव्यैर्वामतिमान्पूजयेदोपशान्तये ॥ पायसोदनलार्जैश्चयुक्तं धूपप्रसूनकैः ॥ ६० ॥ अन्ना
 दिरससंयुक्तं माषभक्तादिमंडितं ॥ गृहाणेमंबल्लिहन्वास्तुदोषान्प्रणाशय ॥ ६१ ॥ गंधादि
 शर्कराऽपूपंपायसोपरिसंयुतं ॥ आर्यकाख्यगृहाणेमंसर्वदोषंप्रणाशय ॥ ६२ ॥ चंदनाभ्य
 चितं नाथकर्पूरगरुमंडितं ॥ विवस्वन्वैगृहाणेमंसर्वदोषंप्रणाशय ॥ ६३ ॥ सगुडंपायसं
 धपुष्पादिसुसमन्वितं ॥ गृहाणेमंमहीतत्त्ववास्तुशान्तिंप्रयच्छमे ॥ ६४ ॥ पिटुकंसगुडं
 धरक्तगंधादिशोभितं ॥ गृहाणेमंबल्लिसूर्यविघ्नमत्रप्रणाशय ॥ ६५ ॥ शीतमन्त्रं तथापुष्पं
 कुंकुमादिसमन्वितं ॥ गृहाणेमंबल्लिहद्व्यंशक्रदेवनमोऽस्तुते ॥ ६६ ॥ ओदनंधृतसंयुक्तवस्त्रं
 धादिमंडितं ॥ गृहाणेमंबल्लिहद्व्यमिन्द्रजनमोऽस्तुते ॥ ६७ ॥ पक्वापक्वमिदमांसं वस्त्रपुष्पा
 दिसंयुतं ॥ गृहाणेमंबल्लिहद्व्यंशद्रदेवनमाम्बहं ॥ ६८ ॥ समांसंधृतसंपक्वगंधपुष्पादिसंयु

त ॥ गृहाणेमं रुद्रं जयवास्तु स्वस्ति प्रयच्छमे ॥ ६९ ॥ क्षीरवंडसमायुक्तपुष्पादिभिरलंकृतं ॥ गृहाणेमवल्लिचापवास्तुशान्तिप्रयच्छमे ॥ ७० ॥ दधीदंगुडसंमिश्रगंधादिभिस्तुसंयुतं ॥ गृहाणेमंचापवत्साविममचप्रणाशय ॥ ७१ ॥ सयृतं मांसं भक्तं च वल्गवाघालंकृतं ॥ वलिं गृहाणे सर्वैर्मरक्षो विमं प्रणाशय ॥ ७२ ॥ मांसं पुष्पादिसंयुक्तं मापभक्तोपरिस्थितं ॥ गृहाणे गृहाण सर्वैर्मरक्षो विमं विनाशय ॥ ७३ ॥ समांसं पिष्टकैर्भुक्तं पक्वमांसोदकान्वितं ॥ अयं मंवल्लिरक्तं रक्षो विमं विनाशय ॥ ७४ ॥ रक्तमांसोदनं मत्स्यगंधयूपसमन्वितं ॥ जंभकं मन्वे गृहाणे मरक्षो विमं प्रणाशय ॥ ७५ ॥ छागकर्णान्वितं मांसं वल्गगंधादिसंयुतं ॥ पिलिपिच्छं त्वं गृहाणे मरक्षो विमं प्रणाशय ॥ ७६ ॥ धूतेन साधितं मांसं वल्गगंधादिसंयुतं ॥ चरकित्वंगृहाणे मं गृहाणे मरक्षो विमं प्रणाशय ॥ ७७ ॥ रक्तपुष्पसमांसैरुक्तवल्गवादिसंयुतं ॥ विदारि वै गृहाणे मरक्षो विमं रक्षो विमं प्रणाशय ॥ ७८ ॥ पित्तरक्तस्थितं युक्तं रक्तगंधादिमंडितं ॥ गृहाणे मं पूतेनेत्वरक्षो विमं विप्रणाशय ॥ ७९ ॥ सधृतं चाक्षतानं च वल्गगंधाघालंकृतं ॥ गृहाणे मं वल्लिं त्वीशवास्तुदोषापहानाशय ॥ ८० ॥ उत्पलं पायसैर्भुक्तं वल्गवादिकसमन्वितं ॥ गृहाणे मं वल्लिं ह्यं पर्जन्याय नमोऽस्तुते रक्त ॥ ८१ ॥ पंचहस्तं सुपौतं च ध्वजं भक्त्यादिमंडितं ॥ गृहाणे मं वल्लिं ह्यं जिष्णुसूतनमोऽस्तुते ॥ ८२ ॥ नानाभोगयुतं रत्नचत्वारालंकारसंयुतं ॥ गृहाणे मं वल्लिं ह्यं दशकंदेवनमोऽस्तुते ॥ ८३ ॥

रक्तपुष्पयुतभक्तं रक्तगंधादिभिर्युतं ॥ गृहाणे भवलिह्यं भास्कराय नमोऽस्तुते ॥ ८४ ॥ विता
 नं धूम्रवर्णाभंगंधादिकसुशोभितं ॥ रक्तयुक्तं गृहाणे भवलिह्यं सत्यनमोऽस्तुते ॥ ८५ ॥ इदं तु मापय
 त्वं वै वस्त्रगंधादिपूजितं ॥ गृहाणे मं वृषवलिह्यं वास्तुदोषं प्रणाशय ॥ ८६ ॥ इदं तु स्वादुलं मांसं नै
 वेद्यादिकसंयुतं ॥ गृहाणे भवलिह्यं व्योमशान्तिप्रयच्छ मे ॥ ८७ ॥ सुवर्णपिष्टकं चाथ वस्त्रगं
 धादिभिर्युतं ॥ घृताच्चितं गृहाणे मंससप्तजिह्वं नमोऽस्तुते ॥ ८८ ॥ क्षीरं लाजामांसयुक्तं रक्तपु
 ष्पादिसंयुतं ॥ गृहाणे भवलिह्यं पूषदेवनमोऽस्तुते ॥ ८९ ॥ दधिगंधादिभिर्युक्तं पीतपुष्पस
 मन्वितं ॥ वलिह्यं विषयगृहं मे विष्मत्तप्रणाशय ॥ ९० ॥ भक्तं मधुसूतं रक्तवस्त्रादिपरिमंडि
 तं ॥ गृहाणे भवलिह्यं यमदेवनमोऽस्तुते ॥ ९१ ॥ पक्कमांसोदनं पीतवस्त्रादिपरिमंडितं ॥
 प्रीतिकरं गृहाणे मंगहरक्षनमोऽस्तुते ॥ ९२ ॥ नानागंधसमायुक्तं रक्तपुष्पादिभिर्युतं ॥ बलि
 गृहाण गंधं सर्ववास्तुदोषं प्रणाशय ॥ ९३ ॥ इमांतेनाकुलीजिह्वामापभक्तोपरिस्थिता ॥ गृ
 हाणे भवलिह्यं भृंगराजशान्तिप्रयच्छ मे ॥ ९४ ॥ एवं वृतगुडोपेतं गंधपुष्पादिभिर्युतं ॥ गृहाणे
 भवलिह्यं मृगदेवनमोऽस्तुते ॥ ९५ ॥ शर्करासंयुतं मिश्रं गंधपुष्पादिमंडितं ॥ निर्ऋते गृह
 मे प्रीतं वलिह्यं प्रणाशय ॥ ९६ ॥ चंदनागरुकाश्मीरगंधपुष्पादिभिर्युतं ॥ गृहाणे भवलि
 ह्यं दधौ वारिकनमोऽस्तुते ॥ ९७ ॥ इदं तु पायसं नाथगंधपुष्पादिमंडितं ॥ सुग्रीवैव गृहाणे म

वलिशांतिप्रयच्छमे ॥ १८ ॥ यवाग्राणिचगोदुग्धंभक्तोपरिसुशोभितं ॥ गृहाणेमंबलिह
 यंजलराजनमोऽस्तुते ॥ १९ ॥ कुशास्तरंभापभक्तंघृतगंधादिसंयुतं ॥ पुष्पदंतगृहाणेमंब
 लिदोपप्रणाशय ॥ २० ॥ मधुनासाहितंपिष्टंगंधैरुपशोभितं ॥ वलिगृहाणासुरेन्द्रस
 र्वदोपप्रणाशय ॥ २१ ॥ घृतमन्नसमायुक्तंकर्पूरादिसमन्वितं ॥ गृहाणेमंबलिशोकसर्वशान्ति
 र्वदोपप्रणाशय ॥ २२ ॥ यवजंतुलनायगंधपुष्पादिशोभितं ॥ गृहाणेमंबलिरोगसर्वदोपप्रणाश
 य ॥ २३ ॥ सघृतमंडकंचेदमन्नाधैरुपशोभितं ॥ गृहाणेमंबलिहृद्यमृगवाहनमोऽस्तुते ॥ २४ ॥
 इदंतुलसंचानंदुग्धगंधादिमंडितं ॥ पातालेशगृहाणेमंसर्वविभं प्रणाशय ॥ २५ ॥ नारिके
 लोदकंभक्तंपीतवत्त्वादिमंडितं ॥ गृहाणेमंबलिमुख्यसर्वदोपप्रणाशय ॥ २६ ॥ दधिगंधादि
 भिर्युक्तंपीतपुष्पसमन्वितं ॥ वलिप्रगृह्यतांसोमसर्वदोपप्रणाशय ॥ २७ ॥ ओदनंघृतसंमिश्रं
 गंधपुष्पसमन्वितं ॥ गृहाणेमंबलिहृद्यभृष्टाटकनमोऽस्तुते ॥ २८ ॥ माषान्चघृताद्युक्तंगंध
 पुष्पादिमंडितं ॥ गृहाणेमंबलिहृद्यंअर्गलाख्यनमोऽस्तुते ॥ २९ ॥ पोतिकांमधुसंमिश्रंविख
 रंगंधादिसंयुतां ॥ गृहाणेमंबलिहृद्यंदेवमातर्नमोऽस्तुते ॥ ३० ॥ क्षीरखंडसमायुक्तंनानापुष्पो
 पशोभितं ॥ दैत्यमातर्गृहाणेमंसर्वदोपप्रणाशय ॥ ३१ ॥ स्वर्गपातालमध्येचयेदेवावास्तु
 देवताः ॥ गृह्णंस्विमंबलिहृद्यंतुष्टायंतुस्वमंदिरं ॥ ३२ ॥ मातरोभूतवेतालायेचान्येवालि

कांक्षिणः ॥ विष्णोः पारिपदाये च तोषिगृहन्निवमंबलि ॥ १ ३ ॥ पितृभ्यः क्षेत्तप्लेभ्यो बलिदत्त्वा
 प्रकामतः ॥ अभावादुक्तिमुदिश्यकुशपुष्पादिभिर्यजेत् ॥ १ ४ ॥ इति श्रीगौतमयितन्त्रे
 वास्तुपूजनं नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ३ ॥
 नारद उवाच ॥ भूमिशुद्धिविधायैतथं च ये धागमंडपां न व हस्तं सप्तहस्तं पंचहस्तं त्रिहस्तकं ॥ १ ॥
 पयावच्च प्रकुर्वीत दीर्घायामप्रमाणतः ॥ कर्तुर्दक्षिणहस्तस्य मध्यमांगुलिपर्वणः ॥ २ ॥ म
 ध्यस्यैर्ध्वमानेन मानांगुलमुदीरितम् ॥ गृहादिकुंडकरणं मंडलं वेदिकास्तथा ॥ ३ ॥ मानां
 गुलेन कर्तव्यं नान्यैरपिकदाचन ॥ प्रतिमाकरणे चैव मानांगुलमुदीरितं ॥ ४ ॥ वापीकूपत
 डागाहिदीर्घिकाः सेतुरेव च ॥ मुष्ट्यंगुलेन मतिमान् कारयेत्फलहेतवे ॥ ५ ॥ रथादिदोलि
 कां चैव पोतं शकटमेव च ॥ यवांगुलेन कर्तव्यं नान्येन तु कदाचन ॥ ६ ॥ मुष्ट्यंगुले प्रमाणा
 नियतं किंचित्काथितानि च ॥ यजमानस्य कर्तव्यं नान्यस्यापिकदाचन ॥ ७ ॥ मसृणं रचयेद्रे
 हं पोडशस्तं भसंयुतं ॥ मध्ये च तुष्टयंतं च निरूप्य द्वादशाभितः ॥ ८ ॥ चतुर्दशमायुक्तं च तु
 ष्कोणसमन्वितं ॥ विश्वकर्मानुष्ठितेन यथाशोभं निवेशयेत् ॥ ९ ॥ अष्टादिक्षुध्वजानष्टौ तत्त
 द्विक्पालवर्णतः ॥ पुष्पमालावितानाब्जं सर्वाश्रयमनोहरं ॥ १० ॥ तस्योभये चोत्तरे वा रच
 ये धागमंडपं ॥ तत्तत्स्थले चैकगेहं कुंडमेकं विनिर्मयेत् ॥ ११ ॥ मध्ये च वेदिकां कुर्याद्वर्षणो

पलवच्छुभां ॥ मंडपांतस्त्रिभागस्यचैकभागेननिमित्तं ॥ १२ ॥ मुष्टिमात्रोन्नतांसर्वलक्षणे
 र्लक्षणांश्चितां ॥ ततःकुंडंचखनयेच्छक्षणंतस्यमेश्रृणु ॥ १३ ॥ पूर्वापरायतंसूत्रंहस्तमात्रं
 सार्यच ॥ तस्याग्रयोर्मितस्ययुग्मंकुर्यात्स्पष्टयथाभवेत् ॥ १४ ॥ द्विभागेकृत्यतत्सूत्रं पातयेदक्षि
 णोत्तरे ॥ तदग्रयोर्मितस्ययुग्मंकुर्यात्स्पष्टयथाभवेत् ॥ १५ ॥ चतुर्दिक्षुचतुःसूत्रं पातयेत्तत्प्रमा
 णतः ॥ चतुरस्रंचतुःकोष्ठं भवेदतिमनोहरं ॥ १६ ॥ कोणसूत्रद्वयं दद्यात्प्रमाणं तेन लक्षयेत् ॥
 चतुरस्रं भवेत्कुंडं सर्वलक्षणलक्षितं ॥ १७ ॥ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च समनुष्ठितं ॥ सर्वक
 र्मकारं प्रोक्तं शांत्याद्यस्विलकर्मसु ॥ १८ ॥ अनेन जने तसर्वकुण्डानि मनुवित्तमः ॥ ततः कुंडं
 खनेन मंत्रीयथाशास्त्रविधानवित् ॥ १९ ॥ प्राच्यादिपुशिरः कृत्वानागः प्रोते त्रिभिर्बलिभिः ॥
 भाद्रादिदिशुमासेषु तस्य कोण्डगृहं शुभं ॥ २० ॥ त्यक्त्वा सर्पस्य गात्रं च क्षिरः पुच्छं प्रयत्नतः ॥ दि
 रोघाताद्भवेन्मृत्युः पिंडेषु पिंडधातनं ॥ २१ ॥ पुच्छे तुटुः खसंभूतिः क्रोडे सर्वा र्थसाधनं ॥ या
 वान्कुंडं न्यविस्तारः खननं तावदीरितं ॥ २२ ॥ कंठमेकांगुलं त्यक्त्वा मेखलास्ति स एव ही ॥
 कुंडस्य फलमानेन वेदाग्निनयनांगुलाः ॥ २३ ॥ चतुरस्रे भवेद्युक्ताश्चतुरस्रास्तु शोभनाः ॥ हेतु
 रग्रेयोनिनामा कुंजराधरसंभिभा ॥ २४ ॥ षट्चतुर्द्वयगुलायामीव त्तारोन्नतशालिनी ॥ षडंगु
 ला भवेद्दीर्घचिंतुंगुला विस्तृता ॥ २५ ॥ द्वयंगुलाच्चोन्नता यो निरेव लक्षणलक्षिता ॥ स्थला

दारम्यनालंस्यात्सरंघ्रयोनिमध्यतः ॥ २६ ॥ सूक्ष्माग्रस्थलमग्रचसरंघ्रमानमिष्यते ॥ योनिम
 ध्येवल्लिकुर्यात्तदाज्यग्राहिसंज्ञकं ॥ २७ ॥ कुंडमध्येमवेभाभिपक्षंवाचतुरस्रकं ॥ द्वयंगुलं
 चोन्नतंतुचतुरंगुलविस्तृतं ॥ २८ ॥ अर्द्धगुलंतयोन्यग्रं कुर्यादीपदधोमुखं ॥ यवहयप्रमा
 णेनकुंडेष्वन्येषुवर्द्धयेत् ॥ २९ ॥ कंठतुद्वयंगुलंतत्रयर्द्धयेत्कुंडमानतः ॥ कर्णसूत्रप्रमाणेन
 द्विहस्तंकुंडमुद्धरेत् ॥ ३० ॥ सर्वकुंडेषुसर्वत्रयर्द्धयेद्द्विधिनाऽमुना ॥ कुंडतुप्रकृतिःसूक्ष्मासर्वल
 क्षणलक्षिता ॥ ३१ ॥ उभौपादौकरोतस्यभवेत्कोणचतुष्टयं ॥ उदरंकुंडमित्युक्तंयानिःकार
 णरूपिणी ॥ ३२ ॥ तेनतत्रैवहव्यानांविधातुःफलमुत्तमम् ॥ फलंवितनुतेसम्यगन्यथाविफ
 लायते ॥ ३३ ॥ सात्विकीमेखलापूर्वाद्वितीयाराजसीस्मृता ॥ तृतीयातामसीज्ञेयाइत्युक्तं
 कुंडलक्षणं ॥ ३४ ॥ मंडपस्योत्तरेभागेशालांपूर्वापरोन्मतां ॥ गढांकुर्यादथाशोभांसर्वद्यष्टे
 मनोहरां ॥ ३५ ॥ पूर्वापरायतांतत्रपंचसूत्रनिपातनात् ॥ दक्षिणोत्तरस्त्राणितद्द्वेकादशा
 पयेत् ॥ ३६ ॥ मध्येमध्येविलुप्येततत्स्यात्द्वादशकोष्टके ॥ पंचवर्णरजोभिस्तत्पदानिता
 निपूरेत् ॥ ३७ ॥ पालिकाःपंचमुख्यश्चशरावाणिचपातयेत् ॥ द्विषद्द्वयष्टचतुर्विंशदुच्छि
 तानियथाक्रमं ॥ ३८ ॥ तावन्मात्रमुखान्यध्वपदानिपरिकल्पयेत् ॥ तन्निभागांगुलिमुख्ये
 विस्तृतानिप्रकल्पयेत् ॥ ३९ ॥ नारायणमहेशान्नक्षत्ररूपाणिनान्यापि ॥ पालिकापंचमु

ल्यश्चशरावाणिततः परं ॥ ४० ॥ आक्षालितानिमंत्रेण पुण्यानेतानि चैवाहि ॥ संवाष्टेतानि
 परित्तास्त्रिगुणैः शुभतंतुभिः ॥ ४१ ॥ मृदालुकाकरीषैश्च पूरितानि समंततः ॥ समचित्तस्वदे
 हानिपाश्रिमादिक्लमेण च ॥ ४२ ॥ विन्यस्य शालिष्यामाकप्रियंगुतिलसर्पपान् ॥ मुद्रमापौ
 तथा शिविकुलित्यं चाढर्कांतया ॥ ४३ ॥ प्रक्षालिता निशुद्धेन जलेन तदनंतरं ॥ अभ्याचित्त
 स्वदेवानि मूलमंत्राच्चैतानि चैव ॥ विप्राविप्रापंचधौषैः सह निःसार्य तानपि ॥ ४४ ॥ विपिष्य
 च हरिद्राभिर्नमस्यश्च पुनः पुनः ॥ वसनेन समाच्छाद्य नवीनेन ततः परं ॥ ४५ ॥ शुद्धाद्विरासि
 पिच्यायसायप्रातर्मुहुर्मुहुः ॥ इत्येवं सप्तरात्रं वानवरात्रमथापि वा ॥ ४६ ॥ स्यापयद्वापयेत्तत्र
 रात्रीं शोभ्यो बलिनिशि ॥ लाजातिलहरिद्राश्च सुकुचूर्णं त्रिधा दधि ॥ ४७ ॥ एतैः प्रथमरात्रौ च
 भूतेभ्यो बलिमुत्सृजेत् ॥ द्वितीयापांक्षिपेद्वात्रौ पितृभ्यस्तिलतंदुलैः ॥ ४८ ॥ तृतीयायां च
 पक्षभ्यः मुलाजादाधिसकुभिः ॥ चतुर्थ्यरिजन्यां दद्यान्नागोभ्यश्च पुनर्बलिं ॥ ४९ ॥ नारिके
 लोदकैर्मिश्रं सुकुचूर्णमनोहरं ॥ पद्माक्षतैर्व्रक्षणे च पंचभ्यामुत्सृजेद्बलिं ॥ ५० ॥ सापूपमनंभ
 र्गायनष्टधामथसमाहरेत् ॥ गुडोदकं विष्णवे च सप्तभ्यां विस्तरेद्बलिं ॥ ५१ ॥ अष्टभ्यां मातृकाभ्यश्च
 छागैर्मेषैश्च पक्षिभिः ॥ मनैस्तथा च मधुमिराहरेद्बलि उत्तमं ॥ ५२ ॥ तिलोदकं केशिवापेचन
 वभ्यामाहरेद्बलिं ॥ प्रणवादिचतुर्थ्यंतं स्वनामचनमौतकं ॥ ५३ ॥ बलिमंत्ररतथैव स्यादा

बाहनविसर्जने ॥ त्रिविधानां च पात्राणां परितो बहिरेव हि ॥ ५४ ॥ अष्टादिक्षु च सं दद्याल्लोक
 पाले पुय बतः ॥ प्रोक्ते पुते पुपात्रे पुब्रह्म विष्णु हरान्यर्जन् ॥ ५५ ॥ मुद्रा प्रियंगु निष्पावा वा
 युरभि कुलित्यके ॥ आढव्यारं क्षसां देहवृद्धौ वै वस्वता स्तिले ॥ ५६ ॥ इन्द्रः इयमि राजमापेव
 रुणश्च तथामुने ॥ वल्लखंडे दृढे ध्वा किंचित् किंचिज्जला क्षिपेत् ॥ ५७ ॥ उद्धृत्य यामाहितये
 समतीते च वापयेत् ॥ बीजानां दैवतं सोमः सरात्रौ कांतिमान्यतः ॥ ५८ ॥ तस्मादाहृत्य बी
 जानि निशाया मेव वापयेत् ॥ प्ररूढाण्यं कुराण्येवनो दीक्षेत कदाचन ॥ ५९ ॥ आचार्य एव प्र
 विशेच्छिष्यो वा यतदाज्ञया ॥ प्ररूढैरंकुरैः कर्तुं निर्दिशेच्च शुभाशुभं ॥ ६० ॥ श्यामैः कृष्णैः कु
 रैश्च अर्घहानिश्च दुःखवान् ॥ कुब्जैर्दुःखं विप्ररूढैर्मूर्ति कुर्यात् भस्मशयः ॥ ६१ ॥ अचार्यः कारये
 चैव प्रलयं वीक्ष्य यत्नतः ॥ शान्तिकं सर्वथा कुर्यात् कर्तुरीप्सितसिद्धये ॥ ६२ ॥ इति श्री गौत
 मीयतंत्रे नारद प्रोक्ते पट्टोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥
 नारद उवाच ॥ अथ दीक्षां प्रवक्ष्यामि सर्वसिद्धिप्रवर्तिकां ॥ यां विना नैव सिद्धः स्यान्मन्त्रो वरपेशतै
 रपि ॥ १ ॥ तदंगं कथितं पूर्वभिदानीं कथ्यते शृणु ॥ ददाति दिव्यभावं च क्षपणात्पापसंततः ॥ २ ॥
 तेन दीक्षेति विख्याता मुनिभिस्तत्र पारगैः ॥ शिष्यः स्नातः सुवेपश्च सर्वद्रव्यसमन्वितः ॥ ३ ॥
 आचार्यश्च शृणुयाद्भक्त्या वल्लालं कारभूषणैः ॥ कुर्यान्नादीमुखं श्राद्धं ब्राह्मणान्परितोपयेत् ॥ ४ ॥

गोभूहिरण्यवत्त्रयैस्तोपयेदुरुमात्मनः ॥ यथाददातिसंतुष्टः प्रसन्नोवरदोमनुं ॥ ५ ॥ इदानीं पूर्व
 कृतं च प्रसंगात्कथयामिते ॥ यत्कृत्वाधिकारितायातिमंत्रयंत्रार्चनादिषु ॥ ६ ॥ यं विनानैव सि
 द्धिः स्यान्नरकं च प्रपद्यते ॥ ब्राह्मेमुहूर्ते उत्थाय चिंतयेद्गुरुदेवतां ॥ ७ ॥ स्वमूर्ध्नि सहस्रारैः कृष्णालं
 परविटुकं ॥ शशांकायुतसकांशं वराभयलसत्करं ॥ ८ ॥ शुक्लां वरधरं श्रीमच्छुक्लमाल्यानुलेपनं ॥
 वामोरीरक्तशक्त्याचयुक्तं कृष्णालं व्ययं ॥ ९ ॥ शिवे नैक्यं समानीय ध्यायेत्परगुरुं धिया ॥ मान
 सैरुपचारे श्रुतं तर्प्य मनसा सुधीः ॥ १० ॥ स्तोत्रैस्तु त्वानमस्कुर्यान्मंत्रदेवैः समर्चयेत् ॥ अज्ञान
 तिमिरांधस्य ज्ञानांजनशलाकया ॥ ११ ॥ चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ अखंडमंड
 लाकारं व्याप्तं येन चरारं ॥ १२ ॥ तत्पदं ददं शितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ मूलाधारत्रिको
 णालं येन कोटिसूर्यसमा त्विषि ॥ १३ ॥ ध्यायेत्कुंडलिनीं नित्यां कामबीजोपरि स्थितां ॥ इयं मां
 सूदमां च विश्वस्य सुष्टिस्थिति लयात्मिकां ॥ १४ ॥ विश्वातीतां ज्ञानरूपां चिंतयेद्दूर्ध्ववाहिनीं ॥
 चक्रपट्कं विनिर्भिद्य प्रापयित्वा परेशिवे ॥ १५ ॥ तदभेदसमापनामनाकुलमनाः स्मरेत् ॥
 पापयित्वा सुधापूरं स्रावयेच्छक्तिमंडलं ॥ १६ ॥ तैर्नैव च क्रभेदेन मूलाधारं समानयेत् ॥ अने
 न ध्यानयोगेन मंत्राः सिद्धयंति नान्यथा ॥ १७ ॥ वैरिपक्षे स्थिता ये च वृद्धा यौवनगर्विताः ॥
 ये चान्ये दोषदुष्टाश्च सिद्धयंत्येव न चान्यथा ॥ १८ ॥ परेण च स्वमात्मानं कृष्णालं येन विभावयेत् ॥

अहंकृष्णो न चान्योऽस्मिन्नहैवाहं न शोकभाक् ॥ १९ ॥ सच्चिदानंदरूपोऽहं नित्यमुक्तस्त्वभा
ववान् ॥ त्वमेवाहमहं त्वंच सच्चिन्मात्रपुर्भवान् ॥ २० ॥ आवयोरंतरा कृष्णानश्यत्वाद्वा
बलात्तब ॥ मया तीर्णो भवो घोरः कृत्यं किंचिन्न मेऽस्ति हि ॥ २१ ॥ तथापि देहि मे नाथ आज्ञां त
व निषेवणे ॥ २२ ॥ जानामि धर्मन च मे प्रवृत्तिर्जानाम्यधर्मन च मे निवृत्तिः ॥ केनापि देवेन हृदि
स्थितेन यथानियुक्तोऽस्मि तथा करोमि ॥ २३ ॥ एवं संप्राप्त्यर्थं मनसा कुर्यात्पौर्वाणिहर्का क्रियां ॥
दीक्षितस्पर्धिधानेन तथा च ब्रह्मचारिणां ॥ २४ ॥ वानप्रस्थश्छिद्यतानां च शौचादिद्विगुणा
क्रिया ॥ संन्यासिनां विशेषेण कृत्यं चतुर्गुणं भवेत् ॥ २५ ॥ आचम्य विधिवन्मन्त्री शुचौ देशे
च संविशेत् ॥ तथा प्रातस्तर्नी संध्यां कुर्याद्गुरु निषेवकः ॥ २६ ॥ जले संयोज्य तीर्थानि त्रि
वारं मूलमंत्रतः ॥ क्षित्वा भूमौ कुशाग्रेण सप्तधामूर्ध्नि सिचयेत् ॥ २७ ॥ वामे जलं समादाय
मंत्रयेद्दक्षिणेन तु ॥ पुनर्वामेन तं क्षित्वा मूर्ध्नि सिचि त्रिवारं ॥ २८ ॥ उपवेदो न गुरुणा मुद्रया
दिव्य संज्ञया ॥ इडयाऽऽकृष्य तत्तोयं क्षालितां तं मलं पुनः ॥ २९ ॥ दक्षया तज्जलं वज्रशिलां
यामथ स्फालयेत् अक्षमंत्रेण विधिवत्पुनराचमनं भवेत् ॥ ३० ॥ अधमर्षणमेतत्तु सर्वपाप
निकृंतनं ॥ तोयां जलि पुनः क्षित्वा सूर्यमंडलमध्यगां ॥ ३१ ॥ गायत्री भावयेद्देवीं सूर्यासनं क
ताश्रयां ॥ उद्यदादित्यसंकाशां पुस्तकाक्षवराभ्यां ॥ ३२ ॥ कृष्णाजिनधरां ब्राह्मोऽध्यायेत्ता

रक्तित्वे ॥ उत्यायकृष्णगायत्रीतदभेदशतंजपेत् ॥ ३३ ॥ कृष्णायविद्महेत्युक्त्वादामो
 दरायधीमहि ॥ तन्नोविष्णुःप्रचोदयात्गायत्र्येषाप्रकीर्तिता ॥ ३४ ॥ सर्ववेदमयीसर्वपाव
 नीवरदायिनी ॥ प्रणवाद्यामुक्तिकरीश्रीवीजाद्याचभोगदा ॥ ३५ ॥ दृष्ट्वेखाद्यामहासिद्धि
 करीसर्वशंकरी ॥ वागुराद्याचैवदृष्ट्याकामाद्याजनरंजनी ॥ ३६ ॥ एवैतेकाथितामंत्रसंध्या
 मंत्रफलाप्तये ॥ नकुर्याद्यदिमोहेननदीक्षाफलमाप्नुयात् ॥ ३७ ॥ संक्षेपसंध्यामथवाकुर्या
 नमंत्रीस्रशक्तितः ॥ सायंप्रातश्चमध्यान्हेकृष्णंध्यात्वामनुजपेत् ॥ ३८ ॥ इतिसंध्यात्रयं
 प्रोक्तंकर्मणांसिद्धिदायकं ॥ संध्यायांपतितायवैगायत्रीदशधाजपेत् ॥ ३९ ॥ यथाप्राणं
 यथाज्ञानंतथाकुर्यादतंद्रितः ॥ यद्यत्कृत्यमंगलार्थतत्तत्कुर्यात्तथैवच ॥ ४० ॥ अदर्शदर्श
 नंकुर्याद्भूतस्पर्शचकज्जलं ॥ सत्पौष्यपौषणार्थायक्षेमयोगंचचितयत् ॥ ४१ ॥ स्नायाच्चकृ
 ष्णपूजार्थनद्यादौविमलेजले ॥ शक्तस्त्रिपवणंकुर्यादन्यथाहिःसकृच्चवा ॥ ४२ ॥ ईज्यानुप
 चधाप्रोक्तासांभेदान्शृणुष्वमे ॥ अभिगमनमुपादानंयोगःस्वाध्यायएवच ॥ ४३ ॥ ईज्या
 पंचप्रकारार्चाक्रमेणकथयामिते ॥ तत्राभिगमननामदेवतास्थानमार्जनं ॥ ४४ ॥ उपलेपन
 निर्माल्यदूरीकरणमेवच ॥ उपादानंनामगंधपुष्पादिचयनंयथा ॥ ४५ ॥ ईज्यानामचेष्टदे
 वपूजनंचययार्हतः ॥ स्वाध्यायोनामअर्थानुसंधानपूर्वकोजपः ॥ ४६ ॥ सूक्तस्तोत्रादिपा

ठश्वहरेःसंकीर्तनयथा ॥ तत्त्वादिशास्त्राभ्यासश्चस्वाध्यायःपरिकीर्तितः ॥ ४७ ॥ योगोनाम
 स्वदेवस्यस्वात्मत्वेनैवभावना ॥ इतिपंचप्रकारार्चकथितातवसुव्रत ॥ ४८ ॥ सामीप्यसा
 रूप्यसादृश्यसायुज्यफलदाक्रमात् ॥ अनेनकमयोगेनशुद्धांतःकरणोभवेत् ॥ ४९ ॥ प्रा
 तःकालेचमभ्यान्हेस्नानार्थतीर्थमाश्रयेत् ॥ स्नानंतुदिविधंप्रोक्तमंतर्वाह्यविभेदतः ॥ ५० ॥
 खेस्थितंपुंडरीकाक्षमन्त्रमूर्तिप्रभुंस्मरेत् ॥ अनंतादित्यसंकाशांवासुदेवंचतुर्भुजं ॥ ५१ ॥
 शंखचक्रगदापद्मकुण्डलवनमालिनः ॥ तत्पादोदकजांघारानिपतंतोस्वमूर्द्धनि ॥ ५२ ॥ चिं
 तयेद्ब्रह्मरंध्रेणप्रविशन्तोस्वकांतनुं ॥ तयासंक्षालयेन्मन्त्रीअंतर्देहगतंमलं ॥ ५३ ॥ तत्क्षणा
 द्विजोमन्त्रीजायतेस्फाटिकोत्तमः ॥ इदंस्नानवरंवाह्यंतीर्थहस्तादिकंस्मृतं ॥ ५४ ॥ योगे
 नांस्नानमेतद्विकथितंपरमाद्भुतं ॥ वाह्यस्नानंतथाकुर्याद्यथाशास्त्रविधानवित् ॥ ५५ ॥
 मलप्रक्षालनंस्नानंस्वशास्त्रोक्तंसमाचरन् ॥ मंत्रस्नानंततःकुर्यात्कर्मणांसिद्धिहेतवे ॥ ५६ ॥
 अब्रह्मणालोढ्यमृत्वावैचित्र्यभागांतांतुकारयेत् ॥ जलेचैकंद्वादशधानिःक्षिपेदस्त्रमुच्चरन् ॥ ५६ ॥
 एकंमूर्द्धादिनाभ्यंतंपठन्मूलंविलेपयेत् ॥ शेषपादादिनाभ्यंतंतथैवपरिलेपयेत् ॥ ५८ ॥
 गंगेचयमुनेचैवगोदावसिस्त्विति ॥ नर्मदेसिंधुकावेरिजलेऽस्मिन्सन्निधिंकुरु ॥ ५९ ॥
 आवाहयामित्वादेविस्नानार्थमिहसुंदरि ॥ एहिगंगेनमस्तुभ्यंसर्वतीर्थसमन्विते ॥ ६० ॥

एवमावाह्यविषिवन्मूलमंत्रेणसंयुतः ॥ आमभ्यांभसितंयोज्यसोमसूर्याग्निमंडलान् ॥ ६ ॥
 विचित्यमंत्रीतन्मध्येविमज्जन्मूलमुच्चरन् ॥ उत्थायाचम्यतत्पश्चात्पङ्कगन्याससंयुतः ॥ ६ ॥
 आत्मानंदशधासंचेन्मुद्रयाकलशाल्यम् ॥ सप्तकृत्वोभिषिंचेद्वामनुनामंत्रितैर्जलैः ॥ ६ ॥
 वामहस्तेकृतांमुष्टिदक्षहस्तेनवेष्टयेत् ॥ कलशाल्याभवेन्मुद्रासर्वपापहराशुभा ॥ ६ ॥
 शालग्रामशिलातीयमपीत्वायस्तुमस्तके ॥ प्रक्षेपणंप्रकुरुतेमहाहासनिगद्यते ॥ ६ ॥
 ऽणुपादोदकात्पूर्वविप्रपादोदकंपिबेत् ॥ विरुद्धमाचरेन्मोहादात्महासनिगद्यते ॥ ६ ॥
 दृष्टिव्यांयानितैर्धानितानितीर्थानिसागरे ॥ सागरेयानितीर्थानिपादेविप्रस्यदाक्षिणे ॥ ६ ॥
 ततःसंक्षेपतोदेवान्मनुष्यांस्तर्पयेत्पितॄन् ॥ पीडयित्वांवरंचोरूपप्रक्षालयाचम्यवाग्यतः ॥ ६ ॥
 धारयेद्वाससीशुद्धेपरीधानोत्तरीयके ॥ आच्छिन्नेसदृशेगुह्येआचमेत्पीठसंस्थितः ॥ ६ ॥
 ऊर्ध्वपुंड्रचंदनेनकृत्वासंध्यांसमाचरेत् ॥ पूर्वतुकथितेसंध्यांयज्ञेर्देवीसमाहितः ॥ ७ ॥
 मवर्णाचितुर्वह्निशंसचक्रलसत्करां ॥ गदापद्मधरादेर्वीसूर्यासिनकृताश्रयां ॥ ७ ॥
 त्वाजलांजलिंक्षिप्वातर्पयेत्कृष्णमव्ययम् ॥ गुरुर्यत्किंपुरातर्प्यतर्पयेद्विष्टदेवतां ॥ ७ ॥
 रंदंपर्वतंविष्णुनिवाडोद्भवदारुकात् ॥ विष्णुक्तेनचक्षीलेभ्यंगुरुंचतर्पयेत्त्रिशः ॥ ७ ॥
 चर्विशसिसंख्यातोदशधावाग्निधापिवा ॥ मूलमंत्रंसमुच्चार्यश्रुतिष्णंतर्पयाम्यहं ॥ ७ ॥

नमोऽयं नुः प्रोक्तस्तर्पणे विधित्तपैः ॥ अर्जितो जायते मंत्रस्तर्पणाच्चात्र संशयः ॥ ७५ ॥
सायान् हे वरदा दिव्यो गायत्री संस्मरेयातिः ॥ शुक्ली शुक्लां वरदां पासनकृताश्रयां ॥ ७६ ॥ त्रिने
त्रां वरदां पासां शूलं च नृकरोटिकां ॥ सूर्यमंडलमध्यस्थं ध्यायन् तद्ध्यानमभ्यसेत् ॥ ७७ ॥
पूजार्थं जलमादाय सूर्ये तीर्थानि योजयेत् ॥ स्मृत्वा ज्योतिर्मयं विष्णुं गायत्रीं मनसा स्मरन् ॥ ७८ ॥
शतावृत्या जपेत्तां धर्मकामार्थसिद्धये ॥ सर्वपापाः क्षयं याति ज्ञानमुत्पद्यतेऽचिरात् ॥ ७९ ॥
मूलमंत्रं हृदि स्मृत्वा पायाद्वैयागमं डपं ॥ हस्तौ पादौ च प्रक्षाल्य आचम्य वाग्यतः शुचिः ॥ ८० ॥
सूर्यं पूजांततः कुर्याद्विशेषेण तु दीक्षितः ॥ पुनर्हस्तौ च पादौ च प्रक्षाल्य विधिना यतिः ॥ ८१ ॥
आचमनंततः कुर्याद्विशेषाद्वैष्णवान्वये ॥ केशवाद्यैस्त्रिभिः पीत्वा द्वाभ्यां प्रक्षालयेत्करी ॥ ८२ ॥
द्वाभ्यामोष्ठौ च संमृज्य द्वाभ्यां मृज्यान्मुखंततः ॥ एकेन हस्तं प्रक्षाल्य पादावपि तथैकतः ॥ ८३ ॥
संप्रोक्ष्यैकेन मूर्धानंततः संकर्षणादिभिः ॥ आस्यनासाक्षिकर्णाश्च हृन्नाभ्युदरं कंभुजौ ॥ ८४ ॥
स्पृशेद्देवं भवेदाचमनं वैष्णवान्वये ॥ एवमाचमनं कृत्वा साक्षात्परां पणोभवेत् ॥ ८५ ॥
केशवाद्याः पुरा प्रोक्ता वदेयं संकर्षणादिकान् ॥ संकर्षणो वासुदेवः प्रद्युम्नश्चानिरुद्धकः ॥ ८६ ॥
पुरुषोत्तमाधोक्ष जनुर्सिंहाश्रतथाच्युतः ॥ जनार्दनो पेन्द्रहरिर्विष्णवो ह्यदशेश्वरिताः ॥ ८७ ॥
एषां स्मरणमात्रेण तत्त्वज्ञानं त्रिजंभते ॥ ८८ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७॥

अथ द्वादशगुह्यैवैष्णवानामिहोच्यते ॥ गृहोपसर्पणंचैव तथा नुगमनं हरेः ॥ १ ॥ भक्त्या
 प्रदक्षिणंचैव पादयोः शोधनपुनः ॥ पूजार्थं पत्रपुष्पाणां भक्त्यैवोत्तारणं हरेः ॥ २ ॥ सतांच
 रणसेवाचक्रयोः शुद्धिरिष्यते ॥ तन्नामकीर्तनंचैव गणानामपिकीर्तनं ॥ ३ ॥ भक्त्या श्रीकृ
 ण्णदेवस्य वचसः शुद्धिरिष्यते ॥ तत्कथाश्रवणंचैव तस्योत्सवनिरीक्षणं ॥ ४ ॥ श्रोत्रयोर्नेत्र
 योश्चैव शुद्धिः सम्यगिहोच्यते ॥ पादोदकस्य निर्माल्यमालानामपि धारणं ॥ ५ ॥ उच्यते शि
 रसः शुद्धिः प्रणतस्य हरेः पुनः ॥ आघ्राणं गंधपुष्पादोर्निर्माल्यस्य तपो धन ॥ ६ ॥ विशुद्धिः
 स्याद्वैष्णवानां घ्राणस्यापि विधीयते ॥ पत्रपुष्पादिकं यच्च कृष्णपादयुगाचितं ॥ ७ ॥ तदे
 कं पावनं लोके तद्विषयं विज्ञेयं ॥ वृंदावनं ततो ध्यायेत्पूर्वोक्तैर्नैव वर्त्मना ॥ ८ ॥ तन्मध्ये
 स्वर्णभूमिं च ध्यायेन्न गृहंततः ॥ ततो गृहद्वारि यजेत्पार्ष्णिकं विष्णुं ॥ ९ ॥ पूर्वद्वारित
 तो गत्वा सामान्यार्घ्या विज्ञेयं ॥ अखण्डं खं प्रक्षाल्य हन्मंत्रेण प्रपूरयेत् ॥ १० ॥ मंत्रयेत्
 प्रणवैर्नैव सामान्यार्घ्यमिदं स्मृतं ॥ द्वारिवाह्ये यजेत्तत्र सर्वविष्णोपज्ञांतये ॥ ११ ॥ नंदं सुनंदं प्रा
 ग्द्वारिदक्षे च चंद्रचंडकौ ॥ भद्रं सुभद्रं पश्चात्ते वलं प्रबलमुत्तरे ॥ १२ ॥ द्वौ द्वौ विष्णौ प्रतिद्वारे पर
 तो विनतासुतं ॥ प्रणवादि नर्मोति ननाम मंत्रेण पूजयेत् ॥ १३ ॥ ततोऽक्षतान् स मादाय दक्षे
 नाराचमुद्रया ॥ प्रक्षिपेदस्त्रमंत्रेण गृहं तं विष्णुं ॥ १४ ॥ अपसर्पतु ते भूता ये भूता भूमि

संस्थिताः ॥ येभूताविभक्तारस्तेनश्यंतुशिवाज्ञया ॥ १५ ॥ भूतसंघान्समुत्सार्यदक्षपा
दपुरःसरं ॥ ध्यायन्विष्णुगृहाम्भ्यंतःप्रविशेन्नतकंधरः ॥ १६ ॥ यजेत्तत्रैवब्रह्माणंवास्तुदोषोप
शान्तये ॥ प्राङ्मुखःसंयतात्माचसंविशेद्विहितासने ॥ १७ ॥ तथामृद्वासनेमंत्रीकृष्णा
जिनकुशोत्तरे ॥ काष्ठासनेभवेद्रोगोवंशोवंशशयोभवेत् ॥ १८ ॥ शिलासनेचवाग्राधःपष्ठ
वेमत्तिविभ्रमः ॥ धरण्यांदुःखसंभूतिःपीडनंराजतोभवेत् ॥ १९ ॥ पृथ्वीविष्णुकलान्त्या
ततःपूर्वमुखोभवेत् ॥ गंधपुष्पादिपात्राणिस्वदक्षेचनिवेशयेत् ॥ २० ॥ दीपावल्लिचपरितोनै
वेद्यंपुतोन्यसेत् ॥ पद्मासनंस्वस्तिकंवाआचार्यविधिनायिशेत् ॥ २१ ॥ ऊर्ध्वोरुपरिवि
न्यस्यसम्यक्पादतलेउभे ॥ पद्मासनमिदंप्रोक्तयोगिनाहृदयंगमं ॥ २२ ॥ जानूर्वोरंतरं
कृत्वासम्यक्पादतलेउभे ॥ ऋजुकायोविशेद्योगीस्वास्तिकंतत्प्रचक्षते ॥ २३ ॥ मंगला
कुरपात्राणिचतुर्दिक्षुनिवेशयेत् ॥ आशीर्वाग्भिर्द्विजातीनाविष्णवंगमामभेत् ॥ २४ ॥
शिष्यःसंघणुयाद्रक्त्याआचार्यभक्तितरः॥वासोलंकारविभवेर्वित्तशाठ्यविवर्जितः॥ २५ ॥
ऋत्विजोवृणुयात्तत्रदशपंचत्रयंतथा ॥ पुण्याहंवाचयित्वाथपंचघोषपुरःसरं ॥ २६ ॥ भूत
शुद्धिततःकुर्यात्सर्वोत्तमनिधिशुद्धये ॥ कृतांजलिपुटोभूत्वावाभेगुरुत्रयंयजेत् ॥ २७ ॥
गुरुचपरमादिचपरारपरगुणंतथा ॥ दक्षपार्थ्वेगणेशंचमूर्ध्निदेवंविभावयेत् ॥ २८ ॥ ततोमं

उपमध्येतुर्धाङिलगोमयांनुना ॥ उपलिययथान्यायंतस्यमध्यंनिधापयेत् ॥ २९ ॥ सूत्रं
प्राक्प्रत्यगग्रंचविप्राशीर्वचनैःसह ॥ गुणितेनाभितोमत्स्यान्मध्यारंभ्यप्रविन्यसेत् ॥ ३० ॥
तन्मध्येस्थितयाम्योदगग्रंसूत्रंनिपातयेत् ॥ ततोमध्यान्यसेद्धस्तमानमात्रादिज्ञाप्रति ॥ ३१ ॥
सूत्रेषुमकरभ्रस्येदष्टैवान्यतमःपुमान् ॥ सूत्राग्रमकरैभ्यश्चन्यसेत्कोणेषुमत्स्यकान् ॥ ३२ ॥
कोणमत्स्यस्थिताग्राणिदिक्षुसूत्राणिपातयेत् ॥ ततोभवेच्चतुष्कोष्ठचतुरसंतुमंडलं ॥ ३३ ॥
तत्राग्रिमारुतंसूत्रनैऋतेऽंशचपातयेत् ॥ प्राग्याम्यवरुणोदीच्यसूत्राग्रमकरेषुच ॥ ३४ ॥ नि
हिताग्रलग्रसूत्रंचतुर्गुप्रतिपादयेत् ॥ एवंकृतेभवेयुस्तेकोणकोष्ठेषुमत्स्यकाः ॥ ३५ ॥ एते
पुप्राव्यद्वरुणयाम्योदीच्यानिपातयेत् ॥ पटपंचाशत्पदानिस्युराधिकानिज्ञातहथात् ॥ ३६ ॥
यदातदाधोविभजेत्पदानिकमशःसुधीः ॥ पदैःषोडशैर्मध्येपद्वृत्तचयान्वितं ॥ ३७ ॥ तैरष्ट
चत्वारिंशद्भिःस्याद्राशीवीथिशोभितिः ॥ सद्वादशैःपदशतैःशोभाख्याःस्युश्चतुःपदाः ॥ ३८ ॥
चतुष्पदाश्चोपशोभाःपटपदैर्द्वारकोणके ॥ दत्तवीथ्योरारचयेन्मध्येसूत्रचतुष्टयं ॥ ३९ ॥ प्रा
ग्याम्यवरुणोदीच्यातद्भवेद्राशिमंडलं ॥ कर्णिकायाःकेशराणांदलसंधेर्दलस्यच ॥ ४० ॥
दलाग्रदत्तराशोनांवीथ्याःशोभोपशोभयोः ॥ दत्तानिचतुरस्त्राणिव्यक्तस्थानानिकल्पयेत्
॥ ४१ ॥ भवेन्मंडलमूर्द्धाद्धकर्णिकाचतुरंगुला ॥ द्यंगुलानिकेसराणिसंधिश्चतुरंगुलः

॥ ४२ ॥ दलानां कणिकामानादग्रं द्वयं गुलकं भवेत् ॥ अंतरालं पृथग्दत्तत्रयं द्वयं गुलमुच्यते
 ॥ ४३ ॥ ततश्च राशिचक्रं स्यात्स्वस्ववर्णाविभूषितं ॥ राशिमंडलकं कुर्यात्पद्मभिरष्टाभिरे
 ववा ॥ ४४ ॥ द्वात्रिंशदंगुलं स्यात्तत्परत्वात्ताविदिष्यते ॥ दृत्तचक्रमुशंसेकचतुरस्रंतु द्विदः
 ॥ ४५ ॥ यदि वावर्तुलमवायुश्च द्वादशराशयः ॥ तस्युः पिपीलिकामध्यामां तु लिङ्गानि भा
 अपि ॥ ४६ ॥ चतुरस्रं भवेत्तस्माच्चक्रं द्वादशराशयः ॥ भवेयुः पंकजदलनिभा वाकथिता
 बुधैः ॥ ४७ ॥ तद्वहोरीचिरान्कुर्याच्चतुरः कल्पशाखिनः ॥ ललितानि रूढकुसुमान्दलप
 ल्लव्यशोभितान् ॥ ४८ ॥ जलजैः स्थलजैः श्वापि सुमनोभिः समानितान् ॥ हंससारसकारं
 शुक्रभ्रमरकोकिलैः ॥ ४९ ॥ मयूरचक्रवाक्यैरा रूढविटपैश्चतान् ॥ सर्वर्तुनिर्घतिकरान् वि
 लोचनमनोहरान् ॥ ५० ॥ तद्वहिः पार्थिवं कुर्यान्मंडलं कृष्णकोणकम् ॥ मंडलानि तु तत्त्वज्ञो
 राशयं तान्येव कारयेत् ॥ ५१ ॥ राश्यादन्यत्र च ये त्र्यमाणादन्यमंडलं ॥ आवाह्यदेवतामन्या
 मर्चयत्यन्यदेवतां ॥ ५२ ॥ उभाभ्यां लभते शापं मंत्रातिरलदुर्मतिः ॥ कालात्मकस्य देवस्य
 राशे व्याप्तिमजानता ॥ ५३ ॥ कृतं तं समस्तं व्यर्थं स्यादज्ञेन ज्ञानमानीना ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन
 राशीन् साधिपती न्यजेत् ॥ ५४ ॥ अवराणि च रूपाणि मंडलानि च मान्यधीः ॥ उपक्रमे
 ददर्चयितुं हेतुं वा सर्वदेवतां ॥ ५५ ॥ रजांसि पंचवर्णानि पंचद्रव्यात्मकानि च ॥ पीतशुक्लारु

णरुणस्यामान्येयानिभूतले ॥ ५६ ॥ हरिद्रंस्यान्मथापीतंताडुलंचसितंभवेत् ॥ तथादो
 पारजःक्षारसंयुक्तंरक्तमुच्यते ॥ ५७ ॥ कृष्णदंघपलालोत्थंश्यामंचिल्वदलादिकं ॥ सिते
 नरजसाकार्यासीमारेखाविपश्चिता ॥ ५८ ॥ अंगुलोत्सेधविस्ताराप्रशस्तासर्वकर्मसु ॥
 पीतास्वार्कर्णिकाशुक्लपीतरक्ताश्रकेसराः ॥ ५९ ॥ जलान्यब्जस्यांतरालंश्यामचूर्णनपूरयेत् ॥
 सितरक्तसितैर्वर्णैर्वृक्षत्रयमुदीरितं ॥ ६० ॥ नानावर्णविचित्रासुश्विचाकाराश्ववीथयः ॥
 द्वारशोभोपशोभास्युःसितरक्तनिशासिताः ॥ ६१ ॥ राशिचक्रावशिष्टानिकोणान्यग्रेषुया
 निधे ॥ पीठपादानित्तानिसुरसितान्यरुणानिवा ॥ ६२ ॥ अथारुणानिदलानिदलसंधिर
 चित्तानिधे ॥ असितारुणरजसाविहितान्यपरेजनाः ॥ ६३ ॥ इतिश्रीगौतमीयतन्त्रे नारद
 प्रोक्ते अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥
 पंचगव्येतद्रेहमंडलंचविशोधयेत् ॥ पलमात्रंदुग्धभागोगोमूत्रंतावदिष्यते ॥ १ ॥ घृतं
 चपलमात्रंस्याद्रोमयंतोलकद्वयं ॥ दधिप्रसृतिमात्रंस्यात्पंचगव्यमिदंस्मृतं ॥ २ ॥ अय
 वापंचगव्यानांसमानोभागइष्यते ॥ मूलमंत्रेणसमंध्यकुशाश्रौणवशोधयेत् ॥ ३ ॥ तेनसर्ववि
 शुद्धिःस्यात्सर्वपापनिकृंतनं ॥ महान्तिपातकान्येकृत्वागव्यंपित्रेधदि ॥ ४ ॥ नाशयेत्प्रा
 नमंत्रेणइत्युत्तुर्बदेवेदिनः ॥ भूतशुद्धिततःकुर्यादिनपूर्वफलंलभेत् ॥ ५ ॥ ओंनमोसुदर्श

नायेत्युक्तास्त्रेणचदेशिकः ॥ तालत्रयंसंविदध्यादूर्ध्वोर्ध्वचसमाहितः ॥ ६ ॥ दिग्बंधनच्छोऽटि
काभिर्देशभिः कारयेत्सुधीः ॥ ततस्तेनैवजनितंतेजोरक्षत्वितिस्मरेत् ॥ ७ ॥ विनिधायक
शस्त्रांकेउत्तानौपरिचिंतयेत् ॥ हुंकारेणसमुत्थायशक्तिस्वाधारसंस्थितां ॥ ८ ॥ मुलाधार
मथस्वाधिष्ठानंचमणिपूरकं ॥ अनाहतंविशुद्धंचआज्ञाचक्रंचिंतयेत् ॥ ९ ॥ गुदेचध्वज
मूलेचनभौल्लदयएवच ॥ कंठदेशेभ्रुवोर्मध्येयथाक्रममनुस्मरेत् ॥ १० ॥ चिंतयेत्पुनराधा
रंकनकाब्जंचतुर्दलं ॥ तंमध्येचिंतयेद्योनिंचंद्रार्काग्निसमान्वितां ॥ ११ ॥ तदंतश्चितयेन्मं
त्रीजीवात्मानंसमाहितः ॥ जपावंधूकसदृशंतडित्कोटिसमप्रभं ॥ १२ ॥ सूर्यकोटिप्रती
काशंचंद्रकोटिसुशतलं ॥ प्रदीपकलिकाकारंकुण्डलिन्यासमतथा ॥ १३ ॥ सुषुम्नावल्गु
नासोऽहामितिमंत्रेणयोजयेत् ॥ सहस्ररेशिरःस्थानेपरमात्मनिदेशिकः ॥ १४ ॥ तत्रैवपंच
भूतानिसंहारक्रमतस्तथा ॥ वाक्पाणिपादपायूपस्थावचनादानमेवच ॥ १५ ॥ गतिवि
सर्गानंदश्चश्रेष्ठत्वकचक्षूरसनाः ॥ नासाशब्दस्तथास्पर्शरूपरसोऽपिगंधकः ॥ १६ ॥ तत्त्वा
न्येतानिपंचविंशत्पुरुषेणवियोजयेत् ॥ अहंकारंमनोबुद्धिंचित्तंतत्रैवयोजयेत् ॥ १७ ॥
बीजभावेनलीनानिसर्वाणिपंचिंतयेत् ॥ धूम्रवर्णततोवायुबीजंपद्मविदुलांछितं ॥ १८ ॥
पूरयेद्विडयावायुसुधीःपोडशमात्रया ॥ मात्रायाश्चचतुःपद्मधाकुंभयेत्तंसुषुम्णया ॥ १९ ॥

द्वात्रिंशन्मात्रयामंत्री रेचयेत्पिगलाख्यया ॥ पूरयेदनयाचिवसंचित्यलनिमारुतं ॥ २० ॥
 रक्तवर्णवन्द्हीजं त्रिकोणं स्वस्तिकां न्वितं ॥ तेन पूरकयोगेन मात्रया षोडशाख्यया ॥ २१ ॥
 चतुःषष्ठ्या मात्रया च निर्वहेत्कुंभकेन च ॥ वामपार्श्वस्थितं पापपुरुषं कज्जलप्रभं ॥ २२ ॥ ब्रह्म
 हत्याशिरस्कं च स्वर्णस्तेयभुजद्वयं ॥ सुरापानद्विद्वदयुक्तं गुरुतल्पकटिद्वयं ॥ २३ ॥ तत्संस
 गिपदद्वंद्वभंगप्रत्यंगपातकं ॥ उपपातकरोमाणं रक्तस्मश्रुविलोचनं ॥ २४ ॥ खग्डचर्मध
 रं क्रूरकुक्षीतचवितयेत् ॥ अंगुष्ठपरिमाणं त्वधोमुखं कृष्णवर्णकं ॥ २५ ॥ मूलाधारोत्थ
 तेनैव बन्धनानिर्देह्यतं ॥ एवं संचित्य परितो द्वात्रिंशन्मात्रया ततः ॥ २६ ॥ भस्मना सहि
 तं मंत्री रेचयेत्पिगलाध्वना ॥ नामनाढ्यां चन्द्रवीजं कुंदेन्दुयुतसप्रभं ॥ २७ ॥ भालेन्दुर्विवे
 संयोज्य ततः षोडशमात्रया ॥ सुपुण्यया चतुःषष्टिमात्रया वीजमैन्दवं ॥ २८ ॥ ध्यात्वाऽमृतम
 योर्वृष्टिपंचाशद्वर्णरूपिणीं ॥ तया देहविचित्यैवं मनसा पिगलाध्वना ॥ २९ ॥ द्वात्रिंशन्मा
 त्रयामंत्री लंबीजो न दढंतपेत् ॥ स्वस्थाने हंसं त्रेण पुनस्तेनैव वर्त्मना ॥ ३० ॥ जीवंतत्वानि
 चानीय स्वस्थाने स्थापयेत्ततः ॥ इति कृत्वा भूतशुद्धिमातृकान्यासमाचरेत् ॥ ३१ ॥ गौ
 तम उवाच ॥ भूतशुद्ध्या वदन्नृक्षान्करय शुद्धिः प्रजायते ॥ नात्मनः सर्वशुद्धीनां कारणं सा तु क
 थ्यते ॥ ३२ ॥ न जीवस्य ब्रह्मणा च सहैक्यं तस्य नित्यशः ॥ न देहस्य तदारभ्य नित्यता तस्य

कथ्यते ॥ ३३ ॥ मनसोनापिबुद्धेश्वकस्यस्यादिहशोधनं ॥ इत्यादिसंशयंछिधित्वाहिमम
 समःस्वतः ॥ ३४ ॥ नारदउवाच ॥ शरीराकारभूतानांभूतानांयद्विशोधनं ॥ अव्ययब्रह्म
 संयोगद्रूतशुद्धिरियंमता ॥ ३५ ॥ अंतःकरणमध्येतुज्योतिरात्माप्रवर्तते ॥ लिङ्गदेहंनुतप्रा
 दुर्योगिनस्तत्त्ववादिनः ॥ ३६ ॥ तस्यशोधनमात्रेणसर्वशुद्धिःप्रजायते ॥ तदेवविश्वज
 नकःकारणजन्मकारणं ॥ ३७ ॥ तद्वियोगेभवेन्मुक्तिर्नान्यथाजन्मकोटिभिः ॥ इत्येतत्क
 थितंसर्वपुरुषार्थस्यानिर्णयं ॥ ३८ ॥ योगाद्यभ्यासयोगेनमंत्राभ्यासेननाशयेत् ॥ भूतशुद्धि
 विधायेत्ययोगीस्योद्दिशकोत्तमः ॥ ३९ ॥ न्यासदेहस्यसन्नाहंविदधतीतानुपूर्वशः ॥ भूतशुद्धि
 मर्तुकाचकेशवाद्यातथाचसा ॥ ४० ॥ तत्त्वन्यासंतथाकुर्यात्प्राणायामस्ततःपरं ॥ पीठ
 न्यासंतथाकृत्वादशतत्वंतथाचरेत् ॥ ४१ ॥ विष्णुपंजरनामानमित्युक्तःक्रमसंग्रहः ॥ तथा
 प्यस्थापनंकुर्याद्यथावदनुपूर्वशः ॥ ४२ ॥ स्ववामाग्रेचतुरस्रमंडलंपरिचिंतयेत् ॥ पुष्पैर
 म्यर्चयेत्तन्मन्त्रीतत्राधारंप्रतिष्ठयेत् ॥ ४३ ॥ 'मैवन्निर्मण्डलायनमो'मन्त्रोयंतस्यचेप्यते ॥ दत्ता
 कारेणतत्रैववन्देदशकलायजेत् ॥ ४४ ॥ धूम्रांचिरूष्माज्वलिनीज्वालिनीविरसुल्लिगि
 नी ॥ सुश्रीःसुरूपाकपिलाहव्यकव्यवहाअपि ॥ ४५ ॥ बन्देदशकलाःप्राक्ताःसर्वधर्माह
 तप्रदाः॥शंखमन्त्रांभसाश्रोक्ष्यस्थापयेत्तत्रमंत्रवित् ॥ ४६ ॥ 'अँअर्कमंडलायनम' इत्येवंपरि

पूजयेत् ॥ दत्ताकारेण तत्रैव कलाद्वादशपूजयेत् ॥ ४७ ॥ 'कर्मन्तापिन्यै' इत्युक्त्वा 'स्ववंतापि
 निकां' तथा ॥ गङ्गमुच्चार्य धूम्रायेन मूर्तं परिपूजयेत् ॥ ४८ ॥ धूपं मरीचिमुच्चार्य डंजं ज्व
 ल्निनिकां तथा ॥ चंधं च चिसमभ्यर्च्य छंदं सुपुष्पां पूजयेत् ॥ ४९ ॥ जंथं च भोगदायुक्तं पूज
 येल्लुसुमाक्षतैः ॥ स्तुतं विश्वांसमभ्यर्च्य चणचवोधिर्नान्यसेत् ॥ ५० ॥ टण्ढधारिणिकां त
 द्द्वत्तंडैर्मां प्रपूजयेत् ॥ आदित्यस्य कलाः पूज्या पूर्ववत्सलिलादिभिः ॥ ५१ ॥ नमो ते
 नैवमन्त्रेण चतुर्थीप्रत्ययान्विताः ॥ एवं शंखं समभ्यर्च्य कलाः सौर्यो धनप्रदाः ॥ ५२ ॥ वि
 लोममातृकां जस्वास्वष्टमंत्रं तथा सुधीः ॥ पयसा तीर्थजैर्नैव पूरयेच्छस्वमुत्तमं ॥ ५३ ॥ ऊर्मि
 त्यक्षरमन्त्रेण चंद्रं तत्र प्रपूजयेत् ॥ अमृतमानदापूपातुष्टिः पुष्टीरतिर्द्युतिः ॥ ५४ ॥ शशि
 नीचंद्रिका कांतिर्ज्योत्स्ना श्रीनीतिरंगदा ॥ पूर्णाऽपूणामृताचेति कलाः षोडशकामदाः ॥ ५५ ॥
 षोडशस्वरयोगेन नमो तेन प्रपूजयेत् ॥ तत्राक्षतादिपुष्पाणिसदूर्वाणि विनिक्षिपेत् ॥ ५६ ॥
 यामेनाच्छाद्य हस्तेन पङ्कगंदक्षहस्ततः ॥ दशकृत्वोजपेन्मूलं गालिनीं शिखयान्यसेत् ॥ ५७ ॥
 करैः प्रसार्य चान्योन्यं सप्तपुटकमयोगतः ॥ प्रयोज्य दक्षिणां गुणं तु तथामं कनिष्ठया ॥ ५८ ॥
 वामयादक्षिणां गुणं मुद्रं गालिनीमता ॥ अर्घ्यस्य फलदा प्रोक्ता शंखस्योपरि चालिता ॥ ५९ ॥
 गंधादिभिः समभ्यर्च्य कृष्णाख्यं धाम योजयेत् ॥ अम्बेनैव तु संरक्ष्य धेनुं योनिं प्रदशयेत् ॥ ६० ॥

तद्दक्षिणेनुदांस्वत्यताम्रवामार्तिकंतथा ॥ पात्रमेकंनिधायायतथातोयेनपूरयेत् ॥ ६१ ॥
 ताम्रपात्रंचविप्रेषिष्णोरितिप्रियमंतं ॥ तथैवसर्वपात्राणामुख्यंशंखंप्रकीर्तितम् ॥ ६२ ॥
 मृत्पात्रंचतथाप्रोक्तंस्वार्णवाराजतंतथा ॥ पंचपात्रंहरेःशुद्धंनान्यतंचनियोजयेत् ॥ ६३ ॥
 मुख्यपात्रोद्धृतंतोयंकिंचित्तत्रप्रयोजयेत् ॥ तेनामृतेनसर्वघ्नद्रव्यंमंघमयंभवेत् ॥ ६४ ॥
 ततोऽथमूर्ध्वदिभिर्मवीगात्रेपोठानिविन्यसेत् ॥ गंधाक्षतैःसुकुसुमैःपवित्रैर्जलयोजितैः ॥ ६५ ॥
 दत्तिपीठंसमभ्यर्च्यध्यायेन्मंत्रात्मदेवतां ॥ मूलादिग्रह्वरंप्रांतंविस्ततंतुस्वरूपिणीं ॥ ६६ ॥
 कुंडलांश्चित्रिधांतत्रतथावीजाक्षरोञ्चिथा ॥ तुरीयांकुंडलींमूर्द्ध्वासुदेवंतुरीयकं ॥ ६७ ॥
 लकारंमूलदेशेचद्रत्नस्वर्णनिभंस्मरेत् ॥ मूलादिहृदयंयावत्बन्दिहकुंडलिनीतथा ॥ ६८ ॥
 हृदयेकामवीजंचसूर्यायुतसमप्रभां ॥ हृदयाद्रलपर्यंतंध्यायेदव्याकुलःसुधीः ॥ ६९ ॥ भूम
 ध्याद्ग्रह्वरंप्रांतंमायाविदुधुतिप्रभां ॥ चंद्रकुंडलिनींतहस्तवदमृतविग्रहां ॥ ७० ॥ विंदुना
 दमयंत्रासुदेवंविदौतुरीयकं ॥ देशकालाद्यवाच्छिबंसर्वतेजोमयंस्मरेत् ॥ ७१ ॥ तुर्यकुंड
 लिनींतहस्केवलंज्ञानविग्रहां ॥ एवंध्यात्वात्वापुनर्वीजंतंपूर्णमनसास्मरेत् ॥ ७२ ॥ चिदानं
 दमयंस्वच्छंएकात्मकंतथागुरोः ॥ ७३ ॥ ध्यात्वाध्यात्वापुनर्ध्यात्वास्वहजानंदविग्रहं ॥
 विदुश्चिदच्युतसुधाभिस्तुतपेच्चपुनःपुनः ॥ ७४ ॥ अंतर्यागदतिप्रोक्तोजिवन्मुक्तिप्रदायकः ॥

मुनीनांचमुमुक्षूणामधिकारोऽत्रकेवलं ॥ ७५ ॥ अथवामानसेन्द्रव्यै प्रकटैरपिसंयजेत् ॥ ध्या
त्वाहृत्पद्ममयेतुवासुदेवयोदितं ॥ ७६ ॥ स्वागताधैरुपचरेत्पाद्याद्यैर्वस्त्रभूषणैः ॥ गंध
पुष्पैर्धूपदीपैर्नवैषैर्विधिनामुना ॥ ७७ ॥ पुष्पांजलीन्ततोदत्वावनमालांनिवेदयेत् ॥ अथवा
वायसंभूतैः प्रकटैरर्चयेत्प्रभु ॥ ७८ ॥ स्वागताधैर्नवेधांतैरात्माभेदेन पूजयेत् ॥ चंदनाग
रुनिष्यंदचार्यचिंतांगःस्वयंगुरुः ॥ ७९ ॥ विष्णुपंजरमन्त्रेण तत्तत्स्थाने विधानवित् ॥ रचये
त्तिलकं भक्त्या प्रतीपकलिकानिभं ॥ ८० ॥ पुष्पांजलिं पंचकृत्वो विधिवत्तनुयाद्गुरुः ॥ तुल
सीयुगलं पादद्वये दक्षिणवामके ॥ ८१ ॥ हस्तादियुगले पार्श्वद्वये गंधद्वयान्वितं ॥ पद्मयु
ग्मं मूर्च्छदेशे मूलेन दक्षवामके ॥ ८२ ॥ पद्मभिः सर्वतनौ न्यसेत् पुनः सर्वैश्च सर्वतः ॥ एव
चांजलिः प्रोक्ते हरि सा निध्यकारकः ॥ ८३ ॥ श्रीखंडं दक्षिणे दद्यात्सितपुष्पेण संयुतं ॥
मूर्च्छदेशे पद्मयुग्मं गंधयुक्तानि वेदयेत् ॥ ८४ ॥ हृदयेऽसितपुष्पं च कस्तूरीरमसंयुतं ॥ वामे
गे चंदनं दद्यात्तत्तत्कारकेन संयुतं ॥ ८५ ॥ सर्वपुष्पांजलिं दद्यात्सर्वगंधसमन्वितं ॥ दक्षि
णे ग्रासु देवाख्यं स्वच्छचैतन्यमव्ययं ॥ ८६ ॥ वामे च रुक्मिणिं नित्यां रजोगुणमयीं शुभां ॥
तेन सत्त्वरजोऽरूपं स्वात्मानं चित्तयेद्गुरुः ॥ ८७ ॥ मूलमंत्रं जपन् बुध्या सुपुष्पा मूलदेशके ॥
मंत्रार्थतस्य चेतन्यं व्रीजं न्यत्वा पुनः पुनः ॥ ८८ ॥ उदयादिलयांतं च मंत्रमेव समभ्यसेत् ॥

उदयशब्दरूपश्चल्यश्चार्थः प्रकीर्तितः ॥ ८९ ॥ ज्ञातुज्ञानविभागेनन्मयोभवगौतम ॥
 मनःसंहरणशीचंमौनमंत्रार्थचिन्तनं ॥ ९० ॥ अव्यग्रस्त्वमनिर्वेदजपसंपत्तिहेतवः ॥ एवमेते
 कथितसम्यक्त्रिविधयजनक्रमम् ॥ ९१ ॥ यान्कृत्वासंप्रदायेनमंत्रीवांछितमश्रुते ॥
 अयमंडलमप्येतुपूजनंवाह्यगोचरं ॥ ९२ ॥ आरभेतप्रकटैर्द्रव्यैर्नानाससुविस्तरैः ॥ पा
 षाड्यचिमनीयानिपात्राणिचस्वदक्षिणे ॥ ९३ ॥ संस्थाप्यउक्तद्रव्येणपूजितानितुदेशिकः ॥
 अर्घ्यश्चत्रीणिपात्राणिपायस्यापित्रयंभवेत् ॥ ९४ ॥ तथाचाचमनीयानिपात्राणिचविभा
 गशः ॥ तथाकारणदौर्वल्यादेकमेवप्रचक्षते ॥ ९५ ॥ पूरयेद्विधिनामंत्रीमंडलंशुभतंदुलैः ॥
 शुद्धैश्चाक्षतैःसम्यक्पयावत्पंकजमंडलं ॥ ९६ ॥ कुशाग्न्यिस्तीर्यतत्रैवपंकजंविष्टरान्वितं ॥
 पुष्पाणिचविकीर्याधिकुंमस्थापनमाचरेत् ॥ ९७ ॥ हेमरौप्यंताग्रमयंमार्तकंवास्वशक्तितः ॥
 विष्णुशाल्यंनकुर्वीतकृतेऽनिष्टमवाप्नुयात् ॥ ९८ ॥ द्वाविंशदंगुलंकुंभंविस्तारोन्नतशालिनं ॥
 पोडशद्वादशांगुल्यमतोन्यूनंनकारयेत् ॥ ९९ ॥ पौरखीनिर्मितेःसूत्रैर्विधिवत्त्रिगुणीकृते ॥
 तेनसंवेष्ट्यपरितोययानक्षरतेकचित् ॥ १०० ॥ भग्नेभृत्युःसाधक्षस्यक्षरणेचापदांपदं ॥ त
 स्मादोपप्रविज्ञायकुर्यात्सर्वमतंद्रितः ॥ १०१ ॥ प्रक्षालयत्तन्मंत्रेणगंधैःपरिमलान्वितैः ॥
 वेदविद्विद्विजैःसाद्धंस्थापयेत्तारमुच्चरन् ॥ २ ॥ दुग्धदक्षत्वचांतोयेरधवाप्यक्षरौपधैः ॥ वि

गुग्गुलुभाष्टके श्रीथतीर्थेदकैस्तु पूरयेत् ॥ ३ ॥ चंद्रनागरुहीवेरकुष्ठकुंकुमरोचनाः ॥ जयमा
 सीसुरामिति विष्णुगंधाष्टकं स्मृतं ॥ ४ ॥ गंधाष्टकमिदं त्वयं विष्णोः साभिध्यकारकं ॥ चन्दि
 रूपमथाधारं कलाभिः सह पूजयेत् ॥ ५ ॥ तथा लूर्यमयं कुंभं तत्कलाभिः प्रपूजयेत् ॥ जलं
 सोममयं तद्गुह्यं कलाभिश्च समर्पयेत् ॥ ६ ॥ तेजस्वयमिदं प्रोक्तं जलं तदात्मकं स्मृतं ॥ विलो
 ममातृकावर्णैः सर्वत्र पूरणं स्मृतं ॥ ७ ॥ तथामूलं सच्चार्य्यं पूरयेद्दिगतामयः ॥ तीर्थमन्त्रे
 ण तीर्था निर्योजयेत्सूर्यमंडलान् ॥ ८ ॥ बृहच्छंखं तथा स्थाप्य स्वपुरोभागा एवाहि ॥ तथा धारं
 प्रतिष्ठाप्य पूजयेद्बृहन्मंडलान् ॥ ९ ॥ ततः शंखं प्रतिष्ठाप्य सूर्यात्मिकमथाचरेत् ॥ प्रादाक्षि
 ण्यक्रमेणैव कलाः सर्वत्र पूजयेत् ॥ १० ॥ विलोममातृकां जप्त्वा तथामंत्रं प्रपूरयेत् ॥ तत्र च
 द्रकलाः पूज्य प्राणस्थापनपूर्वक ॥ ११ ॥ आवाहनादिकं कृत्वा कला एकैकशः क्रमात् ॥
 संपूज्य विधिवद्दिद्वान् देवसां निध्यहेतवे ॥ १२ ॥ प्रणवांशोद्भवाः सभ्यक् कलास्तत्र प्रपूजयेत् ॥
 स्थापनं तेषु संयोज्य गंधपुष्पादिभिर्यजेत् ॥ १३ ॥ एकैकाम् चंदनमंजरीतत्रजलक्षिपेत् ॥
 पाथस्तेजोमयं तत्र योजयद्गुरुस्तमः ॥ १४ ॥ प्रथमं प्रकृतो हंसः प्रतद्दिष्णुरनंतरं ॥ च्यवंकं
 तुष्टनीयः स्थात्ताद्दिप्रासोचतुर्थकम् ॥ १५ ॥ विष्णुर्योनिं कल्पयत्तु पंचमं परिकीर्तितं ॥ ऋष्यं
 चकमिदं प्रोक्तं प्रणवांशस्वरूपकं ॥ १६ ॥ तारस्य पंचमेदेभ्यः पंचांशद्वर्णगाः कलाः ॥ स

छिन्नं द्विः स्मृतिर्मेधाकांतिर्लक्ष्मीर्युतिः स्थिरा ॥ १७ ॥ स्थितिः सिद्धिरिति प्रोक्ता कचवर्गग
 ताः केमान् ॥ अकाराद्ब्रह्मणोत्पन्नास्तप्तचामिकरप्रभाः ॥ १८ ॥ एताः करधृताक्षस्त्रकंपंक
 जद्रुधकुंडिकाः ॥ जराचपालिनां शांतिरीश्वरीरतिकामिके ॥ १९ ॥ वरदाब्हादिनीप्रीति
 दीर्घाः स्युस्तवर्गजाः ॥ उकाराद्दिष्णुनोत्पन्नास्तमालदलसन्निभाः ॥ २० ॥ अभीतिदरच
 काञ्चनावाहवः परिकीर्तिताः ॥ तीक्ष्णरौद्रीभयानिद्रातंद्राक्षुद्धोधिनीक्रिया ॥ २१ ॥ उत्ता
 रिणीमृत्युरेताः कथिताः पयवर्गजाः ॥ रुद्रेण मार्यादुत्पन्नाः शरचंद्रनिभप्रभाः ॥ २२ ॥ उ
 दहं लोऽभयं शूलं कपालं बाहुभिर्वलं ॥ ईश्वरेणोदिता विदोः पीताश्वे तारुणासिता ॥ २३ ॥
 अनंताश्च पवर्णस्था जपाकुसुमसन्निभाः ॥ अभयं हरिणं टंकं दधाना बाहुभिर्वरं ॥ २४ ॥ नि
 यत्तिः संप्रतिष्ठा स्याद्दिद्याशांतिरन्तरं ॥ इधिकादिपिकाचैव रेचिकामोचिकावरा ॥ २५ ॥ सू
 दनाऽसूक्ष्मामृतज्ञानामृताचाप्यायनी तथा ॥ व्यापिनी व्योमरूपा स्युरन्ताः स्वरदास्तयः ॥ २६ ॥
 सदाग्निनेत्रं सज्जानादा देताः सितत्विपः ॥ अक्षस्त्रपुस्तकगणाः कपालवतरजनीः ॥ २७ ॥
 तत्तत्कलाः समावाह्यकृत्वा प्राणस्य संयमं ॥ संपूज्य गंधपुष्पाद्यैस्तस्य ते जलमाहरेत् ॥ २८ ॥
 कुंभेने जस्त्रयकला अष्टविंशज्जपन्ततः ॥ यजेत्कालश्रुपंचाशत्प्रणवांशं समुद्रवाः ॥ २९ ॥
 ऋषिचक्रं प्रजप्याथेजपेन्मूलमनु तथा ॥ चतुर्णवति मन्त्रोऽयं देवसानिध्यकारकः ॥ ३० ॥ नव

रत्नतद्देवनिक्षिपन्मातृकाजपन् ॥ नववर्गमर्याचाद्यानवरत्नतदात्मकं ॥ ३१ ॥ वज्र
 मौक्तिकपुष्परागंविद्रुमंपद्मरागकम् ॥ नीलंमरकतंचैवमाणिक्यंस्वर्णमेवच ॥ ३२ ॥ नव
 रत्नमिनिप्रोक्तंसर्वदेवाश्रयमहत् ॥ स्थापयेद्विधिनामंत्रीचपकंपलसंयुतं ॥ ३३ ॥ बिष्टरं
 तन्मुखेदत्वाप्रदधात्पंचपङ्खवं ॥ शुद्धेनक्षौमयुग्मेननिर्मलेनांशुकेनवा ॥ ३४ ॥ वेष्टयेद्वि
 धिनामंत्रीसर्वाश्वर्ययाभावेत् ॥ बहुमालांततोदधात्तगंधचसुमनोहरं ॥ हरिमावाहयेत्तच्छा
 यायांकल्पशाखिनः ॥ १३५ ॥ इतिश्रीगौतमीयतन्त्रे नवमोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ४
 अथपुष्पांजलिकरोमंत्रीसंयमितेन्द्रियः ॥ त्वत्पद्मसंस्थितंतेजःकुंडल्यासहमेत्येत् ॥ १ ॥
 चिदानंदघनंशुद्धंसर्वतेजोभयंस्मरन् ॥ पङ्कचक्रमेदनैवतन्मन्यासहयोजयेत् ॥ २ ॥ जी
 वानंदमयंतत्तुम्राप्तमैश्वर्यमद्भुतं ॥ आराध्यमानसैर्द्रव्यैर्वृक्षासापुटःकमान् ॥ ३ ॥ कस्तूर्य
 मानृकांभोजेचैतन्यंयोजयेच्चतत् ॥ कुभमध्येमंत्रमूर्तिमावाह्यपरिपूजयेत् ॥ ४ ॥ 'कृष्णक
 ष्यमहायोगीन्सर्वसत्त्वत्वादस्थित ॥ सर्वत्रसर्वगब्रह्मन्कृपयासन्निधोभवं' ॥ ५ ॥ मंत्रेणाने
 नसंस्थाप्यतत्तन्मुद्राःप्रदर्शयेत् ॥ उद्धर्वाजलिमधःकुर्यादेवमावाहनीमता ॥ ६ ॥ सेयंतुविप
 रीतास्यान्मुद्रास्थापनकर्मणि ॥ बाह्यांगुष्ठद्वयेमुष्टिमुद्रास्यात्सन्निधायिनी ॥ ७ ॥ अंगुष्ठ
 गर्भाभिणीचैवमुद्रास्यात्सन्निधायिनी ॥ अन्योन्यतर्जनीयुग्मभ्रमणादवगुंठिनी ॥ ८ ॥ आ

वात्सपंचमुद्राभिः प्राणस्थापनमाचरेत् ॥ पाशांकुशपटाशक्तिस्ततोहंसमनुबदेत् ॥ १॥ कृ
 ष्णप्राणा इह प्राणाः कृष्णजीवइहस्थितः ॥ तस्य सर्वेन्द्रियाण्युक्त्वा बाङ्मनश्चक्षुरित्यथ ॥ १० ॥
 इहागत्य सुखांचरतिष्ठतु स्वाहया पुनः ॥ अयं प्राणमनुप्राक्तः सर्वजीवप्रदायकः ॥ ११ ॥
 अनेन तु विहीना ये निर्जीवा मनवः स्मृताः ॥ रहस्यं चास्य गुरुतस्तत्त्वतो ज्ञानैव भवात् ॥ १२ ॥
 किञ्च सिद्ध्यति विप्रपेदेशिकस्य न चान्यथा ॥ मातृकां किंशवाख्यां च तत्त्वस्य न्यसनैव ॥ १३ ॥
 करंगन्यासं तन्वानां न्यसनात् सन्निधिर्भवेत् ॥ सर्वात्मा सर्वगो देवो मंडलाधारधिष्ठितः ॥ १४ ॥
 शालग्रामे मणौषं ब्रह्मण्डले प्रतिमा सुच ॥ नित्यपूजाहरेः कार्यानतु केवलभूतले ॥ १५ ॥ गं
 डक्याश्चैकदेशे च शालग्रामस्थलं महत् ॥ पापाणं तद्भवं यावत्च्छालग्राममिति स्मृतं ॥ १६ ॥
 शालग्रामशिलास्पर्शात्कोटिजन्मा घनाशनं ॥ किंपुनर्यजनंतत्र हरिसान्निध्यकारकं ॥ १७ ॥
 शालग्रामैकयजनाच्छतलिंगफलं लभेत् ॥ बहुभिर्जन्मभिः पुण्यैर्येदिकृष्णाशिलां लभेत् ॥
 १८ ॥ गोष्पदेन च चिन्हं तेन पूतो भवेन्नरः ॥ कामक्रोधादिदोषोत्थं सर्वदुःखं लयं व्रजेत् ॥
 १९ ॥ यंत्रनिर्धारणे तस्मिन् देवः प्रीणाति पूजितः ॥ पञ्चमष्टपलांश्च चतुरस्रं सुलक्षणं ॥ २० ॥
 चतुर्द्वारसमायुक्तं कामगर्भितकर्णिकं ॥ सामान्यं यंत्रमुद्दिष्टमष्टादशाक्षरे शृणु ॥ २१ ॥ चतु
 रस्रं चतुर्द्वारं पञ्चमष्टदशान्वितं ॥ पट्कोणमष्टदशान्वितं ॥ २२ ॥ पडक्षः

रंनुवरपट्टकोणोविलिखन्तः ॥ एतथंचमहायंचकृपयाकथितंतव ॥ २३ ॥ अस्यविज्ञान
 मात्रेणकृष्णात्मासाधकोभवेत् ॥ अखंडमंडलाकारव्याप्यविश्वविजृम्भते ॥ २४ ॥ सर्वदे
 वमयेनेतेनमंडलमुच्यते ॥ प्रतिमाकृष्णदेवस्ययत्नतःकारयेत्सुधीः ॥ २५ ॥ शिल्पिना
 कृष्णभक्तेनविश्वकर्मेत्तवर्त्मना ॥ दशपंचांगुलामुख्यामध्यमाद्वादशांगुला ॥ २६ ॥ अ
 ष्ठांगुलाऽधमासातुन्यूनाधिक्यंनकारयेत् ॥ अज्ञानाद्वाप्रमादाद्वायदिकुर्यान्निराधमः ॥ २७ ॥
 प्रतिष्ठाविफलातस्यपूजननिष्फलंभवेत् ॥ मानांगुलविहीनायाप्रतिमायत्रतिष्ठति ॥ २८ ॥
 राजानंपीडयत्तेपांगृहस्थोनरकं व्रजेत् ॥ मानांगुलेनसाकार्यानान्यथामुनिसत्तम ॥ २९ ॥
 काश्मीरीज्ञानदाप्रोक्तास्वर्णजापिचमुक्तिदा ॥ संपत्प्रदाशिलाजतारत्नजाबहुभक्तिदा ॥
 ३० ॥ वैरीस्तम्भनदालोहीपैतलीशचुनाशिनी ॥ ताम्रीधर्मविष्टद्विचकरोतिबहुसौख्यदा ॥
 ३१ ॥ मृण्मयीसौख्यदाप्रोक्ताप्रतिमाशुभलक्षणा ॥ भोगदामोक्षदासातुप्रतिमाकथितात
 व ॥ ३२ ॥ लेप्यालेख्याद्विधाचापिप्रतिमापरिकीर्तिता ॥ पर्वताग्रेनदीर्तेरेचत्वेरेगोष्ठभू
 मिषु ॥ ३३ ॥ समुद्रकूलेऽरण्येवामानहीनानदूपणं ॥ कृष्णप्रतिकृतिंकुर्याद्विव्यांवरसुचिन्ह
 तां ॥ ३४ ॥ समाहितस्ततोमन्त्रीपूजयेदुपचारकैः ॥ पौडशोपचारमंत्रेणमन्त्रीसर्वसमृद्धये ॥
 ३५ ॥ यस्यदर्शनमिच्छंतिदेवावन्नहरादयः ॥ कृपयादेवदेवशमदग्नेसन्निधोभव ॥ ३६ ॥

तस्यतेपरमेशानआगतंस्वागतंभवेत् ॥ कृतार्थोऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि सफलजीवितंतुमे ॥ ३७ ॥
यदागतोऽसि देवेश चिदानंदमयोऽव्ययः ॥ अज्ञानाद्वाप्रमादाद्वावैकल्यात्साधनस्य च ॥ ३८ ॥
यदपूर्णं भवेत्कृत्यंतत्सर्वपूर्णतानय ॥ त्वदंशस्य ममेशानरूपयाऽभिमुखो भव ॥ ३९ ॥ प्रादे
श्यामा कदुर्वाद्भिर्विष्णुक्रांताद्भिरिव्यते ॥ यद्भक्तिलेशसंपर्कात्परमानंदसंभवं ॥ ४० ॥ तस्य
तेपरमेशानपाथंशुब्धायकल्पते ॥ जातीलवंगकंकोलैर्दद्यादाचमनीयकं ॥ ४१ ॥ स्वधाम
न्नेषमितिमान्स्मृत्वावैदक्षिणेकरे ॥ वेदानामपिविधाय देवानंदेवतात्मने ॥ ४२ ॥ आचम
नंकल्पयामि स्वधातुशुद्धिहेतवे ॥ गंधपुष्पाक्षतयक्कुशाग्रतिलसर्पपैः ॥ ४३ ॥ दूर्वाभिर्देव
शिरातिशिरोमन्त्रेण चार्पयेत् ॥ तापत्रयहरं दिव्यं परमानंदलक्षणं ॥ ४४ ॥ तापत्रयविमो
क्षायतवाघ्यंकल्पयाम्यहं ॥ धृतमधुदधियुक्तं मधुपर्कस्वधांनुना ॥ ४५ ॥ सर्वकालुष्यहीना
यपरिपूर्णस्वधात्मकं ॥ मधुपर्कमिदं देवकल्पयामि प्रसीद मे ॥ ४६ ॥ मुखे चाचमनं दयात्के
वलेन जलेन च ॥ उच्छिष्टोऽप्यशुचिर्वापि यस्य स्मरणमात्रतः ॥ ४७ ॥ शुद्धिमाप्नोति तस्मै ते
पुनराचमनं त्विदं ॥ चंद्रचंदनकादमरिजलैः स्नानं विधीयते ॥ ४८ ॥ परमानंदवोधाब्धिनिम
ग्ननिजमूर्तये ॥ सांगोपांगमिदं स्नानं कल्पयाम्, ह महर्ते ॥ ४९ ॥ पीतांबरयुगंदद्याथथाश
क्तिपरिष्कृतं ॥ मायां वितनुते जन्मनि जगदोस्तेजसे ॥ ५० ॥ निरावरणविज्ञानवा सस्ते क

हृपयान्यहं ॥ उत्तरायंततोदद्याद्वासाधिनिपमान्वितं ॥ ५१ ॥ यमाश्रित्यमहामायाजगत्स
 मोहिनीसदा ॥ तस्मैतत्परमेशायकल्पयाम्युत्तरीयकं ॥ ५२ ॥ यज्ञसूत्रंततोदद्यादथवा
 स्वर्णनिर्मितं ॥ यस्यशक्तित्रयेणोदसंप्रोतमाखिलंजगत् ॥ ५३ ॥ यज्ञसूत्रायतस्मैतियज्ञसूत्रं
 प्रकल्पेत् ॥ हाराधाभरणंदद्यात्स्वर्णरत्नसमन्वितं ॥ ५४ ॥ शुभायसुंदरांगायसत्यसत्या
 श्रयायते ॥ भूषणानिविचित्राणिकल्पयामिसुसार्चितं ॥ ५५ ॥ अर्घ्योत्थितंजलंदद्यादुपचारांत
 रांतरे ॥ समस्तदेवदेवेशसर्वतृप्तिकरंपरं ॥ ५६ ॥ अखंडानंदसंपूर्णगृहाणजलमुत्तमं ॥
 चंदनागरुकर्पूरमिश्रोगंधहोच्यते ॥ ५७ ॥ सर्वांगेल्पयेत्तेनतापत्रयप्रशांतये ॥ परमा
 नंदसौरभ्यपरिपूर्णदिगंतरं ॥ ५८ ॥ गृहाणपरमंगंधंकुपयापरमेश्वर ॥ पंचपुष्पांजलिंदद्या
 त्पूर्वोक्तेनैववर्त्मना ॥ ५९ ॥ अन्यानपिचयोग्यानिपुष्पाणिवैष्णवेमनौ ॥ कमलेकरवीरेतु
 लस्योजातिकेतके ॥ ६० ॥ कल्हारचंपकंकुंदमंदारनागकेसरं ॥ नद्यावर्तमल्लिकांचसयूथीनवम
 ल्लिकां ॥ ६१ ॥ सौगधिकोत्पलकोलकोरंडाशोकमर्जुनं ॥ वसंतीस्वर्णयूथीचमुनिपुष्पंपंसकेसरं ॥
 ॥ ६२ ॥ पंचचामलंकंशुबंकर्णिकारनिवेदयेत् ॥ पलाशादियथालाभंगोविदायसमर्पयेत् ॥ ६२ ॥
 मलिनंभूमिसंस्पृष्टं कमिकेशादिदूषितं ॥ पर्युपितानिपुष्पाणिवर्जयेद्देवतार्चने ॥ ६३ ॥
 तिष्ठेद्दिनचयंशुबंकपद्ममामलकंतथा ॥ तुलसीसर्वदाशुद्धातयाबिब्वदलानिच ॥ ६४ ॥

दिनेकंकरविराणियोग्यानिचतयोधन ॥ तुरीयगुणसंयुक्तंनानारससमन्वितं ॥ ६५ ॥ आनं
 दसौरभंपुष्पगृह्यतामिदमुत्तमं ॥ मंत्रसंपुटितान्यसेन्मातृकां देववर्त्मनि ॥ ६६ ॥ तत्त्वन्यास
 स्थलेनाम्नागंधपुष्पाक्षतैर्यजेत् ॥ पंचात्मिकायांपूजायांगणेशादीन्क्रमाद्यजेत् ॥ ६७ ॥
 यदामध्येतुगोविंदंआग्नेय्यांगणनायकम् ॥ नैर्ऋत्यांहसमभ्यर्च्यऐशान्यांशिवमर्चयेत् ॥ ६८ ॥
 वायव्यामर्चयेद्देव्योभोगमोक्षसुखाप्तये ॥ गंधपुष्पादिभिर्मन्त्रपिण्डगंपूजयेत्ततः ॥ ६९ ॥ श
 क्तैःतुपूजयेत्सर्वमन्यथाकेवलंयजेत् ॥ अर्चयित्वागणेशादीन्विंशत्कृत्वोजपेन्मनुं ॥ ७० ॥
 विंशत्कृत्वोजपेन्मन्त्रंनमस्कृत्यसमापयेत् तत्तदंगेपण्डगानिवक्ष्यमाणेनवायजेत् ॥ ७१ ॥
 अग्नीशामुखायव्यमध्यदिक्षुक्रमाद्यजेत् ॥ आग्नेय्यांशिवकोणेचराक्षसेवायुकोणके ॥ ७२ ॥
 मध्येदिक्षुचतुर्विदिअंगपट्कंसमर्चयेत् ॥ हारस्फटिककलापाञ्जनमुक्ताविहरोचिपोलल
 नाः ॥ अभयवरोद्युतहस्ताःप्रधानंपुंसांगदेवताःकथिताः ॥ ७३ ॥ मुखस्थंवेणुमभ्यर्च्यवेणवे
 नमइत्यथ ॥ हृदयेकौस्तुभंरत्नसूर्यायुतसमप्रभम् ॥ ७४ ॥ कौस्तुभायनमःप्रोक्त्वापूजयेत्तंस
 माहितः ॥ तदधोवनमालांचंद्रायुतसमप्रभाम् ॥ ७५ ॥ प्रणवंवनमालायैनमस्तन्मंत्रं
 रितः ॥ श्रीवत्संकौस्तुभाधस्ताच्चतुर्थ्यंतंसमर्चयेत् ॥ ७६ ॥ सहस्रसूर्यसंकाशकोणमकर
 कुंडले ॥ मकरकुंडलाभ्यांचनमश्वमंत्रंरुद्रितः ॥ ७७ ॥ किरीटमर्चयेन्मौलौसूर्यकोटिसमप्र

भम् ॥ सूर्यायुतसमासकिरीटायनमोवदेत् ॥ ७८ ॥ प्रणवादिरयंप्रोक्तःकिरीटस्यमह
 पिभिः ॥ प्रणवादिनमोतेनमनुनासर्वमर्चयेत् ॥ ७९ ॥ पूर्वादिदिक्समारभ्यप्रदक्षिणक्रमा
 द्यजेत् ॥ दामसुदामसुधामार्किकर्णागंधपुष्पकैः ॥ ८० ॥ अंतःकरणरूपास्तेष्टृष्णस्यपरि
 कीर्तिताः ॥ आत्माभेदेनतेपूज्यायथाष्टृष्णस्तथैवते ॥ ८१ ॥ लयांगमुक्तदेवस्यभोगांगं
 शृणुगौतम ॥ अष्टौमहिष्योदेवस्यपुरआदिप्रपूजयेत् ॥ ८२ ॥ प्रदक्षिणक्रमेणैवरुक्मिण्या
 द्यास्तुतामताः ॥ रुक्मिणीसत्यभामाचसुशिलाचसुलक्षणा ॥ ८३ ॥ कालिदीर्घक्षजा
 नाग्नजितिश्चैवसुनंदका ॥ रुक्मिण्याद्याश्चाष्टशक्तयोऽत्यष्टौप्रकृतयःस्मृताः ॥ ८४ ॥ शु
 द्धकांचनदीसांगीरुक्मिणीरूढयौवना ॥ सितवल्लरीधानावराभयकरांबुजा ॥ ८५ ॥ इयं
 लक्ष्मीपराशक्तिर्विभ्वानुग्रहकारिणी ॥ श्रीकृष्णवदनांभोजमीलिताक्षिर्मयुवता ॥ ८६ ॥
 कलायकुसुमश्यामापीतांबरधराशुभा ॥ वराभयकरोपेताभुक्तयेमुक्तयेनृणाम् ॥ ८७ ॥
 सर्वाभरणभूषाब्ज्यास्तत्याधारिणीस्मृता ॥ रत्नपूरकरावामंदक्षिणेवरदायिनी ॥ ८८ ॥
 अन्याश्चगौरश्यामाभाःक्रमेणपरिकीर्तिताः ॥ वराभयकराःसर्वाविचित्राभरणांविताः ॥ ८९ ॥
 विलसत्पीतवसनाःकृष्णापितमनोमुखाः ॥ तद्वह्निर्वसुदेवंचयशोदांदेवकींपुनः ॥ ९० ॥
 वसुदेवंहमगौरश्यामवर्णचिंदेवकीं ॥ यशोदांहमसंकाशारोहिणींचतथाघजेत् ॥ ९१ ॥ वसु

देवोहमगौरोवराभयकरांबुजः ॥ देवकीश्यामसुभगासर्वाभरणशोभना ॥ १२ ॥ सितव
 र्णयुगाढ्याचसर्वेसितफलप्रदाः ॥ यशोदाहेमसंकाशासितवर्णयुगाब्जिता ॥ १३ ॥ सर्वा
 भरणसन्दीप्तिकुण्डलोद्भासितानना ॥ नंदगोपस्वर्णवर्णवराऽभयकरंयेजेत् ॥ १४ ॥ वर
 दाभयसंयुक्तंसमस्तपुरुषार्थदम् ॥ तथैववलेदं चपूजयेत्कुंदसन्निभं ॥ १५ ॥ हालालोल
 नीलवस्त्रमेककुण्डलिनंविभुं ॥ ततोयेजेत्सुभद्रां चश्यामलारूढयौवनाम् ॥ १६ ॥ तद्वहिर्बृ
 ष्णयःसर्वेगोपगोपीःसमर्चयेत् ॥ इंद्रनीलमुकुंदाधांस्तद्वहिःपरिपूजयेत् ॥ १७ ॥ इंद्रनीलं
 मुकुंदंचतथानंदकच्छपौ ॥ पुष्करंशंखपद्मीचनिधयोऽष्टौप्रकोर्तिताः ॥ १८ ॥ तद्वहिःक
 ल्पवृक्षांश्चंद्रादौस्तद्वहिर्यजेत् ॥ इन्द्रमैरावतारूढश्यामं वज्रधरं तथा ॥ १९ ॥ साधिपंस
 परीवारंतद्विशिष्यैरपूजयेत् ॥ अग्निहेमस्तमाभासंशक्तितोमरधारिणं ॥ २० ॥ मेपारूढंश
 क्तियुक्तंतेजसांपतिमर्चयेत् ॥ दक्षिणेपितृदेवंचमाहिपोपरिस्तंस्थितं ॥ २१ ॥ यजेदंडधरंचैव
 यमं पिष्याधिदेवतं ॥ राक्षसाधिपतिंतद्वनैर्कल्यांखड्गधारिणं ॥ २२ ॥ तुरगावस्थितंदेवप
 रिवारैःसमर्चयेत् ॥ पाश्रात्येवरुणंशुक्लंमकरारूढमुज्ज्वलं ॥ २३ ॥ अपांपतिपाशधरंपरिवारैः
 सहार्चयेत् ॥ वायव्यांवायुदेवंचप्राणाधिपसमान्हयं ॥ २४ ॥ दक्षहस्तांकुशमेणवाहनंपरिपूज
 येत् ॥ शरदिंदुसमाभासंरुपयाशशलांछनं ॥ २५ ॥ सोमंसोमादिगाधीशंनरारूढंसमर्चयेत् ॥

ईशानं वृषभारूढं चंद्रायुतसमप्रभम् ॥ ६ ॥ रुद्राधिपं शूलहस्तं गंधपुष्पैः प्रपूजयेत् ॥ इन्द्रे
 शानमध्यदेशे ब्रह्माणं हसबाहनं ॥ ७ ॥ हेमगौरं चतुर्वक्त्रं पद्महस्तं प्रपूजयेत् ॥ रक्षोवरुणयो
 र्मध्ये विष्णुं च क्रधरं शुभं ॥ ८ ॥ नागाधिपं सुपर्णं च विष्णुपारपदान्यजेत् ॥ वज्रादीनां युधा
 न्मद्रान्ते पांचवहिरर्चयेत् ॥ ९ ॥ यथासिंधुसमद्भूतास्तरंगाभिन्नतांययुः ॥ तथा कृष्णस
 मुद्भूता एते तादात्म्यतां गताः ॥ १० ॥ तद्धयानेन च ते ध्येयाः साधकेन शुभं युना ॥ एवं सत्तावृ
 त्तिमयं देशिकः कृष्णमर्चयेत् ॥ ११ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाश्च करे तस्य सुनिश्चिताः ॥ अथवा
 गदिवपतिभिस्तदस्त्रैरपि चार्चयेत् ॥ १२ ॥ एवं वास्वर्चयन् कृष्णं काममुक्तयोः सभाजनम् ॥
 एतद्यजनाऽशक्तश्चेत्कृष्णाष्टकेन पूजयेत् ॥ १३ ॥ श्रीकृष्णो वासुदेवश्च नारायणसमाब्धयः ॥
 देवकीनदनो यद् श्रेष्ठो वाशो यत्तत्परम् ॥ १४ ॥ असुराक्रांतभूभारहारी धर्मस्य स्थापकः ॥
 एवं वा पूजयन् कृष्णं यथावित्तानुसारतः ॥ १५ ॥ इह भुक्त्वा वारान्भोगानन्ते च हरिं तां व्रजेत् ॥
 अगारूरीरगुगुलुसिताज्यमधुचंदनैः ॥ १६ ॥ सारांगारे विनिक्षिप्तैर्वस्तुभिर्धूपमाचरेत् ॥
 वनस्पतिरसोत्पन्नो गंधाढ्यो गंधउत्तमः ॥ १७ ॥ आग्नेयः सर्वदेवानां धूपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ १८ ॥
 वर्त्यार्कपूरगर्भिण्या सर्पिपातिलजेन वा ॥ संस्थाप्य स्वर्णपात्रादीस्वदीप्तशिखया ततः ॥ १९ ॥
 अर्घ्योदकं न संस्कृत्य नंदजाय निवेदयेत् ॥ उत्तार्य द्वाष्टिपर्यंतं घंटां वामदिशि स्थितां ॥ २० ॥

वादन्यन्वामहस्तेनृदक्षहस्तेनचार्पयेत् ॥ स्वप्रकाशोमहादीपःसर्वत्रमितिरापहः ॥ २१ ॥
 सवाग्वाभ्यंतरंज्योतिर्दीपोऽयंप्रतिगृह्यतां ॥ २२ ॥ स्वर्णैवाताम्रपात्रेवारौप्येवापंकजेदले ॥
 सितोपदंशशल्यनंसगुण्डंमधुनायुतं ॥ २३ ॥ द्रधिदुग्धघृतोपेतंकदल्यादिफलान्वितं ॥
 आनीगदेवपुरतोऽप्यर्घ्यतोयंविनिक्षिपेत् ॥ २४ ॥ पर्वनेनाथसंशोध्यवन्दिनासंदहेत्पुनः ॥
 वारुणेनचसंज्ञाव्यसुधयापूरितंस्मरेत् ॥ २५ ॥ अखर्मन्त्रेणसंप्रोक्ष्येधेनुमुद्रांप्रदर्शयेत् ॥ चंद्रबीजं
 चांयुसंस्थंचतुर्दशस्वरान्वितं ॥ २६ ॥ नादविंदुसमायुक्तंवाजंतदमृततात्मकं ॥ नमःपरायसंप्रोच्या
 ऽनिरुद्धायवदेत्पुनः ॥ २७ ॥ नैवेद्यंचतथेत्युक्त्वाकल्पयामिनमोवदेत् ॥ प्रोक्तो नैवेद्यमंत्रोऽयम
 नेनचनिवेदयेत् ॥ २८ ॥ अमृतोपस्तरणमसिस्वाहेतिजलमर्पयेत् ॥ अन्वाहार्योयप्राणायस्वा
 हेतिप्रथमाहुतिः ॥ २९ ॥ अंगुष्ठानामिकामध्याप्राणाख्यामुद्रिकामता ॥ आहवनीयायअपाना
 यस्याहेतिद्वितीयका ॥ ३० ॥ कनिष्ठांगुष्ठानामाभिरपानमुद्रिकामता ॥ गार्हपत्यायव्याना
 येस्वाहेतितृतीयाहुतिः ॥ ३१ ॥ तर्जन्यंगुष्ठानध्याभिस्तन्मुद्राःपरिकीर्तिताः ॥ आवसथ्यायोदा
 नायस्वाहेतिचतुर्थीहुतिः ॥ ३२ ॥ मध्यमानामिकांगुष्ठाचतुर्थीचकानिष्ठिका ॥ दक्षिणायस
 मानायस्वाहेतिपंचमाहुतिः ॥ ३३ ॥ सर्वाभिरंगुलीभिस्तन्मुद्रिकाःपरिकीर्तिताः ॥ प्रणवाद्यैरेभि
 र्येदेववक्त्रेहुनेतगुरुः ॥ ३४ ॥ आनिवेदयामिभवतेजुषाणेदंहविहरे ॥ नैवेद्यार्पणमंत्रोयसंपर्या

सुप्रकीर्तितः ॥ ३५ ॥ क्षणं विलंब्य मतिमान् दद्याद्द्रुपकंततः ॥ अमृतापिधानमासि स्वाहे
 त्यमुनां बुना ॥ ३६ ॥ विष्वक्सेनाय वै दद्याच्छेपनैवेधमुत्तमं ॥ उच्छिष्टं भोजनाह्ये ते ते पांनामा
 वधारय ॥ ३७ ॥ गणेशवक्तुं डायसूर्ये चंडांशवेऽर्पयेत् ॥ शिवे चेंडुभरायेति विष्णौ विष्वक्से
 नाय च ॥ ३८ ॥ शक्नुच्छिष्टं शोषिकार्यै दद्यादर्चनसिद्धये ॥ अन्यथा नैव सिद्धिः स्यादर्चको नरकं
 व्रजेत् ॥ ३९ ॥ नैवेद्यजातमुद्धृत्य स्थानशुद्धिं विधाय च ॥ आचमनं जलं दद्याद्दंतधावनमेव च ॥
 ॥ ४० ॥ हस्तलेपनं तोदद्यात्पुनः पानीयमर्पयेत् ॥ सूक्ष्मवस्त्रहयं दत्वा दद्याच्च स्वर्णपादुके ॥ ४१ ॥
 पूजास्थानं समानीय रत्नमालां तथा र्पयेत् ॥ दिव्यगंधं तोदद्यात्तांबूलं शशिसंयुतं ॥ ४२ ॥
 स्तोत्रैः स्तुत्वा च विधिवत् कुर्यात् प्रदक्षिणं हरेः ॥ वेदविदेधरां दत्वा यत्फलं लभते नरः ॥ ४३ ॥
 तत्फलं लभते भक्त्या कृष्णे प्रदक्षिणीकृते ॥ पद्भ्यां काराभ्यां जानुभ्यामुरसा शिरसा दृशा ॥ ४४ ॥
 वचसामनसा चेति प्रणमोऽष्टांग ईरितः ॥ भूमौ निपत्य यः कुर्यात्कृष्णेऽष्टांगनतिसुधीः ॥ ४५ ॥
 सहस्रवर्षं जपापत्य क्त्वा वैकुण्ठमाप्नुयात् ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे नारदप्रोक्ते दश
 मोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ नारद उवाच ॥ आनमः श्रीकृष्णाय ॥ नवीननीरदश्यामनीलं
 दीवरलोचनं ॥ वल्लवीनंदनं वंदे कृष्णं गोपालरूपिणं ॥ १ ॥ स्फुरद्बर्हदलोद्बद्धनीलकुंचि
 तमूर्धजं ॥ कदंबकुसुमोद्भासिवनमालाविभूषितं ॥ २ ॥ गंडमंडलसंसर्गि च लत्कांचनकुण्डलं ॥

स्थूलमुक्तफलोदारहारद्योतितवक्षसं ॥ ३ ॥ हेमांगदतुलाकोटिकिरीटोज्ज्वलविग्रहं ॥ मंदमारु
 तसंक्षोभवलितांबरसंचयं ॥ ४ ॥ रुचिरौष्ठपुटन्यस्तवंक्षीमधुरनिःस्वनैः ॥ लसद्गोपालिकाचे
 तोमोहयंतमुद्वर्मुहः ॥ ५ ॥ वल्लवविदनांभोजमधुपानमधुव्रतं ॥ क्षोभयंतं मनस्तासांसस्मेरा
 पांगवीक्षणैः ॥ ६ ॥ यौवनेन्द्रिभदेहाभिः संसृक्ताभिः परस्परं ॥ विचित्रां वरभूपाभिर्गोपनारीभि
 रावृतं ॥ ७ ॥ प्रभिन्नांजनकालिंदीजलकेलिकलोलोत्सुकं ॥ कालिंदीजलसंसर्गशीतलानिलकं
 पितं ॥ ८ ॥ कदंबपादपच्छायेस्थितं वंदावनेकचित् ॥ स्वभूधरसहस्रभ्रूलासनपरिग्रहं ॥ ९ ॥ क
 हपदपमध्यस्थं हेममंडपिकागतं ॥ वसंतकुसुमामोदसुरभीकृतदिङ्मुखं ॥ १० ॥ गोवर्धन
 गिरौर्म्येस्थितं रासरसोत्सुकं ॥ सव्यहस्ततलन्यस्तगिरिवर्थातिपत्रकं ॥ ११ ॥ खंडिताखंड
 लोन्मुक्तमुक्तासारघनाघनं ॥ वैष्णवायमहोच्छासकृतहंकारनिःस्वनैः ॥ १२ ॥ सवत्सरुन्मु
 खैः शश्वद्गोपालैरभिवीक्षितं ॥ योधयंतं कचिद्रोपान्ग्याहंतं गवांगणं ॥ १३ ॥ कृष्णसे
 वानुगायद्रिस्तचेष्टावशवर्तिभिः ॥ दंडपाणोद्यतकैर्गोपालैरुपशोभितं ॥ १४ ॥ नारदा
 येर्मुनिश्रेष्ठैर्वेदवेदांगपारंगैः ॥ प्रीतिसुखिण्यावाचास्तूयमानं परात्परं ॥ १५ ॥ यद्वंचि
 तयेद्वंभक्त्यासंस्तौतिमानवः ॥ विसंध्यंतस्य तुष्टोऽसौ ददाति चरमीक्षितं ॥ १६ ॥ राजवल्ल
 भतामेति भवेत्सर्वजनप्रियः ॥ अवलोकं भूतिमाप्नोति स वाग्मी जायते ध्रुवं ॥ १७ ॥ ततोमु

द्रांप्रदश्याथअग्निसंस्कारमाचरेत् ॥ मोदनात्सर्वदेवानांद्रावणात्पापसंततः ॥ १८ ॥ मु
 द्रास्ताःकथिताः सद्भिर्देवसानिध्यदायिकाः ॥ गौतम उवाच ॥ भगवन्मेत्वयामुद्राःसू
 चितानप्रकाशिताः ॥ कथंविस्चनंतासांकृपयाबूहिमेगुरो ॥ १९ ॥ नारद उवाच ॥ कनि
 ष्ठांगुष्ठकौस्तुभोरितरेतस्म ॥ तर्जनीमध्यमानामासंहताभुग्नवर्जिताः ॥ २० ॥ मुद्ग्रे
 पागालिनीप्रोक्तादास्तागोपालपूजने ॥ वनमालाभिनयवत्कराभ्यामागलादधः ॥ २१ ॥
 जानुपर्यंतमित्येषामुद्रास्याह्नमालिका ॥ ओष्ठवामकरांगुष्ठोलग्रस्तस्यकानिष्ठिका ॥ २२ ॥
 दक्षिणांगुष्ठसंयुक्तातत्कनिष्ठाप्रसारिता ॥ तर्जनीमध्यमानामाक्रिचित्संकुच्यचालिता ॥
 २३ ॥ वेणुमुद्रहकथितासुगुप्ताप्रेयसीहरेः ॥ अंगुलीःसंहताःकृत्वाकरयोर्वामदक्षयोः ॥
 ॥ २४ ॥ वामनासासमायुक्तादक्षपाणिकनिष्ठिका ॥ दक्षनासासमायुक्तावामपाणिकनिष्ठ
 या ॥ २५ ॥ दक्षस्यमध्यमाक्रांतवामहस्तस्यतर्जनी ॥ वाममध्यमयाक्रांतादक्षहस्तस्य
 तर्जनी ॥ २६ ॥ संहतौकारयेद्दिहान्अंगुष्ठावुभयोरपि ॥ धेनुमुद्रानिगदितागोपितासा
 धकोत्तमैः ॥ २७ ॥ करौसंपुटितौकृत्वावामपाणिकनिष्ठया ॥ निपीड्यदक्षपाणेस्तुदक्षि
 णांगुलिभिर्दटं ॥ २८ ॥ शिष्टवामांगुलीःकृत्वाउपरिष्ठात्समाहितः ॥ आपीड्यमध्यमांगु
 ष्ठेतेनपाणितलेनैव ॥ २९ ॥ तदग्रंपीडयित्वातुदक्षिणांगुलिभिर्दटं ॥ तथावामांगुलि

भवैरतिगाढं निपीडयेत् ॥ ३० ॥ इतीयं बिल्वमुद्रा स्यात्प्रशस्ता कृष्णपूजने ॥ कायेन मनसा
 वाचा बुद्ध्याऽबुद्ध्या च यत्कृतं ॥ ३१ ॥ इह जन्मनि पूर्वैरिमं न थवापापसंचयं ॥ इमां शास्त्रैव ज
 नस्तन्मुच्यते शशुनसंशयः ॥ ३२ ॥ देवाः सर्वे नमस्यंति प्रणमंति तथा जनाः ॥ काममुच्चार्य
 विधिवन्निक्षिपेद्बृदयेऽपि च ॥ ३३ ॥ कृत्वेतरं करं वामे कृत्वा सम्यक् स मांगुलीः ॥ अन्योन्य
 धृष्ट करयोर्मध्यमानामिकांगुलीः ॥ ३४ ॥ अंगुष्ठेन च वहीयात्कनिष्ठामूलसंश्रिते ॥ तर्ज्वा
 न्यौ कारयेदपामुद्रां श्रीवत्ससंज्ञका ॥ ३५ ॥ अनामापुष्टसंज्ञादक्षिणस्य कनिष्ठिका ॥ क
 निष्ठिकांतयावध्वातर्जन्यादक्षया तथा ॥ ३६ ॥ वामानामां च वहीयाद्दक्षिणपुष्टस्य मूलके ॥
 गृहीत्वा दक्षिणांगुष्ठमध्यमानामिकात्रयं ॥ ३७ ॥ मिश्रयित्वा तथा वामतर्जनीमध्यमेन्यसे
 त् ॥ दक्षिणे मणिवंधे च वामांगुष्ठं तु योजयेत् ॥ ३८ ॥ मुद्रयं कौस्तुभस्योक्तादर्शनीया प्र
 यत्नतः ॥ कृत्वेतरं करं वामे कृत्वा सम्यक् स मांगुलीः ॥ ३९ ॥ वामपुष्टेपरिन्यसेदक्षं करतलं
 ततः ॥ अंगुष्ठौ चालनीयौ च मत्स्यमुद्रे यमीरिता ॥ ४० ॥ करौ संपुटितौ कृत्वा मणिबंधौ तु
 योजितौ ॥ अंगुष्ठे च कनिष्ठे च प्रविधाय स्वयोजिते ॥ ४१ ॥ शेषा अंगुलयः सर्वा उभयोरपि भ
 गुराः ॥ परस्परं संमलंभाः शून्यं मध्ये च कारयेत् ॥ ४२ ॥ उक्ता कलशमुद्रं यंगोपालार्चाविधौ
 शुभा ॥ कृत्वेतेरं करतले अंतर्गुलिसंयुते ॥ ४३ ॥ अन्योन्यमभिसंलभे अंगुष्ठांतरमाहि

द्वांप्रदश्याथअग्निसंस्कारमाचरेत् ॥ मोदनात्सर्वदेवानां द्वावणात्पापसंततः ॥ १८ ॥ मु
 द्रास्ताः कथिताः सडिर्देवसानिध्यदायिकाः ॥ गौतम उवाच ॥ भगवन्मेत्वयामुद्रास्तु
 चित्तानप्रकाशिताः ॥ कथं विरचनं तासां कृपया बूहिमेगुरो ॥ १९ ॥ नारद उवाच ॥ कनि
 ष्ठांगुष्ठकौसक्तो करयोरितरेतरम् ॥ तर्जनीमध्यमानामासंहताभुग्रवर्जिताः ॥ २० ॥ मुद्रे
 पागालिनी प्रोक्ताशस्तगोपालपूजने ॥ वनमालाभिनयवत्कराभ्यामागलोदधः ॥ २१ ॥
 जानुपर्यंतमित्यैषामुद्रास्याद्वनमालिका ॥ ओष्ठेवानकरांगुष्ठोलग्रस्तस्य कनिष्ठिका ॥ २२ ॥
 दक्षिणांगुष्ठसंयुक्ता तत्कनिष्ठाप्रसारिता ॥ तर्जनीमध्यमानामाकिंचित्संकुच्य चालिता ॥
 २३ ॥ वेणुमुद्रेहकथिता सुगुप्ता भ्रेयसीहरेः ॥ अंगुलीः संहताः कृत्वा करयोर्वामदक्षयोः ॥
 २४ ॥ वामनासासमायुक्ता दक्षपाणिकनिष्ठिका ॥ दक्षनासासमायुक्ता वामपाणिकनिष्ठ
 या ॥ २५ ॥ दक्षस्य मध्यमाक्ता वामहस्तस्य तर्जनी ॥ वाममध्यमाक्ता दक्षहस्तस्य
 तर्जनी ॥ २६ ॥ संहतौ कारयेद्दिहान् अंगुष्ठाबुभयोरपि ॥ धेनुमुद्रानिगदिता गोपिता सा
 धकोत्तमैः ॥ २७ ॥ करौ संपुटितौ कृत्वा वामपाणिकनिष्ठया ॥ निपीड्य दक्षपाणे स्तुदक्षि
 णांगुलिभिर्दृढं ॥ २८ ॥ शिष्टवामांगुलीः कृत्वा उपरिष्ठात्समाहितः ॥ आपीड्य मध्यमांगु
 ष्ठेन पाणितलेन वै ॥ २९ ॥ तदग्रं पीडयित्वा तु दक्षिणांगुलिभिर्दृढं ॥ तथा वामांगुलि

भवैरतिगाढं निपीडयेत् ॥ ३० ॥ इतीयं बिल्वमुद्रास्यात्प्रज्ञस्ताकृष्णपूजने ॥ कायेन मनसा
 वाचा बुद्ध्याऽनुबुद्ध्या च यत्कृतं ॥ ३१ ॥ इह जन्मनि पूर्वस्मिन् न्यवापाय संचयं ॥ इमां ज्ञात्वा वैवज
 नस्तन्मुत्थयत्यशुनसंशयः ॥ ३२ ॥ देवाः सर्वे नमस्यंति प्रणमंति तया जनाः ॥ काममुच्चार्य
 विधिवानि क्षिपेद्बृद्धयेऽपि च ॥ ३३ ॥ कृत्वेतं करं वामे कृत्वा सभ्यक्समांगुलीः ॥ अन्योन्य
 प्रमुकरयोर्मध्यमानामिकांगुलीः ॥ ३४ ॥ अंगुष्ठेन च वहीयात्कनिष्ठा मूलसंश्रिते ॥ तर्ज्ज
 न्यौ कारयेद्देपामुद्राश्रीवत्संज्ञका ॥ ३५ ॥ अनामाष्टमसंज्ञादक्षिणस्य कनिष्ठिका ॥ क
 निष्ठिकांतयावध्वातर्जन्यादक्षया तथा ॥ ३६ ॥ वामानामां च वहीयाद्दक्षांगुष्ठस्य मूलके ॥
 गृहीत्वा दक्षिणांगुष्ठमध्यमानामिकात्रयं ॥ ३७ ॥ मिश्रयित्वा तथा वामतर्जनीमध्यमेन्यसे
 त् ॥ दक्षिणे मणिवंधे च वामांगुष्ठं तु योजयेत् ॥ ३८ ॥ मुद्रेयं कौस्तुभस्योक्तादर्शनीया प्र
 यत्नतः ॥ कृत्वेतं करं वामे कृत्वा सभ्यक्समांगुलीः ॥ ३९ ॥ वामपृष्ठे परिन्यसेद्दक्षं करतलं
 ततः ॥ अंगुष्ठी चालनीयौ च मत्स्यमुद्रे यमीरिता ॥ ४० ॥ करौ संपुटितौ कृत्वा मणिवंधौ तु
 योजितौ ॥ अंगुष्ठे च कनिष्ठे च प्रविधाय स्वयोजिते ॥ ४१ ॥ दोया अंगुलयः सर्वाऽऽभयोरपि मं
 गुराः ॥ परस्परं समंलभ्याः शून्यं मध्ये च कारयेत् ॥ ४२ ॥ उक्ता कलशमुद्रेयं गोपालाचार्यविधौ
 शुभा ॥ कृत्वेतं करं तले अंतरांगुलिसंयुते ॥ ४३ ॥ अन्योन्यमभिसंलग्ने अंगुष्ठांतरमाहि

ते ॥ कथिताकूममुद्रेगंतयतेवेपुगोपिता ॥ ४४ ॥ आकुंचितंततःकृत्वावामांगुलिचतुष्टयं ॥
 प्रसार्यचतुर्दंशहस्तेनवेष्टेत् ॥ ४५ ॥ प्रसार्यतर्जनीदक्षांतदंगुष्टं चगर्भितं ॥ शंखमु
 द्रेगमुदितादर्शनात्पापनाशिनी ॥ ४६ ॥ इति श्री गौतमीयतन्त्रे एकादशोऽध्यायः ॥ १ ॥
 ॥ नाराद उवाच ॥ अथाग्निपजनं कुर्यात्कृष्णमंत्रानुसारतः ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां यत्कृत्वा फ
 लमश्नुते ॥ १ ॥ गोमयांभः समालिप्य कुंडं सर्वत्र मंत्रं वित् ॥ सामान्यार्घ्यं प्रकल्प्याथ पंचगव्ये
 न सेचयेत् ॥ २ ॥ त्रिकोणं चतुर्द्विहिः षट्कोणं पञ्चप्रकल्पयेत् ॥ चतुरस्रं चतुर्द्वारं मेवं वा न्हि
 मंडलं ॥ ३ ॥ कुंडस्य उत्तरभागे च त्रिरेखं हस्तमात्रकं ॥ दक्षिणोत्तरयोस्तद्वेष्टेत्वा त्रयमनुत्तमं ॥
 ॥ ४ ॥ पूर्वं पश्चिमतः कुर्याद्रैत्वा त्रयमनुत्तमं ॥ अर्घ्यादिः प्रोक्ष्य सर्वं हि पंचशुद्धिं समाचरेत् ॥ ५ ॥
 वीक्षणं मूलमंत्रेण शीरेण प्रोक्षणं स्मृतं ॥ ताडनं हेति मंत्रेण कवचेनाथ लपयेत् ॥ ६ ॥ अखे
 ण रक्षितं कृत्वा बन्धः संस्कारमाचरेत् ॥ पापाण्यभयमग्निं च अथवाऽरणि संभवं ॥ ७ ॥ श्रोत्रि
 याणां गृहो रंध्राय न स्थं वा समाहरेत् ॥ यदृच्छालाभस्तं प्राप्नोयोग्यो यागस्य कर्मणि ॥ ८ ॥
 निरग्निमाहाणां छत्रं यो यद्वैलाभकरो भवेत् ॥ क्षत्रवंधोश्चतुर्थी शफलं दधाद्भुताशनः ॥ ९ ॥ वै
 श्याश्च रुद्राश्च विफलं जायेते होमकर्मणि ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन बन्धमुक्तं समाहरेत् ॥ १० ॥
 अनीगताप्रपात्रस्य कन्यादांशं परित्यजेत् ॥ कन्यादेभ्यो नमः कृत्वा प्रणवाद्यो मनुभवेत् ॥ ११ ॥

पूर्वाग्राणां स्मृता देवानु कंदेशपुरंदराः ॥ रेखाणां मुदगग्राणां ब्रह्मैव स्वर्तदेवः ॥ १२ ॥ ततो व
 न्हेयो गपीठमर्चयेत्कर्णिकोपरि ॥ धर्मज्ञानं च वैराग्यमभ्यर्थयमादितो यजेत् ॥ १३ ॥ पूर्वोदि
 दि सुनमः पूर्वानि यमादिकान्यजेत् ॥ मध्ये च पूजयेद्ब्रह्मैव सर्वव्यापि विधानवित् ॥ १४ ॥ पोता
 श्वेता रुणा कृष्णा धूम्रा त्रिवास्तुलिङ्गिनी ॥ रुचिरा ज्वालितानी प्रोक्ता कृशानोर्नवदशकथः ॥ १५ ॥
 मैव न्हि संडलं पूज्य अर्कमंडलं यजेत् ॥ ऊँ सोमं डलंत हृदये द्रव्यपुष्पकैः ॥ १६ ॥ वा
 गोश्वर्यमृताख्यातानी लोदी वरसाभिमां ॥ वागीश्वरेण सहिता मुपचारैः समर्चयेत् ॥ १७ ॥
 शक्तिप्रणववीजाभ्यां तयो रर्चनमीरितं ॥ वागीश्वरी मृतुमर्तो पुरुषाधिष्ठितां स्मरेत् ॥ १८ ॥
 वन्हि संकृत्य पात्रस्थं वै जीजेन तु मंत्रयेत् ॥ चैतन्यं प्रणवेन वयोजयंस्तं प्रयोजयेत् ॥ १९ ॥
 आत्मनोऽभिमुखं बन्हि जानुस्थं महीतलः ॥ शिवबीजधिया देव्या यो नो वने विनिःक्षिपेत् ॥ २० ॥
 ततो देवाय देव्यै च दध्यादा च मनीषकं ॥ गर्भनाड्या दृतं ध्यायेद्बन्हिरूपं हारिगुरुः ॥ २१ ॥ प्र
 श्वाद्गर्भस्य रक्षार्थं प्रदध्याद्गर्भकं कणं ॥ भूषाभिर्भूषयेद्देवीं चैलोक्ष्योत्पत्तिमातृकां ॥ २२ ॥
 रेफवायुपट्स्वरैश्च नादविदुर्विभूषितः ॥ सादियां तां श्वजिह्वानां मनवः परिकीर्तिताः ॥ २३ ॥
 पापौलिं गेता याना नौ लुदेये कंठमूलतः ॥ लं वि कार्यां शुबोर्म्ये जिह्वा ज्वालां च विन्यसेत् ॥
 ॥ २४ ॥ हिरण्यगगनारक्ता कृष्णा न्यासप्रभामताः ॥ बहुरूपातिरिक्ता च जिह्वास्युः कृष्ण

वार्मनः ॥ २५ ॥ सहस्रार्चिस्वास्तिपूर्णउत्तिष्ठुपुरुषस्तथा ॥ धूम्रव्यापिसप्तजिह्वोधनुर्धरं
 तीरितः ॥ २६ ॥ पङ्गमंत्रान्वहेश्वप्रणवायानमोन्तकाः ॥ हृदयादिक्रमेणैव न्यस्तव्या अं
 गदेवताः ॥ २७ ॥ मूर्ध्निस्कंधे तथा पार्श्वे कट्यं धुकटि पार्श्वके ॥ स्कंधे मूर्ध्नि च विन्यसेत्प्रदाक्षि
 णक्रमेण तु ॥ २८ ॥ जातवेदाः सप्तजिह्वोहोव्यवाहनसंज्ञकः ॥ अश्वोदरजसज्ञोऽन्यः पुनर्वै
 श्वानराह्वयः ॥ २९ ॥ कौमारते जाविश्वमुख्योऽप्येतद्देवमुखस्तथा ॥ एवं विन्यस्तदेहः सन्
 ज्वालेयेन्मनुनाऽमुना ॥ ३० ॥ प्रणवं पूर्वमुद्धृत्य चित्पिगलपदंततः ॥ हनद्वयं समुच्चार्य दह
 द्वयं तथा पठेत् ॥ ३१ ॥ सर्वज्ञाज्ञापयस्वाहामंत्रोऽयं वह्निज्वालने ॥ अग्निं प्रज्वालितं वंदे जा
 तवेदं द्रुताशनं ॥ ३२ ॥ सुवर्णवर्णममलं समिद्धं सर्वतोमुखं ॥ संसिद्धेन च मंत्रेण त्रिभिर्मंत्रै
 हुताशनं ॥ ३३ ॥ ज्वालेयेन्मतिमान्मन्त्री अन्यथा विफलं भवेत् ॥ दर्भरगर्भैः शुद्धैश्च मूलमध्याग्र
 साधितैः ॥ ३४ ॥ संस्तरे द्विधिवन्मन्त्री प्रदक्षिणवशादय ॥ एवं संस्तरणं कुर्याद्द्विजयित्वा त्म
 नोदेशं ॥ ३५ ॥ यज्ञवृक्षोद्भवे स्तद्वत्काष्ठैश्च परिधि त्रयं ॥ मध्यस्थमेखलायां तु संस्तरे न्मन्त्र
 वित्तमः ॥ ३६ ॥ अथ चेत्स्थंडिले मन्त्री भूमौ सर्वपरिस्तरेत् ॥ गंधादिभिः समभ्यर्च्य वह्निदे
 वं विभावयेत् ॥ ३७ ॥ त्रिनयनमरुणाभं वद्धमौलिं जटाभिः । शुभमरुणमनेकाकल्पमंभो
 जसंस्थं ॥ अभिमतवरशक्तिस्त्वस्तिकाभीतिहस्तं । नमतकमलमालं कृतां संकृशानुं ॥ ३८ ॥

सुवर्णवर्णममलंलसस्वर्णोपवीतकं ॥ चतुर्भुजंदिशिरसंहव्यकव्याविनायकं ॥ १ ॥ कमंडलूता
 लद्धतंशक्तिस्वस्तिकधारिणं ॥ चतुर्भुजंस्वर्णमालालंकृतांससमुज्ज्वलं ॥ ४० ॥ शब्दब्रह्म
 यस्तोत्रंशब्दायमानमुत्तमं ॥ एवंवामनसाध्यापेच्छांतिकादौगुरुत्तमः ॥ ४१ ॥ कृष्णं
 व्यागतेर्वर्णव्यायेनमारणकर्मणि ॥ मूर्तैरष्टौसमभ्यर्च्यपट्टकोणेनपुण्ड्रगकम् ॥ ४२ ॥ मध्ये
 जिह्वायजेदहंवेर्वाहितन्मनुनायजेत् ॥ वैश्वानरपदंपूर्वजातवेदमनंतरं ॥ ४३ ॥ लोहिता
 क्षंततश्चोक्त्वाद्वाहावहनतःपरं ॥ सर्वकर्माणिसाधयस्वाहामनुःसमृद्धिदः ॥ ४४ ॥ आज्यस्था
 लींसमानीयक्षालयेदक्षमंत्रतः ॥ कुंडगारान्समुत्तोल्यन्यसेत्तत्राखमंत्रतः ॥ ४५ ॥ तस्या
 माज्यंविनिक्षिप्यजानीयातपनाहितम् ॥ प्रज्वाल्यकुशमूलंतुआज्येक्षित्वानलंक्षिपेत् ॥ ४६ ॥
 अभिषोतनमित्युक्तंसर्वदासर्वकर्मसु ॥ पुनःकुशान्समुज्ज्वाल्यनिःक्षिपेदाज्यमध्यतः ॥ ४७ ॥
 मूलमंत्रेणमतिमानज्यसंस्कारद्वरितः ॥ अभिमंज्यचमूलेनरक्षयेदक्षमुच्चरन् ॥ ४८ ॥ प्र
 दश्येनूंयोनिचआज्यतदमृतात्मकं ॥ सुक्लृष्टवैचसमादायविधिनानिर्मितौगुरुः ॥ ४९ ॥
 त्रिदाःप्रतापयेदहंपुनःप्रक्षाल्यवारिणा ॥ पुनःप्रताप्यतौमंचीस्थापयेत्तैस्त्वदक्षिणे ॥ ५० ॥
 कुशास्तरेचविधिनान्कुशैराच्छादयेत्ततः ॥ सुवमादायमतिमान्धारयंस्तुत्रिभागतः ॥ ५१ ॥ दक्षा
 दाज्यंसमादायअग्नयेत्तदनंतरं ॥ स्वाहेतिजुहुयान्मंचीअग्नेर्दक्षिणलोचने ॥ ५२ ॥ वामतरतद्वा

दायसोमायस्वाहयाततः ॥ मंत्रेणाननजुहुयादग्नेर्बामविलोचने ॥ ५३ ॥ मध्यात्तद्वत्समादायअ
 ग्नेर्बालिस्थलोचने ॥ जुहुयादग्नीषोमाभ्यांस्वाहेतिमनुनाऽमुना ॥ ५४ ॥ नमइत्याज्यमादायदक्षि
 णांसादयाग्नये ॥ स्विष्टकृतेचस्वाहेतिवन्हेःप्रजुहुयान्मुखे ॥ ५५ ॥ इत्यग्नेर्नैत्रवक्त्राणांकुर्यादु
 द्घाटनंगुरुः ॥ पुनर्व्याहृतिभिर्हुत्वाजिह्वांगमूर्तिर्तोहुनेत् ॥ ५६ ॥ वैश्वानरेणमंत्रेणत्रिवारंजुहुया
 दुरुः ॥ संस्कारार्थततोवन्हेर्हुनेन्नवनबाहुतीः ॥ ५७ ॥ प्रणवाद्येनमत्तिमान्स्वाहेतिनतदुचरन् ॥ चूडो
 गर्भधानंपुस्तवनंसीमंतोनयनंतथा ॥ ५८ ॥ जातकर्मतथानामउपनिष्क्रमणंतथा ॥ चूडो
 पनयनेमूयोवेदाध्ययनमेवच ॥ ५९ ॥ गोदानंचविवाहंचसंस्कारान्शुभकर्मणि ॥ अशुभे
 मरणांतास्तेप्रयुक्तास्तंत्रवेदिभिः ॥ ६० ॥ ततश्चपितरौवन्हेःसपूज्यद्वदयंनयेत् ॥ वन्दि
 मंत्रेणविधिवद्वादाहुतिपंचकं ॥ ६१ ॥ समिधःपंचजुहुयान्मूलाग्रधृतसंयुताः ॥ गुरुद्वय
 मंत्रेणविधिवत्स्वाहयाविना ॥ ६२ ॥ महागणेशमंत्रेणहुनेदेकादशहृतीः ॥ सामान्यं सर्व
 देवानामेतदग्निमुखंस्मृतं ॥ ६३ ॥ बहुरूपायांचजिह्वायामावाह्यपरमेश्वरं ॥ गंधादिभिः
 समग्न्यर्च्यजुहुयात्पौडशाहुतीः ॥ ६४ ॥ मूलमन्त्रेणविधिनावयैकीकरणंत्विदं ॥ पुन
 स्तैनैवजुहुयादाहुतीःपंचविंशतिः ॥ ६५ ॥ नाडिसंधानमुद्दिष्टवन्दिद्वेवतयोरपि ॥ अंगा
 दिपरिवाराणामैककामाहुतिर्हुनेत् ॥ ६६ ॥ पुनर्व्याहृतिभिर्हुत्वाहोमंक्रुयाधिषाविधि ॥

तिलाज्येनैव जुहुयात्सहस्रादियथाविधि ॥ ६७ ॥ अनुक्ते च हविर्द्रव्ये तिलाज्यं हविरुच्यते ॥
 जुहुयाद्रक्तपद्मं वामधुरत्रयसंयुतम् ॥ ६८ ॥ पायसं मधुरोपेतं जुहुयाद्द्वैयथामति ॥ ६९ ॥ आ
 स्यात्तर्जुहुयाद्दहः पण्डितः सर्वकर्मसु ॥ बधिरत्वं कर्णहोमेनेत्रे त्वंधत्वमाप्नुयात् ॥ ६९ ॥
 नासिकायां मनः पीडां शिरं होमो हि मृत्पुदः ॥ यतः काष्ठततः श्रोत्रं यतो धूमोऽथ नासिका ॥ ७० ॥
 यतोऽल्पज्वलनेन त्रयतो भस्म ततः शिरः ॥ यतः प्रज्वालितो वह्निस्तन्मुखं जातवेदसः ॥ ७१ ॥
 एवं होमं समाप्याथ मतिमान् श्रपयेच्चरुम् ॥ पात्रे तांश्च मये शुद्धे दुग्धेन कापिलेन वै ॥ ७२ ॥ शु
 द्धतंडुलसंभूतप्रसूतीर्विशतिक्षिपेत् ॥ घृतघारांततो दद्यादावर्त्स्विन्नो भवेच्चरुः ॥ ७३ ॥ अ
 वतार्यततो विद्वान्भागत्रयं यथाचरेत् ॥ भागे कंसमादाय नित्यहोमं समाचरेत् ॥ ७४ ॥
 कुंडे वा स्थंडिले मंत्रस्थले वा द्योधि ततथा ॥ एकहस्तमिते देशे कुशपुष्पांबुसे चिते ॥ ७५ ॥
 वह्निं तत्र समादाय जातवेदो मनोर्जपात् ॥ व्याहृतिभिस्तथा द्रुत्वा कृष्णमावाह्यभक्तिः ॥
 ॥ ७६ ॥ गंधादिभिः समम्यर्घ्यमूलेन पंचविशतिः ॥ आहुतीर्जुहुयान्मंत्रां पङ्कगं होममाचरेत् ॥
 ॥ ७७ ॥ लयांतं च ततो द्रुत्वा नमस्कृत्य च मंत्रवित् ॥ विस्तृजेद्विदुर्गेधाभि नित्यहोमोऽयमीरितः ॥
 ॥ ७८ ॥ स्वगृह्योक्तविधानेन बलिवैध्वमयाचरेत् ॥ भागद्वयमथ चरुं कृष्णाय विनिवेदयेत् ॥
 ॥ ७९ ॥ एकभागं स्वयं भुक्त्वा शिष्टं शिष्ये समर्पयेत् ॥ शयीत कुशशय्यायां कंबले बाकुशासने ॥

॥८०॥ भूतेश्वरस्यमंत्रेणआशिपवद्धयेद्गुरुः ॥ ततःशयीततारात्रियतवाक्शुद्धमानसः ॥
॥८१॥ चिंतयन्कृष्णचरणमधिवासोऽयमीरितः ॥८२॥ इतिश्रीगौतमीयतन्त्रे नारदप्रोक्ते
द्वादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
ततःप्रातःसमुत्थायकृतनित्यक्रियोगुरुः ॥ कृतनित्योऽपिशिष्यस्तुनिपीदेद्गुरुसन्निधौ॥१॥
कथयेद्रात्रिवृत्तांतशुभंवायदिवाशुभम् ॥ सुमंगलाभिर्नारीभिःसहसंभोजनंमिथः ॥२॥ गि
रिशृंगारोहणंचहस्त्यश्वथरोहणं ॥ आरोहणंसौधगृहेदेवोत्सवनिरीक्षणं ॥ ३ ॥ मंगलंच
सुरामांसदर्शनंस्पर्शनंतथा ॥ मंत्रसिद्धेस्तुल्लिङ्गानिप्रोक्तानितवसुव्रत ॥ ४ ॥ अनुकूलानि
कथयन्शृणुर्निधानिसर्वतः ॥ कृष्णवर्णभटैःस्वप्नेप्रहारस्तैललेपनम् ॥५॥ विप्राणारोपवाद
श्रपरखोर्णानिपेवणम् ॥ सिद्धिविमानिचोक्तानिअन्यानिनिर्दिष्टानिच ॥ ६ ॥ एवंदोषंसमा
ज्ञायक्षणात्परिहरेद्गुरुः ॥ होमंकुर्यात्सहस्राणिद्रव्यैःकल्पोक्तदर्शितैः ॥ ७ ॥ सांगंतपरि
वारंचहुत्वावलमयाचेत् ॥ मंडलस्यबाहिर्भोगेलोकेशादिवलिहरेत् ॥ ८ ॥ नक्षत्राणांस
वाराणांस्तरादीनांयथाक्रमम् ॥ गंधाधैःसम्यगभ्यर्च्यतत्तन्मंत्रैस्तुमंत्रवित् ॥ ९ ॥ शुद्धानेनस
तोपेनतत्रस्थानेभ्वनुक्रमात् ॥ दद्याद्द्वल्लिङ्गंधपुष्पैर्धूपदीपकमादरात् ॥ ताराणामभिवन्द्यादी
नाराराशिःपादाधिकद्वयम् ॥१०॥मेपादिमुक्त्वानक्षत्रसंज्ञापूर्वमनंतरमादेवताभ्यःपदंप्रोक्त्वा

दिवानक्तं वदेत्तथा ॥ १ ॥ चरेभ्यश्चाथ सर्वेभ्यो भूतेभ्यश्च नमो वदेत् ॥ एवं राशौ तु संपूर्णे तस्मिन्
 इत्प्रयोजयेत् ॥ १२ ॥ अथ राशयधिपानां च ग्रहाणां तत्र तबतु ॥ मीनमेवांतरालेषु कारणानां
 बलिहरेत् ॥ १३ ॥ मेघस्य वृश्चिकस्यारः शुक्रो वृषतुलाधिपः ॥ बुधो वै कन्यकानाथश्चंद्रः कर्क
 टकाधिपः ॥ १४ ॥ सिंहराशयधिपो भानुश्चापमीनाधिपो गुरुः ॥ मकरस्यापिकुंभस्य मंदो
 राशयधिपादमे ॥ १५ ॥ लमिद्राय च इत्यादिविष्णुपारिषदांस्तथा ॥ दद्याद्बलिदिगीशोभ्यो वि
 धिनाथगुरुत्तमः ॥ १६ ॥ हरदुर्गागुहविष्णुब्रह्मलक्ष्मीधनाधिपाः ॥ वारे देवा इति प्रोक्तास्ते
 भ्यो बलिहरेदुरुः ॥ १७ ॥ इत्थं बलिविधिः प्रोक्तः सर्वविभौ घनाशकः ॥ गोपुच्छमूलिकां त्य
 क्त्वा तृणैरास्तरणं भवेत् ॥ १८ ॥ जंवीरं कलिखट्वा च त्यक्त्वा चैधांसिकल्पयेत् ॥ शुद्धसिंदुर
 वालार्कवर्णो वह्नेः सुशोभनः ॥ १९ ॥ भेरीवादित्रंगभीराशब्दो वह्नेः शुभप्रदः ॥ चंद्रचंदन
 कुंदाभोधुमः सर्वार्थसिद्धिदत् ॥ २० ॥ खस्वायसच्छब्दो वह्नेः सर्वविनाशकत् ॥ कृष्णः
 कृष्णगतेर्वर्णो राज्यं चापि विनाशयेत् ॥ २१ ॥ पूर्णाहुतिं ततो दद्याद्दह्नेश्चैव विधानवित् ॥
 ॐ भूभ्रमेष्टथैव्यं च महते स्वाहायायुतः ॥ २२ ॥ भुवो वायवत रिक्षाय दिवे च महते स्वाहा ॥
 स्वश्चंद्रमसेति दिग्भ्यो नक्षत्रेभ्यश्च स्वाहा ॥ २३ ॥ ॐ भूर्भुवस्वश्चंद्रमसे नक्षत्रेभ्यश्च स्वाहा ॥
 सुकुसुवौ च समादाय घृतेनापूर्यतौ पुनः ॥ २४ ॥ होमद्रव्याणि निक्षिप्य नभौ संस्थाप्य तौ

पुनः ॥ ब्रह्मार्पणेनमनुनादधात्पूर्णाहुतिपुनः ॥ २५ ॥ इतः पूर्वप्राणमनोबुद्धिदेहधर्माधिका
 रतो जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थासु च मनसा वाचा कर्मणा हस्ताभ्यां पद्भ्यामुदरेण शीर्शनायस्मृतं य
 त्कृतं यदुक्तं तत्सर्वब्रह्मार्पणं भवतु स्वाहा ॥ २७ ॥ ब्रह्मार्पणमनुः सोऽयं ब्रह्मार्पणविधौ स्मृतः
 ॥ २८ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥
 एतन्होमविधिकृत्वा कुण्डस्थं डिले देवताः ॥ दिक्पालदेवताश्चापि अंकुरार्पणदेवताम् ॥ १ ॥ आन
 येत्कलशं चापि कृष्णैक्यं भावयेद्गुरुः ॥ कृष्णं सुधात्मतां नीत्वा शिष्यमाहूय मंत्रावित् ॥ २ ॥ वास
 सानेत्रं ब्रवीयात्त्रैत्रयं त्रैलोक्यं ॥ पाययित्वा पंचगव्यं मंत्रास्मृतमयं शुभम् ॥ ३ ॥ स्पृष्ट्वा ततः
 मंत्रज्ञो ह्यध्वपट्यं च शोधयेत् ॥ विष्णुतत्त्वानि सशोध्या अभिपेकगृहं नयेत् ॥ ४ ॥ वर्णः कला
 पदतत्त्वं मंत्रो भुवनमेव च ॥ अध्वपट्यं कृत्वा निमित्तं प्राक्तं मुनिभिस्तत्र वेदिभिः ॥ ५ ॥ वर्णाध्वाव
 र्णसंघश्च कलाध्वापङ्क्तिरिति ॥ पदाध्वापदसंघातस्तत्त्वाध्वापंचविंशतिः ॥ पट्यं त्रिंशद्दे
 वान् वतत्त्वमितितत्त्वविदो विदुः ॥ ६ ॥ मंत्राध्वा मंत्रादशः स्यात्तत्ते हि विदितं त्रैलोक्यं ॥ भुव
 नाध्वेति कथितो भुवनानि चतुर्दश ॥ ७ ॥ शोधयाम्यमुमध्वानममुकस्येति पूर्ववत् ॥ वेदग
 र्भेन मन्त्रान्ते मनुरध्वविशोधने ॥ ८ ॥ नवाहुतीर्गुरुः कुर्यादैककाध्वं विशोधयेत् ॥ हस्ते गृ
 हीत्वा तं शिष्यमभिपेकगृहं नयेत् ॥ ९ ॥ निवेश्य मातृकायंत्रं त्रैलोक्यं तत्कलशामृतैः ॥ कृष्णानु

मन्त्रपूर्णात्मा आचार्यश्चालयेद्दटम् ॥ १० ॥ गोरोचनापल्लवानिकल्पदृष्टक्षधियास्तथाव् ॥
 शिशोः शिरसि संयोज्य विलोमां मातृकां जपन् ॥ ११ ॥ मूलमंत्रं तथा जप्त्वा कुयं देवाभिपेक्षनम् ॥
 कृष्णात्मकं तु ततोऽंशिरादिपदावधि ॥ १२ ॥ अभिषिञ्चेत्तेन मन्त्री कृष्णात्मा भवति श्रुतम् ॥
 रत्नौषधिकलाभिश्च जलं कृष्णात्मकं भवेत् ॥ १३ ॥ तेन तस्मै कमात्रेणाशिष्यः कृष्णो न चान्य
 था ॥ एवं यः कुरुते भक्त आत्मानं विष्णुसात्कृतम् ॥ १४ ॥ इह भुक्त्वा यथाकामं देहं ते स तपदं व्र
 जेत् ॥ चंदनालेपितां गश्च द्विजां शीर्भिश्च संयुतः ॥ १५ ॥ कृष्णात्मानं देशिकं तं प्रणम्य च पु
 नः पुनः ॥ निषीदित्सन्निधौ तस्य नियतो विनया न्वितः ॥ १६ ॥ न्यासजालं तस्य देहे गुरुः सं
 न्यस्य यत्नतः ॥ दक्षकर्णे वेदं मंत्रं त्रिवारं पूर्णमानसः ॥ १७ ॥ गणेशादिमनुचोक्त्वा समया
 न्कथयेद्गुरुः ॥ मंत्रार्थं मंत्रवीजं च तच्छक्तिं तत्फलानि च ॥ १८ ॥ आत्मानं दर्शयेत्साक्षा
 त्स्वनाम्ना तन्मयत्वतः ॥ मंत्रकुण्डलिं देवानामेकार्थत्वं प्रकाशयेत् ॥ १९ ॥ सिद्धांतं वैष्णवं
 यत्नाद्बोधयेत्कृपया गुरुः ॥ एवं चोपदिशच्छिष्यं यथा तन्मयतां व्रजेत् ॥ २० ॥ यथाश्रम
 गंतो यं विष्टामूत्रादिदूषितम् ॥ गंगायां मिलितं तत्तुंगैव भवति ध्रुवम् ॥ २१ ॥ गुरुसंगात्तथा
 शिष्यो ज्ञानरूपो भवेद्भ्रुवम् ॥ तथा मातृमानमेव त्रयातीतो भवेद्दिभुः ॥ २२ ॥ शिष्योऽपि पूर्ण
 तां मात्वा गुरुं यत्नेन तोषयेत् ॥ गुरुवेदक्षिणां दद्याद्विज्ञाधिभक्तिं तत्परः ॥ २३ ॥ तदर्थं वात

तोदद्याययावाक्त्यायभक्तिः ॥ वित्तशाल्यंनकुर्वति कृतेऽनर्थसमावहेत् ॥ २४ ॥ गोभूहि
 रण्यवस्त्रादिगुरवेऽथनिवेदयेत् ॥ गुरुपुत्रेचतरपत्न्यातच्छिष्येऽपित्वशक्तिः ॥ २५ ॥ बालं
 करणंदद्याद्भोज्यमिष्टयथारुचि ॥ कृत्विभ्योदक्षिणांदद्याद्बालंकारसंयुताम् ॥ २६ ॥ सात्वतांस्त
 प्येद्वक्त्याययाविभवाविस्तरात् ॥ ततःप्रभृतिमंत्रज्ञां गुरुशासनसंस्थितः ॥ २७ ॥ यथामंत्रतया
 दंवेययादेवेतयागुरौ ॥ पश्येदभेदतामंत्रीएवंभक्तिक्रमोभुजे ॥ २८ ॥ अभक्तिभजनाद्धोकेदेवता
 क्लेशदायकः ॥ गुरुरीश्वरएवेतिसद्भक्तिक्रमएवाहि ॥ २९ ॥ त्रिदिनंनिवसेद्वक्त्यासिद्धयेगुरुसन्नि
 धौ ॥ अन्यथातद्गतंजोगुरुमेतिनसंशयः ॥ ३० ॥ इतिश्रीगौतमीयतंत्रेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥
 चेत्रेमास्ययवाकृत्वाशुभर्क्षेगुरुशासनात् ॥ द्वादश्यांशुक्लपक्षेचमाधेत्रेमासितत्तियो ॥ १ ॥
 आरभेदमलायांवैपुश्र्वर्यासुसिद्धये ॥ जपहोमौतर्पणंचसेकोब्राह्मणभोजनम् ॥ २ ॥ पंचां
 गोपासनंलोकैर्पुरश्चरणमुच्यते ॥ आदौपुरस्त्रिकांकर्तुंकुर्याद्भूमैः परग्रहम् ॥ ३ ॥ स्वेच्छाचा
 रविहारायततः ऊर्ध्वनलंघयेत् ॥ जीवहीनोयथादेहः सर्वकर्मसुनक्षमः ॥ ४ ॥ पुरश्चरणहीनो
 ऽपितथामन्त्रः प्रकीर्तितः ॥ पर्वताग्नेनदीतीरेगोष्ठेदेवालेयतथा ॥ ५ ॥ पुण्योर्णयेतथातीरे
 समुद्रस्यनिजेगृहे ॥ तुलसीकाननेरम्येविल्वमूलेचशस्यते ॥ ६ ॥ विष्णुक्षेत्रेचबिधिवत्
 सिद्धेजपमाचरेत् ॥ पुरश्चरणकृन्मंत्रीभक्ष्याभक्ष्यंविचारयेत् ॥ ७ ॥ अन्यथाऽभक्ष्यदोषेण

सिद्धिदानिः प्रजायते ॥ सत्कुलस्थानजातानां गुणीनां श्रीमत्तस्तत्तत् ॥ १८ ॥
न्यानां भिक्षाशीलाग्रजन्मनाम् ॥ भुजानश्वहविष्याचंकाकचविहिततया ॥ १९ ॥ मूलकैमुक
केन्दूनां वर्जनं विहितं मुने ॥ पयोदधिफलं वारि नारिकेलं यथोदितम् ॥ २० ॥ हविष्यं वातया
श्रीयात्सक्तुं यवसमुद्भवम् ॥ आम्रमामलकं चैव मूलं केसरि संभवम् ॥ २१ ॥ रंभाफलं तितिडी
कंकमलां नागरंगकम् ॥ फलान्पेतां निभोज्यान्निपुणस्य नित्वर्जयेत् ॥ २२ ॥ ऐक्षवं वर्जयेन्म
त्रीशार्कैश्चुवि वर्जितम् ॥ लवणं क्षारमल्पं च गृजनं कांस्थभोजनम् ॥ २३ ॥ तावूलं च हिमुक्त
चटुः संभाष्यं प्रमत्तताम् ॥ श्रुतिस्मृतिविरोधं च जपं रात्रौ च वर्जयेत् ॥ २४ ॥ भूशय्यां ब्रह्मचारि
त्वं मौनं चाप्यनसूयताम् ॥ नित्यं त्रिपवणं खानं शुद्रकर्मविवर्जनम् ॥ २५ ॥ नित्यपूजानित्यदा
नंदेवतास्तुतिर्कीर्तनम् ॥ नैमित्तिकार्चनं चैव विव्यासो गुरुदेवयोः ॥ २६ ॥ अपनिष्ठाद्वाद
शैते धर्मास्तु भद्रसिद्धिदाः ॥ नित्यं सूर्यमुपस्थाप्य तस्य चाभिमुखो यजेत् ॥ २७ ॥ देवताप्रति
मादौ च बन्धौ चाभ्यर्च्य तन्मुखः ॥ अनिवेदस्तथाव्यग्रः शास्त्रोक्ताचारपालकः ॥ २८ ॥ स्ना
नपूजाजपध्यानहोमतर्पणतत्परः ॥ निष्कामो देवतायां च सर्वकर्मनिवेदकः ॥ २९ ॥ पु
वमादींश्च नियमान् पुरश्चरणकृच्छरेत् ॥ शक्तेः त्रिपवणं खानमन्यथा हिः सलुचवा ॥ ३० ॥ अ
न्नातस्य फलं नास्ति न चातर्पयतः पितृन् ॥ अमेध्यं संभवं देहं जलादिद्रियशुद्धता ॥ ३१ ॥

तस्मान्मुख्यं जलत्नानं सर्वेषामुनिभिः स्मृतम् ॥ नवीक्षेत्पतितं त्रारयं पिशुनं वेदानंदकम् ॥ २ ॥
तथानाश्रामिणं विप्रांश्च स्वचविर्निंदकम् ॥ ऋतुकालं विनामं च स्वांस्त्रियं चापिन स्पृशेत् ॥ ३ ॥
मेथुनं तत्कथालापं तद्गोष्ठीः परिवर्जयेत् ॥ पर्वते सिधुतीरे वा पुण्यारण्ये न दीतटे ॥ २४ ॥ यदि
कुर्यात्पुरश्चर्या तं न कूर्मं न चिंतयेत् ॥ ग्रामे वा यदि वाराण्से गृहे वा तं च चिंतयेत् ॥ २५ ॥ दीपस्था
नं त्रिधा प्रोक्तं मुखं पृष्ठं च मध्यतः ॥ दीपस्थाने भवेत्सिद्धिर्नान्यथा कोटिजन्मभिः ॥ २६ ॥
पूर्वोत्तरविभागे न चतुःसूत्राणि पातयेत् ॥ नवकोष्ठं भवेदतत्कूर्मदेहमनुत्तमं ॥ २७ ॥ पूर्वादि
दिशि मंत्रज्ञः श्रद्धाक्षिणक्रमेण तु ॥ कादिवर्गांश्चिखेद्विद्वान्पंचपंचविभागशः ॥ २८ ॥ पादिवर्ग
शादिवर्गलक्ष्मीशे च सैष्ठिखेत् ॥ कूर्मस्यांगं च कूर्मवत्कुर्याच्छोभं यथा भवेत् ॥ २९ ॥ स्वरा
णां योगयुग्मं च मध्ये चाष्टसु दिक्षु च ॥ एवमष्टांगवान्कूर्मः सर्वेषां सिद्धिदीपकः ॥ ३० ॥ दीप
नाथं लिखेन्मध्ये पूजयेत्तं विभावयन् ॥ यस्यादिशि ग्रामनामाद्यक्षरं दृश्यते तथा ॥ ३१ ॥ कूर्म
वर्षत्रं च जानीयात्तत्र सिद्धिरनुत्तमा ॥ वक्त्रात्पार्श्वे च कोष्ठे कुरौ कूर्मस्य विद्धि हि ॥ ३३ ॥ मध्ये कु
क्षी उभौ ज्ञेयौ पादौ द्वौ शेषपुच्छकम् ॥ एवं कूर्मविजानीयाद्दीपचक्रविवेचकः ॥ ३३ ॥ मुखे
सिद्धिर्भवेन्नूनं मध्ये सिद्धिश्च जायते ॥ उदासीनः करस्थश्चेत्पार्श्वे स्थोदुःखमाप्नुयात् ॥ ३४ ॥
पादस्थः पीड्यते मंत्रविंधनोच्चाटनादिभिः ॥ पुच्छे मृत्युर्भवेन्नूनमेवं कूर्मस्य संस्थितिः ॥ ३५ ॥

मंत्राक्षरेणैषं चैकर्मनाम्नाभवेद्यदि ॥ सावकस्य च नास्ति सिद्धयतिमं धिक् ॥ ३७ ॥
 पंचाशद्द्वर्णरूपेण क्षेत्रं देशाविश्वविग्रहाः ॥ तस्मात्समगुणं क्षेत्रं सिद्धयेत्याद्यन्यथा ॥ ३७ ॥
 विगुणं चेन्मुखस्थोऽपि कष्टेनासिद्धिमाप्नुयात् ॥ तस्माच्च क्रं विचार्यैव मित्रं चेत्सर्वसिद्धिदां ॥ ३८ ॥
 यस्मिन्देशो दीपयते सुगुणं नाम मंत्रयोः ॥ तत्र यत्नेन गंतव्यं सपीडो दुर्लभो मतः ॥ ३९ ॥ रु
 द्राक्षरेऽपि पद्मादौः पुत्रजीवकचंदनैः ॥ स्फटिकैश्च प्रवालैश्च कुशग्रंथि भवैस्तथा ॥ ४० ॥ तथा
 कमलसंभूतैस्तुलसीकाष्ठानिर्मितैः ॥ एभिश्च मालिकां कुर्यान्मतिमान् नैवैष्णवे मनो ॥ ४१ ॥
 रुद्राक्षसंभवाया तु अनंतफलदा मता ॥ पुंडरीकभवा माला गोपालमनुसिद्धिदा ॥ ४२ ॥ पुत्र
 जीवभवाया तु पुत्रं वितनुतेऽचिरात् ॥ कुचंदनभवा माला राज्यभोगापवर्गदा ॥ ४३ ॥ प्रवा
 लनिर्मिताया तु सर्वसत्त्ववशंकरी ॥ कुशग्रंथिभवा माला धर्मद्विकरि मता ॥ ४४ ॥ आमल
 की भवा माला सर्वसिद्धिप्रदा मता ॥ तुलसीसंभवा या तु मोक्षं वितनुतेऽचिरात् ॥ ४५ ॥ अ
 षोत्तरशतमणिनिर्मिताया तु मालिका ॥ राज्यं वितनुते नृणां देहं ते मोक्षदायिनी ॥ ४६ ॥ मोक्षा
 र्थं पंचविंशत्या पुत्रार्थं त्रिंशता जपेत् ॥ चत्वारिंशन्मणिभवा अभिचाराय केवलं ॥ ४७ ॥ पं
 चाशन्मणिभिर्माला सर्वकर्मप्रसाधिका ॥ अकारादिक्षकारं ता अक्षमालेति कीर्तिता ॥ ४८ ॥
 क्षांतं मे रुमुखं तत्र कल्पयेन्मुनिसत्तम ॥ अनया सर्वमंत्राणां जपः सर्वसमृद्धिदः ॥ ४९ ॥ नित्यं

जपं करे कुर्यान्नुक्तकाम्यमवोधनान् ॥ आरभ्याऽनामिकामध्यात्परिवर्तेनैकक्रमात् ॥ ५० ॥ तर्जनीमलपर्यंतं जपेद्दशसुपर्वसु ॥ गोपालतंत्रमंत्राणां करमालेयमीरिता ॥ ५१ ॥ कार्पासतंत्रं वंसूत्रं पुण्यह्वीभिर्विनिर्मितम् ॥ अथवा पट्टसूत्रेण स्वर्णसूत्रेण वा तथा ॥ ५२ ॥ अणिमादयो मोक्षांताः सिद्धयः स्वर्णसूत्रके ॥ पदसूत्रं वश्यकरंधनपुत्रविवर्धनम् ॥ ५३ ॥ कार्पाससंभवं सूत्रं धर्मकामार्थमोक्षदम् ॥ त्रिगुणं त्रिगुणीकृत्य ग्रंथयेच्छिल्पशाल्वतः ॥ ५४ ॥ मुखे मुखं तु संयोज्य पुच्छे पुच्छं नियोजयेत् ॥ गोपुच्छसदृशी मालायद्वा सर्पाकृतिः शुभा ॥ ५५ ॥ एवं निर्माय मालां वेशोपयेन्मानिसत्तम ॥ अथ तथ पत्रनवकैः पद्माकारं तु कारयेत् ॥ ५६ ॥ तन्मध्ये स्थापयेन्मालां मातृकामूलमुच्चरन् ॥ नित्यं नैमित्तिकं कृत्वा सामान्यार्धनिधाय च ॥ ५७ ॥ घर्पयेद्द्वामदेवेन प्रत्येकं मणिकां पुनः ॥ क्षालयेद्दीशसूक्तेन लेपयेत्पुरुषेण तु ॥ ५८ ॥ गंधैरनल्पैर्मतिमानघोरेण तु धूपयेत् ॥ सद्योजातो तिसूक्तेन शताऽन्यनेन मंत्रयेत् ॥ ५९ ॥ वामदेवेन सूक्तेन सती कुर्याद्दिक्क्षणाः ॥ एकैकं मणिमादाय ब्रह्मग्रंथि प्रकल्पयेत् ॥ ६० ॥ एवं संग्रथितां मालां पुनः पत्रोपरिन्यसेत् ॥ तत्रावाह्यजेद्देवं यथा विभवविस्तारैः ॥ ६१ ॥ मंत्रयेन्मूलमंत्रेण क्रमेणोत्क्रमयोगतः ॥ तत्रैव मातृकावर्णैर्मंत्रयेन्मंत्रतत्तत्त्ववित् ॥ ६२ ॥ क्षालयेत्पंचगव्येन पुनरीद्वानसूक्ततः ॥ पुनर्विलिप्य गंधेन जपेन्मंत्रं ग्रंथयेच्छ्रया ॥ ६३ ॥ नान्यं मंत्रं जपेन्मंत्राकंपयेन्न

विधूययेत् ॥ कंपनात्सिद्धिहानिः स्यादूननं बहुदुःखम् ॥ ६४ ॥ शब्दे जाते च दोषो
प्रश्लेषिनाशकः ॥ छिन्ने सूत्रे भवेन्मृत्युस्तस्माद्यत्नपरो भवेत् ॥ ६५ ॥ अपतिकर्णदोषो वा
उच्चस्थाने च विन्यसेत् ॥ त्वंमाले स वेदवानां सर्वसिद्धिप्रदामता ॥ ६६ ॥ तेन सत्येन मे सिद्धि
देहि मातर्नमोऽस्तुते ॥ इत्युक्त्वा परिपूज्याग्गोपयेद्यत्नतो यतिः ॥ ६७ ॥ मालां मुद्रां च यंत्रं च
पशुभ्यो न प्रकाशयेत् ॥ प्रकाशने सिद्धिहानिरित्युक्तं तत्र वित्तभेः ॥ ६८ ॥ अंगुष्ठतर्जनीभ्यां
च जपाच्छुभशतं भवेत् ॥ तर्जन्यंगुष्ठयोगेन शूचाटनकारकः ॥ ६९ ॥ अंगुष्ठमध्यमाया
गां नमन् च सिद्धिः सुनिश्चिता ॥ अंगुष्ठानां भिक्ता योगादुच्चाटोत्सादने मते ॥ ७० ॥ ज्ञाश्राक
निष्ठायोगेन शूणां नानं मतम् ॥ दत्तितं कथितो विद्वन्मालायाः परिनिर्णयः ॥ ७१ ॥ द्रा
क्त्या त्रिपवर्णं स्नानमन्यथादिः स रुक्ता ॥ त्रिसंध्यं प्रजेपे नमन् च पूजनं तत्समं भवेत् ॥ ७२ ॥ प्रा
एकदा वा भवेत् पूजानजपेत् पूजनं चिना ॥ प्रातः कालेऽथ वा पूजा जपति वा यजेद्धारिम् ॥ ७३ ॥ प्रा
तः कालं समारभ्य जपे नम्रं ध्यं दिना वधि ॥ पशुभावे स्थिता मंत्राः केवलं द्रव्यं कृत्वा पिणः ॥ ७४ ॥
सुपुष्पाध्वन्युच्चरिताः प्रभुत्वं प्राप्नुवंति ते ॥ मंत्राक्षराणि निश्चिक्ता प्रातानि च विभावयेत् ॥ ७५ ॥
तामेव परमेष्ठ्योऽग्निपरमामृतवृहिताम् ॥ दशयस्यात्मसदायं पूजा होमादिभिर्धिता ॥ ७६ ॥
मनः संलटय विपयात् मंत्रार्थगतमानसः ॥ न द्रुतं न विलंबं च न पेन्मोक्तिकपंक्ति यत् ॥ ७७ ॥

जपः स्यादक्षराद्यत्तिर्मानसोपांशुवाचिकैः ॥ धियायदक्षरश्रेणिवर्णस्वरपदात्मिकाम् ॥ ७८ ॥
उच्चेदर्थमुद्दिश्यमानसः सजपः स्मृतः ॥ जिह्वोष्ठोचालयेत्किञ्चिद्देवतागतमानसः ॥ ७९ ॥
किञ्चिच्छ्रवणयोग्यः स्यादुपांशुः सजपः स्मृतः ॥ मंत्रमुच्चारयेद्वाचावाचिकः सजपः स्मृतः ॥
॥ ८० ॥ पश्यंत्यादिभिर्भेदैः कथितं जपलक्षणम् ॥ मानसः सिद्धिकामानामुपांशुः पुष्टिमिच्छ
ताम् ॥ ८१ ॥ वाचिको मारणशक्तः कथितं जपलक्षणम् ॥ एवं जपं पुरा कृत्वा तेजोरूपं समर्पयेत्
॥ ८२ ॥ देवस्य दक्षिणे हस्ते कुशपुष्पावधारिभिः ॥ सफलं तद्विभाव्यैव प्राणायामत्रयं चरेत् ॥ ८३ ॥
जपस्यादौ तथा चांते त्रितयं त्रितयं चरेत् ॥ नन्यूननाधिकं चापि जपं कुर्याद्दिने दिने ॥ ८४ ॥
यदि कुर्यात्प्रमादात्तु तदानीं प्रमवाप्नुयात् ॥ न्यूनं न्यूनांगदोषः स्यादधिके चाधिकांगकम् ॥ ८५ ॥
यथा विधिकृतानीह फलं त्येता न्ययत्नतः ॥ जपति प्रत्यहं मन्त्री होमयेत्तद्दशांशतः ॥ ८६ ॥ तर्प
णं सेकमित्येवं तत्तद्दशांशतो मुने ॥ प्रत्यहं भोजयेद्दिप्रान्नन्यूनाधिकप्रज्ञां तये ॥ ८७ ॥ विप्रभो
जनमात्रेण व्यंगं सांगं भवेद्भुवम् ॥ गोपुशुश्रूषणं कुर्याद्भोभ्योऽपियवसप्रदः ॥ ८८ ॥ गोष्वपि प्रीय
माणसु गोपालोऽयं प्रसीदति ॥ कर्मते संस्मरेत्कृष्णमंतः करणशुद्धये ॥ ८९ ॥ नामसंकीर्तनं
विष्णोः सर्वविघ्ननिर्हंतनम् ॥ अथ बालक्षपूतं च होमादिकृत्यमाचरेत् ॥ ९० ॥ पण ८ ६ ति
ज्ञायां तर्पणादितथाचरेत् ॥ विष्णोर्निवेदितानं यद्रात्रौ भुंजेदकुरुसयन् ॥ ९१ ॥ यदन्वा

स्यतदन्धः पुरुषो भवेत् ॥ शयीत द्युभशाय्यायां कं बले वा कुशास्तरे ॥ १२ ॥ एवंप्रतिदिनं कुश-
 धावत्सांग्रिवं चरेत् ॥ होमं च पूर्ववत्कुश्यात्पायसैरथ बांजैः ॥ १३ ॥ होमामावेजपंकुश्याद्धोम-
 संख्याचतुर्गुणम् ॥ षट्गुणं चाष्टगुणितं यथासंख्यं दिजातयः ॥ १४ ॥ शूद्रस्य विभ्रं भृत्यस्य त-
 त्पत्नीसद्वशो जपः ॥ होमशून्यस्य विप्रस्य योजपः स तु तत्स्त्रियः ॥ १५ ॥ दशक्षरं मनुवरं
 सिद्धये दशलक्षकम् ॥ जह्वातदं ते होमादिविधिना कर्म चाचरेत् ॥ १६ ॥ दशक्षरं जप्यं मंत्रीस-
 हस्रदशकं जपेत् ॥ प्रत्यहं मुख्यकल्पोऽयमन्यन्यनमुदाल्ढतम् ॥ १७ ॥ अष्टादशाणि मनुवरं पंच-
 लक्षं जपेत्ततः ॥ कृत्यमेवं स मुदिष्टमन्यत्तत्कल्पसंग्रहात् ॥ १८ ॥ तर्पणं तु ततः कुर्यात्तीर्थं दि-
 श्वन्द्रमिथि श्रितैः ॥ जले देवं समाबक्ष्य पाद्याद्यैरुदकालमकैः ॥ १९ ॥ संपूज्या विधिवद्भक्त्या परिवा-
 रसमन्वितम् ॥ एकैकं मंजलीं तोयं परिवारान्प्रतर्पयेत् ॥ २० ॥ ततो होमदशदिशेन तर्पयेत्पु-
 रुषोत्तमम् ॥ आदौ मंत्रं समुच्चार्य श्रीपूर्वकृष्णमित्यपि ॥ २१ ॥ तर्पयाम्यहंमित्युक्त्वानमो तस्त-
 र्पणे मनुः ॥ तर्पणस्य दशदिशेन अभिषेकं तथा चरेत् ॥ २२ ॥ न्यासानं शोपानं कृत्वा वितदभेदेन
 पूजयेत् ॥ कृष्णात्मानं स्वमात्मानं न्यात्वा शशिमससन्वितम् ॥ २३ ॥ कुसुमं कुशमेकं च सुगंधिप-
 रिमिश्रितम् ॥ जलांजलिं समादाय मूलमुच्चार्य साधकः ॥ २४ ॥ श्रीकृष्णमभिषिंचामि नमद-
 त्वाभिषिंचयेत् ॥ अभिषेकदशदिशेन ब्राह्मणान्परितर्पयेत् ॥ २५ ॥ क्षीरसंबं डाल्य भोज्यं श्ववह-

मानपुरस्सरम् ॥ विप्रभोजनमात्रेणव्यंगंसांगंभवेद्भुवम् ॥ ६ ॥ सर्वथाभोजयेद्विप्रैस्तैवैकृष्णत
नुर्यतः ॥ यत्रभुक्तेद्विजस्तुष्ट्यातत्रभुक्तेहरिःस्वयम् ॥ ७ ॥ यत्रभुक्तेश्रियःकांतस्त्वत्रभुक्तेज
गत्त्रयम् ॥ गुर्वेदक्षिणां दद्यात् भोजनाच्छादनादिभिः ॥ ८ ॥ गुरुस्ततोपमात्रेणमंत्रासि
द्धिर्भवेद्भुवम् ॥ गुरुमूलमिदं सर्वमित्याहुस्तत्रवेदिनः ॥ ९ ॥ मिष्टान्नं बहुशः कार्यं भुजति
बंधुभिः सह ॥ एवं सिद्धमनुर्मंत्रासाधयेत्कलोप्सितम् ॥ १० ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे
पचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥

नारद उवाच ॥ एवं नित्यं कर्म कृत्वा नैमित्तिकमथाचरेत् ॥ कृत्ते नैमित्तिके विप्रनित्यस्या पूर्ण
ता भवेत् ॥ १ ॥ अन्यथानैव सिद्धिः स्यादनुष्ठानशतैर्गपि ॥ मथुरायां महाक्षेत्रे वसन् कृष्णं सम
र्चयत् ॥ २ ॥ लक्षमात्रजपेन्मंत्रमंडलादीप्सितं भवेत् ॥ मंदारस्य महारण्ये सरलद्रुमकानने
॥ ३ ॥ पुष्पैर्वन्य समुद्भूतैर्दुग्धाशीविजितैर्द्रियः ॥ लक्षमात्रजपेद्भक्त्या कृष्णं पश्यति चक्षुषा ॥ ४ ॥
द्वंदावनगतो मंत्राद्वा त्रिंशत्स्थानमाश्रितः ॥ लक्षकृत्वोजपेद्भक्त्या अणिमादिगुणो भवेत् ॥ ५ ॥
समुद्रगासारिन्मध्ये कुट्टिमे निवसन् मुनिः ॥ दुग्धाहारोजपेच्छक्षपापं कोटिभवोद्भवम् ॥ ६ ॥
नाशयेन्मात्रसदेहो वाक्सिद्धिं चापि विंदति ॥ पर्वताग्रे जेत्येकृष्णं शाकमूलफलान्नः ॥ ७ ॥
लक्षंतत्रापि संजप्य वेचरीमेलकं भवेत् ॥ समुद्रे वानदीतीरे तु लसीकानने वसन् ॥ ८ ॥ लक्ष

माध्वं जपेत्तत्र कोटिजन्मा घनाशनम् ॥ पुंडरीकवने कृष्णं मास्त्रसे कंसमर्चयेत् ॥ ९॥ लक्ष्मीसिंघ
 ममोक्षोश्च करस्थान् प्रलभेद्भुवम् ॥ तुलास्थे भास्करे पद्मे हृदने दशहस्तकम् ॥ १० ॥ लक्ष्मीसिंघ
 राभवेत्तस्य पुत्रपौत्रानुयायिनी ॥ श्रीपुष्पैर्जुहुयांन्मन्त्रैर्विशाले मासि सहस्रकम् ॥ ११ ॥ सर्व
 पापक्षयकरः सर्वसिद्धिविवर्द्धकः ॥ देवाः सर्वे नमस्यंति भक्त्या तं पुरुषोत्तमम् ॥ १२ ॥ शीत
 लैस्तप्येत्कृष्णं मत्स्यं डीचंद्रसंयुतैः ॥ अष्टोत्तरदातं कृत्वा पुजांति भक्तिरत्नपरः ॥ १३ ॥ मंड
 लाच्छुभनो सिद्धिदुष्कणसुकरांतुवा ॥ यद्यत्कामयते मन्त्री अनायासेन तच्छ्रमेत् ॥ दुग्धबुध्याज
 लेर्नित्यमष्टोत्तरदातं जपेत् ॥ १४ ॥ तर्पयन्निखलान् कामान् लभेन्मोक्षं च विदति ॥ कुश
 पदैः समभ्यर्च्य मासमात्रं निरामयः ॥ १५ ॥ यशसे धर्मवृद्धये च ब्रह्मचरि व्रतस्थितः ॥ ह्या
 रिकुसुमैः शुद्धैर्मंडलाद्वा छितं भवेत् ॥ १६ ॥ तथारक्तास्यभारेण अचलां भुक्तिमाप्नुयात् ॥
 तथा द्वाभ्यां समभ्यर्च्य भुक्तिं मुक्तिं च विदति ॥ १७ ॥ गोपुभक्तिः सदा कार्या गोपकं ङ्कयन्तया ॥
 गोपुनित्यं प्रसन्ना सुगोपालः संप्रसीदति ॥ १८ ॥ ब्राह्मणानां क्षत्रियाणां वैश्यानां शोषजन्मनां ॥
 स्त्रीणां चैव महाबाहो नैमित्तिकमिदं स्मृतं ॥ १९ ॥ एते पांचैकमात्रं तु कृत्वा काम्यानि साधयेत् ॥
 २० ॥ इति श्रीगौमीयतन्त्रे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥

नारद उवाच ॥ विकालाम्यर्च्यं न वदये गोविंदस्य यथाविधि ॥ मंत्रयोस्त्रयोः कार्यमन्येषां

चतदात्मनः ॥ १ ॥ कलयिकुसुमश्यामं नीलेन्दीवरलोचनम् ॥ वार्षिकं च शिशुं मुग्धमासीनं प
 अविष्टरे ॥ २ ॥ नवविटुमर्विवाभकरपादाधरोत्तरम् ॥ गुडालकचयाच्छन्नमुखेन्दुग्रहसंयुतम् ॥
 पूर्णेन्दुकाशसंकाशाहासभावितादिङ्मुखम् ॥ राजदंतद्वयोद्भासनिदितानेकमौक्तिकम् ॥ ३ ॥ म
 हाश्वरश्मिसंकीर्णसुवर्णानेकभूषणम् ॥ सपुष्टं धूसरांगंच धेनुधूल्यपदोत्थया ॥ ४ ॥ गोपगो
 पीगवां वंद्यैर्वाद्यमाणं सुविस्मितैः ॥ ब्रह्मणा शङ्करेणापि प्रेमोत्कंठ्यात्सुवीक्षितम् ॥ ५ ॥ पुरंद
 रदरमुखैर्वैर्मुनिभिः संस्तुतं परम् ॥ एवं ध्यात्वा जपेत् कृष्णं यजेद्भक्तिप्रधानतः ॥ ६ ॥ अंगैरि
 न्द्रादिवज्राद्यैराद्याति त्रितया न्वितम् ॥ क्षीरखंडाज्यदुग्धं च कदलीनवनतकम् ॥ ७ ॥ मोचारं भा
 फलं वापि अन्यद्वालाप्रियंचयत् ॥ जपंचाष्टसहस्रं च कृत्वा कृष्णं प्रसादयेत् ॥ ८ ॥ स्तोत्रैर्ना
 नाविधैर्भक्त्या नमस्कारप्रदाक्षिणैः ॥ दुग्धबुध्या जलैरष्टाशतं संतर्प्य मंत्रावित् ॥ ९ ॥ आत्मानं
 तत्पदांभोजे अनन्यः सन्समर्पयेत् ॥ ब्रह्मार्पणाख्यमंत्रेण तथोद्वास्य हृदं नयेत् ॥ १० ॥ य
 एवं मासमात्रं तु भक्त्या कृष्णं समर्चयेत् ॥ पूज्योलोकैः कविर्वाग्मी लक्ष्मो प्राप्या न पायिनी ॥
 ११ ॥ पुत्रैर्मित्रैश्च संनद्धः प्रयात्यंते परमं पदम् ॥ मध्याह्ने वा सुदेवं च राजमंडलमध्यगम् ॥ १२ ॥ प
 द्धारवत्पांसहस्रार्कदिपिते भवनांतरे ॥ कल्पवृक्षसमाकीर्णे पुण्यपक्षिनिनादिते ॥ १३ ॥ प
 ओत्पलादिसंकीर्णवापीभिः समलंकृते ॥ तस्मिन्सुपुलिने रम्ये छायायां कल्पशारिखनः ॥ १४ ॥

रत्नस्तंभैरत्नदीपैर्मुक्तादामविभूषिते ॥ नानारत्नविशिष्टांशानशतसंकुले ॥ १५ ॥ का
 त्याश्वेचवनंध्यापेत्युद्भागैर्नागकैसरेः ॥ तथानानाविधैर्दक्षैः पाटलैश्चैपकादिभिः ॥ १६ ॥ का
 कुलैश्चवनैरैवैद्यैर्द्विष्टं क्रमुकैरपि ॥ सर्वर्तुकुसुमोपेतैः पुष्पावनतशाखिभिः ॥ १७ ॥ रत्न
 सिंहासनासीनपुंडरीकदलेक्षणम् ॥ धूरस्कं सुपुष्टांगं राजभ्यगणमोहनम् ॥ १८ ॥ पुंडरीक
 निमानाभिपुंडरीकाक्षमव्ययम् ॥ सुभ्रूललाटवदनं पुष्पहासं सुलोचनम् ॥ १९ ॥ सुकपोलं
 सुताम्रोष्ठश्यामलं मंगलालयम् ॥ नीलकुंचितकेशांतं विचित्रांगविभूषणम् ॥ २० ॥ कंसुग्रीवं
 सुविस्तीर्णकौस्तुभोद्भासिवक्षसम् ॥ महावलं महोरस्कं महाभुजचतुष्टयम् ॥ २१ ॥ बलिवंधु
 रमध्येतुराजदुदरशोभितम् ॥ प्रदक्षिणगतश्रीमद्वत्सनाभिविशोभितम् ॥ २२ ॥ समोरुजानुजंघा
 भिः स्वस्तिकांध्रियुगांवुजम् ॥ तुंगरत्ननखचित्रतुंगपादांगुलीयकम् ॥ २३ ॥ अनेकविधरत्ना
 दिपीतांबरयुगावृतम् ॥ स्फुरितोदरबंधेन शोभितं वनमालया ॥ २४ ॥ रत्नहारैश्च सौवर्णेनैव
 कविभूषितम् ॥ केयूरमणिसंनद्धराजद्वुजचतुष्टयम् ॥ २५ ॥ विचित्रकटकैर्युक्तं नूपुरैः पादशो
 भितम् ॥ नानारत्नमयैर्हैर्गुलीयैर्विराजितम् ॥ २६ ॥ अन्तरत्नसंछन्नं स्फुरन्मकरकुंडलम् ॥ मु
 र्धनानाभिरुचिरं नानाचित्राविविधैः ॥ २७ ॥ लोलद्वयमासं च्छन्नैः प्रसूनेर्मुकुटोज्ज्वलम् ॥ शंख
 चक्रगदापद्मधरं शान्तमुखेक्षणम् ॥ २८ ॥ दिव्यलक्षणसंपन्नं दिव्यभूषणभूषितम् ॥ दिव्यसा

लां वरधरं दिव्यगंधानुलेपनम् ॥ २९ ॥ ललाटे लदये कुक्षौ कंठे वाष्णोश्च पार्श्वयोः ॥ विराजि
 तोर्ध्वपुंड्रे न चंदनेन विभूषितम् ॥ ३० ॥ महीभारसुरारतीस्तर्जयंतं मुहुर्मुहुः ॥ तेषां निपातनाये
 वयमर्थनीतियुक्तिभिः ॥ ३१ ॥ उद्धवादिभिर्मन्त्रिवैर्मन्त्रयंतं जगद्धितम् ॥ एवं मध्यान्हसंप्राप्त
 काले ध्यायेज्जादुरुम् ॥ ३२ ॥ आवाह्यविधिवद्भक्त्या पूजयन्नुपचारकैः ॥ अंगपूर्ववदुद्दिष्टं
 पुरादिप्रपूजयेत् ॥ ३३ ॥ रुक्मिणीसित्यभामाचकाले दीय सुलक्षणा ॥ नामाजितीजां बुवतो
 मित्रविदा सुशीलका ॥ ३४ ॥ इत्यष्टशक्तीर्देवस्य पूज्याः कृष्णस्य वल्लभाः ॥ आग्नेसुदर्शनं
 च क्रमैः ऋतेशं खं जलोद्भवम् ॥ ३५ ॥ वायव्ये च गदां दिव्यामीशाने च ततोऽनुजम् ॥ ततो दलानां वा
 त्से च वसुदेवं च देवकीम् ॥ ३६ ॥ नंदगोपं यशोदां च पुरादिप्रपूजयेत् ॥ पार्थैरर्घ्यैस्तथापुष्पैः
 पूर्वादिदलतोऽर्चयेत् ॥ ३७ ॥ बलभद्रं सुभद्रां च रोहिणीं रिवतीं तथा ॥ सुदामं च तथा दामं वसुदा
 मं च किंकणीम् ॥ ३८ ॥ देवस्य वामपार्श्वे तु पूजयेद्गुरुपादुकाः ॥ परमं च गुरुं तत्र परापरगुरुं तथा
 ॥ ३९ ॥ पादुकांतं समभ्यर्च्य पूर्वसिद्धांस्तथा यजेत् ॥ पूर्वे गणपतिं चेद्गदांद्रादींस्तद्वहिर्यजेत्
 ॥ ४० ॥ कुमुदं कुमुदाक्षं च पुंडरीकं च वामनम् ॥ शं कुकर्णसर्वं, त्रिसुमुखं सुप्रतिष्ठितम् ॥ ४१ ॥ दाक्षि
 णावर्ततश्चेतान् पूर्वार्धादिदलतो यजेत् ॥ उत्तरे शानयोर्मध्ये विष्वक्सेनं समर्चयेत् ॥ ४२ ॥ संपूज्ये
 बंहारिभक्त्या नैवेद्यं च निवेदयेत् ॥ पायसं शर्करापूपं खंडाज्यकदलीफलम् ॥ ४३ ॥ सितोपदेश

मन्त्रस्वर्णपात्रे निवेदयेत् ॥ अथ वारौ च पञ्चमस्तस्मिन् पात्रेऽथ कपुनः ॥ ४४ ॥ अथ वारौ च पञ्चमस्तस्मिन् पात्रेऽथ कपुनः ॥ ४४ ॥
पञ्चवा अन्यथा नरकं व्रजेत् ॥ सुवर्णचपके नाथरौप्ये वा विधिना ततः ॥ ४५ ॥ सदा नैर्ममक
दुग्धमन्त्रं ध्यानपायसम् ॥ नानाविधोपहारगणितो विद्याया निवेदयेत् ॥ ४६ ॥ राजोपचारान्
दत्वा तैस्तु त्वानत्वा विसर्जयेत् ॥ य एवं पूजयेद्देवं गोपालं विगतस्पृहः ॥ ४७ ॥ राजानः किंक
राः सर्वे समाख्याः सपरिच्छदाः ॥ राजपुत्राश्च पत्न्यश्च सर्वे तस्यानुवर्तिनः ॥ ४८ ॥ इह भुक्त्वा ब्र
ह्मभोगान्ते विष्णोः पदं व्रजेत् ॥ अष्टोत्तरशतहोमं कुर्यात्तत्संख्यया दत्तः ॥ ४९ ॥ होम तर्पण
योर्मन्त्रो साधयेदखिलानपि ॥ प्रातर्होमं प्रकुर्वीत तथा मध्यदिनेऽथवा ॥ ५० ॥ रात्रिहोमं च
सायान्हे कुर्यादेवं विधिः स्मृतः ॥ तृतीयकालपूजायाम्स्तिकालविकल्पना ॥ ५१ ॥ साया
न्हे निवसेत्तत्र द्रव्ये के विपश्चितः ॥ अष्टादशार्णसायान्हे रात्रौ च द्वादशार्णकम् ॥ ५२ ॥ उभयो
रुभयैतव वदन्ति ब्रह्मवादिनः ॥ सायान्हे द्वारवत्यां तु चित्रकोद्यानमध्यगे ॥ ५३ ॥ सौगंधि
कोत्पलसदीर्घिकाशतवोष्टिते ॥ नंदनोद्यानमध्ये तु कंदं वनमध्यगम् ॥ ५४ ॥ ज्वलद्रत्न
मयैः स्तम्भैः सुवर्णविधिकांश्चिते ॥ नानारत्नमयलसत्प्रवालहारशोभिते ॥ ५५ ॥ महारत्न
मयं गेहं मुनिभिः परिवोष्टितम् ॥ नारदाद्यैर्मुनिवरैः शौनकैः पिप्पलादिभिः ॥ ५६ ॥ सनकादि
ब्रह्मपुत्रैः प्ररीतं तत्त्वनिर्णये ॥ नारदं पर्वतं जिष्णुं निशठोद्धवदारुको ॥ ५७ ॥ विष्वक्सेनं च दश

नेयंकपाट्टिविलसितम् ॥ तेभ्योमुनिभ्यःस्वधामविशंतं परमक्षरम् ॥ ५८ ॥ चंद्रकोटिप्रतीका
 शीविम्बावकाशक्षीपिते ॥ नानारत्नगणाकीर्णमहामुकुटभूषितम् ॥ ५९ ॥ अनेकरत्नरश्मी
 भिर्लसन्मकरकुण्डलम् ॥ तारहारावलिलसन्मुक्ताकौस्तुभवक्षसम् ॥ ६० ॥ नानारत्नगणा
 कीर्णकेयूरवलयाष्टकम् ॥ विद्रवत्कनकाभासंषतिं वारयुगावृतम् ॥ ६१ ॥ बंधुरोदारजठरं
 गंभीरनाभिपंकजम् ॥ उत्तुंगचरणांभोजलसत्स्वर्णागुलीयकम् ॥ ६२ ॥ प्रदीप्तरत्नकटकंतु
 लाकोटिदयान्वितम् ॥ शशरक्ताधरपुटभारक्तपदपंकजम् ॥ ६३ ॥ शंखचक्रगदापद्मधारि
 णंवनमालिनम् ॥ शुद्धज्ञानस्वभावत्वात्सुशुक्लतं परात्परम् ॥ ६४ ॥ अज्ञाननाशकामत्वाच्च
 वारिदसन्निभम् ॥ सूर्यकोटिप्रतीकाशमविद्याध्वांतनाशनान् ॥ ६५ ॥ इत्येवंपरत्मानं व्या
 यंति ब्रह्मवादिनः ॥ एवं ध्यात्वा मध्यमाचार्यविधानेन प्रपूजयेत् ॥ ६६ ॥ सहस्रैकं जपेन्मंत्रं ह्रीमा
 द्दशांशतर्पणम् ॥ रजतारचितपात्रे खंडदुग्धं निवेदयेत् ॥ ६७ ॥ पूर्वोपचारान्दत्वा वै नमस्कृ
 त्य विस्मर्जेत् ॥ गृहस्थानामयं पंथान्यासितां हृदयां व्रुजे ॥ ६८ ॥ ध्यात्वा संपूज्य मुनिभि
 र्मानसैरुपचारकैः ॥ विरक्तो गृहमेधी च वनस्थोऽप्यथ वामुनिः ॥ ६९ ॥ वासुदेवं समासाध्य
 निर्वाणं पदमा मुयात् ॥ सायान्हे वासुदेवं च पूजयेद्दिधिनारः ॥ ७० ॥ देवाः सर्वे नमस्यंति
 किंपुनर्नरमर्कटाः ॥ संसारसागरंधोरो विषयभ्राह्मसंकुलम् ॥ ७१ ॥ संतीर्य विषयान्मुक्ताज्ञा

नोत्तरपदमाप्नुयात् ॥ दुर्वासनाभ्यपरित्यज्यकोटिजम्बस्तमुदबाम् ॥ ७२ ॥ एकेनजम्बमाम्
 स्तिपातिकैवस्यनिर्मिताम् ॥ 'सद्विष्णोः परमपदसदापश्यति सूरयः ॥ ७३ ॥ दिवीवषधुराततं
 सर्वचविषयातम् ॥ रात्रौचिन्मदिराक्रांतमानसंदेवकीसुतम् ॥ ७४ ॥ रासगोष्ठीपरिज्ञातंगो
 षोमंडलमध्यगम् ॥ वृंदावनगतंभ्यायेच्छायायांकहपशास्विनः ॥ ७५ ॥ सुस्थिरवेणुगायंतं
 वनमालापरिष्कृतम् ॥ संचमभ्यस्थितंरुष्णंगोपिकासंधवेष्टितम् ॥ ७६ ॥ देवासुरैश्चगंधर्वैर
 प्रसोभिश्चसेवितम् ॥ यक्षैर्विद्याधरगणैर्विहगैर्भूविद्यद्रतैः ॥ ७७ ॥ ब्रह्मर्षिभिर्देवार्षिभिःस्तूय
 मानंसुविस्मितैः ॥ लेलिह्यमानंप्रणयाद्देवलीशतकोटिभिः ॥ ७८ ॥ इंद्रदीवरनिभंरत्नसु
 दरेन्दुनिभाननम् ॥ सम्फुल्लपद्मवदनंपद्मपत्रनिभेक्षणम् ॥ ७९ ॥ पद्मनाभिपाणिपादंपद्मरा
 गनिभाधरम् ॥ शरण्यंसर्वदेवानांगोपिकाजनवल्लभम् ॥ ८० ॥ कचिक्कचित्परिमिलत्पु
 जांपरिसंस्थितम् ॥ कलिपतानेकदेहेननारीणांशतकोटिभिः ॥ ८१ ॥ वेष्टितंरममाणंचगा
 यंतांदेव्यमूर्च्छनाम् ॥ हाभ्यांहाभ्यांवल्लभाभ्यामध्यमेविराजितम् ॥ ८२ ॥ यथामरकतस्तं
 भंसुवर्णेनाभिवेष्टितम् ॥ कचिद्रोपांगनावल्लहारिणंहलयान्वितम् ॥ ८३ ॥ कचिद्धस्तंहा
 सयंतंस्त्रीवृंदमुपहासकैः ॥ विस्मितैर्देवानिकरैरचितंपुष्पवृष्टिभिः ॥ ८४ ॥ देवलीभिर्भी
 ज्यमानंकामोत्कटितचोष्टितैः ॥ एवंध्यात्वामधुरिपुंयेजंतंशंसितव्रतः ॥ ८५ ॥ मिपुनैवैवो

लशकेः केशवादिभिरावृतम् ॥ महिर्गोभिस्तथान्वितंगोपीभिरपि सर्वतः ॥ ८६ ॥ एवमभ्य-
 र्च्य विधिनाकां स्पेवारजतांचिते ॥ पात्रे दुग्धं निवेद्याथ मितुनेभ्यस्तथा चयेत् ॥ ८७ ॥ ज-
 ह्वास्तु त्वानमस्कृत्य लहृत्पद्मे तं विसर्जयेत् ॥ एवमभ्यर्च्य जगतां पतिं शुद्धं मनीषया ॥ ८८ ॥
 धर्मार्थकाममोक्षाणां दायदोभवति श्रुत्वम् ॥ विप्रो देवाधिपो भूयात्साक्षाद्भुवि पुंरदरः ॥ ८९ ॥
 क्षत्रियो राजवंश्यश्च वैश्वयोधनसमृद्धिमान् ॥ १ ॥ शुद्रः सुखानि सर्वाणि भुक्त्वा चाते परं व्रजेत् ॥
 ॥ ९० ॥ एव ते कथितं विप्रसंसारभयनाशनम् ॥ अर्चनं त्रिविधं यत्ते मूला विद्या निरुक्तनम् ॥ ९१ ॥
 ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १७ ॥
 ॥ गौतम उवाच ॥ ब्रूहि मे बालकृष्णस्य तत्त्वसर्वज्ञकारणम् ॥ ब्रह्मणाय त्पुरा प्रोक्तं सेवया तप-
 सा तव ॥ १ ॥ यत्प्रसादान्मुनिश्रेष्ठैर्लोक्येऽविदितं न ते ॥ यथाक्रमं कथय मे सर्वमे-
 व स माहितः ॥ सुश्रूण मे बलवती गोपालस्यार्चनं प्रति ॥ २ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ बा-
 ल्यं ते कथयाम्यद्य देवस्य परमाद्भुतम् ॥ गोपनीयं न ते किंचित्स्वहिवेदविदां वरः ॥ ३ ॥ तपसा क-
 ल्पनाद्दीनः कृष्णे न्भक्तोऽसि निश्चयात् ॥ तारः प्रजापतिः शक्रो मायाचर्बिदुरेव च ॥ ४ ॥ एतन्मन्त्र-
 वरं विद्विहृत्स्य परमाद्भुतम् ॥ महाच्च मत्कारं करं विश्वक्षोभणकारकम् ॥ ५ ॥ चतुर्वर्गफलं चा-
 स्य जपमात्रेण सिध्यति ॥ गोपालस्यापिये मंत्रावक्ष्यतेऽत्रैव मंत्रके ॥ ६ ॥ संदीपितमन्त्रेनैव

फलमवमकेयताम् ॥ १॥ चूडानगिर्ययेक्तोवेबस्थशिखु कपिणाः ॥ २॥ अस्तुमन्त्रिस्तुसायनम्
 गायत्रीछिन्दउच्यते ॥ देवताकायितः कृष्णः सर्वकामफलप्रदः ॥ ८ ॥ समाहसोचरणे दुर्ध
 मध्वमः स्वरदरितः ॥ नेत्राब्धितर्कसूर्यैः कलवर्णविभेदितैः ॥ ९ ॥ पंचांगानिमनोः कृत्वा
 ध्यानं कुर्यात्सनाहितः ॥ मयुरायां पुरे ध्यायेत्कंसस्यांतः पुराजिरे ॥ १० ॥ सूतिकागृहमध्य
 स्थं जातमात्रं जगत्पतिम् ॥ सिद्धचारणां धवदेवदानवकिन्नरैः ॥ ११ ॥ यक्षराक्षसेतलैः स्वे
 दैर्भूचरैरपि ॥ विद्याधरीभिर्देवीभिः किन्नरीभिः समंततः ॥ १२ ॥ ब्रह्मणतनयैः सार्द्धवी
 द्यमाणं मुदान्वितैः ॥ इन्द्रादिभिश्च दिक्पालैः सत्कुसुमवर्षिभिः ॥ १३ ॥ चतुर्भुजं शंखच
 क्रं गदाशार्ङ्गं चरहरिम् ॥ दक्षस्योर्ध्वकरचक्रं गदां चतुर्दधः करे ॥ १४ ॥ वामस्योर्ध्वशार्ङ्गधनुः
 शंखं चतुर्दधः करे ॥ १५ ॥ नवीनजलप्रख्यपीतकौशोयवाससम् ॥ १६ ॥ विलसत्कुंतलाभोग
 मास्वरोनिजमूर्धनि ॥ विहिताशेषतद्रत्ननाभिकर्णकिरीटकम् ॥ १७ ॥ सुगंधिपारिजातैश्च शोभि
 नाशेषकुंतलैः ॥ ललाटतलविन्यस्तकस्तूरीतिलकौज्ज्वलम् ॥ १८ ॥ अष्टमीचंद्रशकलभा
 सिभासप्रभोज्ज्वलम् ॥ उरफुल्लपुंडरीकश्रीनयनद्वयभूषितम् ॥ १९ ॥ मनोभवधनुः कल्पच
 छिन्नापविराजितम् ॥ तिलप्रसूनविजयीवासावशाविभूषितम् ॥ २० ॥ परार्द्धचंद्रसंकाशमुख
 चंद्रविराजितम् ॥ दाडिमीबीजकुंडाभंदतपांक्तिविराजितम् ॥ २१ ॥ पद्मविज्वलोद्भासिदं

तवासांज्ज्वलंविभुम् ॥ जांबूतदनेकरत्नरत्नमकरकुण्डलम् ॥ २१ ॥ महामरकतस्तंभमासमा
 नभुजहयम् ॥ रत्नचामीकराभोगैरंगदैवलयैर्युतम् ॥ २२ ॥ कंबुग्रीवंमहोरस्कंमुक्ताहारविराजितं ॥
 श्रीवत्सलांवल्लभंभ्राजत्कौस्तुभोज्ज्वलवक्षसं ॥ २३ ॥ रत्नवैडूर्यघटितंकिंणीजालमालि
 नं ॥ पट्टसूत्रेणसंनद्धमध्यदेशोपशोभितं ॥ २४ ॥ रत्नमंजीरुगलमंजुश्रीपादवल्लभं ॥
 देवक्यावसुदेवेनहरेणविधिना तथा ॥ २५ ॥ विदिक्षुतिष्ठतास्तोतुंमुखरेणपुटांजलिम् ॥ मेरुशृ
 गप्रतीकाशगरुडोपरिस्थितं ॥ २६ ॥ एवंभ्यात्वापरात्मानंगुरुमात्मानमेवच ॥ एकी
 भावेनसंभाव्यततःपूजनमारभेत् ॥ २७ ॥ कर्पूरमिलितालोलासितचंदनचार्चितं ॥ आलि
 खेदेवकीपुत्रयंत्रंशोभनरेखया ॥ २८ ॥ शलाकयवैट्टमयाहैमयाराजतेनवा ॥ किंजल्करू
 पंकटचंततोलेख्यंचतुर्दलं ॥ २९ ॥ ततोदत्तंचाष्टदलंष्टतदंशदलंततः ॥ समरेखंचतुष्को
 णंचतुर्हरोपशोभितं ॥ ३० ॥ बीजशोभिचतुर्हारंचतुष्कोणविराजितं ॥ मध्यं संपूज्यदेवेशं
 पूजयेत्तच्चतुर्दले ॥ ३१ ॥ ऐशान्यामीश्वरं देवमाग्नेय्यांचापितामहं ॥ नैऋत्यांवसुदेवंचवाय
 व्यां देवकीमपि ॥ ३२ ॥ ततश्चाष्टसुपत्रेषु पूजयेद्देववल्लभाः ॥ रक्तां विरधरासौम्यावराभय
 करांबुजाः ॥ ३३ ॥ सर्वालंकरणैर्दीप्तालसथौवनविभ्रमाः ॥ श्रीमद्देवमुखांभोजन्यस्तनेत्र
 मधुब्रताः ॥ ३४ ॥ ततोदशदलेपूज्यालोकपालास्ततोबहिः ॥ गरुडं पद्मिन्महारेज्यं पूर्वैश्च

अयेत् ॥ ३५ ॥ विजयं दक्षिणे तद्द्वन्नारं च तथोत्तरे ॥ पुटांजलि कारः सर्वे सुस्त्वो धनुर्गणसः
 पि ॥ ३६ ॥ विलसद्गनमालाश्च पीतकौशेयवाससः ॥ ततः शंखं च चक्रं च गदां कीमो कदम्बी
 मपि ॥ ३७ ॥ शार्ङ्गधनुश्च संपूज्य तद्वाह्ये पूजयेदपि ॥ ऐरावतादीनभ्यर्च्य गजानह्यौ ततो ब
 हिः ॥ ३८ ॥ कृतैर्लक्ष्मणैः पुष्पैः तद्वाह्ये गुणं तथा ॥ त्रिलक्षं द्वापरे जाप्यं च तुल्यं क्षंकलौज
 पेत् ॥ ३९ ॥ प्रयोगानय कुर्वीत साधकः सिद्धि लालसः ॥ लक्ष्मी प्रसूनेर्जुह्याच्छ्रियमिच्छ
 न निर्दितां ॥ ४० ॥ साज्येनाग्निं जुहुयादाज न स्य समृद्धये ॥ आरामैः कुसुमैर्विप्रान् राजा
 तीभिः शुचिर्वीपतीन् ॥ ४१ ॥ प्रसूने रसितैर्वैद्यान् शूद्रान् लोत्पलैरपि ॥ वशयेच्छ्रवणैः सर्वा
 न्पुष्पैः कर्ज्विनिता जानान् ॥ ४२ ॥ गोमाला सुकृतो ह्योमः पायसेन ससर्पिषा ॥ गवां शान्तिक
 रोत्याशुगोविंदो गोकुलप्रियः ॥ ४३ ॥ शिशुवैपधं देवं किंकिणीजालशोभितम् ॥ स्मृत्या
 प्रतर्पयेन्मन्त्री दुग्धधुध्याशुमैर्जलैः ॥ ४४ ॥ धनधान्यां शुकादीनि प्रीतस्तस्मै ददातिसः ॥ पिंडं

१ पिंडमिति. ॥ आदी पदकोणे लिखित्वा तन्मध्ये मूलवैष्टितवक्ष्यमाणपिंडवर्जं च लिखित्वा वक्ष्यमाणपट्टवर्णान् पट्टांगेषु
 विरहित्य तदुपरि दशदलपदं कृत्वा ततो वेषु वक्ष्यमाणदशवर्णवर्णान् लिखित्वा तत्सर्वं कामयजिनं वेष्टयेत् । तदुपरि शोडशदलपदं
 तालेभ्योऽपि पौडस्य एव पत्रेषु वक्ष्यमाणपौडस्यार्णवमंत्रं तदुपरि द्वाविंशदलं तत्तेजोषु कादिसांतवर्णान् लिखित्वा पत्रेषु वक्ष्यमाण
 अनुष्टुप्मंत्रं लिखेत् । तत्सर्वं पारुत्वा जिनं वेष्टयेत् । पुनरुत्तरार्धे जिनं वेष्टयित्वा तदुपरि अष्टकोणं कृत्वा तत्कोणेषु वक्ष्यमाणायुधसंभन-
 गणीन् लिखेत् । एतदं धनुष्कामपट्टदं भवतीति तात्पर्यार्थः.

मलेनवीतंदहनपुरयुगेकोणराजत्पडर्णं कुर्यात्पद्मं दशार्णस्फुरति दशदलं कामवीजेन वीतम् ॥
पद्मं किं जलकसंस्थं स्वराविकृतिदले प्रोच्छिस्तपो दशार्णं किं जलके व्यंजनाच्छप्रकृतिदलयुगे त्वर्पि
तानुष्टुवर्णं ॥ ४५ ॥ पाशांकुशाभ्यामावीतं क्षोणीं पूरयुगान्वितम् ॥ अष्टाक्षरेण संवी
तयं गंगो विद्वैतम् ॥ ४६ ॥ धर्मार्थकामफलदं सर्वरक्षाकरं स्मृतम् ॥ पंचांतको धरासंस्थ
इंदुर्विदुर्विभूषितः ॥ ४७ ॥ पिंडवीजमिदं प्रोक्तं सर्वसिद्धिकरं परं ॥ चतुर्लक्षं जपेदतत्तद्दशां
शं हुनेत्ततः ॥ ४८ ॥ तर्पयेत्तद्दशांश्च दशांश्चाभिपेचयेत् ॥ ब्राह्मणान्भोजयेच्चापि दशां
शमिति च क्रमात् ॥ ४९ ॥ गणेशं भास्करं रुद्रं गौरीं च परिपूजयेत् ॥ विदिक्षुं च राजस्य स्वस्व
मंत्रपुरस्सरं ॥ ५० ॥ एतद्धारणमात्रेण त्रिकालज्ञो भवेद्भुवं ॥ यद्यन्निजेप्सितं सर्वसाधये
न्नात्र संशयः ॥ ५१ ॥ अनेन सदृशो मंत्रो यंत्रवापि न विद्यते ॥ केवलं प्रेमभावेन कथितं तव
सुव्रत ॥ ५२ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ६३ ॥
॥ नारद उवाच ॥ अथ प्रयोगान् वक्ष्यामि मंत्रयोरुभयोरपि ॥ यान् कृत्वा साधकवरो लोकत्र
यसु पूजितः ॥ १ ॥ तदर्थं कारिमंत्रान् वै वक्ष्यामि च क्वचित् क्वचित् ॥ वंदे तं देवकीपुत्रं सद्यो
जातं सुसुप्तप्रभम् ॥ २ ॥ शंखचक्रगदापद्मधारिणं वनमालिनम् ॥ एवं ध्यात्वा मनुवं लक्षं
बाले मुहूर्तके ॥ जह्वामंत्रं त्रिकालज्ञो बृहस्पतिः सो भवेन् ॥ ३ ॥ अथैवैतत्समामंत्रः प्रो

व्यतेगृणतवतः ॥ श्रीमत्पदं तथा बोक्त्वा मुकुंदचरणीपुनः ॥ ४ ॥ सदेतिवारणमहं प्रपद्ये
 स्वाहयायुतम् ॥ श्यामलं कोमलं बालं क्रीडन्तं मातुरं कके ॥ ५ ॥ हिभुजं स्तनपातारं चितयेच्छु
 तिधरो भवेत् ॥ लक्ष्म्या प्रजपेदेन तस्मानं लभते फलं ॥ ६ ॥ कामबीजादिमंत्रोऽयं किञ्चासिद्धय
 तिभूतले ॥ उपसंहृता दिव्यांगं पुरा वन्मातुरं कके ॥ ७ ॥ चलदोश्चरणं बालं ध्यात्वा ब्राह्मे मु
 हूर्तके ॥ जस्वामनुवरो विद्वान् सर्वशास्त्रार्थविद्वेत् ॥ ८ ॥ सर्ववेदार्थकुशलोज्ञानवान् भव
 तिभूतं ॥ नंदगणे पर्यटंतं धूळीनिचयधूसरम् ॥ ९ ॥ प्रदीप्तमणिगणोद्दितं यशोदालोकनो
 त्सुकम् ॥ एवं ध्यात्वा मनुर्वर्जपे नियममास्थितः ॥ १० ॥ लक्ष्मे कंजपादस्य किञ्चासिद्धयति
 भूतले ॥ प्रातः प्रातः पिवेत्तोयमदोत्तराशतं जपन् ॥ ११ ॥ अनेन मूको मुग्धात्मा जडः पाया
 णवत्तथा ॥ अनेन जप्यमानेन साक्षाद्वाक्पतिसंततिः ॥ १२ ॥ पद्भ्यानिःक्षिप्य शकटं रुदं
 तं प्राकृतं यथा ॥ लक्ष्म्याप्यादिति ध्यात्वा आपद्भ्यो मुच्यते ध्रुवं ॥ १३ ॥ शत्रुभ्यो न भयं तस्य
 राजतो नापि दस्युतः ॥ न तस्य विद्यते भीतिः कदाचिदपि सुवत ॥ १४ ॥ अथापरं प्रवक्ष्या
 मिरहस्यं सुरपूजितम् ॥ यद्वात्वा साधकवरः प्रयोगफलमाप्नुयात् ॥ १५ ॥ ब्रह्माणं सोमसंयु
 क्तमनुरवारविभूषितं ॥ विंदुना दसमाक्रांतं कल्पराजं समुद्धरेत् ॥ १६ ॥ पवनं वीतिहोत्र
 स्थं महामायासमन्वितम् ॥ विंदुना दसमाक्रांतं द्वितीयं बीजमुद्धरेत् ॥ १७ ॥ धराणरेफसं

गुक्तं चतुर्थस्वरभूषितं ॥ इंदुर्विंदुसमायुक्तं नृतीयं बीजमुद्धरेत् ॥ १८ ॥ थातं शंभुसमायुक्तं
 इंदुर्विंदुसमान्वितं ॥ दौर्गवीजमिदं ल्यातं समस्तापभिवारणं ॥ १९ ॥ शंभोः पदं वन्द्ध्युतं
 मायाविंदुसमन्वितं ॥ अक्षेपजगतां बीजं महामायेति विश्रुतं ॥ २० ॥ अनया योग्यतो मंत्री
 असाध्यमपि साधयेत् ॥ वातं वन्द्ध्युसमायुक्तं चतुर्थस्वरभूषितं ॥ २१ ॥ श्रियो बीजमिदं प्रो
 क्तं नृणां सर्वसुखप्रदं ॥ विरिंचीन्द्रसमायुक्तं चतुर्थस्वरभूषितं ॥ २२ ॥ नादविंदुसमाक्रांतं बीजं
 धैलोक्यमोहनं ॥ प्रोक्तं सांताक्षरं तत्तुष्टस्वरसमन्वितं ॥ २३ ॥ नादविंदुसमायुक्तं कूर्चवी
 जमिदं रमृतं ॥ एते पांवीजवर्गाणां ज्ञात्वा कर्माणि मंत्रवित् ॥ २४ ॥ गुरुतः शास्त्रतः सम्यक्
 सर्वकर्माणि साधयेत् ॥ अन्यथा नैव सिद्धिस्तस्यान्मंत्रकल्पशतैरपि ॥ २५ ॥ मेरुश्चतुर्दशस्वर
 वन्द्ध्युविंदुसमन्वितं ॥ नृसिंहबीजमित्युक्तं भूतापस्मारनाशकं ॥ २६ ॥ समाहितमना भू
 त्वा पद्माक्षैः कृतमालया ॥ अयुतैकं जपेन्मंत्रं ब्रह्मचारिव्रते रतः ॥ २७ ॥ अल्पायासेन कामाः
 स्युर्देरिद्रश्च न जायते ॥ सर्वमनोरथास्तस्य सिध्यंतीति न संशयः ॥ २८ ॥ नित्यकर्म रतः कृ
 ण्यन्नपुण्यैः समर्चयेत् ॥ वश्या भवंति राजानो न सकुर्याद्विचारणाम् ॥ २९ ॥ तमेव रक्तपुण्ये
 स्तु वै श्यावश्या भवंति हि ॥ नीलोत्पलैस्तु शूद्राः स्युर्मार्सं कृष्णं समर्चयेत् ॥ ३० ॥ जुहुयाद्रक्त
 कुसुमैर्मिश्रितैस्ति लतंडुलैः ॥ मंत्रेणाष्टसहस्रं तु जप्त्वा भस्मधरेद्यदि ॥ ३१ ॥ ललाटे विधृतं

स्म्यसेर्वेश्याभवंतीहि ॥ अनेनचशरीरेणराजानोवदातामियुः ॥ ३२ ॥ स्त्रियोवश्याभवंत्यस्य
 पुत्रायात्याश्रसर्वदा ॥ विवाहार्थजपेन्यभंमासमष्टसहस्रकं ॥ ३३ ॥ रासमंडलमध्यस्थं
 णं ध्यात्वाव्रतेस्थितः ॥ विवहेदुत्तमांकन्यारम्यांसर्वकुलोज्ज्वलां ॥ ३४ ॥ पुत्रमेकृष्णरक्षेति
 हिजेनप्रार्थितोहरिः ॥ हतंपुत्रं समाहृत्यददौयस्तंविचिंतयेत् ॥ ३५ ॥ पुत्रकामोलभैत्पुत्रंमा
 सैनेक्रेनसुंदरं ॥ दीर्घायुमप्रतिहतबलवीर्यसमान्वितं ॥ ३६ ॥ गंवपुष्पैःसमाराध्यकृष्णंध्या
 येच्चकन्यकां ॥ मासद्वयंतयामंत्रंजपेदष्टसहस्रकं ॥ ३७ ॥ मनोरथपतिलब्ध्वादीर्घकालंच
 कीडति ॥ अंजनंकुसुमं वलंतांबूलंचंदनंतथा ॥ ३८ ॥ अन्यान्यप्युपभोग्यानिस्पृष्टांमंत्र
 शतंजपेत् ॥ दीपयेत्तस्यस्यैवसोचिराहाभवेद्दशी ॥ ३९ ॥ स्त्रियोवश्याअनेनैवभवंतिमुनि
 सत्तम ॥ पुरुषं वशयेनारीअनेनैवविधानतः ॥ ४० ॥ अर्थार्थकामःश्रीपुष्पैःसिततंदुलभि
 थ्रितैः ॥ अष्टोत्तरतहस्रं तु शुद्धयादर्थवान्भवेत् ॥ ४१ ॥ विश्वरूपधरंध्यात्वाशतमष्टोत्तरं
 जपेत् ॥ समाहितमनामंत्रीयशस्वीकीर्तिमान्भवेत् ॥ ४२ ॥ प्रेतभूतपिशाचैश्चस्कंदादिग्र
 हपीडितः ॥ पूतनास्तनयातारंध्यात्वामंत्रशतंजपेत् ॥ ४३ ॥ प्रणश्यंतिग्रहादुष्टापलायंत
 इतस्ततः ॥ सप्तमंडलदष्टांश्चमूपकाद्यैश्चदंशितान् ॥ ४४ ॥ कृष्णकालीयदमनंचितयित्वा
 जपेन्नरः ॥ तर्जयंतंविपघोरंहुंकरेणविनाशयेत् ॥ ४५ ॥ तत्राप्यन्यमनुवरंहुवीजाद्यंशु

समिद्धिः पूर्वं बद्धत्वा त्वामिधारायादतिमानुषी ॥ वाचमिच्छन्लभेद्वाचं जस्वा ब्राह्मो मुहूर्तके
॥ ७४ ॥ शतशतं च पणमासं वाग्मिचाति सुधीर्भवेत् ॥ शत्रूणां जयकामाय पारिजात हरहर
॥ ७५ ॥ गरुडारोहणं ध्यात्वा जित्वासर्वदेवौकसाम् ॥ समिद्धिश्चापि जुहुयात्क्रवरीसमुद्भवैः
॥ ७६ ॥ लक्षं जप्त्वा तथालक्षं जुहुयान्मंत्रवित्तमः ॥ जित्वा शत्रुगणानेता नानाक्रांतश्च यथाविधि
॥ ७७ ॥ प्रतिष्ठां कारयेद्यस्तु भगवंतं विचिंत्य च ॥ शंखपद्मानिधीयुक्तं वसंतं दारकापुरि ॥ ७८ ॥
॥ ७९ ॥ ध्यात्वा तिलाज्यचरुणा जुहुयात्सिततंडुलान् ॥ अष्टोत्तरसहस्रं वै प्रतिष्ठां लभेत्तु वं ॥ ८० ॥
सर्वान्कामान्वदिकर्तुं कामधनं कजासने ॥ कंदं बमालयानित्यं भगवंतमलंकृतं ॥ ८१ ॥
सनकाद्यैः शार्थ्यमानं योगिभिर्गोपवेषक ॥ विचित्रपुष्पमालाभिर्भूषितं वनमालया ॥ ८२ ॥ मध्वा
कंदं वमूलगापंतं चितपेन स सर्वनाथकं ॥ समिद्धिरप्यपामार्गैरष्टोत्तरसहस्रकं ॥ ८३ ॥ सनकाद्यै
ज्ययुक्तैर्जुहुयात्सर्वलोकोपशोभवेत् ॥ मुमुक्षुभिर्भगवंतं पुडरीकदलेक्षणं ॥ ८४ ॥ प्रल्हा
दश्चित्यमानं सिद्धैरन्यैश्च योगिभिः ॥ ब्रह्मेन्द्रशंकरमुखैर्गणैश्चापि दिवोकसाम् ॥ ८५ ॥ ध्यात्वैव प
दप्रमुखैर्भक्तैरन्यैश्चापि महात्मभिः ॥ लट्पद्मकर्णिकोत्तुंगदिव्यसिंहासनोपरि ॥ ८६ ॥ मानसैर्वोय
रमात्मानं यशोदानंदवर्द्धनम् ॥ पलाशतुलसीपत्रैः सौवर्णकुसुमैः शुभैः ॥ ८७ ॥ मानसैर्वोय
थाशक्त्या अर्चयेत्पुरुषोत्तमम् ॥ आत्मानं देवकीपुत्रं बलीलाय छिधं रस्मरेत् ॥ ८८ ॥ यद्य

त्कामयते मन्त्री तत्तदा प्रोक्त्यत्यन्ततः ॥ अनेन विधिना सर्वधारयोऽप्रियमात्मनः ॥ ८८ ॥ यो यजे
 चतुर्थेन विष्णोश्चैव तनुबुद्धिमान् ॥ तृतीयेनार्चनं विद्यात्ब्रह्मणा विष्णुना सह ॥ ८९ ॥
 इति श्री गौतमीयतन्त्रे नारदप्रोक्ते एकोनविंशतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 अथापरां प्रवक्ष्यामि प्रयोगान् भुवि दुर्लभान् ॥ यान् कृत्वामानवः सम्यक् स यो देवत्वमृच्छति
 ॥ १ ॥ नासाध्यं विद्यते तस्य स्वर्गमेतरेषां तले ॥ निशांतशरानि भिज्भीष्मतापहरं हरिम् ॥ २ ॥
 दृष्ट्या पीयूषं पिण्याकारुण्यात्तं विलोकयन् ॥ एवं व्यात्वा युजपादसाध्यज्वरनाशनं ॥ ३ ॥
 मच्छोदाह गदरफोटविपकीटसमुद्भवं ॥ नाशयेदाहमचिरादमृतादशशतं हुनेत् ॥ ४ ॥ का
 शिराजेन प्रहितां कृत्यांतां द्वारकापुरीं ॥ निजाऽरिणा तां छित्वा शुशुतः पुरीं च कर्तव्यतां ॥ ५ ॥ प्र
 ददंतं हरिं स्मृत्वा जपेद्युतमादरात् ॥ सुस्नेहाक्तैः सपैश्वर्येन द्वात्रिंशतया युतं ॥ ६ ॥ कृत्याप
 रे रितास्तं तु नम्रं संतिकदाचन ॥ डाकिनीपूतनाकृत्या पिशाचाय शस्रक्षताः ॥ ७ ॥ अन्यवे
 क्रूरसत्त्वाश्च प्रयोगाज्जपहोमयोः ॥ देशादेशांतरांतिनसमर्थाश्च हिंसितुं ॥ ८ ॥ ध्यात्वा विन्धे
 श्वरं देवं व्याप्तविश्रवावकाशकं ॥ सूर्यकोटिप्रतीकासंचक्रकोटिसुशीतलं ॥ ९ ॥ एवं ध्यात्वा
 चमतिमौल्लक्ष्मं कंजपेन्मनुं ॥ जुहुयादयुतं भक्त्या शतवीर्याकुरचिकैः ॥ १० ॥ अकालमृत्यु
 नाशाय सत्यमेतत्परंपरं ॥ मृत्यंजयं हरिं ध्यात्वा सर्वपापैर्विमुच्यते ॥ ११ ॥ आसीनमाश्र

मेदिन्येचदरीखंडमंडिते ॥ स्थशन्वृहद्रथाहस्ताग्यांघंटाकर्णकलेवरं ॥ १२ ॥ एवंध्यात्वाज
 पेन्मासमष्टोत्तरसहस्रकं ॥ समस्तविपदांमंत्रीप्रशमायशमायच ॥ १३ ॥ समतासर्वभूतेषु
 आरुनिर्वाणदायिनी ॥ निशधिरयमारूढंतर्जयंतंमुहुर्मुहुः ॥ १४ ॥ धावमानंरिपुगणमनु
 पावतमच्युतां विस्त्रजद्वाणसंघेननयंतंदूरदेशतः ॥ १५ ॥ उचाटनंभवेत्सद्योरिपुणालक्षजाप
 तः ॥ द्वेपयंतरुक्मिवलंपांड्यमध्यस्थितंहरिं ॥ १६ ॥ ध्यात्वालक्षंमनुवरंनिवलेहविमिश्रि
 ताम् ॥ तदंतेजुहुयानमंत्रीगुलिकांगोमयद्रवां ॥ १७ ॥ एवंप्रयोगमात्रेणवैरस्यंजायतेमिथः ॥
 अन्योन्यरुलेहनेवदेशादेशांतरव्रजेत् ॥ १८ ॥ विद्विष्टस्तत्रत्रापिकाकवत्पर्यटन्महीं ॥
 पार्येदिशंतंगीतार्थरथ्यंमधुसूदनम् ॥ १९ ॥ राजमंडलमध्यस्थंयंचंद्रायुतप्रभम् ॥ ध्या
 त्वायुतंमनुवरंशमायग्रजपेत्सुधीः ॥ २० ॥ अनेनजपमात्रेणकिञ्चिद्विद्यतिभूतले ॥ “स्थाने
 त्परीकेशतवे”त्यादिसूक्तवाचार्जुनपिकं ॥ गायत्रीछंदोवलितंविश्वात्माकृष्णदैवतं ॥ २१ ॥ स
 पर्यापूर्ववत्प्रोक्तासाधयेत्सकलेप्सितं ॥ श्रीवीजाधैर्जपेन्मंत्रंवरौध्यात्वाचपूर्ववत् ॥ २२ ॥
 लक्षैकजपमात्रेणकुबेरद्वयमोदते ॥ अभदैवतगोपालंवक्ष्येऽन्यंशृणुतत्वतः ॥ २३ ॥ अन्नरूपं
 रसरूपंनुष्टिरूपंपदोपरि ॥ अन्नाधिपतयेस्वाहासोऽयमन्नाधिपोमनुः ॥ २४ ॥ श्रीवीजायो
 मनुःप्रोक्तोऽप्यन्नरत्नसमृद्धिदः ॥ आचक्रांघं गच्छतिःस्थानारदोऽस्यमुनिःस्मृतः ॥ २५ ॥ गा

यवीच्छदइत्युक्तदेवोऽन्तर्यामिप्रदोहरिः ॥ ध्यानार्चनादिकंस्तर्कमस्यपूर्वस्वाचरेत् ॥ २९ ॥ एवं
 संपूजयेन्मन्त्रीसतसर्वसमृद्धिमान् ॥ आढत्यस्वर्णपात्रं चक्षालितं शुद्धवारिणा ॥ ३० ॥ वि
 लिप्यगंधपंकजलिखेदमुदलांबुजं ॥ कर्णिकायां लिखेद्वह्नेः पुटितं मंडलद्वयं ॥ ३१ ॥ तन्म
 ध्ये विलिखेत्कामं साध्याख्यकर्मसंपुतं ॥ ततः शिष्टैर्मनोवर्णैस्तत्कामं वेष्टयेत्सुधीः ॥ ३२ ॥
 श्रियं पट्कोणकोणानामैन्द्रनैऋतवायुषु ॥ आलिख्य चालिखेन्मायां वान्हिवारुणशूलिषु ॥ ३३ ॥
 अक्षरैः कामगायत्र्या वेष्टयेत्केदारेषु च ॥ मारमालामनोवर्णैर्दलेष्वष्टसु मन्त्रवित् ॥ ३४ ॥ लिखे
 दृद्धान्तरे वर्णैर्मार्तृकांतद्वहिलिखेत् ॥ भूर्विं च लिखेद्वाह्ये श्रीमाये दिग्विदिक्वपि ॥ ३५ ॥
 यंत्रमेवं स मालिख्य जातरूपमप्यपटे ॥ राजतेताम्रपात्रवाभूर्जे क्षीममयेऽपि वा ॥ ३६ ॥ सूक्ष्म
 तं नुमेव वापि प्रतिष्ठाप्य समीरिणं ॥ आकर्षणं सुखीणां नागलोकसुवासिनां ॥ ३७ ॥ पिशा
 चयक्षरां सितयाक्रग्रहाश्रये ॥ दुष्टसत्त्वाश्रये सर्वे परिसर्पति भूतले ॥ ३८ ॥ यंत्रराजघरं
 दृष्ट्वा विद्वद्बतिव्रजं ति च ॥ बहुना किमिहोक्तेन सर्वलोका सुखावहं ॥ ३९ ॥ स्त्रीणामाकर्षणं
 राज्ञां लोकावश्यकरं भुवि ॥ योगसिद्धिकरं तावद्भवसागरतारकं ॥ ४० ॥ मुक्तिमुक्ति करं यं
 त्रमिति प्रोक्तं स्वयं भुवा ॥ वांतायां तसमाखंडमाया विदुषि भूपते ॥ ४१ ॥ श्रियो बीजमिति
 प्रोक्तं नृणां सद्यः सुखप्रदं ॥ आदौ क्लोकारमुक्त्वा च कामदेवपदंततः ॥ ४२ ॥ चतुर्थ्यंतं वि

अहेचपुष्पवाणापतत्परं ॥ धीमहीतिपदंप्रोक्तं तन्नोऽनंगः प्रचोदयात् ॥ ४० ॥ एषामन्त्यग
 पत्रिप्रोक्तामन्मथदीपिनी ॥ कामरतिचसंभाष्यततः कामपदंवदेत् ॥ ४१ ॥ देवायेतिपदं
 मयात्तथासर्वपदंततः ॥ प्रियायेतिपदांतिचवेदस्सर्वजनंपुनः ॥ ४२ ॥ ब्रूयात्संमोहनायेति
 ज्वलशब्दंचवीप्सयेत् ॥ प्रज्वलेतिपदंसर्वजनस्यलदयंतथा ॥ ४३ ॥ उक्त्वाममवदांपश्चा
 त्कुर्याद्वदंचवीप्सयेत् ॥ बन्दिजायांतथेत्युक्तामालाख्योमन्मथोमनुः ॥ ४४ ॥ भूगृहं
 चतुरस्रंस्यादृष्टवज्युतंमुनेः ॥ अस्मिन्मंत्रेसमाराध्यवासुदेवंजगद्गुरुम् ॥ ४५ ॥ किंचित्सि
 द्दयतिमंचन्नोऽप्यकथयंकथितंचते ॥ एवंतेकथितयंचंप्रयोगांतरमुच्यते ॥ ४६ ॥ लक्षंजस्वा
 पलाशानांकुसुमैस्तत्समंहुनेत् ॥ व्याख्यातासर्वशास्त्रणामचिरादेवजायते ॥ ४७ ॥ स
 योगीसत्यविज्ञानीविष्णुयोगीतयात्मवित् ॥ शुक्लादिवस्त्रलाभायशुक्लादिपुष्पमाहरेत् ॥ ४८ ॥
 अष्टोत्तरशतंजस्वाराजतोवान्यतोलभेत् ॥ मुंचंतं पितरौ कृष्णं मथुरा निगडार्दिनी ॥ ४९ ॥
 ध्यात्वायुं जपांतं च तावत्संख्यंच होमयेत् ॥ निगडाममुच्यते सद्यो यमुद्दिश्य कृता क्रिया ॥ ५० ॥
 पुंश्चरमुखैर्देवैः स्थितं दंदा बने हरिं ॥ सुरभ्याः पयसा तोयैरभिषिच्य च संस्तुतं ॥ ५१ ॥ राज
 राजेश्वरं कृत्वा मंगलाचारपूर्वकं ॥ उर्वशीप्रमुखाभिस्तुस्वर्गविशयाभिरावृतम् ॥ ५२ ॥ एवं
 ध्यात्वा राजपेच्छसंपंकजैरयुतं हुनेत् ॥ सार्वभौमो भवेत्सोऽपि येन यंचि विहिता क्रिया ॥ ५३ ॥ आत्मा

[illegible]

क्षेत्र्यजेतभक्त्यासंपत्तिमतुलंभेन् ॥ विद्रुमैः पूजयेत्कृष्णं त्रिलोक्यं वशमानयेत् ॥ ६ ॥ मा
 णिस्यैः पूजयेद्भक्त्या सार्वभौमसमो भवेत् ॥ पद्मरागैर्यजन् कृष्णं राजा भवति निश्चितं ॥ ७ ॥
 क्षत्रियः सार्वभौमः स्यात्साधयेद्यः समाहितः ॥ गारुत्मतमयैरत्नैः पूजयन् ज्ञानवान् भवेत् ॥ ८ ॥
 अपि हीरकरत्नेन पूजयन् किं न साधयेत् ॥ सुवर्णपुष्पैरभ्यर्च्य मांसं भक्तिपरायणः ॥ ९ ॥ कु
 वेरसमसंपत्तिं संप्राप्य मोदते चिरात् ॥ देहांते हरितां प्राप्य निर्वाणपदमृच्छति ॥ १० ॥ रवि
 वारेऽरुणांभोजैः कल्हारैः सोमवासरे ॥ मङ्गले रक्तपुष्पैश्च बुधे तगरसंभवैः ॥ ११ ॥ चम्पकै
 र्गुरुवारैश्च शुक्रं रुद्रसमुद्रवैः ॥ शनिवारेशमीपुष्पैः पूजयेद्भक्तितोयतिः ॥ १२ ॥ रविवारे घृता
 मंतुपयोभक्तं निवेदयेत् ॥ सोमवारे पिष्टकानि सितयासह योजयेत् ॥ १३ ॥ मंगले गुडसं
 मिश्रमन्नं बहुगुणान्वितं ॥ बुधवारे यावकैश्च गुरोपुपसमुद्रवैः ॥ १४ ॥ मुद्रान्नं शुक्रवारे च
 शनीसघृतपायसं ॥ वैशाखे मासिविधिवत्तर्पयेद्दिमलैर्जलैः ॥ १५ ॥ ज्येष्ठे मासि प्रयत्नेन
 फलेः संपूजयेद्धारि ॥ आपाढे मासिविधिवत्तर्पयेद्धारि ॥ १६ ॥ एकैकं स्वर्णसूत्राणि
 ग्रंथिपुक्तानि कारयेत् ॥ अथ वा पट्टसूत्राणि पद्मसूत्राणि वा पुनः ॥ १७ ॥ पूजां ते देवदेवाय
 महिषीभ्यो निवेदयेत् ॥ मिथुनेभ्यस्तथा दत्त्वा महांतमुत्सवं चरेत् ॥ १८ ॥ तीर्षयेद्भक्ष्यभोज्या
 दीर्घाणि नान्नां सितव्रतान् ॥ एवं संवत्सरं मंत्रिच्छित्वा भीष्टमवाप्नुयात् ॥ १९ ॥ न चैह बलकृता

पूजाकार्त्ताभेसाकल्पते ॥ आबलेमासि कृष्णं तं पुष्पैः केतकिंस्तं वदैः ॥ २० ॥
 कस्तूरीकुंजुमादिसुवासितैः ॥ पलालवंगकंकोलफलानि बहुधा पथेत् ॥ २१ ॥ भाद्रेमासि न
 अद्दिष्णं मदैर्बहुगुणान्वितैः ॥ इपेमासि जेद्वक्त्या भदपैर्भोज्यैश्च विस्तरैः ॥ २२ ॥ कर्त्तव्य
 निमित्तैर्वस्त्रिर्नानाभरणसंयुतैः ॥ तुलास्थेभास्करे कृष्णपूजयेन्मासमात्रकं ॥ २३ ॥ रात्रौ प्र
 दीपैर्हस्तिस्तुङ्ग्या यिष्टादिसंयुतैः ॥ घृतदीपमवाच्छिन्नंदयान्मासं महोज्ज्वलं ॥ २४ ॥ एकाद
 श्यामुषोध्यैव द्वादश्यां पारणादिने ॥ शुक्लायां विष्णुमन्यव्यवत्वालंकारभूषणैः ॥ २५ ॥ अ
 स्थांतिथी तु मतिमान् वार्षिकोत्सवमाचरेत् ॥ भोज्यानि बहु भदयाणि ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत्
 ॥ २६ ॥ एवं कृते देवतास्थतुष्टाचेष्टप्रयच्छति ॥ सत्यलोकमवान्नोति पुनराद्यत्तिवर्जितं
 ॥ २७ ॥ मार्गशिर्षये देवं नवान्नैर्व्यजनैः शुभैः ॥ नारिकेलफलक्षीरमिश्रितं गुडजीरकैः ॥ २८ ॥ अ
 सुपकैर्देववायभक्त्या तस्मै निवेदयेत् ॥ धोष्येमासि च मापवैधृतापूपैः प्रपूजयेत् ॥ २९ ॥ अ
 हदोपनिहरया शुभयान्नपतिसन्निभः ॥ माघेमासि जेतृकृष्णं अक्षतैः सुरभैः सितैः ॥ ३० ॥
 दुग्धानंदान्करा पुक्तं मिष्टान्नं च निवेदयेत् ॥ आस्मिन्मासि शुभकाले वस्त्रेणाच्छादयेद्दिभुं ॥ ३१ ॥
 फाल्गुने देवकीपुत्रं पूजयेत्स्वर्णचंपकैः ॥ चूतसौगंधकुसुमैर्धूपैर्गंधसमन्वितैः ॥ ३२ ॥ चै
 भेमासि वासुदेवं सर्वपुष्पैः समर्चयेत् ॥ पौर्णिमायां जपेद्भक्त्या दमनैश्च सगुच्छकैः ॥ ३३ ॥

क्षय्यजेत्भक्त्यासंपत्तिमतुलंभेत् ॥ विद्रुमैः पूजयेत्कृष्णत्रैलोक्यवंशमनयेत् ॥ ६ ॥ मा
 णिक्यैः पूजयेद्भक्त्यासार्वभौमसमोभवेत् ॥ पद्मरागैर्यजनकृष्णं राजाभवतिनिश्चितं ॥ ७ ॥
 शान्त्रियः सार्वभौमः स्यात्साधयेद्यः समाहितः ॥ गारुत्मतमथैरत्नैः पूजयन्ज्ञानवान्भवेत् ॥ ८ ॥
 अपिहीरकरत्नेन पूजयन् किंनसाधयेत् ॥ सुवर्णपुष्पैरभ्यर्च्य मांसं भक्तिपरायणः ॥ ९ ॥ कु
 वेरसमसंपत्तिं संप्राप्य मोदते चिरात् ॥ देहांते हरितां प्राप्य निर्वाणपदमृच्छति ॥ १० ॥ रवि
 वारेऽरुणांभोजैः कल्हारैः सोमवासे ॥ मङ्गले रक्तपुष्पैश्च बुधे तगरसंभवैः ॥ ११ ॥ चम्पकै
 र्गुरुवारे च शुक्रकुंदसमुद्भवैः ॥ शनिवारे शमीपुष्पैः पूजयेद्भक्तितोयतिः ॥ १२ ॥ रविवारे घृता
 मंतुपयो भक्तं निवेदयेत् ॥ सोमवारे पिष्टकानि सितया सह योजयेत् ॥ १३ ॥ मंगले गुडसं
 मिश्रमन्बहुगुणान्वितं ॥ बुधवारे यार्वकैश्च गुरौ पुपसमुद्भवैः ॥ १४ ॥ मुद्रानंशुक्रवारे च
 शनौ सघृतपायसं ॥ वैशाखे मासि विधिवत्तर्पयेद्दिमलेर्जलैः ॥ १५ ॥ ज्येष्ठे मासि प्रयत्नेन
 फलेः संपूजयेद्दरिं ॥ आपादे मासि विधिवत्तर्पयेद्दरिं ॥ १६ ॥ एकैकं स्वर्णसूत्राणि
 ग्रंथियुक्तानि कारयेत् ॥ अथ वा पट्टसूत्राणि पद्मसूत्राणि वा पुनः ॥ १७ ॥ पूजांते देवदेवाय
 महिषाभ्यो निवेदयेत् ॥ मिथुनेभ्यस्तथा दत्वामहां तमुत्सवं चरेत् ॥ १८ ॥ तोषयेद्भक्ष्यभोज्या
 दीर्घाणि न शंसितव्रतान् ॥ एवं संवत्सरं मन्त्री छित्वा भीष्टमवाप्नुयात् ॥ १९ ॥ न चैवर्षकता

पूजा वास्ताभेदावकल्पते ॥ आवापेमासिहृष्यंतं पुण्यैः केलाभित्संभवेः ॥ २० ॥ आवापेमासि
 कस्तूरीकुंडमुमादिसुवासितैः ॥ एलालवंगकंकोलफलानिबद्धधार्पयेत् ॥ २१ ॥ आवापेमासि
 अद्विष्टं मर्त्यैर्बहुगुणान्वितैः ॥ इषेमासियजेद्भक्त्या भक्ष्यैर्भोज्यैश्च विस्तरैः ॥ २२ ॥ कार्पास
 निमित्तैर्वर्तिनामरणसंयुतैः ॥ तुलास्थेभस्करे कृष्णपूजयेन्मासमात्रकं ॥ २३ ॥ रात्रौ प्र
 क्षीपेद्भस्मिस्तु दुग्धपिष्टादिसंयुतैः ॥ घृतदीपमवाच्छिजं दधान्मासमहोज्ज्वलं ॥ २४ ॥ एकाद
 श्यामुषोष्पेवद्वा दश्यां परणादिने ॥ शुद्धायां विष्णुमभ्यर्च्य स्वस्त्रालंकारभूषणैः ॥ २५ ॥ अ
 स्यात्तिथी तु मतिमान् वार्षिको रसवसाचरेत् ॥ भोज्यानि बहु भक्ष्याणि ज्वाह्वणेभ्यो निवेदयेत्
 ॥ २६ ॥ एवं कृते देवतास्पृष्टा चेष्टं प्रयच्छति ॥ सत्यलोका मवाप्नोति पुनरावृत्तिवर्जितं
 ॥ २७ ॥ मार्गशिर्षे पजेद्देवं नवान्नैर्बर्जनेः शुभैः ॥ नारिकेलफलक्षीरमिश्रितं गुडजीरकैः ॥ २८ ॥
 सुषकं देवदेवाय भक्त्या तस्मै निवेदयेत् ॥ पौष्णे मासि च मापैर्घृतापैः प्रपूजयेत् ॥ २९ ॥ अ
 हदोपनिष्ठायां शुभूयाभृपतिसन्निभः ॥ माघे मासि यजेत्कृष्णं अक्षतैः सुशुभैः सितैः ॥ ३० ॥
 दुग्धाक्षं शर्करायुक्तं मिष्टान्नं च निवेदयेत् ॥ आरि मन्मासि शुभे काले वस्त्रेणाच्छादयेद्दिशुं ॥ ३१ ॥
 फाल्गुने देवकीपुत्रं पूजयेत्स्वर्णचंपकैः ॥ चतुर्त्तसौ गंधकुसुमैर्धूपैर्गंधसमन्वितैः ॥ ३२ ॥ चै
 त्रे मासि वासुदेवं सर्वपुण्यैः समर्चयेत् ॥ पौर्णिमायां जयेद्भक्त्या दामनैश्च मगुच्छकैः ॥ ३३ ॥

आहिमन्दिनेरतिकामं पूजयेद्भक्तितपः ॥ ३४ ॥ नचेत्सांवत्सरीपूजा लयाभावतिनिश्चितं ॥ भ
 स्मीभूतं रमंदं द्युरादितासारतिः सती ॥ ३५ ॥ तांद्र्याकृपया विष्टो वारं दातुं स्वयं शिवः ॥ प्रत्यु
 वाचपतिं त्वं हि सुभगत्वमवाप्नुहि ॥ ३६ ॥ सुंदरीसर्वलोके पुष्पीडार्थं ब्रजसुंदरि ॥ ततो भ
 वकंदनजालात् पुष्पंदमनकं शुभं ॥ ३७ ॥ तेन पूजनमात्रेण संवत्सरफलं भवेत् ॥ होमयेच्छ
 मानयः पिष्टैर्घृतभार्जितैः ॥ ३८ ॥ तावत्संख्यं मनुजप्लवाकृष्णं पश्यति मंत्रवित् ॥ इतिते क
 थितं सन्यस्रु पूजनं यत्किंचिद्रवैः ॥ ३९ ॥ कृत्वानेन विधानेन किंचित् सिद्ध्यति भूतल ॥ पुण्य
 स्त्रियोगगृहस्थाश्च मुनयो ब्रह्मचारिणः ॥ ४० ॥ वनस्थाश्च तथा कृत्वा वांछितार्थं मवाप्नुयुः ॥
 स्त्रियः शूद्राश्च त्रिविधैः कृत्वा तत्फलमाप्नुयुः ॥ ४१ ॥ इह भुक्त्वा वरान् भोगान् भूयो भव संभ
 वः ॥ एवं कृष्णं यजन् भक्त्या यत्कृतं कोटिजन्माभिः ॥ ४२ ॥ स तु पापैर्न लिप्येत पञ्चपत्रमि
 वांभस्ता ॥ इति श्रीगीतमीयतंत्रे एकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ४३ ॥
 गीतम् उवाच ॥ विस्तरेण महाब्रह्मन् कृष्णं भगवान् ब्रवीहि च ॥ भक्तोऽहं तवाशिष्योऽहं योग्योऽस्मि
 श्रवणे गुरो ॥ १ ॥ नारद उवाच ॥ शृणु ब्रह्मन् कृष्णं भगवान् स वै देवैकसम्मतान् ॥ यदेक
 ज्ञानमात्रेण पुनर्जन्मन विद्यते ॥ २ ॥ प्रणवं पूर्वमुद्धृत्य नमस्तदनु उच्यते ॥ कौस्तुभाब्हाय
 संप्रोक्तो मनुरष्टाक्षरः परः ॥ ३ ॥ एतद्दिज्ञानमात्रेण साक्षाद्दिष्णुर्भवेद्यतिः ॥ पट्दीर्घस्वरसं

भेषकामेनांगक्रियामता ॥ ४ ॥ कलापकुसुमदयामंदांस्वच्छकलावांशुजम् ॥ अवेकसन्मसं
 मंकीस्तुभोद्भासिदक्षसं ॥ ५ ॥ तालहारावलीरम्यंगरुडोपरिसंस्थितम् ॥ ध्यात्वैवंपरमात्मानं
 दशलक्षं जपेन्मनुम् ॥ ६ ॥ होमयेत्तदशशिनसाधितैर्धृतपायसैः ॥ पुरश्चरणमंगयच्छेषमन्य
 त्समापयेत् ॥ ७ ॥ य एवं भजते मंत्रोभोगमौक्षेककारणं ॥ करप्रचेयासर्वार्थांते च परमं
 व्रजेत् ॥ ८ ॥ दशद्वारसमानं हि पूजनं समुदीरितं ॥ अर्धान्यत्संप्रवक्ष्यामि पङ्क्तिमंत्रनायकं
 ॥ ९ ॥ यस्य विद्वानमात्रेण जीवन्मुक्तो महीचरेत् ॥ त्रिमात्रं नमसायुक्तं चतुर्थ्यक्षिण्यादित्यपि
 ॥ १० ॥ पण्डितरो मनुः प्रोक्तो दद्यादष्टफलप्रदः ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तो गायत्रीछंद उच्यते ॥ ११ ॥
 श्रीकृष्णो देवतासाक्षात्तुर्गाधिष्ठागृहेवता ॥ त्रिमात्रं वीजमित्युक्तं नमः शक्तिरुदाहृता ॥ १२ ॥
 कृष्णागकीलकंचास्यमंत्रराजस्य कीर्तितं ॥ विनियोगोऽस्य मंत्रस्य पुरुषार्थचतुष्टयो ॥ १३ ॥ पंचा
 गा निमनोरस्य आचक्राधिरुदीर्यते ॥ नीलजीमुतसंकाशं किंकिणिजालमालिनं ॥ १४ ॥ सर्वाभ
 रणसंघी संरक्तपद्मोपरिस्थितं ॥ सनकाद्यैर्मुनिवरैः स्तुतं ध्यायेन्मनुवरम् ॥ १५ ॥ आलोलकुंत
 लोद्भासिमुखचंद्रविराजितम् ॥ द्वादशरक्ताधरोऽष्टप्राणिपादाविराजितम् ॥ १६ ॥ करा
 म्यां पायसं श्लक्ष्णं सयौहैर्यंगवीनकम् ॥ दधंतं चितयेद्देवं भोगमोक्षफलप्रदम् ॥ १७ ॥ ध्या
 त्वैवं परमात्मानं दशलक्षं जपेन्मनुम् ॥ जपंते पायसैः शुद्धेर्हं किं कुर्यात्स शकैः ॥ १८ ॥ तर्पयेत्तद्

श्रांशेनजलेःकर्पूरासितैः ॥ अभिपेकं दशांशेन दशांशीर्विप्रमोजनं ॥ १९ ॥ तदंतेदक्षिणां द
 त्वासाधयेद्विज्ञातमात्मनः ॥ भिक्षाहारोजपेन्मंत्रं वर्षमेकं ब्रूते स्थितः ॥ २० ॥ कविर्वाग्मीसमृ
 द्धश्च सर्वज्ञो जायते ध्रुवं ॥ नवर्नताशनं देवं ध्यात्वा लक्षजपेत्सुधीः ॥ २१ ॥ दिव्यज्ञानम
 वाप्नोति त्रिलोको प्राप्य मोदते ॥ य एवं मंत्रं राजं तु भजते भक्ति तत्परः ॥ २२ ॥ इह भुक्त्वा
 वरान् भोगान् देहांते परमं विदोत् ॥ अथापरं प्रवक्ष्यामि षोडशार्णमहामनु ॥ २३ ॥ यस्य
 विज्ञानमात्रेण कृष्णात्मा परमं विदोत् ॥ प्रणवं नमसा युक्तं कृष्णगोविंदकौतया ॥ २४ ॥
 श्रीपूर्वैर्द्वैता उच्चार्य हुं फट् स्वाहेति कीर्तितः ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तश्छंदोऽनुष्टुबुदाद्धतं ॥
 २५ ॥ परमात्मा हविर्देवो भुक्तिमुक्तिफलप्रदः ॥ दशोर्णकवेदेवा स्य जपहोमौ प्रकीर्तितौ ॥ २६ ॥
 प्रयोगस्तत्समः प्रोक्तो बीजं शक्तिश्च तत्समे ॥ य एवं प्रजपेन्मंत्रं सोऽधीति श्रुतिचतुष्टयं ॥ २७ ॥
 अनेन सदृशो मंत्रो जगत्स्वपि न विद्यते ॥ अनेन राधितः कृष्णः प्रसीदत्येव तत्क्षणात् ॥ २८ ॥
 अथ संतानासिद्धयै च वक्ष्येऽहं मंत्रनायकं ॥ यस्य विज्ञानमात्रेण सर्वे सिद्ध्यन्ति मंत्रिणः ॥ २९ ॥
 देवकीपुत्रशब्दांते गोविंदपदमीरयेत् ॥ वासुदेवपदांते तु ततो ब्रूयाज्जगद्गुरो ॥ ३० ॥ देहि मे
 तनयं देवत्वा महं पदमीरयेत् ॥ शरणं गत इत्युक्तो मंत्रश्चानुष्ठुबुव्ययः ॥ ३१ ॥ नारदोऽस्य
 ऋषिश्छंदो गायत्र्यं कायितं बुधैः ॥ संतानदेव हरिः साक्षादेव ताच प्रकीर्तितः ॥ ३२ ॥ व्यरतैः

समस्तैरंगानि कृत्वा देवं विचिंतयेत् ॥ निलोत्पलदलश्यामपीताम्बरयुगाढतम् ॥ ३३ ॥
चतुर्भुजं शंखचक्रमूर्ध्वपाणिहृदये दृतम् ॥ अधःपाणिहृदये बाणदयंतं मुदान्वितं ॥ ३४ ॥
अनेकरत्नसंनद्धा किरीटोज्ज्वलविग्रहम् ॥ नानालंकारसुभगंगरुडोपरि संस्थितम् ॥ ३५ ॥
वेदरत्नोत्तरे नित्यं मुनिभिः परिवेष्टितम् ॥ एवं ध्यात्वा च येत्कृष्णपंचांगैः प्रथमावृत्तिः ॥ ३६ ॥
दंष्ट्रादिभिर्द्वितीयास्यानृतीया तु तदायुधैः ॥ एवमभ्यर्च्य देवेशं लक्ष्मात्रं जपेन्मनुं ॥ ३७ ॥ पुत्रं
पीवंलभे चैह देहं तैः परमं व्रजेत् ॥ पुत्रजीवै धनचित्तरफलैरयुतं हुनेत् ॥ ३८ ॥ अनंतरं दशां
दोनतर्पणादि निचाचरेत् ॥ य एनं प्रभजेन्मन्त्री संतानाल्पमहामनुं ॥ ३९ ॥ अविच्छिन्नो
भवेद्दंशोपावदाभूतसंश्रयः ॥ दशग्यां शुक्लपक्षे तु निशये स्वस्ति मंडले ॥ ४० ॥ हरिमावाह्य
विधिवत् पूजयेद्दुपचारकैः ॥ एवमर्चनमात्रेण वत्सरात् पुत्रवान् गृही ॥ ४१ ॥ दीर्घमायुरप्र
तिहतचलवीर्यसमन्वितं ॥ वत्सराच्छ्रभते पुत्रं सत्यं सत्यं मयोदितं ॥ ४२ ॥ यस्याथैकुरुते म
त्रीप्रयोगात् सनुपुत्रवान् ॥ वंध्यापिलभते पुत्रान् शतहायनजो वितान् ॥ ४३ ॥ प्रातर्वाचं
गमानाशी चोधीद्रुमदले जलं ॥ मंत्रयित्वा द्योत्तरशतं पिवेत् पुत्रीयति ध्रुवं ॥ ४४ ॥ एवं प्रयोगा
न् रमासमावात्तनपलभते ध्रुवं ॥ अनेन मंत्रितं त्वाज्यं पुत्रसिद्धि करं परं ॥ ४५ ॥ अनेन जलपा
नेन वंध्या चर्षाच्छभेत्प्रजां ॥ ४६ ॥ इति श्रीगीतमीयतन्त्रे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥

गीतमउवाच ॥ सर्वज्ञानासित्वं विद्वान्स्वयं भूतसदृशः प्रभो ॥ त्वदुदीरितमाकर्ण्य कृतार्थोऽहं न
 चान्यथा ॥ १ ॥ तपस्तप्त्वा पुरा ब्रह्मन् प्रार्थितो हरि रीश्वरः ॥ तेनैवोक्तं न चेदं वै कथितं व्यमखं
 डितं ॥ २ ॥ तदारभ्य सदा ब्रह्मन् तव दर्शनं लालसः ॥ गंगा प्रवाहणं मंत्रं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ ३ ॥
 श्रवणे यदि गोऽस्मि कृपया कथय प्रभो ॥ ४ ॥ नारद उवाच ॥ बहवः कथिता मंत्रा मया ते मुनि
 सत्तम ॥ तं मंत्रं कथयाम्यथ येन ज्ञानं प्रसीदति ॥ ५ ॥ यस्य विज्ञानमात्रेण भक्तिः स्यात् प्रेमल
 क्षणा ॥ चतुर्विधं तु पांडित्यं ज्ञानमात्रेण सिद्ध्यति ॥ ६ ॥ मंदभाग्यो दरिद्रोऽपि शठो मूढोऽपि पा
 तकी ॥ उपास्य मंत्रं राजं तु वागीश स मतां व्रजेत् ॥ ७ ॥ मया प्येवं पुरा पृष्टः पद्मयो निर्यथा वद
 त् ॥ तथा ते कथयिष्यामि गुह्याद्बहुं परं मुने ॥ ८ ॥ द्वाविंशत्यक्षरो मंत्रो वागीश त्वत्प्रवर्तकः ॥
 सर्वतंत्रेषु गुह्योऽयं गोपनीयश्च गौतम ॥ ९ ॥ वेदः प्रादुरभूदास्ये मंत्रेणानेन वेधसः ॥ कर्वीद्र
 त्वं भार्गवश्च वागीश त्वं बृहस्पतिः ॥ १० ॥ श्रियमिन्द्रादयो देवा ज्ञानं च सनकादयः ॥ सोभाग्यं
 च द्रमा प्राप कुबेरोऽपि धनं शतां ॥ ११ ॥ इमं मंत्रं वरं जह्वा स सर्वज्ञो भवति ध्रुवं ॥ अदृष्टा श्रुत
 शास्त्रस्य व्याख्याता शिल्पगो भवत् ॥ १२ ॥ महाकविर्महाप्राज्ञो वाक्पतेः समतां व्रजेत् ॥
 ज्ञानं तु परमं लब्ध्वा विष्णोः सायुज्यं तालं भेत् ॥ १३ ॥ यं यं काममभिध्यायन् मनुष्यो भजते मनु
 ॥ तं तं काममवाप्नोति भुवि स्वर्गो रसातले ॥ १४ ॥ तस्योद्धारमहं वक्ष्ये मम सार्वज्ञकारणम् ॥

कृष्णगोविन्दकीटैतौतथागोपीजनततः ॥ १५ ॥ वल्लभायप्रियावन्देऽश्वन्द्रसर्गमिन्सुखरः ॥
 नान्नामादौक्रमात्काममायालक्ष्मीर्नियोजयेत् ॥ १६ ॥ द्वाविंशत्यक्षरोमंत्रोवाग्भवाद्यःप्रकी
 र्तितः ॥ अहमस्यमुनिश्छन्देगायत्रीदेवतामनोः ॥ १७ ॥ गंगाप्रवाहणःकृष्णःसर्वदेवन
 मस्मृतः ॥ गंगाप्रवाहवद्वाणीजायतेतेनतत्तथा ॥ १८ ॥ गंगाप्रवाहणोनामकील्यतेपरमा
 र्थतः ॥ दीजंतुमान्मयंप्रोक्तंशक्तिःपत्नीहविर्भुजः ॥ १९ ॥ कृष्णायकामवीजायंल्लदयंप
 रिक्कीर्तितं ॥ गोविंदायशिरस्तद्वन्मायोद्योच्चारणेनच ॥ २० ॥ गोपीजनशिरवांतद्वच्छ्रीवी
 जायेनविन्यसेत् ॥ वल्लभायेतिकवचंअल्लजायाहविर्भुजः ॥ २१ ॥ शेषवीजनसहिताः
 पंचगमनवःस्मृताः ॥ मूर्ध्निलाभेभ्रुवोर्मध्येनेत्रेकर्णेत्तयानसि ॥ २२ ॥ आस्येकंठेचदोर्मूले
 ल्लदयोदरनाभिषु ॥ लिङ्गमूलेतथाधोरुर्वोर्जान्विश्रुगुल्फयोः ॥ २३ ॥ समस्तेनतुमंत्रेण
 व्यापकंन्यस्यचितयेत् ॥ कलापकुतुम्बश्यामपूर्णचंद्रनिभाननं ॥ २४ ॥ वह्निवर्हकृतोत्तंसं
 वनमालिनमीश्वरं ॥ किरीटहारकेयूररत्नमंडलमंडितं ॥ २५ ॥ श्रीवत्सवक्षसंभ्राजत्कोस्तु
 भोद्भासितोरत्नं ॥ युवतीविपलावण्यरमणीयतनुहारं ॥ २६ ॥ दिव्यपीतांबरधरंतराहारवि
 भूषितम् ॥ स्मेरारुणाधरन्यस्तवेणुत्रैलोक्यमोहनं ॥ २७ ॥ सर्वदेवमयवेणुवाद्यंतंचतुर्भु

१ वचनोऽभिप्रायार्थसर्गोपसंगतः ॥ अल्लभोऽभिप्रायसर्गोपसंगतः ॥ इति पाठांतरं

जम् ॥ स्फाटिकीमक्षमालाचविद्यामूर्ध्वकरद्वये ॥ २८ ॥ दधंतंपुंडरीकाक्षदिव्यगानपरा
यणं ॥ अनुत्थानलपसौदर्यैर्मोहयंतंजगन्नयम् ॥ २९ ॥ तपनीयलसत्कांत्यावीणाकमलह
स्तया ॥ निरोक्ष्यमाणचरणवामपार्श्वस्थयाश्रिया ॥ ३० ॥ हेमसिंहासनेरन्ध्रसर्वरत्नो
पशोभिते ॥ रुक्मिण्यादिमाहिषीभिर्निरंतरनिपेवितं ॥ ३१ ॥ चंद्रमंडलसंकाशश्चेतच्छत्रो
पशोभितं ॥ नारदाद्यैर्मुनिगणैर्ज्ञानार्थिभिरुपासितं ॥ ३२ ॥ इंद्रादिदेवताहंदैःप्रणतंपर
मेश्वरं ॥ सर्वज्ञंजगदीशानंध्यात्वाल्लदयंपंकजे ॥ ३३ ॥ जपेदेवंमनुवरंध्यात्वाल्लक्षचतुष्टयं ॥
आरक्तकुसुमैर्ब्रह्मवक्षजैर्होममाचरेत् ॥ ३४ ॥ दशाशकेनमंत्रोऽयंसिद्धोभवतिनान्यथा ॥
पूजादशाक्षरेपठेअंगावत्तिरन्तरं ॥ माहिषीभिर्द्वितीयास्यान्तृतीयादिगधीश्वरैः ॥ चतुर्थीत
त्प्रहरणैश्चनुरावत्तिरिस्ताः ॥ ३५ ॥ प्रातःप्रातःपिवेत्तोयंमंत्रेणानेनमंत्रितं ॥ वागीश्वर
समोभूत्वाकाव्यकर्तामहान्भवेत् ॥ ३७ ॥ अनेनमंत्रितंनित्यंब्राह्मीपत्रंप्रभक्षयेत् ॥ मंड
लादेवमत्तिमान्महाश्रुतिधरोभवेत् ॥ ३८ ॥ ब्राह्मीकुटुबचाकल्पंघृतेनद्विगुणेनच ॥ च
तुर्गुणंभवेद्गुंधपाचितंघृतमुत्तमं ॥ ३९ ॥ अवतार्यजपेदेनमयुतंमंत्रमादरात् ॥ कर्पमात्रं
प्रातरेवभक्षयेन्मौनमास्थितः ॥ ४० ॥ एतद्भक्षणमात्रेणवृहस्पतिसमोभवेत् ॥ हस्तमारो
प्यजिह्वायांजपेद्युतमादरात् ॥ ४१ ॥ प्रतिभाजायतेदिव्यासर्वलोकैकभाविता ॥ धवले

रूपचारैस्तुयादिदेवं प्रपूजयेत् ॥ ४२ ॥ दिव्यज्ञानमवाप्नोति प्रतिभाविश्वजित्वरी ॥ श्रीग्री
 जायं यदा जायंत दालक्ष्मीरचंचला ॥ ४३ ॥ कामाद्यजपनादेव सर्वलोकं वंशं नयेत् ॥ वागा
 दिजपनादेव वाक्सिद्धिर्जायतेऽचिरात् ॥ ४४ ॥ शक्तिबीजादिके मंत्रो निर्वाणमचिराद्दि
 शेत् ॥ पुटनात् प्रणवाभ्यां तु मोक्षमाप्नोति निश्चितम् ॥ ४५ ॥ एवं मन्त्रवरं यस्तु भजते भक्ति
 तत्तरः ॥ दहभुक्त्वा वारान्भोगान् समस्तं क्रद्धि संयुतान् ॥ ४६ ॥ संपत्तिं परमां लब्धया या
 दंते परंपदं ॥ कामेन्द्राया पराशक्तिर्नादिर्विदुसमन्विता ॥ ४७ ॥ कथितः कृष्णमंत्राणां सर्वे
 पां मंत्रनायकः ॥ अपि त्रिप्रासमाख्यातो विराट्छंद उदीरितं ॥ ४८ ॥ त्रैलोक्यमोहनो देवः
 श्रोकृष्णः परिकीर्तितः ॥ कल्पट्पद्मदीर्घबीजेन पङ्कगपरिकीर्तितः ॥ ४९ ॥ अंसां लवितवामकुंडल
 धरं भद्रो ह्यसद्रूपं किंचित्कुंचित कोमलाघरपुटसाचिप्रसारक्षणं ॥ अलोलांगुलिपल्लवैर्मुरालि
 क्रामापुरयंतं मुदामूलैकलपतरोत्थिभंगललितं ध्यायेज्जगन्मोहनं ॥ ५० ॥ एवं ध्यात्वा जपेन्मं
 ब्रं श्रद्धया दशलक्षकं ॥ तद्दशांशेन जुहुयात्पायसैरथ वांजुजैः ॥ ५१ ॥ दशाक्षरोदिते पठेत्पूज
 येत्तद्विधानतः ॥ प्रयोगानपि सर्वत्र तदुक्तानपि कारयेत् ॥ ५२ ॥ अथवा बालकृष्णं च नीलदी
 वरसन्निभं ॥ रत्नाभरणसंदीप्तद्विभुजं रत्नकुंडलं ॥ ५३ ॥ पायसं नवनीतं च काराभ्यां दध
 तं स्मरेत् ॥ लक्ष्मीकं जपेन्मंत्रं होमैरुपायसैः शुभैः ॥ ५४ ॥ दशांशं जुहुयाद्भक्त्या पुजां गेन्द्रादि

आयुधैः ॥ होमयेदयुतं मन्त्रीघृतभर्जितपिष्टकैः ॥ ५५ ॥ अलक्ष्मीर्नश्यति क्षिप्रं कान्ति तेजश्च
 विंदति ॥ पलाशकुसुमैर्दृत्वा वाक्सिद्धिं लभते ध्रुवं ॥ ५६ ॥ पंकजैर्जुहुयान् मन्त्रीघृतभर्जित
 पिष्टकैः ॥ अलक्ष्मीर्नश्यति क्षिप्रं कान्ति तेजश्च विंदति ॥ ५७ ॥ पंकजैर्जुहुयान् मन्त्रीघृत
 श्रियमाप्नुयात् ॥ नवनीतस्य होमेन काचिर्वाग्मी प्रजायते ॥ ५८ ॥ वसुदेवं पदं चोक्त्वा निगड
 च्छेदनाय च ॥ वासुदेवपदं चोक्त्वा स्वाहेति तन्मनुर्मतः ॥ ५९ ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्त
 शृङ्गदोऽनुष्टुभिरिति ॥ निगडच्छेदनी लक्ष्मी वासुदेवस्य देवता ॥ ६० ॥ पंचागादि मनोरस्य आ
 चक्राद्यैः प्रकल्पयेत् ॥ रंगमडलमध्ये तु कसंनिपात्य लीलाया ॥ ६१ ॥ ज्ञातीनां वधेन ह
 पंआनीयापितरौ स्वयम् ॥ निगडान्मोक्षितो भक्त्या प्रणम्य च पुनः पुनः ॥ ६२ ॥ राज्ये संस्था
 प्य विधिवद्देवकं वीक्षितैर्नृपैः ॥ एवं ध्यात्वा जपेच्छृङ्गजुहुयात्तद्दशशतः ॥ ६३ ॥ अंगैराशा
 धिपैः सम्यक्तदस्ते रत्नैर्नोदितैः ॥ यएनं चितयेन्मन्त्री स सम्यक् संपदां पदं ॥ ६४ ॥ राजदुर्गभया
 दिभ्यो मुच्यते स्मरणात् क्षणात् ॥ निर्गुडो मूलहोमेन मुच्यते वं धनार्दितः ॥ ६५ ॥ राजद्वारे भ
 ये घोरे स्मरणात् मुच्यते भयात् ॥ ६६ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥
 नारद उवाच ॥ गोपालं पिंडं संज्ञांतं कथयामि मुने श्रृणु ॥ यदाकर्ण्य गुरोर्भक्त्या परत्रेह च मो
 दते ॥ १ ॥ अनेन सदृशो भोजगत्स्वपि न दृश्यते ॥ पंचांतको धरा संस्थदर्शनाच्चतुर्दशस्वैरः

॥ २ ॥ कथितोमंत्रराजोऽयं भुक्तिमुक्तिफलप्रदः ॥ अपिर्ब्रह्मास्पगायत्रीछंदः श्रीकृष्णदेवत
 ॥ ३ ॥ गालाग्यं निजदाक्तीतुं श्रीलोकं और्वमुच्यते ॥ षट्द्विर्धभाजाबीजेन षडंगानि प्रकल्प
 येत् ॥ ४ ॥ धंदावनगंतं कृष्णारत्नसिंहासने स्थितं ॥ कदंबमूलदेशेतु गोपिकाजनवेष्टितं
 ॥ ५ ॥ नारदाद्यैर्मुनिवैरोद्व्यपज्ञानपरात्मकैः ॥ सहितं परयाभक्त्या वनमाालिनमीश्वरम्
 ॥ ६ ॥ रत्नालंकारसदीप्तं शंखचक्रलसत्करं ॥ शब्दब्रह्ममयं वेणुमधः पाणिद्वयोरितं ॥ ७ ॥ य
 पुनं व्यात्वा मनुरंलक्षमात्रं जपेद्दशी ॥ सितान्वितैः पायसैस्तु अयुतं होममाचरेत् ॥ ८ ॥ य
 पुनं भजेत्तमं व्रीहिसिद्धयस्तस्य हस्तगाः ॥ धवलैः कुसुमैर्होमाद्वाक्सिद्धिं लभतेऽचिरात् ॥ ९ ॥ क
 र्णिकारस्य होमिनलक्ष्मीः सर्वविधामेवेत् ॥ अनेन मंत्रितं तोयं प्रातः प्रातः पिबेन्नरः ॥ १० ॥ क
 विर्गोमीश्रुतिधरः सर्वज्ञो जायतेऽचिरात् ॥ अस्योपासनमात्रेण किञ्चासिद्धयतिमंत्रिणः ॥ ११ ॥ अ
 दहभोगान्द्वराङ्गमुक्त्वा पुत्रपौत्रैः समन्वितः ॥ अतैतत्परमं धाम मंत्रयति निरामयं ॥ १२ ॥ अ
 यवद्वये महायंत्रं सर्वोत्थितफलप्रदं ॥ यस्य धारणमात्रेण किञ्चासिद्धयति भूतले ॥ १३ ॥ वीजं
 त्रिकोणमालिख्य षट्कोणं तद्वाहिलिखेत् ॥ षडक्षरं लिखेत्तत्र वृत्तं चाष्टदलं लिखेत् ॥ १४ ॥
 अष्टाक्षरेण संयुक्तं तद्वाहिः षोडशच्छ्रदं ॥ षोडशार्णकृष्णमनुवहिर्दशदलान्वितं ॥ १५ ॥
 दशक्षरेण संयुक्तं अष्टादशदलेततः ॥ अष्टादशार्णतन्मध्ये वाहिर्द्वित्रिंशदंबुजं ॥ १६ ॥ अनुष्टु

द्वाख्यं तत्रैव तद्वहिर्दत्तमालिखेत् ॥ विलिखेत् पिडवीजं तु वेष्टयित्वा तु सर्वतः ॥ १७ ॥ तद्वहि
 र्दत्तं निष्पाद्यमातृकां तत्र वेष्टयेत् ॥ एतद्द्वयं पुनः कृत्वा पाशां कुशेन वेष्टयेत् ॥ १८ ॥ तद्वहिर्द
 त्तमेकं तु चतुरस्रं संवज्रकं ॥ एतदुक्तं महायंत्रं कृपयामुनिसत्तम ॥ १९ ॥ स्वर्णपत्रेऽथ भूर्जे वा
 लिखित्वा न च राजकं ॥ अष्टगंधैर्मपि कृत्वा लिखेत् स्वर्णशलाकया ॥ २० ॥ प्राणान्संस्था
 प्य विधिवत्सहस्रं होममाचरेत् ॥ तदंतेऽयुतसंख्यं च जस्वायंत्रं च धारयेत् ॥ २१ ॥ अस्य धारण
 मात्रेण साक्षाद्भूमिपुरंदरः ॥ मुच्यते मलिनैः कृद्भूदुःखैर्घोरैरपि ॥ २२ ॥ शान्तिं च शाश्वतीं ल
 ब्ध्वा याति तत्परमं पदं ॥ खीणां वामभुजं चास्य धारणात् किञ्च सिद्ध्यति ॥ २३ ॥ वंध्यापिलभ
 ते पुत्रान् शतहायनजीविनः ॥ दीर्घायुरप्रतिहतबलवीर्यसमन्वितान् ॥ २४ ॥ राशिचक्रं वि
 लिख्याथ कुंभं संस्थाप्य पूर्ववत् ॥ निक्षिप्य यंत्रं तन्मध्ये सकात्सर्वहिंसा धयेत् ॥ २५ ॥ तत्त्व
 दर्शं भवेद्दिग्रां मूर्ध्नि शास्ति महीपतिः ॥ नैऋत्यः समुद्धिमान् भूयाच्छ्रुमेच्छुद्रो यथेप्सितं ॥ २६ ॥ एतत्ते
 कथितं यंत्रं पुरुषार्थैकसाधनं ॥ केवलं त्वं स्वयत्नेन गोपायस्व मुनेस्वयं ॥ २७ ॥ इति श्रीगौत
 मीयतन्त्रे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

श्रीनारद उवाच ॥ अथ वक्ष्ये मनुवंसं मस्तपुरुषार्थदं ॥ यज्ज्ञात्वा सिद्धयः सर्वा भवन्ति करसं
 स्थिताः ॥ १ ॥ लक्ष्मीमाया कामबीजं जलं तं कृष्णपदं तथा ॥ स्वाहेति मंत्रराजोऽयं भुक्तिमुक्ति

फलप्रदः ॥ २ ॥ नारदोऽस्यमुनिः ख्यातश्छंदोनुपुबुदीरितं ॥ देवताकृष्णद्वयुक्तासमस्तपुरुषा
 र्थदः ॥ ३ ॥ षडंगकामबीजेनपटुदीर्घभेदितेनच ॥ कलापकुसुमश्यामंदंदावनगतंहरि
 ॥ ४ ॥ गोपगोपीगदावीतंपीतवख्युगाहृतं ॥ नानालंकारसुभंगकौस्तुभोद्भासिवक्षसं
 ॥ ५ ॥ सनकाद्यैर्मुनिश्रेष्ठैः संस्तुतंपरमयामुदा ॥ शांखचकलसद्बाहुवैणहस्तद्वयेरितं ॥ ६ ॥
 ध्यातैर्वंपरमात्मानंचतुर्लक्षं जपेन्मनु ॥ दशाक्षौर्जुह्यान्मंत्रिकुसुमैर्धत्वाक्षजैः ॥ ७ ॥ अक्षया
 त्रिसंध्यंप्रजपेदंगैरिन्द्रादिभिस्ततः ॥ यथाप्रयोगान्कुर्वीतधमार्थकाममुक्तये ॥ ८ ॥ पाय
 सेर्युतंहृत्वाज्ञानदिव्यमवाप्नुयात् ॥ तद्वच्चलंवैण्डुत्वालोकाकानाकर्पयेद्भुवं ॥ ९ ॥ पलाश
 पुष्पैर्जुह्यात्काविवर्गमोचजायते ॥ मत्स्यंढाकदलीदुग्धागुण्डपायसतद्धिया ॥ १० ॥ तर्प
 येद्युतंमंत्रीगांगेयेनजलेनचैव ॥ मंडलाद्विहितासिद्धिर्भवेन्नैवाचसंशयः ॥ ११ ॥ वाग्मी
 द्वयेनजप्येनवागीदासमतांत्रजेत् ॥ व्याघ्रीजकुसुमैर्हुत्वा निधिमाम्रोत्ययस्ततः ॥ १२ ॥
 श्रीवृक्षफलहोमेनराज्यैश्वर्यमवाप्नुयात् ॥ एवंतेकथितोविप्रदुर्लभोमंत्रनायकः ॥ १३ ॥ त
 त्संप्रदायसंप्राप्तः किनासिद्धयतिमांत्रिणः ॥ अष्टादशाणोभारांतोमंत्रः सुतधनप्रदः ॥ १४ ॥
 नारदोऽस्यमुनिश्छंदोगायत्रंकथितंबुधैः ॥ बाळकृष्णोदेवतास्यसमस्तार्थफलप्रदः ॥ १५ ॥
 पटुदीर्घभाजाकामेनबीजेनांगक्रियामता ॥ इंदीवरसमाभासं बालं त्रैलोक्यमोहनं ॥ १६ ॥

चयेत् ॥ वासुदेवं संकर्षणं प्रद्युम्नं चानिरुद्धकं ॥ ३१ ॥ दिग्दले पुंसमभ्यर्च्य बहिरर्चैर्द्विदिग्दले ॥
 सरस्वतीं तथालक्ष्मीं रतिं प्रीतिमन्तरं ॥ ३२ ॥ स्वदिक्षु लोकपालांश्च तदस्त्राणि चतद्बहिः ॥
 एतदभ्यर्च्य विधिवत्साधयेत्स यथोपसितं ॥ ३३ ॥ विंशत्यणो दिदानं सर्वान् प्रयोगानपि साधये
 त् ॥ य एवं भजति मन्त्री भक्त्या च परिपूजयेत् ॥ ३४ ॥ राजैश्च र्यमवाप्याते भूयान् तत्परममहः ॥
 काममायारमा पूर्वा दशाणो मनुनायकः ॥ ३५ ॥ रमामाया कामपूर्वा दशाणः स भक्त कीर्तितः ॥
 अनयोर्मन्त्रयोर्मन्त्री आचक्राद्यैः षडंगकं ॥ ३६ ॥ कृत्वा दशार्णवतु सभ्य कृद्धान पूजादिकं
 सुधीः ॥ स पर्याचरेत् यस्तु मन्त्रयोरेकमाश्रितः ॥ ३७ ॥ इह भुक्त्वा वरान् भोगान्महेभ्यस्तम
 न्वितान् ॥ पुत्रैः पौत्रैः प्रपौत्रैश्च देहांते हरितां व्रजेत् ॥ ३८ ॥ अयं वक्ष्ये गृणमुने प्रतिपत्तिं ज
 गद्गुरोः ॥ इन्द्रादिप्रमुखैर्देवैः सुगुप्ताक्रियेतुया ॥ ३९ ॥ कुबेरोऽपि च याज्ञात्वा उपास्य ब्रह्म
 णो मुखान् ॥ महेशसखितां प्राप्य धनेशत्वमवाप्तवान् ॥ ४० ॥ इन्द्रोऽपि यामुपास्यैव देवराज
 त्वमाप्तवान् ॥ त्रैलोक्यविजयी देवो देवैस्तैकशासनः ॥ ४१ ॥ मायारमादिगश्चाऽष्टादशा
 णोर्विंशदर्णकः ॥ अनेन सदृशो मन्त्रस्त्रिपुलोकैः पुद्गलैः ॥ ४२ ॥ कंषिर्ब्रह्मासमादिष्टो गाय
 त्री छन्द एव च ॥ देवता देवता वृद्धवन्धः श्रीकृष्ण ईरितः ॥ ४३ ॥ अष्टादशार्णवतु कुर्यान्मन्त्रा
 णैर्गङ्गाकल्पनं ॥ द्वारवत्यां महोदधाने दूर्ध्विकाशतमंडिते ॥ ४४ ॥ पारिजातवने रम्ये सुवर्णभू

मिमध्यतः ॥ सर्वरत्नमयेचित्रेसुमेरुनिभमंडपे ॥ ४५ ॥ सिंहासनेसमासीनंसूर्यकोटिसम
 प्रभं ॥ रक्तोत्पलसमाभासपाणिपादांबुजंस्मरेत् ॥ ४६ ॥ शंखचक्रगदापद्मलसद्बाहुचतु
 स्त्रयं ॥ सर्वांगसुंदरदेवसर्वाभरणभूषितं ॥ ४७ ॥ रत्ननद्याःसमुद्भृत्यसर्वरत्नैश्चवेष्टितं ॥ रु
 विमणीसत्पमामाचवामदक्षेचतिष्ठतः ॥ ४८ ॥ रत्नकुंभेनरत्नेनसिंचित्यौपरयामुद्रा ॥
 कालिंदीमक्षजातत्रदिशंत्यौकलशौतयोः ॥ ४९ ॥ नाम्रजितिसुनंदाचमित्रविदासुलक्षणा ॥
 आनीयरत्नकलशंरत्ननद्याःसमुद्भूतं ॥ ५० ॥ दिशंत्यःसर्वमांगल्यसंपन्नामाहिपीहरेः ॥ ततः
 षोडशसाहस्रसिंचत्यःपरितःप्रियाः ॥ ५१ ॥ गतैर्नृत्यैश्चवाद्यैश्चममुहुःसर्वदेवताः ॥ एवंहरिंस्म
 रन्मंत्रीचतुर्लक्षंजपेन्मनुं ॥ ५२ ॥ जपांतेपायसैर्विव्यैर्जुहुयात्तदशंशतः ॥ तर्प्येततदशंश
 नभक्तितश्चैदुमज्जलैः ॥ ५३ ॥ अभिषिच्यदशशेनबाह्वणानपिभोजयेत् ॥ कर्णिकायांलि
 खेद्वीजंस्वसाध्यंतद्वहिलिखेत् ॥ ५४ ॥ शेषसप्तदशार्णवनयन्हर्गेहंयुगंततः ॥ वृत्ताद्वहिरष्ट
 दलचतुरस्रंसवज्रकं ॥ ५५ ॥ चतुर्द्वारसमायुक्तंयत्रमेतत्सुलक्षणं ॥ पूर्वदक्षिणपाश्चात्य
 कोणेमायांविलिख्यतु ॥ ५६ ॥ श्रीबीजमन्यतोलैख्यंषड्कर्णकोणगंतया ॥ पंचेतुकामगा
 यत्रींविंशस्त्रिंशोविभागशः ॥ ५७ ॥ कामदेवायसंप्रोच्यविद्महेतदनंतरं ॥ पुष्पवाणाय
 धीमहितोऽनंगःप्रचोदयात् ॥ ५८ ॥ इत्युक्ताकामगायत्रीसमस्तजनमोहिनी ॥ कामाय

जपादस्यास्तुसर्वकामान्प्रसाधयेत् ॥ ५८ ॥ दलमध्यलिखेत्काममनुषट्कमेप्रतु ॥ न
मेतिकामदेवापसर्वजनप्रियाय च ॥ ५९ ॥ सर्वसंमोहनायेतिज्वलयुक्प्रज्वलेति च ॥ सर्व
जनस्यशब्दंतिहृदयंमोततोवदेत् ॥ ६० ॥ वशंकुरुह्यंप्रोक्त्वास्वाहांतोमनुरीरितः ॥ प्रो
क्तोगोपालमंत्रोऽयंकामाद्यःसिद्धिदोमनुः ॥ ६१ ॥ हाटकैरचितपात्रेभूर्जवाप्रविलिख्यच ॥
धारयेत्साधितंत्रंजपसेकसमन्वयात् ॥ ६२ ॥ अस्यधारणमात्रेणकिनसिद्ध्यतिभूतले ॥
राजानोवशतांयातिदासवच्छात्रवंकुलं ॥ ६३ ॥ त्रैलोक्यमोहनोमंत्रःसर्वलोकैकपूजि
तः ॥ अस्मिन्त्रयेसमावाह्यराजराजेश्वरंहरिं ॥ ६४ ॥ पूजयेच्छक्तिमंत्रीसर्वराजोपचारकैः ॥ सर
कोणपट्टेपङ्गुतद्वहिश्चविदिग्दिशि ॥ ६५ ॥ वासुदेवंसंकर्षणंप्रद्युम्नंचानिरुद्धकं ॥ प्रपूजयेत्
स्वर्वातिथालक्ष्मरीतिप्रीतिविदिग्दले ॥ ६६ ॥ तद्वहिरष्टमहिषीरुक्मिण्याद्याःप्रपूजयेत्
इन्द्रनीलमुकुंदाख्यानमकरानंदकच्छपान् ॥ ६७ ॥ शंखपद्मनिर्घोषापितद्वहिःपूजयेत्
तः ॥ इन्द्रादीन्स्वस्वदिक्ष्वेवज्जादौस्तदनंतरं ॥ ६८ ॥ इतिपट्टावृतियुतमच्युतंभक्तिोऽर्च
येत् ॥ संसारसागरंधोरंवासनानकसंकुलं ॥ ६९ ॥ संतीर्यपरमंधाममंत्रीयातिनचान्यथा ॥
चतुर्लक्षजपेनमंत्रं दशदोःपायसैर्दुनेत् ॥ ७० ॥ अथवापंकजैःफुल्लैःशेषमन्यत्समापयेत् ॥
उद्वाह्यलहदयेविष्णुंन्यस्यन्यासान्यथोदितान् ॥ ७१ ॥ तन्मयःप्रजपेन्मन्त्रमष्टोत्तरशतम्पु

नः ॥ तन्मयोविहरेन्मन्त्रीतीर्णः संसारसागरं ॥ ७२ ॥ अयुतं रक्तपद्मे स्तुहुत्वा विभवं वंशं
 येत् ॥ तद्भस्मधारयेद्भाले संस्पृशेद्योऽंशं निरीक्षयेत् ॥ ७३ ॥ संस्पृष्टो वीक्ष्यते यैर्वति भवं त्यस्य
 किंकराः ॥ आरक्तहयमरैस्तुराजानो दासवद्देशेत् ॥ ७४ ॥ शुक्लादिवल्लभाभाय शुक्ला
 दि कुसुमैर्भुजेत् ॥ हुनेद्धान्यसमृद्धयै च आरक्ताधान्यमंजरीः ॥ ७५ ॥ श्रीवृक्षकुसुमैर्होमात्
 सद्यो लक्ष्मीः प्रसीदति ॥ विल्वपत्रैश्च जुहुयात्पुत्रपौत्रानुयायिनीं ॥ ७६ ॥ लभेच्छर्मानसं देह
 स्तत्फलैराज्यमाप्नुयात् ॥ केवलं घृतहोमं न ब्राह्मतेजश्च जायते ॥ ७७ ॥ आयुर्वृद्धियशो ल
 क्ष्मीर्विशयतां सर्वयोपितां ॥ लभते नात्र संदेहः सुखं सर्वोतिशायिनं ॥ ७८ ॥ घृततंदुलहो मे न
 वलवान् जायतेऽचिरात् ॥ भक्ष्यभोग्यादिकं हुत्वा भोगी स्याद्यावदायुषम् ॥ ७९ ॥ अष्टाद
 शार्णदशयोः प्रयोगांस्तत्र चाचरेत् ॥ अत्रैरितान् प्रयोगांस्तु ताभ्यामिव च कारयेत् ॥ ८० ॥
 रत्नाभिपेकगोपालं योऽनेन विधिना भजेत् ॥ सर्वैश्वर्यसमृद्धौऽसौ सर्वभुक् सर्वकारकः ॥ ८१ ॥
 देहत्यागे हरिप्रायादित्येवं मुनयोजगुः ॥ ८२ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे पंचविंशोऽध्यायः ॥
 नाराद उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि रुक्मिणीवच्छर्ममनुं ॥ यज्ज्ञानात्सर्वलोकानां वच्छर्मो
 भुवि जायते ॥ १ ॥ नमंति भगवन्तुं तोरुतो रुक्मिणीवच्छर्मा ॥ स्वाहं तं स्तारं संयुक्तः पौड
 शाणो महामनुः ॥ २ ॥ अस्य ज्ञानात्तथा मंत्रीज्ञानवान् जायतेऽचिरात् ॥ ध्यानादष्टांगयोग

स्यफलमाप्नोतिनिश्चितं ॥ ६ ॥ स्मरणादस्यमंत्रस्यसर्वतर्थाफलंलभेत् ॥ नारदोऽस्यमुनिः
 प्रोक्तश्छंदोनुष्टुबुदाहृतं ॥ ८ ॥ श्रीकृष्णोदेवताचार्यरुक्मिणीवल्लभाह्वयः ॥ व्यस्तैःसम
 स्तैरंगानिपदैःकुर्यात्पङ्गवित् ॥ ५ ॥ अतसीकुसुमश्यामंपीतवस्त्रयुगावृतं ॥ नानालंका
 रसुभगंकीस्तुभैर्युक्तवक्षसं ॥ ६ ॥ श्रीवत्सलांछनंश्रीमन्नानाभरणभूषितं ॥ द्वारकावरगे
 हस्यरत्नसिंहासनेशुभे ॥ ७ ॥ रुक्मिण्यालापमधुरंशंखचक्रगदांबुजं ॥ ध्यात्वैवंपरमानंदं
 लक्षमेकंजपेन्मनु ॥ ८ ॥ तदंतैजुहुयान्मंत्रीतिलैर्मधुरसंयुतैः ॥ पूजयेद्दृष्ट्वावेपीठेदशाक्षर
 विधानतः ॥ ९ ॥ पालाशैःकुसुमैर्ह्रुत्वादिगंधानमवाप्नुयात् ॥ पूर्ववत्तर्पणंकुर्यात्सर्वाभी
 ष्टानिसाधयेत् ॥ १० ॥ पुंडरीकायुतंहुत्वाश्रियमामोत्यत्यन्तः ॥ केवलंघृतहोमेनजीवेद्द
 र्पशंतसुधीः ॥ ११ ॥ इत्येवंरुक्मिणीनाथविधानंमुनिपूजितं ॥ भोगमोक्षकरंयस्मान्मनुनेत्व
 मपिगोपय ॥ १२ ॥ प्रणवंनमस्यांतैवेद्भगवतेपदं ॥ नंदपुत्रपदंतंतंवेदंनंदवपुस्तथा ॥ १३ ॥
 भूत्यन्तेदशवर्णश्चमनुःसर्वार्थसाधकः ॥ नारदोऽस्यमुनिराख्यातश्छंदउक्तंविराडपि ॥ १४ ॥
 श्रीकृष्णोदेवताचात्रचतुर्वर्गफलप्रदः ॥ पंचांगानिमनोरस्यआचक्राद्यैःप्रकरुष्येत् ॥ १५ ॥
 ध्यायेद्दृढावनेरन्येगोपगोपीगणावृतं ॥ नानालंकारसुभगंपीतांबरयुगावृतम् ॥ १६ ॥ सर्व
 प्रियकरंदेवंकिशोरंश्यामविग्रहं ॥ दोर्भ्यविविण्वादादयंतंभुवनैकगुरुंरुपरं ॥ १७ ॥ एवंध्यात्वात्म

नुवर्लक्षमेकजपेत्तथा ॥ तिलैश्चस्वादुयुक्तैश्चजुहुयात्तद्दशांशतः ॥ १८ ॥ दशाक्षरोदितेपी
 ठेपजयेत्तद्विधानतः ॥ यएवंभर्तेमंत्रोभोगमुक्तयोःसभाजनं ॥ १९ ॥ विल्वपत्रायुतंहुत्वा
 सर्वकामान्प्रसाधयेत् ॥ अष्टोत्तरशतंजप्त्वासमायांविजयीभवेत् ॥ २० ॥ सर्वलोकैकसु
 भगस्सर्वैश्वर्यसमान्वितः ॥ देहांतितत्पदंयातियद्भत्त्वाननिवर्तते ॥ २१ ॥ नंदपुत्रपदंढंतं
 श्यामलांगपदं तथा ॥ अमृतंमुखदत्तंचमांसंचैववपुस्तथा ॥ २२ ॥ दशाक्षरांतःप्रोक्तोऽयम
 नुःसर्वसमृद्धिदः ॥ नारदोऽस्यमुनिःप्रोक्तश्छंदोनुमुबुदाहृतं ॥ २३ ॥ देवताबालकृष्णोऽस्यमु
 निभिःपरिकीर्तितः ॥ कल्पयेत्पूर्ववन्मन्त्रीचक्राधैरंगकल्पनां ॥ २४ ॥ अतसीकुसुमश्यामंशं
 खचकलसत्करं ॥ दोभ्यविण्वादयंतपीतांबरयुगाहृतं ॥ २५ ॥ नानालंकारसुभगंतारहा
 रविराजितं ॥ एवंध्यात्वायजेद्देवंपंचागैश्चादिशाधिपैः ॥ २६ ॥ तदक्षैरपि संपूजयजपेच्छक्षत्र
 ते स्थितः ॥ दशांशजुहुयान्मन्त्रीपायसैर्मधुरावृतैः ॥ २७ ॥ एवंसंसिद्धमंत्रस्तुसर्वकर्माणि
 साधयेत् ॥ तिलाक्षैरयुतहुत्वाग्रहरोगान्विनाशयेत् ॥ २८ ॥ पलाशकुसुमैर्हुत्वावार्गीश
 समतां वजेत् ॥ प्रणवंश्रीकाममायानमोभगवतेपदं ॥ २९ ॥ नंदपुत्रपदंढंतंभूधरोमुखवृत्त
 पुक् ॥ मांसवपुःपदंढंतमनुर्विंशतिवर्णकः ॥ ३० ॥ नारदोऽस्यमुनिःप्रोक्तोविराट्छंदउदी
 रितं ॥ देवतानंदतनयःसर्वलोकैकनंदनः ॥ ३१ ॥ पंचागानिमनोरस्यचक्राधैःपरिकल्पये

त् ॥ नवीननीरदश्यामंपचपत्रनिभेषां ॥ ३२ ॥ मुक्तादामलसत्कण्ठकेपुरांगदभूषणं ॥
 अनेकतनसंबद्धरफुरन्मकरकुंडलं ॥ ३३ ॥ उदारकीस्तुभोद्भासिवक्षःश्रीवत्सलांछनं ॥ ब
 हिवहृक्तोत्तंसगोपगोपीगवावृतं ॥ ३४ ॥ ध्यात्वैवंपरमानंदं जपेन्मनुवरंततः ॥ चतुर्लक्ष
 जपातिनुदशांशं रक्तपंकजैः ॥ ३५ ॥ होमयेच्छेषमन्यत्तु पूर्ववत्समुपाचरेत् ॥ दशाण्यंत्रैर्वि
 श्वेशंसमावाह्यप्रपूजयेत् ॥ ३६ ॥ प्रथमावृत्तिरंगैस्स्यान्महिषीभिर्हितीयका ॥ तृतीयादिग
 धीशस्तु वज्राद्यैस्तु चतुर्थिका ॥ ३७ ॥ एवंयः पूजयेत्कृष्णंचतुरावृत्तिसंयुतं ॥ धर्मार्थकाममो
 क्षाणांसंपूर्णलभतेफलं ॥ ३८ ॥ पायसैरयुतं ह्रुत्वा महाधनपतिर्भवेत् ॥ पूर्णायुर्लभते मंत्रोच्चा
 युतं घृतहोमतः ॥ ३९ ॥ दूर्वायालक्षहोमेन जीवेद्द्विपशंतं सुधीः ॥ इत्येपकथितो मन्त्रस्त्वेषां सर्व
 सिद्धिदः ॥ ४० ॥ अथापरंप्रवक्ष्यामि मनुंसर्वसमृद्धिदं ॥ यं ज्ञात्वा मुनयः सर्वभोगमोक्षैकभू
 मयः ॥ ४१ ॥ लीलादंडधरंचोक्त्वा गोपीजनपदंततः ॥ संसक्तदोर्दण्डपदं मेघकयामपदंततः
 ॥ ४२ ॥ विष्णोस्त्वाहेति मंत्रोऽयं सस्तपुरुषार्थदः ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तश्छंदो नुष्टुबुदाह
 तं ॥ ४३ ॥ देवताश्रीकृष्णोऽस्य सर्वविश्वार्थसाधकः ॥ पदैः पंचांगकलृप्तिः स्यात्ततोऽध्यायेदथा
 च्युतं ॥ ४४ ॥ तापिच्छकुसुमश्यामंसदापोऽप्यशवार्षिकम् ॥ गोपीमध्यस्थितं ताभ्यां लि
 गितं कामलिप्सया ॥ ४५ ॥ सर्वालंकारसुभगं पीतांबरधरं परम् ॥ भुवनैकगुरुं ध्यात्वा लक्ष

नमहालक्ष्मीप्रयच्छति ॥ ६० ॥ ब्रह्माक्रोपिस्समुद्विष्टो गायत्रीछंद ईरितं ॥ महासंपत्सदः स्वा
 मान्देवताकृष्ण ईरिता ॥ ६१ ॥ दशार्णवदंगकृत्युतिः ध्यायेदेवमनन्यधीः ॥ कालाभनिच
 यप्रख्यं पाणिपादांबुजारुणं ॥ ६२ ॥ तारहारावलीरभ्यंकोस्तुभामुक्तवक्षसं ॥ किरीटांग
 दध्रेवैकङ्कणोर्मिविराजितं ॥ ६३ ॥ ध्यायेद्व्रत्नगृहांतरं पंक्तपंकजमध्यगं ॥ चतुर्लक्षं ज
 पेन्मंत्रपायसैर्युतं हुनेत् ॥ तर्पणादीनि सवर्गोणिपूत्रोक्तविधिनाचरेत् ॥ ६४ ॥ यएवं भजते
 मंचीलक्ष्मीगोपालविग्रहम् ॥ स सर्वसंपदं लब्ध्वा पात्यनंतमयंततः ॥ ६५ ॥ इति श्रीगो
 तमोदयतन्त्रे पाट्टिशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥
 नारद उवाच ॥ अथापरंप्रवक्ष्यामि मंत्रराजं सुदुर्लभं ॥ अवापुर्येन जसेन दिव्यज्ञानं मुनिश्वराः
 ॥ १ ॥ अष्टराज्यं सुरश्रेष्ठमवापुर्दुपासनात् ॥ अन्येऽपि बहवो देवाः स्वाधिकारित्वतांगताः
 ॥ २ ॥ त्रिमात्रं हृद्रगवते श्रीगोविंदायेति तन्मनुः ॥ द्वादशाक्षर इत्युक्तो मंत्रः सर्वार्थसिद्धिदः
 ॥ ३ ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तो विराट्छंद उदीरितम् ॥ श्रुत्वा देवताप्रोक्तः सर्वलोकनमस्क
 तः ॥ ४ ॥ विनियोगोऽस्य मंत्रस्य पुरुषार्थे चतुष्टये ॥ व्यस्तैः पदैः समस्तैश्च पंचांगानि प्रकल्पयेत्
 ॥ ५ ॥ सृष्टिं संलुति स्थित्या च करशोधनमाचरेत् ॥ स्थित्यंतं दशतत्वं च मातृकां मनुसंपुटाम्
 ॥ ६ ॥ तत्तद्व्यासंतया कृत्वा केशादिपुं सरं ॥ जनिपालनं संहाराविधानैकाविशारदं ॥ ७ ॥

कलापकुसुमश्यामं नीलं दीवरलोचनं ॥ अनेकरत्नाभरणं दीप्तिविश्रावकाशकं ॥ ८ ॥ तथै
 वासनसंस्थं च पीतवस्त्रयुगाढतं ॥ श्रीवत्सलांछनं देवं कौस्तुभोद्भासिवक्षसं ॥ ९ ॥ वेणुवाद्य
 निनादेन मोहयंतं चारं ॥ मुनिद्वंद्वैर्देवद्वंद्वैर्ऋषिद्वंद्वैस्तु संस्तुतं ॥ १० ॥ आवृतं माहिषीवृंदै
 र्निधिभिः परितो वितं ॥ अथ वा तप्तहेमं भांकां त्याक्रांतजगत्रयम् ॥ ११ ॥ कल्पद्रुमलतासीनं
 रत्नसिंहासनोपरि ॥ ध्यात्वा जपेन्मनुवंशलक्षदादशमादरात् ॥ १२ ॥ वार्ताकर्णनमात्रं हि
 स्त्रीणां त्यक्तवात्र ते स्थितः ॥ पयोमूलफलाशीचपूर्वोक्ताचारपालकः ॥ १३ ॥ दशांशं जुहुयाद्भ
 स्याकुसुमैर्ब्रह्मवृक्षजैः ॥ ततः पूर्वोक्तविधिनोपमन्यतु समापयेत् ॥ १४ ॥ गोष्ठे प्रतिष्ठितं
 देवं पुण्यारण्येऽथ वा पुनः ॥ प्रासादे वा प्रतिष्ठाप्य पूजयेत् भोगमोक्षभाक् ॥ १५ ॥ वृंदावन
 गंतध्यायेन्महामाणिक्यमंडपे ॥ सामान्यार्घ्यविशोऽध्याथ पूजयेत् द्वारपालकान् ॥ १६ ॥ द्वा
 राग्रे वलिपीठे च पक्षींद्रं परिपूजयेत् ॥ जयं च विजयं चैव बलप्रबलसंज्ञकौ ॥ १७ ॥ चंडप्रचं
 उभयवाधातारं च विधातुकम् ॥ द्वारेषु पूर्वादिपुतान् प्रादक्षिण्येन पूजयेत् ॥ १८ ॥ द्वाराद्धं द्वा
 राश्रियं यद्वा देहल्यां देहलीं यजेत् ॥ द्वारपार्श्वयोस्तद्द्वं गांचय मुना तथा ॥ १९ ॥ विभेदोक्षत्र
 पालं च तयोः पार्श्वेषु पूजयेत् ॥ दूर्वाक्षतान् स मादाय विभ्रमुत्सार्य वाग्यतः ॥ २० ॥ पादाघा
 ततलरफोटसमुदांचितवक्त्रकैः ॥ विभ्रं त्रिविधमुत्सार्य अस्त्रमंत्रेण मंत्रावित् ॥ २१ ॥ कोणेषु

विमदुर्गाचवार्णोक्षेत्रसमर्चयेत् ॥ अर्चयेद्वास्तुपुरुषं गृहमध्यसमाहितः ॥ २२ ॥ तारं शार्ङ्गं
पदं तंसपूर्वं च शरासनं ॥ हंफुट् नम इत्युक्त्वा मुद्रयाग्नौ स्थितो हरेः ॥ २३ ॥ विधेयमेतत्सर्वं
स्थापितेतु विशेषतः ॥ आसने सुपाविष्टस्तु तन्मंत्रेण विधानवित् ॥ २४ ॥ न्यासान्यस्य स्वदे
हे च आत्मयागावसानकं ॥ दशाक्षरोक्ताविधिना पीठं संपाद्य पूजयेत् ॥ २५ ॥ नारदादिगुरुन्
स्तुत्वा शिष्टान् भागवतान्यजेत् ॥ गुकारस्तु मलं विद्यादुकारस्तस्य शोधकः ॥ २६ ॥ गुरुरित्ये
व मुनिभिः प्रोक्तः कृष्णैकयोगतः ॥ नारदं पवतं जिष्णुं निशठोद्धवदारुकान् ॥ २७ ॥ विष्णु
क्सेनं च शैलेयं ब्रह्मादीशान्तमर्चयेत् ॥ गुरुं परं गुरुं चापि परमेष्ठिगुरुं तथा ॥ २८ ॥ परात्परगु
रुन्तद्गुरुं पूर्वसिद्धानन्तरं ॥ सनकश्च सनंदनः सनत्कुमारसंज्ञकः ॥ २९ ॥ सनातनश्च इत्या
दिपरान् भागवतौ स्तथा ॥ गुरुनाम प्रगृह्यैव पादुकाभ्यां नमो वदेत् ॥ ३० ॥ अपायात्पातानि
यंतदुत्संगदुर्निमित्तकात् ॥ कामितार्थप्रदानाच्च पादुकापरिकीर्तिता ॥ ३१ ॥ गत्यर्थे च
रथास्तु शुणश्चाप्यानंद उच्यते ॥ आनंदं प्रापयेद्यस्मात्तस्माच्चरण उच्यते ॥ ३२ ॥ पिठपूजां
विधाय यथावात्सल्यं हरिजपेत् ॥ सर्वोपचारान् कृत्वा हि पङ्कगाद्यतिमर्चयेत् ॥ ३३ ॥ रुक्मि
णीं सित्यभामां च दक्षवामे प्रपूजयेत् ॥ वासुदेवं संकर्षणं प्रद्युम्नं चानिरुद्धकं ॥ ३४ ॥ कालीं
दीनां प्राजित्यारूपा सुशीलां च सुनंदका ॥ ऋक्षजालक्ष्मणां चैव इत्यष्टौ महिषीः स्मृताः ॥ ३५ ॥

केमोदकीं पांचजन्यं सुदेवं देवकीं ॥ नंदगोपयशोदांचसं पूजयत दनंतारं ॥ ३६ ॥ किंकि
 र्णां च तपस्यर्च्य दामादीनं य पूजयेत् ॥ विगधीशान् स्वस्वदिक्षु जानष्टौ तया च येत् ॥ ३७ ॥ कुमु
 दः कुमुदारख्यपुंडरिकोऽथ वामनः ॥ शंकुकर्णः सर्वनेत्रः सुमुखः सुप्रतिष्ठितः ॥ ३८ ॥ एक
 कालं हि कालं वा त्रिकालं श्रद्धयान्वितः ॥ मंत्रं वितृक्त्वा पुण्यमभ्यर्च्य भोगमुक्तयोः सभाजनं ॥ ३९ ॥
 गोष्ठे वा शैले शृंगे वा पुण्यारण्ये तदीतटे ॥ प्रासादे स्यापयन् कृष्णं तीर्थं कोटिफलं लभेत् ॥ ४० ॥
 कोटि शोटी महादानात् कोटि तीर्थं परिभ्रमात् ॥ तत्फलं लभते भक्त्या संप्रतिष्ठाप्य कैशवं ॥
 ॥ ४१ ॥ यद्वा मंत्रकोटिजपात् तत्फलं पुरुषो लभेत् ॥ तत्फलं समवाप्नोति संस्थाप्य पुरुषोत्त
 मं ॥ ४२ ॥ कोटि यज्ञेन यत्पुण्यं पुण्यारण्ये निषेवणात् ॥ तत्फलं लभते मर्त्यस्तद्दत्तं संस्थाप्य कै
 शवम् ॥ ४३ ॥ यावज्जन्म हरेर्नाम ग्रहणे यत्फलं भवेत् ॥ तत्फलं समवाप्नोति संस्थाप्य पुरु
 षोत्तमम् ॥ ४४ ॥ कुरुक्षेत्रे सूर्यग्रहे गोदानायुतजं फलम् ॥ तत्फलं लभते भक्त्या संस्थाप्य पुरुषो
 त्तमम् ॥ ४५ ॥ यथा सारंगि संयुक्तः कामः पंचसमन्वितः ॥ मासां ते ब्रजनाथाय नमो तोमंत्र इरितः
 ॥ ४६ ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तश्छंदोऽनुष्टुबुदादृतं ॥ गोबल्लभश्च श्रीकृष्णो देवतापरिकीर्ति
 तः ॥ ४७ ॥ पंचांगादि मनोरस्य आचकादिनिकल्पयेत् ॥ ध्यायेद्दंदावने कृष्णं गोपं शिशुगवा
 दृतं ॥ ४८ ॥ हस्ताभ्यां वैत्रिशृंगं च श्यामलं विश्वमोहनं ॥ बहु रत्नसमाबद्धं किंकिणीहारनूपुरं

॥ ४९ ॥ पूर्वध्यात्वा जपेन्मंत्रं लक्ष्म्यां त्रसमाहितः ॥ होमयेत्तद्दशांशं न पायसैर्मधुरान्वितैः
 ॥ ५० ॥ अंगेन्द्रयज्वादिमुखैरित्पंचनविधिः स्मृतः ॥ य एवं पूजेयेन्मन्त्री भक्त्या गोबद्धं बह्वरि
 ॥ ५१ ॥ स गोगणवैर्युक्तः सर्वश्रेयसं सृद्धिमान् ॥ देहं ते भगवद्दामप्राप्नुयात्त्रयसंशयः
 ॥ ५२ ॥ उर्ध्वदंतयुतः स्वांतो तं तस्मात्सहयं तथा ॥ भीषणमुखवृत्तेन वीतिहोत्रसखान्वितः
 ॥ ५३ ॥ सर्वार्थसाधकः प्रोक्तो न मर्तोऽष्टाक्षरो मनुः ॥ कामवीजं मुखे दद्यात्सर्वार्थानां प्रसाधकः
 ॥ ५४ ॥ लुप्तबीजाश्च ये संधागोपालस्य फलं चित्कचित् ॥ कामवीजं मुखे दद्यात्सर्वकामार्थ
 सिद्धये ॥ ५५ ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तो गायत्र्यं च दद्रीरितं ॥ देवता च श्रीकृष्णोऽस्य स मस्तपुरुषार्थ
 दः ॥ ५६ ॥ पंचांगादि मनोरस्य आचक्राद्यैः प्रकल्पयेत् ॥ कलापकुसुमश्यामनीलदीवर
 लोचनं ॥ ५७ ॥ नानालंकारसु भगंवा लकं पंचहायनं ॥ दध्युत्थं पायसं स्फुटं तं करभ्यां दध
 तं हरिं ॥ ५८ ॥ तारहारावली रम्यं गोपगोपी गणराहतं ॥ ध्यात्वैव परमानंदं सृष्टिस्थित्यंतका
 रणं ॥ ५९ ॥ अर्कलक्षं जपेन्मंत्रं दशांशं पायसैर्हृनेत् ॥ अथवा पंकजैर्हृत्वा सिद्धमंत्रो भवेत्सु
 धीः ॥ ६० ॥ दशाक्षरो दिते पीठे तद्विधाने प्रपूजयेत् ॥ अथ चांगेन्द्रवज्राद्यैः पूजां चास्य स
 मीरिता ॥ ६१ ॥ नवनीतायुतं हृत्वा स त्रिसिद्धीश्वरो भवेत् ॥ पुत्रास्ति श्रेष्ठपुत्रैर्होमात् पाटले
 राजवश्यता ॥ ६२ ॥ अनाद्यैर्होमतो नित्यं लक्ष्मीस्तस्य गृहे स्थिरा ॥ पूर्वोक्ततर्पणे नैव सर्वा

भीष्टानि साधयेत् ॥ ६३ ॥ इति श्रीगौतमियतन्त्रे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ७३ ॥
 नारद उवाच ॥ कामश्चाष्टस्वरारूढः सर्गवान्मंत्रनायकः ॥ कृष्णेति द्व्यक्षरः प्रोक्तः कामपू-
 र्वो गुणाक्षरः ॥ १ ॥ कामाद्यांतश्चतुर्वर्णश्चतुर्वर्गफलप्रदः ॥ ईतः कृष्णेन मोतश्च पंचवर्णो
 महामनुः ॥ २ ॥ स एव कामपूर्वश्चेत्यष्टक्षरमनुः स्मृतः ॥ एवं जस्वात्रिकालज्ञः शांताजपमु-
 निश्चरः ॥ ३ ॥ अस्य संस्मरणादेव सार्वज्ञं कथितं परं ॥ लभते नाप्रसंदेहः सत्यं सत्यं हि महद्वचः
 ॥ ४ ॥ कृष्णगोविंदकोईतौ कामाद्याष्टाक्षरो मनुः ॥ आद्यं ते कामबीजश्चेन्न वाक्षरमनुः स्मृतः
 ॥ ५ ॥ सुप्रसन्न आत्माने वह्निवह्नुभावाष्टवर्णकं ॥ कामबीजं धराबीजं पुनः कामं समाचरेत्
 ॥ ६ ॥ इयमलंगपदं ईतं नमो तोऽयं दशक्षरः ॥ एतेषां मनुवर्ण्याणां नारदो मुनिरीरितः ॥ ७ ॥
 उक्तं छंदस्तु गायत्रीबालकृष्णोऽस्य देवता ॥ पङ्कदीर्घभाजा कामेन पङ्गानि समाचरेत् ॥ ८ ॥
 नीलपद्मसमानाक्षं बालं श्यामलविग्रहं ॥ नानारत्नसमाबद्धसुवस्त्राभरणान्वितं ॥ ९ ॥ रक्त
 पद्मसमासीनं दध्युत्थपायसंवरं ॥ दधंतं करपद्माभ्यां गोपालं शिशुसंघतं ॥ १० ॥ एवं विचि-
 त्य प्रजपेच्छक्षमेकं यथाविधि ॥ अंते गुह्यादिधिवदशांशं श्रीफलैर्हुनेत् ॥ ११ ॥ दशाक्षरो दि-
 ते पीठे विधिना पूजयेद्धरिं ॥ पङ्कगच्छति राधा स्याद्वितीयादिगंधीश्वरैः ॥ १२ ॥ तृतीया तत्प्र-
 हरणैः सपर्यासर्वकामदा ॥ अयुतं बिल्वपत्रैस्तु हवनाच्छ्रुभते नरः ॥ १३ ॥ तेजो वीर्ये तथा कां

तिलदमोसर्वातिशायिनी ॥ रक्तपद्मायुतहोमिराजानश्चास्यर्किकराः ॥ १४ ॥ विह्वपञ्चस्त
 धाहुत्वालभेद्राज्यमकंटकं ॥ एतेषामनुवर्षाणामेकं यो भजते सुधीः ॥ १५ ॥ इह भुक्त्वा वरा
 न्मो गान् देहं तैत्तपदं व्रजेत् ॥ अथापरं मनुवंश्वदेयैः सर्वसमृद्धिदं ॥ १६ ॥ स्मरणाद्यस्य मंत्र
 ज्ञो वागीश स मां व्रजेत् ॥ देवानामिन्द्रः शक्रो धनदो धननायकः ॥ १७ ॥ स्मरणाद्यस्य मं
 प्रस्य किन्नसिद्धयतिभूतले ॥ वाग्भवं कामवीजं च माया लक्ष्मीमनंतरं ॥ १८ ॥ दशाणोमिनु
 वर्गं श्रभवेच्छुक्ताशरो मनुः ॥ वाग्भवाद्येयदाचायं मंत्री वाक्पतिसन्निभः ॥ १९ ॥ वेदवे
 दांगवेदांतसिद्धांतमतिरुज्ज्वलः ॥ अमृतस्यं दिनी वाचः कविता सर्वजित्वरी ॥ २० ॥ सर्व
 वाङ्मयवेत्ता च सर्वज्ञो जायतेऽचिरात् ॥ संविदाद्यं दामंत्रं साधको य विवाभ्यसेत् ॥ २१ ॥
 अचिरात् सर्वसिद्धिनामधिपे जायते सुधीः ॥ राजानो वश्यतां यांति सामात्यैः सपरिरुद्धैः ॥ २२ ॥
 देवाः सर्वे नमस्यंति किंपुनः कथ्यते परं ॥ श्रीबीजाद्यं दयाजप्याद्भक्तितोमंत्रनायकं ॥ २३ ॥
 अनन्यगारमातस्य मंदिरं संपदावहा ॥ तस्य वंशे स्थिरालक्ष्मीर्या वृद्धाभूतं तं श्रुत्वा ॥ २४ ॥ का
 मपुर्वो यदामंत्रं जप्यते साधकोत्तमैः ॥ त्रैलोक्यं वश्यतां मेति मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ २५ ॥
 स्त्रीणां कंदर्पसदृशो दर्शनं देवमोहकत् ॥ चमत्कारकरो लोके जीवेद्द्वैपशंतं सुखी ॥ २६ ॥
 ऋषिर्ब्रह्मास्य मंत्रस्य गायत्री छंद ईरितं ॥ देवता सर्वजगतां मोहनः कृष्ण ईरिता ॥ २७ ॥

पंचागानिमनोरस्यआचक्राद्यैःप्रकल्पयेत्॥स्रष्टिसंहारास्थितिभिर्दशवर्णान्करेन्यसेत्॥ २८॥
 तारसंपुटितान्कृतवानमोमध्यगतान्मुने ॥ दशवर्णान्यसेत्स्थानेदशवर्णविधानतः ॥ २९ ॥
 केदवादितयातत्वंदशतत्वंकृत्वात्कमात् ॥ ऋष्यादिन्यासमासाद्यपंचांगन्यासमाचरेन् ॥
 ३० ॥ कामाक्षरंपरंवीजंस्वाहाप्रकृतिरीश्वरी ॥ केवलंचित्कलाशक्तिर्मत्राधिष्ठातृदेवता ॥
 ३१ ॥ ध्यायेदंदावनेरन्येकांचनीभूमिमध्यगे ॥ नानापुष्पलताकीर्णवृक्षखंडैश्चमंडिते ॥
 ३२ ॥ कल्पाटवीतलेसम्यक्श्रीमन्माणिक्यमडपे ॥ देवकिंनरगंधर्वमुनिभिःपरिसेविते ॥
 ३३ ॥ नारदाद्यैर्मुनिश्रेष्ठैःस्तुतिभिःसमुपस्थिते ॥ रत्नसिंहासनेध्यायेदुपविष्टपंकजो
 परि ॥ ३४ ॥ सजलजलदश्यामंरक्तपद्मानिभेक्षणं ॥ रत्नपद्मनिभंश्रीमत्पाणिपादैःसुमं
 डितं ॥ ३५ ॥ नवरत्नसमावद्धंभूपणैःपरिसेवितं ॥ आभुक्तवक्षसंश्रीमत्कौस्तुभेनसुवास
 सं ॥ ३६ ॥ तारहारावलीरम्यंश्रीवत्सांकितवक्षसं ॥ रोचनातिलकप्रातंकुंतलालिसमा
 दृतं ॥ ३७ ॥ कंदर्पचापसदृशंचिह्नीमालाविराजितं ॥ अनेकरत्नसनंदस्फुरन्मकरकुंडलां
 ३८ ॥ वह्निवर्हकृतोत्तंसं सर्वज्ञसर्ववेदिभिः ॥ उपासितंमुनिगणैरुपतिष्ठेद्धरिसुधीः ॥ ३९ ॥
 एवंध्यात्वात्मनुवरंदशक्षेत्रेस्थितः ॥ दशाक्षरीविधानेनजपेत्सिद्धोभवेन्मनुः ॥ ४० ॥
 सिद्धेनानेनमनुनासर्वाभिष्टानिसाधयेत् ॥ दशाक्षरोदितेपीठेदहिधानेनपूजयेत् ॥ ४१ ॥

अयुतं शुद्ध्यान्मन्त्रोक्तुमेवैव सप्तदशैः ॥ महाकाविर्महाविज्ञो भवेन्मन्त्रनिर्देशयः ॥ ४२ ॥
मालतीकुसुमेर्होमाद्वापि सद्धिमनुलालमेत् ॥ तगैर्क्षैरसिक्तैश्च होमात्सर्वज्ञतां व्रजेत् ॥ ४३ ॥
बकुलकुसुमेर्होमाच्छ्रियमाप्नोति गयेप्सितान् ॥ भद्रयमोज्यादिहोमेन समृद्धिमतुलालभेत् ॥
४४ ॥ केवलं यत्तहोमेन न द्राक्षते जः प्रजायते ॥ श्रीफलस्य दले ह्रुत्वा राज्यमाप्नोत्ययत्नतः
॥ ४५ ॥ तदफलं न चासिद्धिः स्यान्नुवाभिरयुतं ह्रुनेत् ॥ तर्पणं पूर्वाविहितं कृत्वा सर्वप्रसाधये
त् ॥ ४६ ॥ दशाक्षरोक्तवत् सर्वप्रयोगममुना चरेत् ॥ अथापरं प्रवक्ष्यामि मन्त्रसर्वार्थसाधकं ॥
४७ ॥ कृण्वेति द्वयक्षरं मन्त्रं मध्यस्थं कामवीजयोः ॥ सद्यः फलप्रदं मन्त्रं प्रजपेद्भक्तितत्परः ॥
४८ ॥ अस्याराधनतः शक्रो देवैश्च शत्वमवाप्तवान् ॥ ऋषिर्ब्रह्मास्यमन्त्रस्य गायत्रं छंद ईरितं ॥
४९ ॥ एवमंगविधिं कृत्वा मन्त्री ध्यायेद्यथाच्युतं ॥ कलापकुसुमश्यामं द्रुतं हेमनिभाम्बरं ॥
५० ॥ पारिजातवने रम्ये रत्नसिंहासनापरि ॥ देहोत्थसुप्रभाभिश्च भ्रासयन्तं दिगन्तरं ॥ ५१ ॥
शिगुवेषपरदेवत्वासुदेवं जगन्मयं ॥ नानालंकारसुभगंगोपाभिः परिवीक्षितं ॥ ५२ ॥ कल्पवृक्ष
विनिष्क्रान्तरत्नाधिः परिवोष्टितं ॥ तारहारावलीरम्यपीतांबरयुगावृतं ॥ ५३ ॥ चतुर्लक्षं जपेन्म
न्त्रं तस्यः साधकोत्तमः ॥ दशांशं शुद्धया दत्तं श्रीफलैः सर्वसिद्धये ॥ ५४ ॥ अष्टच्छदां बुजे देव
मावाप्त्यपरिपूजयेत् ॥ अंगपट्कावृते रते पूजयेद्दिगधीश्वरान् ॥ ५५ ॥ तद्व्याण्यपि चाति च स पर्यै

श्राज्जलंधरासमन्वितं ॥ ८ ॥ पंचमस्वरसंयुक्तं विंदुनादसमन्वितं ॥ बीजान्येतानि चांतं चन्द्रः सर्गसमन्वितः ॥ ९ ॥ शोषणमोहनं सदीपनोन्मादनस्तथा ॥ नामानुरूपफलदा निश्चिताविद्धिगौतम ॥ १० ॥ भंगविद्रुमसंकाशसर्वतोभयं वपुः ॥ किरीटिनं कुंडलिनं कूरुवलयान्वितं ॥ ११ ॥ मुक्तावलीरत्नसंबद्धतुलाकोटिगुणान्वितं ॥ नानालंकारसुभगं पीतांबरयुगाढतं ॥ १२ ॥ गरुडोपरिसंनद्धरत्नपंकजमध्यगं ॥ उत्तमहेमसंकाशलक्ष्मीं वा मोरुसंस्थितां ॥ १३ ॥ सर्वालंकारसुभगां पीतांबरयुगाढतां ॥ सकामलीलयादेवं मोहयंती पुनः पुनः ॥ १४ ॥ शंखचक्रगदापद्मपाशांकुशधनुः शरान् ॥ दधंतं च जगन्नाथं रक्तपद्मारुणेक्षणं ॥ १५ ॥ लक्ष्मीपद्मकरां वामे दक्षिणालिंगितं पतिं ॥ संस्थितां चितयेन्मंत्रो मोहनीं विश्वमातरं ॥ १६ ॥ एवं ध्यात्वा जगन्नाथं विशाल्य क्षरपीठके ॥ समावाह्य जपेन्मंत्रोऽपचारैरेशोपतः ॥ १७ ॥ न्यासक्रमेण विधिवद्ब्रध्नुष्यादिभिर्यजेत् लक्ष्मीस्तुत्याततः पूज्या श्रीबीजेन विधानवित् ॥ १८ ॥ कीर्तुभंगलदेशं च किरीटं कुंडलद्वयं ॥ श्रवित्संवक्षसो देशे वनमालांगलोपरि ॥ १९ ॥ सर्वतोभयपथेति किरीटाय नमस्तथा ॥ नितं वेपीतवसनं पूजयेत्कमलाः सुधीः ॥ २० ॥ नाममंत्रेण विधिवत्कौस्तुभादीन् प्रपूजयेत् ॥ लयांगमिव मग्न्यच्य भोगांगमयपूजयेत् ॥ २१ ॥ पक्षीन्द्रमग्रे संपूज्य कुर्वतं स्तुतिमादरात् ॥ केसरे पुपुंडगा निकां पामध्ये च

दिद्युच ॥ २ ॥ अग्न्यादिदलमूलचवाणादिपुरतोविभोः ॥ पूर्वोदिदिधुदलाग्रेषुप्रदाक्ष
 माधजेत् ॥ २३ ॥ लक्ष्मीसरस्वर्तचैवर्तितप्रीतिमनंतरं ॥ कार्तिकान्तिनुष्टिपुष्टितथास्त्रा
 णिदलाग्रतः ॥ २४ ॥ वन्हिरिन्द्रादयःपुण्यान्तदस्त्राणिचतद्वहिः ॥ एवंग्रयःपूजयेन्मन्त्रीभ
 क्यार्थीपुरुषोन्नमं ॥ २५ ॥ करप्रचेयाःसर्वार्थास्तस्यस्तपद्वर्जयेत् ॥ रविलक्षजपेन्म
 न्युद्धयान्नदशशतः ॥ २६ ॥ अमृतत्रयसिक्तेनपायसेनविधानवित् ॥ अथवारविसाहस्रं
 हुनेत्तात्रप्रतर्पयेत् ॥ २७ ॥ रक्तपद्मयुतंहुत्वात्रैलोक्यं वशमानयेत् ॥ केवलंघृतहोमेन
 जीवेद्दशशतसुखी ॥ २८ ॥ पालाशलक्षहोमेनभवेद्दक्षपतिसन्निभः ॥ व्रतस्थकोटिजा
 पेनकैवल्यंलभतेध्रुवं ॥ २९ ॥ दद्यादादशवर्णोक्तकर्मचात्रेनसाधयेत् ॥ अनेनसदृशोमंत्रः
 लुग्रमंत्रेनविधत्ते ॥ ३० ॥ असौसमस्तमंत्राणांजीविनंकथितमुने ॥ एतदाद्येनजाप्येनजीवं
 हीनाश्चतुर्हिताः ॥ ३१ ॥ अरिपक्षेस्थितायेचकेवलावर्णरूपिणः ॥ एतदाद्येनजाप्येनजाप्येनजाप्येन
 तिचपुनर्तिच ॥ ३२ ॥ लूपीकेशपट्टेन्तन्मोतःकामपूर्वकः ॥ अष्टाक्षरोमनुःप्रोक्तःसमस्त
 पुरुषार्थदः ॥ ३३ ॥ कृपिच्छंदौदेवतानिपूजाप्रयोगकर्मच ॥ एकाक्षरविष्णुवचचक्रुर्यात्स
 र्वार्थसिद्धये ॥ ३४ ॥ त्रैलोक्यमोहनंतेन्तंविद्महेतदनंतरं ॥ कामदेवायधीमाहितोविष्णुःप्र
 चोदयात् ॥ ३५ ॥ कथिताविष्णुगायत्रीसमस्तजनरंजनी ॥ कामादिजपमात्रेणत्रैलोक्य

वदन्कृतिनी ॥ ३६ ॥ सर्वपापप्रशमनीसर्वोपपरिमोचनी ॥ मंत्रसिद्धिकरीपुसांप्रायश्चित्त
 त्रिजोचिनी ॥ ३७ ॥ इति श्रीगैतमीयतन्त्रे नवविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ७३ ॥
 नारद उवाच ॥ अथापरमंत्रवरं वक्ष्ये सर्वसम्बुद्धिदं ॥ यमुपास्यसुराणां तु पालको भूच्छतक्रतुः
 ॥ १ ॥ सत्यसौरीच्छांतजांतौ क्रमेण शिखिसंयुताः ॥ शांतिर्विदुः समारूढाः प्रोक्तं वोजचतुष्ट
 ये ॥ २ ॥ जयकृष्णाद्विद्याप्रोक्त्वा नित्यांते क्रीडासंस्तुततः ॥ प्रमुदितचेतसे नृत्यप्रियप्रोक्तं
 वैकृष्णटेन्तंततो वदेत्कामांते दशवर्णकः ॥ ३ ॥ वाङ्मायाकमलावीजैः संपुटो मंत्रनायकः ॥ स
 र्वपांशुष्णमंत्राणामयं मंत्रः शिखामणिः ॥ ४ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणामालयः संप्रदायतः ॥ स
 प्रदाय विहीनार्यमंत्रास्ते निष्फलामताः ॥ ५ ॥ आनंदनारद ऋषिर्विशदृच्छंद उदीरितं ॥ श्रीकृष्णो
 देवताचभुक्तिमुक्तिफलप्रदः ॥ ६ ॥ पदपट्टेन मतिमान् वीजाद्येनांगकल्पना ॥ पूर्ववन्न्यास
 जालंचकृत्वा करंगो धनं ॥ ७ ॥ ततश्च विधिवन्न्यसेन्मातृकामनुसंपुटं ॥ ऋषिच्छंदोदैवतानि
 मूर्ध्नि मुखेऽह्नि न्यसेत् ॥ ८ ॥ ध्यायेन् स्थिरमना मंत्रीचराचरगुरुं हरिं ॥ क्षीरांभोनिधिमध्य
 स्य कनकाचलमध्यतः ॥ ९ ॥ ध्यायेत्स्वर्णमयीं भूमितन्मध्ये रत्नमंडपं ॥ अनेकयोजनानुं
 गविस्तीर्णविबुधो जनं ॥ १० ॥ नानारत्नमयस्तं भमुक्तादामविराजितं ॥ लसत्फेननिर्भरं
 श्रद्धातपविचित्रितं ॥ ११ ॥ हंसकारं डवाकीर्णपंकजोत्पलशोभितम् ॥ मंडितं दीर्घिकशतैर्म

हावाटीपरिधक्ते ॥ १२ ॥ स्वर्णप्राकारनिर्बत्तेरत्नतोरणचिञ्चिते ॥ तत्ररत्नास्तनेरन्ध्रेरुप-
 तंपरमेधरं ॥ १३ ॥ रुक्मिणीसत्यभामाचपार्थयोर्धृतचामरे ॥ नानालंकारसुभगेष्विजतः प-
 रयामुदा ॥ १४ ॥ कालिदोऽक्षतनयेष्टुतुतोऽधृतवर्हके ॥ महामेघप्रभाश्यामपथ्यपत्रारुणेक्ष-
 णं ॥ १५ ॥ पीतांबरलसच्छ्रीमत्श्रीवत्सकौस्तुभान्वितं ॥ नानालंकारसुभगंतरहारविराजि-
 तम् ॥ १६ ॥ दीप्तरत्नकिरीटंचरफुरन्मककुण्डलं ॥ गोरोचनाभालतिलकनीलकुंतल-
 द्वाभितं ॥ १७ ॥ नारदाद्यैर्नुनिगणैरादृतं खिग्धलोचनैः ॥ लघुपुष्टजनाकीर्णनगरैर्वहुवि-
 स्तरेः ॥ १८ ॥ सीधैर्गृहैः समुत्कीर्णपताकैः परिनिडितैः ॥ ब्रह्मक्षत्रविट्शूद्रैश्चाकीर्णरथप-
 त्तिभिः ॥ १९ ॥ रथवाजिहिपयैः सर्वतः परिमंडितैः ॥ कामिनीभिः सुभव्याभिः सर्वतः परि-
 मंडितं ॥ २० ॥ नानाविचित्ररत्नैश्चमंडिताभिः समन्वितं ॥ एवं ध्यात्वा मुनिश्चेष्टलक्षमेकं ज-
 पेन्मनुम् ॥ २१ ॥ वैद्यैः फलेस्त्रिमध्यात्तैर्जुहुयात्तद्दशंशकं ॥ तर्पयेत्तद्दशंशोनतद्दशंशोनमा-
 र्जवम् ॥ २२ ॥ तद्दशंशोनमंत्रज्ञो विप्रमुत्थ्यान् प्रतर्पयेत् ॥ रत्नाभिपेकगोपालपीठे देवं प्रपू-
 जयेत् ॥ २३ ॥ षडंगारुतिवाते तु महिषीपत्रगायजेत् ॥ रुक्मिण्याद्यामहारत्नभूषिताकृ-
 तयः शुभाः ॥ २४ ॥ तद्वहिरिद्रवज्जाद्यायाधिपात्रवाहनं ॥ यएवमर्चनं कृत्वा सिद्धमंत्रो-
 द्विजोत्तमः ॥ २५ ॥ प्रयोगान्साधयेद्यस्तु कर्ता हर्ता च सर्वतः ॥ श्रीपुष्पैर्लक्षमात्रेण मोहाद्भू-

वश्यकारिणी ॥ ३६ ॥ सर्वपापप्रशमनीसर्वापत्परिमोचनी ॥ मंत्रसिद्धिकरीपुसांप्रायाश्चित्त
 विशोधिनी ॥ ३७ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे नवविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ३८ ॥
 नारद उवाच ॥ अथापरमंत्रवरं वक्ष्ये सर्वसमृद्धिदं ॥ यमुपास्य सुराणां तु पालको भूच्छतक्रतुः
 ॥ १ ॥ सत्यसौरीच्छांतजांतौ क्रमेण शिखिसंयुताः ॥ शांतिविंदुसमाखूढाः प्रोक्तं बीजचतुष्ट
 यं ॥ २ ॥ जयकृष्णा द्विधा प्रोक्त्वा नित्यां ते क्रीडा संसक्तततः ॥ प्रमुदितचेतसे नृत्यप्रियप्रोक्तं
 वैकृष्ण उन्तंततो वदेत्कामांते दशवर्णकः ॥ ३ ॥ वाङ्माया कमला बीजैः संपुटो मंत्रनायकः ॥ स
 र्वपां कृष्णमंत्राणामयं मंत्रः शिखामणिः ॥ ४ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणामालयः संप्रदायतः ॥ स
 प्रदाय विहीना ये मंत्रास्ते निष्फलामताः ॥ ५ ॥ आनंदनारद ऋषिर्विराट्छंद उदीरितं ॥ श्रीकृष्णो
 देवता च भुक्तिमुक्तिफलप्रदः ॥ ६ ॥ पदपट्टेन मातिमान् बीजाद्येनांगकल्पना ॥ पूर्ववन्त्यास
 जालंचकृत्वा करांगशोधनां ॥ ७ ॥ ततश्च विधिवन्वयसेन्मातृकामनुसंपुटां ॥ ऋषिछंदो देवतानि
 मूर्ध्नि मुखे हृदि न्यसेत् ॥ ८ ॥ ध्यायेत्स्थिरमना मंत्री चराचरगुरुहरिं ॥ क्षीरांभो निधिमध्य
 स्थकनकाचलमध्यतः ॥ ९ ॥ ध्यायेत्स्वर्णमय्यो भूमितन्मध्ये रत्नमंडपं ॥ अनेकयोजनोत्तुं
 गाविस्तीर्णवहुयोजनं ॥ १० ॥ नानारत्नमयस्तं भुक्तादामविराजितं ॥ लभत फेननिर्भवस्त्रि
 श्रंद्रातपविचित्रितं ॥ ११ ॥ हंसकारं डवाकीर्णपंकजोत्पलशोभितम् ॥ मंडितं दीर्घिकशतैर्म

हावाटीपरिच्छिन्ने ॥ १२ ॥ स्वर्णप्राकारनिर्वृत्तेरत्नतोरणचित्रिते ॥ तत्ररत्नासनेरभ्येसंस्थि
 तंपरमेश्वरं ॥ १३ ॥ रुक्मिणीसत्यभामाचपार्धयोर्धृतचामरे ॥ नानालंकारसुभगेवीजितः प्र
 रयामुदा ॥ १४ ॥ कालिंदीकक्षतनयेष्टप्रतोद्धृतवर्हके ॥ महामेघप्रभाश्यामंपथपत्रारुणक्ष
 णं ॥ १५ ॥ पीतांबरलसच्छ्रीमत्श्रीवत्सकौस्तुभान्वितं ॥ नानालंकारसुभगंतरहारविराजि
 तम् ॥ १६ ॥ दीप्तरत्नकिरीटचरफुरन्मकरकुंडलं ॥ गोरोचनाभालतिलकं नीलकुंतल
 शोभितं ॥ १७ ॥ नारदाथैर्मुनिगणैरावृतं खिगधलौचनैः ॥ छट्पुष्टजनाकीर्णनगरैर्वहुवि
 स्तारैः ॥ १८ ॥ सौधैर्गृहैः समुत्कीर्णपताकैः परिभंडितैः ॥ ब्रह्मक्षत्रविट्शूद्रैश्चाकीर्णरथप
 निभिः ॥ १९ ॥ रथवाजिद्विपरैः सर्वतः परिभंडितैः ॥ कामिनीभिः सुभव्याभिः सर्वतः परि
 भंडितं ॥ २० ॥ नानाविचित्ररत्नैश्चमंडिताभिः समन्वितं ॥ एवं ध्यात्वा मुनिश्चमुल्लसमेकं ज
 पेन्मनुम् ॥ २१ ॥ वैज्यैः फलेखिमध्यार्त्तैर्जुहुयात्तद्दशांशकं ॥ तर्पयेत्तद्दशांशेन तद्दशांशेन मा
 र्जनम् ॥ २२ ॥ तद्दशांशेन र्गन्धोविप्रमुख्यान् प्रतर्पयेत् ॥ रत्नाभिपेकगोपालपीठे देवप्रपू
 जयेत् ॥ २३ ॥ पंडगाद्यत्तिवाह्येतुमहिषीपत्रगायजेत् ॥ रुक्मिण्यायामिहारत्नभूपिताकृ
 तयः शुभाः ॥ २४ ॥ तद्द्वहिरिंद्रवज्रायाजाल्याधिपास्त्रवाहनं ॥ यएवमर्चनं कृत्वा सिद्धमंत्रो
 द्विजोत्तमः ॥ २५ ॥ प्रयोगान्साधयेद्यस्तु कर्ता हर्ता च सर्वतः ॥ श्रीपुष्पेलक्ष्मात्रेण मोहाद्

मिपुरन्दरः ॥ २६ ॥ पालाशैलक्षमात्रेणहोमाद्वागीशतां वजेत् ॥ हयारिरक्तकुसुमैर्जगद्रंज
 नकारकः ॥ २७ ॥ केवलंघृतहोमेनजीवेद्दशतं सुखी ॥ अन्नहोमेनधनवान्पशुमान्दुग्ध
 होमतः ॥ २८ ॥ कारस्करफलैर्होमाच्छत्रुमुच्चाटयेत्क्षणात् ॥ मरीचहोमात्स्वार्तिंमारयेद्रिपुमात्म
 नः ॥ २९ ॥ पुंडरीकायुतं हुत्वा मुच्यते सर्वपातकैः ॥ तल्लक्षमात्रहोमेनराज्यैश्वर्यमवाप्नुया
 त् ॥ ३० ॥ आत्मानं कंसमयनंरिपुं कंसात्मकं स्मरन् ॥ दक्षिणाभिमुखो भूत्वा दशसाहस्र
 जापतः ॥ ३१ ॥ कुद्धाशयस्तथामेघीमलिनो मारयेद्रिपु ॥ अप्यमृताशनो नित्यं शत्रुर्वै स्व
 तातिथिः ॥ ३२ ॥ तस्य मंत्रात्सकृत्कश्चिन्नास्त्येव भुवनत्रये ॥ न दशतं मारणं कर्म यदि स्याद्दे
 वग्रेमनी ॥ ३३ ॥ ब्रह्मन् ब्रह्मस्त्रमादाय दशकादौ न मोचयेत् ॥ नायं मुक्ति करो मंत्रो मारणा
 दौ नियोजयेत् ॥ ३४ ॥ यदि कुर्यात्प्रमादेन एषु स्थानेषु संभवेत् ॥ पापि नैह तु कायापि शठा
 यजनतापिने ॥ ३५ ॥ आत्मवित्तगृहक्षेत्रकलत्राद्यपहारिणे ॥ अभिचारिणाभिचरेत्तदादो
 देर्न लिप्यते ॥ ३६ ॥ दुष्टानां दमनं दशतं कथितं त्वागिगौतम ॥ अतः स्वयं प्रयत्नेन तदुत्थानं
 विनिग्रहे ॥ ३७ ॥ लक्षमेकं त्रेपन्मन्त्रं प्रायश्चित्ताय देशिकः ॥ तेन पापैर्विमुक्तोऽसौ भवेत्क
 ल्याणसंयुतः ॥ ३८ ॥ साध्यं संल्लय कृत्वा च साधकं भोक्तुमिच्छति ॥ तेनात्मानं सदा रक्षेत्क
 त्येनानेन देशिकः ॥ ३९ ॥ मृत्युं जयं वा प्रजपेन्मन्त्रादौ गुरुव्रजनः ॥ सर्वत्र कर्मणि परं गुरुव

हिकारणं ॥ ४० ॥ गुरोरनुज्ञामादाय सर्वकर्माणि साधयेत् ॥ अथ शृणु प्रवक्ष्यामि मंत्रं श्रीपु
 रुषोत्तमं ॥ ४१ ॥ यज्ज्ञानात्साधकवरो भक्तिमुत्तमोऽश्वभाजनम् ॥ समस्तसिद्धिसंयुक्तो
 जीवनमुक्तो महीचरेत् ॥ ४२ ॥ देहं तैकेवलं धामयाति तत्परमं पदम् ॥ सर्वपुरुषेण मंत्रेण
 प्रः श्रीपुरुषोत्तमः ॥ ४३ ॥ भुक्तिमुक्ति करः साक्षात्स्मरणादेवै नृणां ॥ प्रणवं मारवीजं चर
 मं तेन मद्भक्त्य ॥ ४४ ॥ पुरुषोत्तम पदं चोक्त्वा तया प्रति हत रूपतः ॥ ततो लक्ष्मीनिवासांति
 केन लंति जगत्तथा ॥ ४५ ॥ क्षोभणेति पदं चोक्त्वा लमाहितमना भवेत् ॥ सर्वस्त्रीलदयोपे
 तं विदारणपदं तथा ॥ ४६ ॥ उक्त्वा तत्तस्मिन् भुवनमहोन्मादकरो पुनः ॥ सुरासुरं ते मनुजं सु
 दगिजनवल्लभा ॥ ४७ ॥ मनां सितापयदं हृदीपयदित्यं पुनः ॥ शोपयादित्यं भूयो मारयदित
 यं परम् ॥ ४८ ॥ स्तंभयदित्यं पश्चान्मोहयदित्यं पुनः ॥ द्रावयदित्यं पश्चादाकर्षययुगंत
 तः ॥ ४९ ॥ समस्तपरमोपेतसु भोगेन च संयुतं ॥ सर्वसौभाग्यशब्दं तैकैरिति पदं संयुतं ॥ ५० ॥
 सर्वकामप्रदपदं अमुकं हनयुगमकं ॥ चक्रं गदापश्चात्स्वदेन तदनंतरं ॥ ५१ ॥ सर्ववाणै
 र्भेदिगुंगपाशैर्नेति पदं ततः ॥ कटहयांतं कुशेन ताडयदित्यं पुनः ॥ ५२ ॥ तुरुशब्दद्वयम
 योक्तिप्रसिद्धं पुनः ॥ तावथावत्पदस्योत्तेसमीहितमनंतरं ॥ ५३ ॥ ततो मेसिद्धिमाभा
 स्य भवत्यंते च वमं फट् ॥ न त्यन्तोऽयं मनुः प्रोक्तो दिशताक्षरसंयुतः ॥ ५४ ॥ जैमिनिर्मुनिरा

ख्यातच्छंदोविराट्समीरितम् ॥ समस्तजगतामादिदेवतापुरुषोत्तमः ॥ ५५ ॥ पुरुषोत्तम
 शब्दोत्तेवेद्विभुवनंतः ॥ मदनोन्मादकरातेचल्दयंसकलंततः ॥ ५६ ॥ जगत्सोभणशब्दां
 तेलक्ष्मीपदमपिहुंशिरः ॥ मन्मथोत्तमसंयुक्तमंगजेकामदायिनी ॥ ५७ ॥ हुंशिरापरमोपेता
 सुभगाक्षरसंपुतं ॥ सर्वसौभाग्यकरहुंकवचंपरिकीर्तितं ॥ ५८ ॥ उक्त्वासुरासुरोपेतमनुजा
 च्छितसुंदरी ॥ ततःपरस्तातुल्दयविदारणपदंवेत् ॥ ५९ ॥ सर्वप्रहरणधरंसर्वकामिकतरप
 रं ॥ हनहयंचल्दयबंधनानिततःपरं ॥ ६० ॥ आकर्षयपदहृदंमहावल्लुहमखकं ॥ त्रिभु
 वनेश्वरपदंचोषत्वाततःसर्वजनांतकं ॥ ६१ ॥ मनांसिहरयुग्मेतदारयदितयंचमे ॥ वक्षमानयहुंने
 चंताराधाःफट्त्नमेतकाः ॥ ६२ ॥ पङ्गमंत्राःसंदिष्टानेत्रांतमंत्रवादिभिः ॥ त्रैलोक्यमो
 हनांतितुल्दपीकेशपदंततः ॥ ६३ ॥ अप्रतिहतरूपादिमन्मथानंतरंपुनः ॥ सर्वादित्वोपदंचो
 न्त्वाल्ददपाकर्षणंततः ॥ ६४ ॥ आगच्छागच्छमत्रोऽयंताराथोनमसान्वितः ॥ अनेनमनुनाक
 त्वाव्यापकंन्यस्यवाहुषु ॥ ६५ ॥ अष्टायुधानिमुद्राभिर्मन्त्रैःसार्द्धवित्तयेत् ॥ क्षीरंभोनिधि
 मध्यस्थंनिरंतरसुरद्रुमं ॥ ६६ ॥ उधदकंदुकिरणंदूरीकृततमोमयं ॥ कालमेघसमालोकन
 त्यद्वाहिकदंवकं ॥ ६७ ॥ उत्फुल्लकुसुमामोदप्रदृष्यद्रुंगसंकुलं ॥ कुजकोकिलसंघेनवाचा
 लितदिगंतरं ॥ ६८ ॥ नानाकुसुमसौरभ्यवाहिगंधवहान्वितं ॥ कल्पवल्लीनिकुंजेपुष्पाड

तिस्रद्वकद्वकं ॥ ६९ ॥ देवगंधर्वनारीभिर्गायत्रीभिरलंकृतं ॥ अनेकदीधिकायुक्तमुद्यानं
 सुमहाद्रुतं ॥ ७० ॥ तस्यमध्येमणिमयेमंडपे तोरणान्विते ॥ क्रतुभिः पद्भिर्निर्दिशंसेवित्तं च
 महीयसम् ॥ ७१ ॥ सुरद्वयस्य मूलस्थे महासिंहासने शुभे ॥ रक्तारविदमध्यस्थं गण्डोपरि
 संस्थितं ॥ ७२ ॥ ध्यायेद्विष्णुमया सार्द्धं जगन्नाथं जगन्मयं ॥ देवं श्रीपुरुषोत्तमं कमलयास्वां
 कस्थया पंकजं । विभ्रन्त्यापरिब्रज्युर्मनुजं रुचा तस्यां निरुद्धेक्षणं ॥ ध्यायेच्चैतत्सिंहासनादामुस
 लांश्चापरिखण्डान्गदां । हस्तैरंकुशमुद्वहंतं मरुणं स्मरं रविदाननम् ॥ ७३ ॥ एवं ध्यात्वा श्रयः
 कांतं मंचलक्षचतुष्टयं ॥ जपेद्दशो विधाया यंकुंडमर्द्धदुसंनिभम् ॥ ७४ ॥ जुहुयाद्विष्णवेव
 न्हौ पथैर्जातिसमुद्भवैः ॥ पुष्पैः सर्वैः क्रमात्पश्चाद्ब्राह्मणानपि भोजयेत् ॥ ७५ ॥ अर्चयिष्य
 न्जगन्नाथं गायत्र्या परिशोधयेत् ॥ आत्मानं यागवस्तूनि यागभूमिं च देशिकः ॥ ७६ ॥ त्रै
 लोक्ष्यमोहनायेति विश्वहंपदमोगयेत् ॥ स्मराय धीमहि पश्चात्तत्रो विष्णुः प्रचोदयात् ॥ ७७ ॥
 गायत्र्ये पासां ख्याता वैष्णवी सर्वसिद्धिदा ॥ प्राक्प्रोक्तैर्विष्णवे पीठैः कल्पयेदासनं ततः ॥ ७८ ॥
 पक्षिसा जायते द्वंद्वं ह्रस्वमंत्रः प्रकीर्तितः ॥ कल्पितायां तु मूलेन मूर्ते दिव्यमनन्यधीः ॥ ७९ ॥ आ
 वाह्यमनुना विद्वान् व्यापकेन समर्चयेत् ॥ भृगुर्लतियुतः सैन्दुर्वज्रदेव्याः प्रकीर्तितम् ॥ ८० ॥
 कर्णिकायां जेदादौ विधानेनांगदेवताः ॥ दलमूलपुताः पूज्या लक्ष्म्या द्यावृतचामराः ॥ ८१ ॥

मुक्ताहारलसत्कांतपयोधरभरालसाः ॥ यवाकुसुमसंकाशामदविभ्रममंथराः ॥ ८२ ॥ हुंस्व
नक्ष्णीविसर्गरहितस्वरशोभितं ॥ देवीवीजंक्रमादासांमंत्रमाहुर्मनीषिणः ॥ ८३ ॥ दलाग्रे
पुनजेच्छल्यंशाङ्गचक्रमस्तिग्दां ॥ अंकुशंसुसलंपाशंएतान्यस्त्राणिशाङ्गिणः ॥ ८४ ॥ स्वमु
द्राभिःस्वमनुभिःकथ्यंतेमनवःक्रमात् ॥ आयेजलचरायतिष्ठद्वयमनुरीरितः ॥ ८५ ॥ शा
ङ्गायसशरायांतेस्वाहांतःपरमोमनुः ॥ सुदर्शनमहाचक्रराजांतेस्याहहृदयं ॥ ८६ ॥ सर्वदुष्ट
जयंपश्चात्कुल्लिधियुगंप्रथक् ॥ विदास्यपदद्वंद्वंपरमंत्रात्प्रस्रस्र ॥ ८७ ॥ भक्षयद्रावयद्वहं
प्रत्येकंवर्मफट्द्वयं ॥ चक्रायनमद्वत्येपट्टतीयमनुरीरितः ॥ ८८ ॥ खड्गतीक्ष्णपदस्यतिष्ठि
विखड्गयुगंप्रथक् ॥ चतुर्थोऽयंमनुःप्रोक्तःकौमोदकिमहावले ॥ ८९ ॥ सर्वोसुरांतकेपदंप्रसी
दयुगवर्मफट् ॥ स्वाहांतोऽयंमनुःप्रोक्तःसाद्विकौमोदकीपरः ॥ ९० ॥ अंकुशान्तिकठयुगंप
ष्टोऽयंमनुरीरितः ॥ संवर्तकंतिमुसलपोथयद्वितयंपुनः ॥ ९१ ॥ हुंफट्द्विठांतमंत्रोऽयंसप्तमःप
रिकीर्तितः ॥ पाशान्वहयंपश्चादाकर्षयपद्वहयं ॥ ९२ ॥ वह्निजायावधिःसद्विरष्टमोमनुरी
रितः ॥ लोकेशान्पूजयेत्पश्चाद्व्याधेश्चायुधैःसह ॥ ९३ ॥ इत्थमभ्यर्चयन्नित्येयथावत्पुरु
षोत्तमं ॥ प्राप्नोतिमहर्षौलक्ष्मींसांभाग्यमतुलंयशः ॥ ९४ ॥ आयुरारोग्यमन्यानिमनोभी
ष्टानिर्बिंदति ॥ ह्यारिकुण्डैर्देवमर्चयित्वायथाविधि ॥ ९५ ॥ शशिप्रसूनेर्गुह्यादष्टोत्तरस

हस्रकं ॥ मासमात्रेणवशगास्तस्यस्युःसकलानृपाः ॥ १६ ॥ हुत्वाबिल्वफलेःपैकैःश्रियंवि
 देदनिदितां ॥ प्रफुल्लैररुणांभोजैस्तामिवलभतेनरः ॥ १७ ॥ हुत्वाज्योतिष्मतीतैलंसहस्रं
 सुसंख्यकं ॥ सुभगोजायतेसम्यक्सर्वपांनावसंशयः ॥ १८ ॥ विधानेनामुनामंत्रीमहारो
 गात्प्रमुच्यते ॥ अश्वत्यसमिधाहोमःपराहृतधनाबहः ॥ १९ ॥ आज्याक्तदूर्वाहोमिनमुच्य
 तेमृत्युतोभयात् ॥ यत्यनान्नायुतंमंत्रंजपेदयुतसंख्यया ॥ २० ॥ सभवेद्दासवत्तस्यनात्र
 कार्योविचारणा ॥ बहुनाकिमिहोक्तेनमनुनासाधकोत्तमः ॥ १ ॥ साधयेत्सकलान्कामान्सा
 क्षाहिष्णुरिवापरः ॥ अथयंत्रंप्रवक्ष्यामिदृष्टादृष्टफलप्रदं ॥ २ ॥ पूर्वोत्तरभुवंभूत्वासूत्रंनवनवं
 न्यसेत् ॥ जायतेतत्रकोष्ठानिचतुःषष्टिप्रभेदतः ॥ ३ ॥ ईशानाद्राक्षसंयावद्राक्षसाद्वायुको
 णकं ॥ विलिखेन्मंत्रवर्णानिअनुष्टुप्संभवानिच ॥ ४ ॥ यंत्रमेतत्समाख्यातंसर्वतोभद्रसं
 शकं ॥ सर्वरोगप्रशमनंसमस्तपुरुषार्थदं ॥ ५ ॥ लिखितंभूर्जपत्राद्यैर्यत्रमेतद्यथाविधि ॥
 विधृतंवाहुनानित्यंसर्वकामफलप्रदं ॥ ६ ॥ फलकेस्वादिरैकल्लतंगवांगोष्ठेनिवेशितं ॥ रक्ष
 णंचोरमारिभंसवत्तानांगवांहितं ॥ ७ ॥ क्षीरगोपयगोरक्षीरक्षमाक्षमाक्षर ॥ गोमानोगग
 नोमागोयक्षगक्षगक्षयः ॥ ८ ॥ इत्येवंयंत्रतत्वंचकथितंतवसुवत ॥ केवलंत्वत्प्रयत्नेन
 किमन्यच्छ्रेतुमिच्छसि ॥ १०१ ॥ इतिश्रीगीतमीयतन्त्रे त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३० ॥

गीतम् उवाच ॥ सर्वज्ञसर्वशस्त्रज्ञसर्वतत्त्वार्थपारग ॥ स्वायंभुवनमस्तुभ्यं कृपां कुरु कृपा
 कर ॥ १ ॥ तवनाविदितं किंचित्त्रैलोक्ये सचराचरे ॥ ऋषिदेवमुनीनां च प्रधानस्त्वं पुरातनः
 ॥ २ ॥ कृपां कुरु महाभाग कृपया मयि सुव्रत ॥ संसारदुःखभूयिष्ठे रागशोकभयाकुले ॥ ३ ॥
 भवार्णवे निमग्नं मां त्वमुद्धर्तुमिहा हिंसि ॥ तवावनारोलोकानां क्षेमाय च भवाय च ॥ ४ ॥ इदा
 नीकथय ब्रह्मन्मंत्रसिद्धेस्तुलक्षणं ॥ सिद्ध्युपायं कतिविधं कथयस्वानुक्तं पथा ॥ ५ ॥ श्रीनार
 द उवाच ॥ मनोरथानामेच्छां सिद्धेरुत्तमलक्षणं ॥ मृत्युनां हरणं तद्देवतादर्शनं तथा ॥ ६ ॥
 प्रयोगाणामल्पेच्छां तत्सिद्धेस्तुलक्षणं परं ॥ परकायप्रवेशश्च पुरप्रवेशानं तथा ॥ ७ ॥ ऊर्ध्व
 क्रमणमेवं हि चराचरे गतिः ॥ स्वचरीमेलनं चैव तत्कथाश्रवणं तथा ॥ ८ ॥ भूमिच्छिद्राणि
 पश्यतः पातालादिपुसंगमः ॥ आकर्षणं सुरस्त्रीणां नागस्त्रीणां विदोषतः ॥ ९ ॥ पादुकागुटि
 कातद्दंजनीविवरं तथा ॥ अणिमाद्यश्च संप्राप्य केवलं मोक्षमाप्नुयात् ॥ १० ॥ इत्येवं कथितं
 ब्रह्मन्प्रधानसिद्धिलक्षणं ॥ इदानींति प्रवक्ष्यामि मध्यमस्य तुलक्षणम् ॥ ११ ॥ ख्यातिवाहन
 भूषादिलाभः सुचिरजीवितम् ॥ नृपाणामवलानां च वशीकरणमुत्तमम् ॥ १२ ॥ सर्वत्र सर्व
 लोकेषु च मत्कारकरं महत् ॥ रोगापहरणं चैव विषापहरणं तथा ॥ १३ ॥ पांडित्यं लभते मंत्रा
 च्छतुर्विधमप्यतनतः ॥ वैराग्यं च मुमुक्षुत्वं त्यागीता सर्ववश्यता ॥ १४ ॥ अष्टांगयोगाभ्यसनं भो

गेच्छापविर्जनं ॥ सर्वभूतानुकंपाचसर्वज्ञादिगुणोदयः ॥ १५ ॥ इत्यादिगुणसंपत्तिर्मे
 ध्यसिद्धेस्तुलक्षणं ॥ महैश्वर्यधनित्वंचपुत्रदारादिसंपदः ॥ १६ ॥ अथमाःसिद्धयःप्रोक्तार्मे
 विप्रथमभूमिकाः ॥ सिद्धमंत्रस्तुपःसाक्षात्सशिवोनात्रसंशयः ॥ १७ ॥ सिद्धिलक्षणमित्यु
 क्तंतदुपायमिहोच्यते ॥ पितृमातृविशुद्धायेशुद्धाचाराजितेन्द्रियाः ॥ १८ ॥ सत्संप्रदायोपदि
 द्यास्तेपासिद्धिर्दुतंभवेत् ॥ मलिनामलसंछनाःपापिनस्तरलाशयाः ॥ १९ ॥ देवतार्चना
 दिविमुखगुरुरेशठस्तयः ॥ तेषांकृतैर्नसिद्ध्यंतिमंत्राजपहुतादिभिः ॥ २० ॥ येमंत्रामल
 संछनाःकेवलंवर्णरूपिणः ॥ निर्बीजाःसत्त्वहीनायेकुंठिताश्चित्तरस्कृताः ॥ २१ ॥ अरि
 पक्षेस्थितायेचशापादिसंयुतास्तथा ॥ येमंत्राअविधिप्राप्तायेचसिद्धांतवर्जिताः ॥ २२ ॥
 इत्यादिदोषदुष्टाश्चासिद्धिदानाल्पयोगतः ॥ पशुभावेस्थितामंत्राःकेवलंवर्णरूपिणः ॥ २३ ॥
 सुपुण्याध्वन्युच्चरिताःप्रभुत्वंप्राप्नुवंति ॥ वक्ष्यामिचस्मेध्यायेतदुपायान्तवानघ ॥ २४ ॥
 संस्कारादशकथ्यंतेयेनमंत्रस्यसिद्धयः ॥ अल्पयोगेनविधिवत्तांश्रवदपामितत्त्वतः ॥ २५ ॥
 जननंजीवनंपश्चात्ताडनंवोधनंतथा ॥ अथाभिपेकोविमलीकरणाप्यायनेतथा ॥ २६ ॥
 तर्पणंदीपनंगुसिद्धौतामंत्रसंस्क्रियाः ॥ स्वर्णादिपात्रेसंलिख्यमातृकायंत्रमुत्तमं ॥ २७ ॥
 कारमरिचन्दनेनाथभस्मनावाथसुवतः ॥ काश्मीरंशाक्तसंस्कारेचंदनंवेष्णवेमनौ ॥ २८ ॥

शैवे भस्मसमाख्यातं मातृकायं च लेखने ॥ मंत्राणां मातृकामध्यादुद्धारी जननं स्मृतम् ॥ २९ ॥
 पंक्तिक्रमेण विधिनानामुनिभिस्तत्र निश्चयेः ॥ प्रणवांतरितान् कृत्वा मंत्रवर्णान् जपेत्सुधीः ॥ ३० ॥
 प्रत्येकं शतवारं तु जीवनंतदुदाहृतं ॥ मंत्रवर्णान्तिमालिख्य ताडयेच्चंदनांभसा ॥ ३१ ॥ प्र
 त्येकं वायुबीजेन पूर्वादिताडनं मतं ॥ भस्मना कुंकुमेनायचंदनेनाथवापुनः ॥ ३२ ॥ शैवादिमं
 च भेदेन प्रोक्तं द्रव्यत्रयं शुभं ॥ निलिख्य मंत्रपिंडं तु प्रसूनैः करवीरजैः ॥ ३३ ॥ तन्मंत्रवर्णसं
 ख्यातैर्हैन्याद्रेफेनवोधनं ॥ ततस्तत्रोक्तविधिना तर्पणं तर्पणं मतं ॥ ३४ ॥ मधुना शक्तिमंत्रे
 च वैष्णवे चेन्दुमज्जलैः ॥ शैवे घृतेन दुग्धेन एतैश्च तर्पणं मतं ॥ ३५ ॥ अन्यमंत्रे विहितेन तर्पणं
 सम्यगीरितं ॥ जलेन सर्वतन्त्रेषु अभिषेकः प्रकीर्तितः ॥ ३६ ॥ अथ तथ पल्लवैः सिंचेन्मन्त्री
 मंत्रार्णसंख्यया ॥ संचित्य मनसामन्त्रं सुपुष्पामूलमध्यतः ॥ ३७ ॥ ज्योतिर्मन्त्रेण विधिव
 द्दहेन्मलत्रयं यतिः ॥ तारव्योमाग्निमनुयुगं दंडज्योतिर्मनुर्मतः ॥ ३८ ॥ विमल्लीकरणमेतद्वि
 मन्त्रासिद्धिकरं परम् ॥ अनेन कुशतोयेन पुष्पतोयेन वा तथा ॥ ३९ ॥ तेन मन्त्रेण विधिवद्वा
 प्यायनविधिः स्मृतः ॥ दीपयेत्सर्वमंत्राणि संयोगस्तारकामयोः ॥ ४० ॥ आप्यमानं च मंत्रं च
 गोपयेत्सर्वसिद्धये ॥ दीप्यमानस्य मंत्रस्य देशेतामंत्रसंस्क्रियाः ॥ ४१ ॥ यान्कृत्वा संप्रदायेन मं
 त्रीवाञ्छितमश्नुते ॥ अयान्यत्संप्रवक्ष्यामि मंत्राणां सिद्धिलक्षणं ॥ ४२ ॥ यत्कृत्वा मंत्रवि

तस्यार्क्सिद्धिमाप्नोत्ययत्नतः ॥ निर्वीजामनवोयेचतेषुवीजाभियोजयेत् ॥ ४३ ॥ कामश्री
 शक्तिबीजंवाजपनात्सिद्धिदोमनुः ॥ अथान्यत्संप्रवदयामिसिद्ध्युपायंमुनेशृणु ॥ ४४ ॥
 स्थानस्थावरदामंवाध्यानस्थाश्चफलप्रदाः ॥ ध्यानस्थानविहीनाथेकोटिजापात्फलंनहि ॥
 ४५ ॥ अथसुपुष्पाद्योरेपुष्पायेज्ज्योतिर्मयंमनुम् ॥ अयतेऽन्यत्प्रवदयामियंत्रसिद्धेस्तुलक्षणं
 ॥ ४६ ॥ मातृकापुटितंरुक्तास्त्वमंत्रप्रजपेत्सुधीः ॥ कमोन्नामाच्छतावृत्यातदंतकेवलंमनु
 ॥ ४७ ॥ एवंतुप्रत्यहंजाप्यागवच्छसं समाप्यते ॥ निश्चितंमंत्रसिद्धिः स्यादित्युक्तंतत्रवेदिभिः
 ॥ ४८ ॥ अथसंक्षेपतोवक्ष्येपुष्पशरणमुत्तमं ॥ चंद्रसूर्यग्रहेचैवशुचिः पूर्वमुपोषितः ॥ ४९ ॥
 नद्यांसमुद्रगामिन्यांनाभिमात्रोदकेस्थितः ॥ ग्रहणादिविमोक्षांतंजयेन्मंत्रं सं समाहितः ॥ ५० ॥
 होमयेत्तद्दशांशिनतद्दशांशिनतर्पयेत् ॥ अभिषेचदशांशिनदशांशोविप्रभोजनं ॥ ५१ ॥ इ
 त्येवंपंचकृतेनसिद्धमन्त्रोभवेन्नरः ॥ अथवामूर्ध्निदेशेचगुरुंसंचित्यवाग्यतः ॥ ५२ ॥ गुर्व
 अत्रनिवसन्मंत्रीथोक्तंजपमाचरेत् ॥ अनंतरंदशांशिनक्रमोद्धोमादिकंचरेत् ॥ ५३ ॥ एवंरु
 त्वात्सिद्धमंत्रोभवेन्मंत्रीनचान्यथा ॥ गुरवेदक्षणां दद्याद्गुणच्छादनादिभिः ॥ ५४ ॥ गु
 सेः संतोषमात्रेणसिद्धिः स्यादपवर्गदा ॥ नाजप्तः सिद्धिदोमंत्रोनाहुतश्चकदाचन ॥ ५५ ॥
 नापूजितश्चविधिवन्नातर्पितोनभोजितः ॥ पंचकृत्ययुतेमंत्रेकालसंख्यानविधये ॥ ५६ ॥

कृतेनोक्तजपातिसिद्धिखेतायां हि गुणोजपः ॥ द्वापरे त्रिगुणश्चैव कलौ संख्याचतुर्गुणं ॥ ५७ ॥
 कृष्णमन्त्रेषु विप्रैर्ष्येयुगसंख्यानविद्यते ॥ जपहोमतर्पणाद्यैः सिद्ध्यते कृतसंख्यया ॥ ५८ ॥ सिद्ध
 मंत्रतयानात्र युगसेवापरिश्रमः ॥ अथापरं प्रवक्ष्यामि सिद्ध्युपायं महाद्भूतम् ॥ ५९ ॥ येन
 सिद्धेन मनुवित्स्याद्विस्थित्यन्तकारकः ॥ तत्तत्कर्मनुरूपेण तत्तद्योगं प्रयोजयेत् ॥ ६० ॥ अ
 धनादिप्रभेदश्च मंत्राणां वक्ष्यतेऽधुना ॥ अथितं संपुटं ग्रस्तं समस्तं च विदार्भितं ॥ ६१ ॥ तथा
 चाक्रांतमाद्यंतगर्भस्थं सर्वतोद्भूतं ॥ तथामुक्तिविदर्भच विदार्भिग्रथितं तथा ॥ ६२ ॥ इत्ये
 कादशधामंत्राः प्रयुक्ताः कार्यसिद्धिदाः ॥ साध्यनामाणैर्मैकैकं मंत्रांतं संप्रयोजितं ॥ ६३ ॥ अथि
 तं तत्समाख्यातं वश्याकृष्टिकरं परं ॥ मंत्रमादौ वदेत्सर्वसाध्यसंज्ञामनंतरं ॥ ६४ ॥ विपरीतं
 पुनश्चांतं मंत्रं तत्संपुटं स्मृतं ॥ शांतिपुष्टिकरं ज्ञेयं त्रैलोक्यैश्वर्यदायकं ॥ ६५ ॥ अर्द्धमर्द्धतथा
 द्यंते मंत्रं कुर्वीद्विचक्षणः ॥ मध्ये चास्य भवेत्साध्यं ग्रस्तमित्यभिधीयते ॥ ६६ ॥ अभिचारे
 पुसर्वेषु योजयेन्मारणे पुच ॥ अभिधानं वदेत्पूर्वपश्चान्नमंत्रं तथा वदेत् ॥ ६७ ॥ एतत्समस्त
 मित्युक्तं शत्रूचाटनकारकं ॥ द्वौ द्वौ मंत्राक्षरीयत्रैकैकं साध्यवर्णकं ॥ ६८ ॥ विदार्भितं च तं
 प्रोक्तं दुष्टमंत्रं वदयलक्षणं ॥ मंत्राणां तिरितं साध्यं संत्रोतिष्ठते यदि ॥ ६९ ॥ आक्रांतं तद्दिजा
 नीयात्सद्यः सर्वार्थदायकः ॥ स्तेनस्तं भसमावेद वश्योच्चाटनकर्मसु ॥ ७० ॥ सकृत्पूर्ववेद

नमंत्रमेतैव तथा पुनः ॥ मध्ये चास्य भवेत्साध्यमाद्यं तमिति तद्दिदुः ॥ ७१ ॥ अन्योन्यप्रीति
 युक्तानां विद्वेषणकरं परं ॥ आदौ चाति तथा मंत्रं द्विवारं संप्रयोजयेत् ॥ ७२ ॥ साध्यनामसक
 न्मध्ये गर्भस्थं तु तदुच्यते ॥ मारणोच्चाटनं वश्यं प्रयुक्तं कारयेन्नृणां ॥ ७३ ॥ हेतिनौ से निधी
 गर्भस्तं भनं च गते तथा ॥ त्रिधामंत्रं वदेत्पूर्वतथैवातिपुनस्त्रिधा ॥ ७४ ॥ सकृत्साध्यं भवेन्म
 ध्ये तं विद्यात्सर्वतो द्युतं ॥ सर्वोपसर्गशमनं महामृत्युनिवारणं ॥ ७५ ॥ सर्वसौभाग्यजननं भू
 तानाममृतप्रदं ॥ आदौ मंत्रं ततो नाम पुनर्मंत्रं समालिखेत् ॥ ७६ ॥ एवमेव त्रिधा कृत्वा भवे
 न्मुक्तिरपि दभितं ॥ सर्वव्याधिहरं प्रोक्तं भूतापस्मारमर्दनं ॥ ७७ ॥ एकैकं साध्यवर्णं तु कृत्वा
 मंत्रं विदभितं ॥ पूर्ववत्कथितं चान्यत्तस्याद्यं च प्रकल्पयेत् ॥ ७८ ॥ विदर्भं ग्रथितं नाम मंत्रं ल
 क्षणमुत्तमं ॥ सर्वकर्मकरं प्रोक्तं सर्वैश्वर्यफलप्रदं ॥ ७९ ॥ एवमेते प्रयोगाश्चासिद्धि मंत्रस्य सि
 द्धिदाः ॥ अथापरं प्रवक्ष्यामि मंत्रं सिद्धेस्तुलक्षणं ॥ ८० ॥ यज्ज्ञात्वा साधकश्चेष्टामं
 त्रं सिद्धिलभेद्भुवं ॥ सम्यगनुष्ठितो मंत्रो यदि सिद्धिर्न जायते ॥ ८१ ॥ पुनस्तथैव कर्तव्यं त
 तः सिद्धिर्भवेद्भुवं ॥ पुनश्चानुष्ठितो मंत्रो यदि सिद्धिर्न जायते ॥ ८२ ॥ पुनस्तथैव कर्तव्यं ततः सि
 द्धौ न संशयः ॥ पुनः सोऽनुष्ठितो मंत्रो यदि सिद्धिर्न जायते ॥ ८३ ॥ उपायास्तत्र कर्तव्याः सत
 तं करभाषिताः ॥ आमणं ब्रोधेन वश्यं पीडनं शोषणं पणे ॥ ८४ ॥ दहनं तं क्रमात्कुर्यात्ततः

सिद्धो भवेद्भुवः ॥ आमणं वारुणे विजिग्रथं न क्रमयोगतः ॥ ८५ ॥ तन्मंत्रं यंत्रमालिख्य शिला
कर्पूरकुंकुमैः ॥ उशीरचंदनाभ्यां तु मंत्रं संप्रथितं लिखेत् ॥ ८६ ॥ क्षीराज्यमधुतीयानां मध्ये त
छिखितं क्षिपेत् ॥ पूजनाज्जपनाद्धो मात्सिद्धिदो भ्रमणं भवेत् ॥ ८७ ॥ आभितो यद्विनोसिद्धो बो
धनंतस्य कारयेत् ॥ सारस्वते नवीजेन संपुटीकृत्य तं जपेत् ॥ ८८ ॥ एवं मंत्रो भवेत्सिद्धो न चेद
तद्दशंकुरु ॥ अलक्तं चंदनं कुष्ठं हरिद्रामदनं शिला ॥ ८९ ॥ एतैस्तु मंत्रमालिख्य भूर्जपत्रेषु
शोभने ॥ धार्य कंठेन च सिद्धः पीडनं चास्य कारयेत् ॥ ९० ॥ अधरोत्तरयोगेन पदानि परिज
प्येव ॥ ध्यायीत देवतां तद्दधरोत्तररूपिणीम् ॥ ९१ ॥ विद्यामादित्यदुग्धेनालिखित्वा क्रम्य चां
घ्रिणा ॥ तथा भूतेन मन्त्रेण होमः कार्यो दिने दिने ॥ ९२ ॥ पीडितो लज्जया विष्टः सिद्धः स्याद
धपोपयेत् ॥ बालायास्तृतीयं बीजमाद्यंतं तस्य योजयेत् ॥ ९३ ॥ गोक्षीरमधुना लिख्य वि
द्यां पाणौ विधारयेत् ॥ पोषितोऽयं भवेत्सिद्धो न चेतुर्कूर्वाति शोषणं ॥ ९४ ॥ द्वाभ्यां च वायुबीजा
भ्यां मंत्रं कुर्याद्दिदभितं ॥ एषा विद्या गले धार्या लिखित्वा वरभस्मना ॥ ९५ ॥ शोषितोऽपि न
सिद्धश्चेद्दहनीयोऽग्निबीजतः ॥ आग्नेयेन तु बीजेन मंत्रस्यैकं कमक्षरं ॥ ९६ ॥ आद्यंतमध्यमुद्धु
त्य पोषयेद्दाहकर्मणि ॥ ब्रह्मदक्षस्य तैलेन मंत्रमालिख्य धारयेत् ॥ ९७ ॥ कंठदेशे ततो मंत्रसि
द्धिः स्याच्छं करोदितं ॥ इत्येतत्काथितं तस्यैकं वलंतवभक्तितः ॥ ९८ ॥ एकेन तु कृतार्थः

स्याद्बहुभिः किमुमुञ्चत ॥ अथापरंप्रवक्ष्यामि मन्त्रौपधमहाद्भुतं ॥ १९ ॥ यत्प्रयोगविधाने
 न सद्यः सिद्धो भवेन्नमनुः ॥ सुवर्णापुष्पमूलेन पिष्टेन निजवारिणा ॥ १०० ॥ तद्धितस्य वांग
 ल्लत्कंठो मनुः सद्यः प्रसीदति ॥ विमुक्तः सर्वपापौघैः कृष्णपश्यति चक्षुषा ॥ १ ॥ जीवन्मु
 क्तो भवेन्नमनी सत्यं सत्यं मयोदितं ॥ यत्र वा कुत्र चिद्देशं गतुं कामयते नरः ॥ २ ॥ स्वर्गो वा भूत
 ले मन्त्री पातालवाधकौ तु क्नात् ॥ तत्क्षणात्तत्र यात्येव सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ॥ ३ ॥ इत्येवं कथि
 तं सन्मन्त्रं च सिद्धेस्तुलक्षणं ॥ तदुपायश्चाथ ब्रह्मन्केवलं तव भाग्यतः ॥ ४ ॥ अनेकतंत्रसं
 प्रोक्तमेनेकमनुसंमतं ॥ इदानीं तु पुनर्ब्रह्मन्किमन्यच्छोतुमिच्छसि ॥ १०४ ॥ इति श्रीगौत
 मीयतन्त्रे एकविंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥
 गीतम उवाच ॥ देवर्षे सर्वतंत्रज्ञ सर्वशास्त्रार्थतत्त्ववित् ॥ कृष्णानुभवसंदर्शिन् विद्याग्रंथिभेद
 कः ॥ १ ॥ सर्वजानाति सर्वज्ञ विज्ञेयात्कृष्णतत्त्ववित् ॥ इदानीं कथय ब्रह्मन्मन्त्राचारानिदर्श
 नं ॥ २ ॥ वैष्णवं पीठममलंतदा वासफलंतथा ॥ विस्तरेण मम ब्रह्मन्नुक्तमपि कथ्यतां
 ॥ ३ ॥ नागोप्यंतदुरोशिष्यो यदि योगोऽस्ति भाग्यतः ॥ नारद उवाच ॥ दीक्षया लब्धमंत्रस्य
 सदाचारं शृणुष्व मे ॥ ४ ॥ अनायासेन सिद्धिः स्यात्सदाचारेण येन वै ॥ आचारा लुभते कामा
 नाचारा लुभते यशः ॥ ५ ॥ आचाराद्धनमाप्नोति दीर्घमायुस्त्वाप्नुयात् ॥ सदाचारेण मनविज्ज

श्रीलोकहृदयेवलु ॥ ६ ॥ अनाचारोहिलोके पुनिदितः सर्वकर्मसु ॥ सर्वभूताऽनुकंपाचदानंचा
 त्तियिपूजनं ॥ ७ ॥ पंचयज्ञस्तीर्थसेवास्वाध्यायोगोरुसेवनं ॥ सामान्यसर्वलोकानामपधर्मः
 सनातनः ॥ ८ ॥ ब्रह्मचारीदीक्षितश्चेच्चिसंध्येदेवमर्चयेत् ॥ ज्ञानं त्रिपवणंतद्देहाध्ययनमे
 वच ॥ ९ ॥ भैक्ष्यं संप्राप्येन्नित्यध्यायेदेवं निरंतरं ॥ पर्यटे द्विष्णुक्षेत्रे पुन प्रतिग्रहमाचरेत् ॥ १० ॥
 गृहस्थो दीक्षया युक्तः सर्वकर्मणि साधयेत् ॥ न जापो नाचनं चैव ध्यानैव विधिक्रमः ॥ ११ ॥
 केवलं सततं कृष्णचरणां भोजसेवनं ॥ सन्यासिनां मुमुक्षूणां मानसोपरतिः परं ॥ १२ ॥ परि
 ब्राडविरक्तश्च विरक्तश्च तत्रागृही ॥ उभौ तौ नरके धोरपच्येते भूतसंग्रहं ॥ १३ ॥ गृहस्थो ध
 र्मपत्नीभिः पूजयेदेवमन्वहं ॥ दद्यादानं महाहर्षे च येन कृष्णः प्रसदिती ॥ १४ ॥ सन्यासिनां द्र
 व्यदोनेनाधिकारोऽस्ति सुव्रत ॥ वर्णिनां च वनस्थानां कोदयात्तदपेक्षितं ॥ १५ ॥ कितु वैष्ण
 वधर्मे पु विरला अधिका रिणः ॥ संसारवासनारज्जुबद्धं लोलं मनो नृणां ॥ १६ ॥ ततो यदि वि
 मुक्तः स्याद्बद्धः स्यादेव पादयोः ॥ तत्रैवान्यो विशेषोऽस्ति श्रूयतां चावधार्यतां ॥ १७ ॥ सर्वसं
 सारदोषो हि नारीमूलं ततो यदि ॥ शक्यते रक्षितुं चेत्तस्तदा वै कृष्णसाधकः ॥ १८ ॥ अंच च
 लं मनो यस्य योपि त्संगविबर्जितं ॥ योपितां ध्याननिर्मुक्तं तच्छब्दश्रुतिवर्जितं ॥ १९ ॥ त
 त्रैव साधकः कुर्यात्साधनं सुसमाहितः ॥ बलमध्वनयै नैव श्रूयंते यत्र योपितां ॥ २० ॥ नखी

मुवंनिरीक्षेत न खियं मनसा स्मरेत् ॥ ब्रह्मचारी भिताह रिह विष्याशीजितेन्द्रियः ॥ २ ॥ साधकः
 साधनं कुर्यात्प्रायोगपरायणः ॥ कदाचिद्यदि तच्चेतस्वलनं वा प्रजायते ॥ २ ॥ प्राणागामं
 विशेषणसम्यस्येत्तु साधकः ॥ साहिप्रातः कदा रूपां दहनः परिकीर्तितः ॥ २ ३ ॥ एककालं
 धितं ध्यं वा चतुःकालं समभ्यसेत् ॥ समस्तपापराशिनानां मनोवाक्यकर्मणाम् ॥ २ ४ ॥ प्राणसंय
 ममाचं हि प्रायश्चित्तं सुनिश्चितं ॥ पुण्यतीर्थेषु च पुलिने सरितां देवसंस्थानि ॥ २ ५ ॥ नद्यास्तटेऽथ
 विजने विपिने तु लसीवर्णे ॥ गोष्ठे तथैवोपवने तथा हि गिरिकानने ॥ २ ६ ॥ विशेषतो द्वा रवत्यां
 तथा गोवर्द्धने गिरौ ॥ यद्वा कल्लिदकन्यायाः कानने पुलिने तथा ॥ २ ७ ॥ वृंदावने गोकुले वा
 मथुरायामपि वा ॥ मध्नातिपापराशि यद्राति तत्परमं पदम् ॥ २ ८ ॥ उत्तमो हिनरां यत्र तेन
 सामथुरा स्मृता ॥ वदरी खंडविपिने गंगादारेऽथ वा पुनः ॥ २ ९ ॥ व्यंकटेऽद्रौ श्रीरंगे वा क्षेत्रे श्रीपु
 रुरोत्तमे ॥ उत्तमः पुरुषो यत्र तत्क्षेत्रं पुरुषोत्तमं ॥ ३ ० ॥ एषु स्थानेषु विप्रवर्षे नित्यं सन्निहितो
 हरिः ॥ अत एव साधकेन्द्रो निवसेत्सदपेक्षया ॥ ३ १ ॥ हरिं संदर्शनाद्यत् निवसेत्सुखनिःस्पृहः ॥
 स्थानान्येता निगुह्यानि कृत्यं किंचिन्निगद्यते ॥ ३ २ ॥ विशेषतः पञ्चजैनैर्नास्ति कैर्न समागमः ॥
 निदिनैर्ना सहासीत तदालापं च वर्जयेत् ॥ ३ ३ ॥ स्त्रीसंगिनं वर्जयेच्च तत्कथा कथनं तथा ॥
 जन्मासाथमनुष्येषु शब्दे च पितृमातरी ॥ ३ ४ ॥ वर्तमाने च संस्कृते तथैवोन्द्रियपाटवे ॥ ब्रह्म

नृवत्स्रणिगोपालरतिर्जयितभाग्यतः ॥ ३५ ॥ त्रिवर्गफलदेकिंवावहुनात्मफलप्रदे ॥ यो
 नार्चयतिकल्पस्तन्तस्मात्पापतरोहिकः ॥ ३६ ॥ असारेघोरसंसारंसारं कृष्णपदार्चनं ॥
 तत्पदं नार्चितयेन पापिना पापकर्मणा ॥ ३७ ॥ शरीरभारवहनं जन्मास्यापि निरर्थकं ॥ गो
 पालं पूजयेद्यस्तु निदयेदन्यदेवतां ॥ ३८ ॥ अस्तु तस्य परोधर्मः पूर्वो धर्मो विनश्यति ॥ प्रत्यहं
 क्षालयेच्छय्यामेकाकी निर्भयः स्वपेत् ॥ ३९ ॥ नाधिरौहेतपर्यंकं रक्तवासो न धारयेत् ॥ नर
 कचंदनं गात्रे गृह्णीयाद्रक्तपुष्पकं ॥ ४० ॥ विल्वपत्रैस्तत्प्रसूनैर्नार्चयेद्देवकोसुतं ॥ नैव द्वि
 शन्नं कुर्यात्पर्ववर्जं मृत्तौ तथा ॥ ४१ ॥ तथानिपेवयेद्धर्मपत्नीं धर्मरिक्षया ॥ ततः परदिने कृत्यं
 कुर्यात्स्नानोत्तरं सुधीः ॥ ४२ ॥ शरीरोद्दत्तं कृत्वा स्नात्वा नद्यादिवारिणा ॥ नियतेयागक्रा
 ले तु न कुर्यादन्यवेक्षणं ॥ ४३ ॥ नैवाश्लीलं वचोभूयादालापचनिरर्थकं ॥ नद्यथागमयेत्कालं
 केवलं ध्यानतत्परः ॥ ४४ ॥ केवलं श्रीपदांभोजन्यस्तचेता भवेत्सुधीः ॥ यद्यत्कर्मणि वैगु
 ण्यं नित्येनैव मित्तिकेऽपि वा ॥ ४५ ॥ सहस्रं प्रजपेन्मूलमनुवाऽयुतं मेव वा ॥ नित्ये सहस्रं प्रजपेनै
 मित्तिके तथाऽयुतं ॥ ४६ ॥ सर्वपापमेव पापानां शोधनं न च जापतः ॥ सुवर्णवन्हिना ध्मांतं यथा भ
 वति निर्मलं ॥ ४७ ॥ तथा सर्वगतं पापं प्रायश्चित्ताग्निना दहेत् ॥ तथैव तु लसीपत्रैर्मौलतीकु
 सुमैरपि ॥ ४८ ॥ चंपकैः केसरेश्चापि अशोकैः किंशुकैरपि ॥ अन्यैश्च विविधैः पुष्पैर्दशनी

येःसुगंधिभिः ॥ ४९ ॥ आरामजैविपिनजैर्निपिद्धपरिवर्जितैः ॥ इत्येवंकथितं पुष्पविधानं
 हरिपूजने ॥ ५० ॥ पशूनां हिंसनैवकुर्यात्कस्यापिपीडनं ॥ कटुवाक्यं वर्जयेच्च ब्रूयान्मधुर
 भाषणं ॥ ५१ ॥ संस्कृतेनैवकथयेन्नान्यांभाषां वदेत्सुधीः ॥ आत्मदेवतयोरैक्यं गुरुदेवत
 योरपि ॥ ५२ ॥ ऐक्यं सभावेयदुद्धानगुरोः शासनं त्यजेत् ॥ एकग्रामे गुरुं नित्यं गत्वा वेदेत
 भक्तितः ॥ ५३ ॥ योजनान्तरे भक्त्या मासं मासं च वंदयेत् ॥ अतः परंतस्यां दिशि न मस्कुर्याच्च भ
 क्तितः ॥ ५४ ॥ अथ वामानसोपूजां प्रकुर्यान्निजमूर्धनि ॥ पितृवंशमातृवंशोद्भूतः सत्यपरा
 यणः ॥ ५५ ॥ नजारजोनकानीनो नराक्षसविवाहजः ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियश्चैव वैश्यः शुद्रस्तथै
 व च ॥ ५६ ॥ निरपेक्षो हरिर्जिह्वा हरिर्भवति नापरः ॥ गृहं हस्तस्य च नामानितं कथाश्रवणो
 त्सुकः ॥ ५७ ॥ नमस्यंस्तत्पदांभोजं भक्तोऽयं प्रेमलक्षणः ॥ पक्षहृयेऽपि मतिमानलंघेद्हरिवा
 सरं ॥ ५८ ॥ अपि चांडालगोहान्नमातृणां गमनं वरं ॥ नलंघेन्मतिमान्कापि संप्राप्तं हरिवासरं
 ॥ ५९ ॥ वैष्णवो यदि भुंजति एकादश्यां प्रमादतः ॥ विष्णुवर्चनं वृथा तस्य नरकं घोरमाप्नुयात्
 ॥ ६० ॥ शुद्धोपचारं संप्रैर्नित्यशोहरि मर्चयेत् ॥ निवेद्य कृष्णाय विधिवदन्नं भुंजीत तत्स्व
 यं ॥ ६१ ॥ अथवा सात्वते दद्यादिलभ्येत भक्तिः ॥ निवेदयेदुत्तमानं न कदभं कदाचन ॥
 ६२ ॥ उत्तमं विधिना प्रोक्तं कदन्नं मुनिदूषितं ॥ शिलोच्छ्रय विधिना प्राप्ता समथा यदयाचितं ॥

६३ ॥ स्ववित्तोपचितं वापि कृष्णाय परिकल्पयेत् ॥ शूद्रा लुब्धं छला लुब्धमथ वादूपिकाचितं
 ॥ ६४ ॥ इत्याद्यनंकदन्तुदानान्नरकमावहेत् ॥ रात्रौ हि विष्यं भुंजीत चांद्रायणफलार्थिभिः ॥
 ६५ ॥ हरिभक्तस्य युक्तस्य विरुद्धं दिवसाशनं ॥ कार्तिके मासि विधिवदर्थयेत् कृष्णमन्वहं ॥ ६६
 रात्रौ जागरणं कुर्याद्द्विष्णुवैहरि कीर्तनं ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय निर्वर्त्य सकलाः क्रियाः ॥ ६७ ॥ यजे
 त्सुशोभने स्थाने पशुदृष्टि विवर्जिते ॥ सर्वोपचारैराराध्य प्रदीपान् द्यूत पूरितान् ॥ ६८ ॥ अष्टौ
 त्रशतं दद्यादथ वाशक्तिमुने ॥ सहस्रं प्रजपेन्मंत्रं होमं दशांशतो हुनेत् ॥ ६९ ॥ एवं नित्यं कृत्वा
 मंकुर्याद्दिवा मोनं समाचरेत् ॥ इत्थं विधिवदाराध्ययावन्मासं प्रपूजयेत् ॥ ७० ॥ सत्यलोका मवा
 प्रीतिपुनराद्यत्तिवर्जितं ॥ इह लोके वरान्भोगान्भुक्त्वामनोरथातिगान् ॥ ७१ ॥ देहं ते साधक
 श्रेष्ठो वैकुण्ठं निश्चितं व्रजेत् ॥ अस्मिन्मासि चामलायां द्वादश्यां हरितोषणं ॥ ७२ ॥ सर्वोप
 चारेः कुर्यात्तत्तद्दृष्ट्या विवर्जितं ॥ अनेनार्चनमात्रेण भववंधात् प्रमुच्यते ॥ ७३ ॥ एतदर्थं
 नमात्रं हि हरितोषणकारणं ॥ मार्गशीर्षे तथा प्रातः स्नात्वा चैव नरोत्तमः ॥ ७४ ॥ क्रमपूर्वा
 समासाद्य जपहोमौ तथा चरेत् ॥ पायसं गुडमिश्रं च प्रत्यहं विनिवेदयेत् ॥ ७५ ॥ एवं मासा
 र्चनं कृत्वा भवेद्वाग्यालयः पुमान् ॥ देहं ते मोक्षमाप्नोति प्रसादाच्छार्द्धधन्वनः ॥ ७६ ॥ अ
 धभाद्रसिताष्ट्यां प्रादुरासीत्त्वयं हरिः ॥ ब्रह्मणा प्रार्थितः पूर्वदेवक्यां कृपया प्रभुः ॥ ७७ ॥

रोहिण्यक्षेणुभतिथौदैत्यानांनाराहेतवे ॥ महोत्सवंप्रकुर्वतियत्नतस्तद्दिनेशुभे ॥ ७८ ॥
 राजभिर्ब्राह्मणैर्वैश्वैःशुद्धैश्चैवस्वशक्तिः ॥ उपवासंप्रकुर्वीतभोक्तव्यंकदाचन ॥ ७९ ॥
 कृष्णजन्मदिनेयस्तुभुंक्तेस्तुनराधमः ॥ निवसेन्नरकेधोरेयावदाभूतसंप्लवं ॥ ८० ॥ अष्ट
 मीरोहणीयुक्ताचार्यरात्रेयदाभवेत् ॥ उपोष्यतांतिथिविहान्कोटियज्ञफलंलभेत् ॥ ८१ ॥
 सोमान्हिवुधवरेवाअष्टमीरोहणीयुता ॥ जयंतीसात्ममाख्यातातालभेत्पुण्यसंचयैः ॥ ८२ ॥
 तत्सप्तमोष्यत्पापंलोककोटिभवोद्भवं ॥ विमुच्यनिवसेद्विप्रवैकुण्ठेविरजपुरे ॥ ८३ ॥
 अष्टमीनवमीविद्धाउमामाहेश्वरीतिथिः ॥ सेवोपोष्यासदापुण्यकांक्षिमीरोहिणीविना ॥
 ८४ ॥ परविद्धासदाकार्यापूत्रविद्धांतुवर्जयेत् ॥ अष्टमोसप्तमीविद्धाहन्यात्पुण्यंपुराकृतं
 ॥ ८५ ॥ ब्रह्महत्याफलंदद्याद्धिरैवैमुख्यकारणात् ॥ केवलमृक्षयोगेनउपवासास्तिथिर्विना
 ॥ ८६ ॥ नशस्तंशुभकार्यंतुमुनिभिःपरिनिश्चितं ॥ परेऽन्हिपारणंकुर्यात्सिध्यंतैवाथअक्ष
 तः ८७ ॥ यदक्षंवातिथिर्वापिरात्रिव्याप्यव्यवस्थिता ॥ दिवसेपारणंकुर्यादन्यथापतनंभ
 वेत् ॥ ८८ ॥ गवांघ्रासंप्रदद्याच्चर्वांकडूतिमाचरेत् ॥ विप्रायवेदविदुपेगांचदद्यात्पय
 स्विनीं ॥ ८९ ॥ सवत्सांगुवर्तीरम्यांसगुणांसमलंकृतां ॥ रुक्मशृंगीरौप्यसुरांबस्त्रेणाच्छा
 दयन्नतः ॥ ९० ॥ ददातिविप्रवर्यायकृष्णप्रीत्यर्थमुत्तमं ॥ इत्युक्तवाविप्रवर्येभ्योदद्याद्वा

श्रसदक्षिणाः ॥ ९१ ॥ रात्रौ जागरणं कुर्यादचयेत्तत्समावृतिः ॥ स्वर्णप्रतिकर्तित्वात्स्याकृ
 ण्समर्चयेत् ॥ ९२ ॥ वसुदेवं देवर्कोचपूर्ववत्कारयेत्तथा ॥ सुवर्णनियमश्चात्र श्रूयतां मुनि
 सत्तम ॥ ९३ ॥ पलैश्च नुभिर्गोपालं तदर्थे न च देवर्को ॥ वसुदेवं तथा कुर्यादथवा विभवा
 वधि ॥ ९४ ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय कृत्वा वश्यं प्रसन्धीः ॥ स्नात्वा पूर्ववदाराध्य आहूय वेदपार
 गं ॥ ९५ ॥ कुटुंबिन्दुं गिरं च विप्रं बहुगुणान्वितं ॥ दत्वा तस्मै सुशीलाय दक्षिणामुक्तलक्ष
 णां ॥ ९६ ॥ प्रीयतां कृष्ण इत्युक्त्वा संपूज्य कृष्णमानसः ॥ घृतखंडादिभोज्यानि ब्राह्मणेभ्यो
 निवेदयेत् ॥ ९७ ॥ महांतमुत्सवं कृत्वा प्रीतये शार्ङ्गधन्वनः ॥ पारणं च प्रकुर्वीत बंधुभिः सह
 कृष्णवित् ॥ ९८ ॥ एवं यः कुरुते भक्त्या शक्त्या च हरितोपणं ॥ इह भुक्त्वा वरान् भोगान्सा
 क्षाद्भूमिपुंदरः ॥ ९९ ॥ एवमाराधना देवभक्तिः स्यात्प्रेमलक्षणा ॥ देहांते विहरेच्छो कैवैकुं
 ठे हरि वच्चेत् ॥ १०० ॥ इति ते कथितं किंचिदाराधनविधिहरेः ॥ केवलं तव यत्नेन किमन्य
 च्छेत्तुमिच्छसि ॥ १०१ ॥ इति श्रीगीतमीयतन्त्रे द्वाविंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२ ॥
 गीतम उवाच ॥ देवर्पे योगयुक्तात्मन्योगानुभवदर्शकं ॥ मां खयोगविशेषज्ञकर्मयोगानि
 पेवक ॥ १ ॥ विना योगं न सिद्ध्येत कुंडलीचंक्रमः प्रभो ॥ मूलपद्मे कुंडलिनीयावन्निद्राति
 हे प्रभो ॥ २ ॥ तावत्किंचिन्नसिद्ध्येत मंत्रतंत्रार्चनादिकं ॥ जागर्तियदिसा देवी बहुभिः पु

ण्यसंचयेः ॥ ३ ॥ तदाप्रसादमायांतिमंत्रयंत्रार्चनानिच ॥ वत्सरादिहरेल्लोकेऽष्टैश्वर्यसम
 न्वितः ॥ ४ ॥ योगयोगाद्भवेन्मुक्तिर्मन्त्रसिद्धिरखंडिता ॥ सिद्धेनैवपरावाप्तिरितिशास्त्रार्थ
 निश्चयः ॥ ५ ॥ तस्मात्कार्णपरंपरयोगंकथयस्वमुनीश्वर ॥ मुक्तात्मनोपेनविहरेत्स्वर्गमत्येरसा
 तले ॥ ६ ॥ जीवन्मुक्तश्चेदहंतिपरंनिर्वाणामावहेत् ॥ नारद उवाच ॥ कथयामितवलेहायो
 गयोगोऽसिगौतम ॥ संसारोद्धारमुक्तिश्चयोगशब्देनकथ्यते ॥ ७ ॥ योगोहिन्दत्तनयोनिश्चि
 तंविद्विगौतम ॥ नयोगेनभसःष्टुष्टेनभूमौनरसातले ॥ ८ ॥ ऐक्यंजीवात्मनोराहुर्योगयोग
 विशारदाः ॥ तत्प्रस्यूहाःपडाख्यातायोगविमकरामुने ॥ ९ ॥ कामक्रोधलोभमोहमदमात्स
 र्यसंज्ञकाः ॥ योगांगेरेभिर्जित्वैतान्योगिनोयोगमाप्नुयुः ॥ १० ॥ यमंनियममासनंभ्राणाया
 मस्ततःपरं ॥ प्रत्याहारंधारणास्थंध्यनंसार्धसमाधिना ॥ ११ ॥ अष्टांगान्याहुरेतानियोगि
 नांयोगसाधने ॥ अहिंसासत्यमस्तेयंब्रह्मचर्यदयार्जनं ॥ १२ ॥ क्षमाधृतिर्मिताहारःशौचं
 चेतियमादश ॥ तपःसंतोषमास्तिक्यंदानंदेवस्यपूजनं ॥ १३ ॥ सिद्धांतश्चवर्णचैवह्रीर्मति
 श्रजपोहुतं ॥ दक्षैतेनियमाःप्रोक्तायोगशस्त्रविशारदैः ॥ १४ ॥ पद्मासनंस्वस्तिकारूपं
 भद्रंवज्रासनंतथा ॥ वीरासनमितिप्रोक्तंक्रमादासनपंचकं ॥ १५ ॥ ऊर्वोरुपरिविन्यस्यस
 म्यक्पादतलेउभे ॥ अंगुष्ठीचनिवध्नीयाद्दस्ताभ्यांव्युत्क्रमात्ततः ॥ १६ ॥ पद्मासनमिति

प्रोक्तयोगिनाल्लदयंगमं ॥ जानूर्वोरंतरेसम्यक्त्वापादतलेउभे ॥ १७ ॥ ऋजुकायोविशेषो
 गीस्वास्तिकंतत्प्रवक्ष्यते ॥ सीमन्याःपार्श्वयोन्यस्यगुल्फयुग्मंसुनिश्चितं ॥ १८ ॥ वृषणाधः
 पादपाष्णीपाणिभ्यांपरिवंधयेत् ॥ भद्रासनंसमुद्दिष्टयोगिभिःपरिपूजितं ॥ १९ ॥ ऊर्वोःपादौ
 क्रमान्यस्यजान्व्योःप्रत्यङ्मुखान्गुलीः ॥ करौविदध्यादाख्यातंवज्रासनमनुत्तमं ॥ २० ॥
 एकपादमधःकृत्वाविन्यस्योरौतथात्तरं ॥ ऋजुकायोविशेषोयोगीवीरासनमितीरितं ॥ २१ ॥
 दडयाकर्षयेद्वायुवाह्यंपोडशमात्रया ॥ धारयेत्पूरंतंयोगीचतुःषष्ठयातुमात्रया ॥ २२ ॥ सु
 पुष्णामध्यगंसम्यक्कृद्वात्रिशन्मात्रयाशनैः ॥ नाड्यापिगलयाचैनरचयेद्योगवित्तमः ॥ २३ ॥
 प्राणायाममिमंप्राहुर्योगशास्त्रविशारदाः ॥ भूयोभूयःक्रमात्तस्यबाह्यमेवंसमाचरेत् ॥ २४ ॥
 मात्रावृद्धिक्रमेणैवतस्यगृहादशपोडश ॥ जपध्यानादिभिःसाङ्गसगर्भतंवितुर्वुधाः ॥ २५ ॥
 तदपेतंविगर्भचप्राणायामंपरेविदुः ॥ क्रमादभ्यासतःपुंसांदेहस्वेदोद्गमोऽधमः ॥ २६ ॥ म
 ध्यमःकृपसंयुक्तोभूमित्यागःपुरोमतः ॥ उत्तमस्यगुणावाप्तियवच्छीलनमीष्यते ॥ २७ ॥
 इंद्रियाणांविचरतांविषयेषुनिरर्गलं ॥ बलादाहरणंतेभ्यःप्रत्याहारोऽभिधीयते ॥ २८ ॥ अंगुष्ठ
 गुल्फजान्वंबुमुलाधारलिंगनाभिषु ॥ त्वद्ग्रीवाकंठदेशेषुलंबिकायांतोनसि ॥ २९ ॥
 भूमध्यमस्तकेमूर्ध्निद्वादशांतयथाविधि ॥ धारणाप्राणमरुतोर्धारेणोतिनिगद्यते ॥ ३० ॥

समाहितेनमनसाचेतन्यांतरवर्तिना ॥ आत्मन्यभीष्टदेवानां ध्यानं ध्यानमिहोच्यते ॥ ३१ ॥
समत्वं भावनानित्यं जीवात्मपरमात्मनोः ॥ समाधिमाहुर्मनयः प्रोक्तं मष्टांगलक्षणं ॥ ३२ ॥
इत्यादिकथितं विप्रकामादिपटुकनाशनं ॥ इदानीं कथयेतेऽहं मंत्रयोगमनुत्तमं ॥ ३३ ॥ वि-
श्वेश्वरीरिमित्युक्तं पंचभूतारमकं मुने ॥ चंद्रसूर्याग्निजोभिर्जोविब्रह्मैकरूपतां ॥ ३४ ॥ तिस्रः
कोट्यस्तदर्थे न शरीरेनाड्योमताः ॥ तासु मुख्यं दश प्रोक्तास्तान्यस्ति स्रोव्यवस्थिताः ॥ ३५ ॥
प्रधाना मेरुदंडेन चंद्रसूर्याग्निरूपिणी ॥ इडावामेस्थितानाडीशुभ्रातुचंद्ररूपिणी ॥ ३६ ॥
शक्तिरूपा तु सानाडी साक्षादमृतविग्रहा ॥ दक्षिणे यापिंगलाख्या पुंरूपा सूर्यविग्रहा ॥ ३७ ॥
दाडिमीकेशरप्रख्या विद्याख्या मुनिभिः स्मृता ॥ मेरुमुखे स्थिता या तु मूलादारं विग्रहा ॥ ३८ ॥
सर्वतेजोमयी सा तु सुपुण्णा वह्निरूपिणी ॥ तस्यामध्ये विचित्रा ख्यायाऽमृतस्राविणी शुभा ॥
३९ ॥ सर्वदेवमयी सा तु योगिनां हृदयंगमा ॥ विसर्गादिद्विपतं व्याप्यतिष्ठति तत्त्वतः ॥
४० ॥ मूलाधारे त्रिकोणार्णवेऽच्छादानक्रियात्मिके ॥ मध्यं स्वयं भूलिंगं तु कोटि सूर्यसमप्रभं
४१ ॥ तदूर्ध्वे कामबीजं तु कलातिविदुनादकं ॥ तदूर्ध्वेऽग्निशिखाकारा कुंडली श्यामविग्रहा
॥ ४२ ॥ कृष्णात्मिका परासानु कृष्णस्तंभेऽन्यतो न हिः ॥ तद्बाह्वे हेमरूपा भवशपसचतुर्दलं
॥ ४३ ॥ द्रुतहेमसमप्रारण्यं पञ्चविभावयेत् ॥ तदूर्ध्वे त्वनलप्रारण्यं पटुदलं हीरकप्रभं ॥ ४४ ॥

वादिलांतपडणेंनस्वाधिष्ठानमनुत्तमं ॥ मूलमाधारपट्टकानांमूलाधारंततोविदुः ॥ ४५ ॥
 स्वशब्देनपरलिङ्गस्वाधिष्ठानंततोविदुः ॥ तदूर्ध्वेनाभिदेशेतुमणिपूरमहाप्रभं ॥ ४६ ॥ मे
 घाभंविद्युदाभंचवहुतेजोमयंततः ॥ मणेरभिन्तत्पद्ममणिपूरंतदुच्यते ॥ ४७ ॥ दशाभि
 श्वदलैर्युक्तधूम्रवर्णैर्महाप्रभं ॥ विदुर्द्धंतनुतेयस्माज्जीवस्येहसलोकनात् ॥ ४८ ॥ विशुद्धपद्म
 माक्ष्णतमाकाशाख्यमहाद्रुतं ॥ तद्विष्ण्वधिष्ठितंपद्मंविष्णवालोक्तनकारणं ॥ ४९ ॥ तदूर्ध्वे
 ऽनाहृतपद्मधुदवादित्यसन्निभं ॥ कादिठांतदलैर्युक्तमर्कपत्रेणाधिष्ठितं ॥ ५० ॥ तन्मध्ये
 वाणलिङ्गंतुसूययुतसमप्रभं ॥ शब्दब्रह्ममयंशब्दानाहंतंतत्रदृश्यते ॥ ५१ ॥ तेनाहताख्यं
 तत्पद्मंमुनिभिःपरिकीर्तितं ॥ आनंदसदनंतत्तुपुरुषाधिष्ठितंपरं ॥ ५२ ॥ तदूर्ध्वेतुविशुद्धा
 ख्यंदलपोडशपंकजं ॥ आज्ञाचक्रंतदूर्ध्वेतुआत्मनाधिष्ठितंपरं ॥ ५३ ॥ आज्ञासंक्रमणं
 तत्रतेनाज्ञेतिप्रकीर्तितं ॥ कैलासाख्यंतदूर्ध्वेतुबोधिनीतुतदूर्ध्वतः ॥ ५४ ॥ एवंतुपट्टकच
 क्राणिप्रोक्तानित्यमुव्रत ॥ सहस्रारयुतंविदुस्थानंतदूर्ध्वमीरितं ॥ ५५ ॥ इत्येवंकथितंतसर्व
 योगमार्गमनुत्तमं ॥ आदौपूरकयोगेनआधारेयोजयेन्मनः ॥ ५६ ॥ गुदमेढ्रांतरेशक्तिस्ता
 माकुंच्यप्रबंधयेत् ॥ लिङ्गभेदक्रमेणैवविदुचक्रंचक्रप्रापयेत् ॥ ५७ ॥ शंभुनातांपरांशक्तिमोकि
 भावंविचिंतयेत् ॥ तत्रौत्थितामृतंयत्तुद्रुतंलाक्षाशतोपमं ॥ ५८ ॥ पापघित्वातुतांशक्तिंरु

ष्णाख्यायोगसिद्धिदां ॥ षट्चक्रदेवतास्तत्रसंतर्प्यामृतधारया ॥ ५९ ॥ आनयेत्तेनमार्गेण
 मूलाधारततःसुधीः ॥ पुनस्तेनैवमार्गेणनेयेतशांभवीसुधीः ॥ ६० ॥ एवमभ्यस्यमानस्यअ
 ह्न्यद्भुतिनिश्चितं ॥ जरामरणदुःखाद्यैर्मुच्यतेभवबंधनात् ॥ ६१ ॥ पूर्वोक्तदृष्टिर्मात्राःसर्वे
 शुद्धयंतिनान्यथा ॥ योगुणाःसंतिदेवस्यपंचकृत्यविधायिनः ॥ ६२ ॥ तेगुणाःसाधकवरेभ
 वंत्येवचान्यथा ॥ इत्येवंकथितंविप्रवायुधारणमुत्तमं ॥ ६३ ॥ इदानींधारणाख्यंतुशृणुष्व
 वह्निषोमया ॥ दिक्कालाद्यनवाच्छिन्नैरुष्णचेतोनिधायच ॥ ६४ ॥ तन्मयोभवतिक्षिप्रजीव
 ब्रह्मैक्ययोजनात् ॥ अथवासमलंचेतोयदिक्षिप्रंनसिद्ध्यति ॥ ६५ ॥ तदावयवियोगेनयोगी
 योगान्समम्यसेत् ॥ पादांभोजेमनोदद्यान्सर्वकिंजल्कचित्रिते ॥ ६६ ॥ जंघायुग्मेतथाऽऽरा
 मकपलीकांडशोभिते ॥ ऊरुह्रयेमत्तहस्तिकरदंडसमप्रभे ॥ ६७ ॥ गंगावर्तगभीरेतुनाभौ
 सिद्धिद्विलेखतः ॥ उदरेवक्षसितथाहारेश्रीवत्सकौस्तुभे ॥ ६८ ॥ पूर्णचंद्रायुतमुखललाटे
 चारुकुंतले ॥ शंखचक्रगदांभोजदोर्दंडपरिमंडिते ॥ ६९ ॥ सहस्रादित्यसंकाशोकिरीटकु
 ङ्कलह्रये ॥ स्थानंस्थानंजपेन्मन्त्रीविशुद्धःशुद्धचेतसा ॥ ७० ॥ मनोनिवेश्यकृष्णैवैतन्मयो
 भवतिध्रुवं ॥ यावन्मनोलययातिकृष्णेस्वात्मनिर्चितयेत् ॥ ७१ ॥ तावदिष्टमनुमंत्रीजप
 हंमिसमम्यसेत् ॥ अतःपरंकिंचित्कृत्यमस्तियतोहरी ॥ ७२ ॥ विदितेपस्तत्वेतुसम

स्तेनियमैरलं ॥ तालद्युतेनार्किकार्यलब्धेमलयमारुते ॥ ७३ ॥ मंत्राभ्यासेनयोगोहिब्रह्मज्ञा
 नायरूपने ॥ नयोगेनत्रिनामंघोनमंत्रेणविनाहिसः ॥ ७४ ॥ द्वयोरभ्यासयोगोहिब्रह्मसंसि
 द्धिकारणं ॥ तमःपरिद्युतेगेहघटोदोपेनदृश्यते ॥ ७५ ॥ एवंमायाद्यतोह्यात्सामनुनागोचरी
 कृत्तः ॥ एवंनेकाधितंत्रह्यन्मंत्रयोगंमहाद्भुतं ॥ ७६ ॥ दुर्लभंविषयासक्तैःसुलभंतादशामपि ॥
 अथापरंप्रवक्ष्यामिसमाधिभवनाशनम् ॥ ७७ ॥ समाधिःसंविदुत्पत्तिःपरर्जवैकतांप्रति ॥
 यदिजीवःपराद्रिन्नःकार्यतामेतिसुव्रत ॥ ७८ ॥ अर्चित्यत्वंप्रसज्येतघटवर्षिपडितोजनः ॥
 त्रिनाशित्वंमयत्वंचद्वितीयत्वादितिश्रुतिः ॥ ७९ ॥ नित्यःसर्वगतोह्यात्समाकूटस्योदोपवर्ज
 तः ॥ एकःसंभियतेश्रांत्यामापयानस्वरूपतः ॥ ८० ॥ तस्माद्धूतंनामनास्तिनप्रपंचोनसं
 हतिः ॥ मठाकाशोघटाकाशोमहाकाशदतीरितः ॥ ८१ ॥ तयाभ्रांतौर्हिधाप्रोक्तोह्यात्मा
 जीवेश्वरात्मना ॥ नाहं देहेनचप्राणैर्नेन्द्रियाणितथैवच ॥ ८२ ॥ नमनोऽहंनबुद्धिश्चनैवचि
 त्तमहंरुतिः ॥ नाहंशृङ्गीनसलिलंनचवन्हिस्तथानिलः ॥ ८३ ॥ नचाकाशोनशब्दश्चनच
 र्स्पशंस्तथारसाः ॥ नाहंगंधोनरूपोऽहंनमायाहंनसंस्तुतिः ॥ ८४ ॥ सदासाक्षिस्वरूपत्वात्क
 ष्णपुष्पास्मिकेवलं ॥ इतिध्यानंमुनिश्रेष्ठसमाधिरिहोच्यते ॥ ८५ ॥ अथवापंचभूतभूतयोजा
 तमंडमहामुने ॥ भूतमाश्रितयादग्ध्राविवेकैर्नैवान्दिना ॥ ८६ ॥ पुनःस्थूलानिभूतानिसुक्ष्म

भूतारमना तथा ॥ विनाशयेवं विवेकेन तत्तान्यपि बुद्धिमान् ॥ ८७ ॥ मायामात्रं तथा द
 ग्ध्वाभायार्थं प्रत्यगात्मना ॥ सोऽहं कृष्णो न संसारी न मनोऽन्यत्कदाचन ॥ ८८ ॥ इति विद्यारत्न
 मात्मनः समाधिः प्रकीर्तितः ॥ अथ वा योगिनां श्रेष्ठः कृष्णं प्रणवमीक्षयेत् ॥ ८९ ॥ पंचव
 र्णात्मना विष्णोः कारादिक्रमेण तु ॥ अनिरुद्धः ककारस्तु विश्वाख्यो मूलविग्रहः ॥ ९० ॥
 प्रद्युम्नाख्यो लकारेण अंतःकरणवृत्तिकः ॥ अंतःकरणवृत्त्या तु प्रद्युम्नस्तैजसात्मकः ॥ ९१ ॥
 संकर्षणो लयाख्यस्तु निर्विकल्पस्वरूपकः ॥ समाधौ सुखरूपोऽसौ तुरीयः स्वरएव हि ॥ ९२ ॥
 तुरीयाख्यो वासुदेवो विद्वात्मा ब्रह्मकेवलं ॥ प्राज्ञात्मानं वंदत्येके एकं चिद्ब्रह्मकेवलं ॥ ९३ ॥
 जीवमीश्वरभावेन विद्यारत्नोऽहमिति श्रुवं ॥ एषा तु बुद्धिर्विद्ब्रह्मिः समाधिरिति कीर्तिता ॥ ९४ ॥
 यथा कै नंतरंगं आदिसमुद्रादुत्थितं पुनः ॥ समुद्रे लीयते तद्ब्रज्जगदात्मनि लीयते ॥ ९५ ॥ तस्मा
 न्मत्तः पृथङ्नास्ति जगन्माया च सर्वदा ॥ इति बुद्धिः समाधानात्स समाधिरिहोच्यते ॥ ९६ ॥
 यस्यैवं परमात्मा च पृथक् भूतः प्रकाशितः ॥ यस्याति परमं भावं स्वयं साक्षात्प्राप्नुतं ॥ ९७ ॥
 यदात्मनसि चैतन्यं भातिसर्वत्र गंसदा ॥ योगिनोऽव्यवधानेन तदा संपद्यते स्वयं ॥ ९८ ॥ तदा
 सर्वाणि भूतानि स्वात्मन्येव हि पश्यति ॥ सर्वभूतेषु चात्मानं ब्रह्म संपद्यते स्वयं ॥ ९९ ॥ यदा
 सर्वाणि भूतानि स्वात्मन्येव हि पश्यति ॥ सर्वभूतेषु चात्मानं ब्रह्म संपद्यते तदा ॥ १०० ॥ य

दासर्वाणिभूतानिसमाधिस्थोनपश्यति ॥ एकीभूतःपरेणासौतदाभवतिकेवलं ॥ १ ॥ यदा
 जन्मजरादुःखव्याधीनामेकभेदं ॥ केवलं ब्रह्मविज्ञानंजायतेऽसौतदाहरिः ॥ २ ॥ तस्मा
 दिज्ञानतोमुक्तोऽन्यथाभवकोऽभिः ॥ कर्मसाध्यस्यनित्यत्वंकेचिदिच्छंतितांत्रिकाः ॥ ३ ॥
 ज्ञानंवेदांतविज्ञानमज्ञानमितरमुने ॥ अहोज्ञानस्यमाहात्म्यंमयावक्तुंनशक्यते ॥ ४ ॥ यथा
 बन्दिर्महादोषःशुष्ककाष्ठंविनिर्देहत् ॥ तथाशुभाशुभंकर्मज्ञानाग्निर्देहतिक्षणात् ॥ ५ ॥
 पद्मपत्रंयथातोयःस्वल्परपिनल्लिप्यते ॥ तथाशब्दादिभिर्ज्ञानीविषयैर्नविलिप्यते ॥ ६ ॥ मं
 त्रीपाधिबलेयद्दृज्जीयतेभक्षितंविषं ॥ तद्वत्सर्वाणिपापापानिजीर्यतिज्ञानिनःक्षणात् ॥ ७ ॥
 बहूनोक्तेनकिंसर्वसंग्रहेणोपपादितं ॥ श्रद्धयागुरुभक्त्यानुविद्धिकैवल्यसंग्रहं ॥ ८ ॥ देहा
 भिमानेगालितेविदितेपरमात्मनि ॥ यत्रयत्रमनोयातितत्रतत्रसमाधयः ॥ ९ ॥ अहंकृष्णो
 नचान्योऽस्मिमुक्तोऽहमितिभावेयत् ॥ सच्चिदानंदरूपोऽहंनित्यमुक्तस्वभाववान् ॥ १० ॥
 त्वमेवाहमहंत्वंचसच्चिन्मात्रवपुर्भवान् ॥ आवयोरंतरंरक्षणंनश्यत्वाज्ञाबलात्तव ॥ ११ ॥ ए
 वंसमाधियुक्तोयःसमाधानायकल्पते ॥ सदाकृष्णोऽहमित्युक्त्यास्वेच्छयाविहरद्यतिः ॥ १२ ॥
 लिप्यतेनसथापेनवध्यतेनचकर्मणा ॥ यथाग्निनाद्रुतंस्वर्णमालिन्यंदहतिक्षणात् ॥ १३ ॥ तथा
 कृष्णार्पेनात्मासौकर्मभिर्नचवध्यते ॥ आत्मस्थोदेवतांत्यस्त्वाबहिर्देवंविचिन्वते ॥ १४ ॥

करस्यंकौस्तुभं त्यक्तवाभ्रमतेकाचचेष्टया ॥ एवं ते कथितं ब्रह्मन् ब्रह्मप्राप्तिनिदर्शनं ॥ १ ५ ॥ वि
 ज्ञाय गुरुतो भक्त्या संसारसागरं तरेत् ॥ यत्र यत्र मृतश्चायं स्मशाने भ्रष्टपचालये ॥ १ ६ ॥ ब्रह्मविद्वद्ब्रह्म
 भूयाय कल्पते नान्यथामुने ॥ इति विज्ञानविधिना ज्ञानविज्ञानलोचनः ॥ १ ७ ॥ आनंदोन्मेपसंद
 र्शोऽत्रिहरेत्काश्यपोमिमं ॥ अपक्वयोगीयदिवेन्निम्नयते ज्ञानवर्जितः ॥ १ ८ ॥ मंत्रेण तस्य तत्कुर्याद्य
 त्तस्य सांपरायिकं ॥ प्रतिमां तस्य तर्जनेन कल्पयेद्दृष्टनेन च ॥ १ ९ ॥ विराट् चं दशरत्नं च वाक्कृष्णं सर्वोप
 चारकैः ॥ विविज्ञः पूजयेद्भक्त्या तन्मंत्रेण च साधकः ॥ २ ० ॥ गुरुतश्चैकतां नीत्वा कृष्णं चैकात्म
 तां नयेत् ॥ जीवन्मुक्तिं क्रियाहोपाप्रेतत्वादि विमोक्षणे ॥ २ १ ॥ ततश्च कृष्णभूतोऽसौ ज्ञायते नान्य
 थामुने ॥ अने दद्यात्साधकेभ्यो बहुमानपुरःसरं ॥ २ २ ॥ श्रीखंडाज्यभोज्यैश्च वस्त्रालंकरणादि
 भिः ॥ एतत्ते कथितं विप्रसर्वतंत्रोत्तमोत्तमं ॥ २ ३ ॥ अस्य विज्ञानमात्रेण कृष्णात्मैक्यं समश्नुते ॥
 न प्रकाशयामि दंतंत्रं न देयं यस्य कस्यचित् ॥ २ ४ ॥ मंत्राः पराङ्मुख्या इति आपदश्च पदे पदे ॥ इह
 लोके च दारिद्र्यं परत्र पशुतां नयेत् ॥ २ ५ ॥ यद्वेदे विद्यते ग्रंथो लिखितस्तत्र वेदमनि ॥ कमलापि स्थि
 रा भूत्वा कृष्णेन सह मोदते ॥ २ ६ ॥ इत्येवं कथितो ग्रंथो मया ते मुनि सत्तम ॥ अस्यालोकनतश्चित्ते
 कृष्णात्मा सुप्रसीदति ॥ २ ७ ॥ इति श्रीनारदप्रोक्ते गोतर्नीयतन्त्रे त्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३ ३ ॥

पुस्तकविद इमलापुराणोपाधिनेन कामभक्षाक्षिर्माणा सतोऽयं मुक्क्या कर्णाटकाख्यमुदायान्वाङ्गे मुद्रितम् । दशमः १८११.
 आश्वीनचुक्रमांतिसि मुरणकार्ये समाप्तिमगमत् । अस्य पुनर्मुद्रणारिगृह्य मंडिपिठायः पात्रशालासद्वययोगेन स्वगन्तीभूताः ।

॥ इति श्रीगौतमयितन्त्रं समाप्तम् ॥